

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය [නි. 609] :

ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභා

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව [නි. 614] :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [පස්වන දිනය]

විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 800] :

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு [ப. 609] :

சட்டவாக்க நிலையற் குழுக்கள்

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு [ப. 614] :

உரைமீதான விவாதம் [ஐந்தாம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

ஒத்திவைப்பும் பிரேரணை [ப. 800]

Volume 67

No. 5

Wednesday,

20th July 1966

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT [Col. 609] :

Legislative Standing Committees

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [Col. 614] :

Debate on the Address [Fifth Day]

Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 800]

පෙත්සම්

Mr. Festus Perera.
Mr. G. J. Paris Perera.
Dr. N. M. Perera.
Mr. S. D. Bandaranayake.
Mr. Anil Moonesinghe.
Dr. A. Ratnapala.
Mr. R. P. Wijesiri.
Mr. M. Sivasithamparam.
Mr. Maithripala Senanayeke.
Mr. R. G. Senanayake.
Mr. S. B. Herat.

STANDING COMMITTEE "B"

Mr. M. Abdul Bakeer Markar.
Mr. George Abeyagoonasekera.
Mr. Sugathadasa Arambewala.
Mr. V. A. Alegacone.
Mr. P. B. G. Kalugalla.
Mr. H. Kularatne.
Mr. Leslie Goonewardene.
Mr. Prins Gunasekera.
Mr. V. Dharmalingam.
Mr. C. N. Mathew.
Mr. D. B. Ranatunga.
Mr. S. B. Lenawa.
Mr. Percy Wickremasinghe.
Dr. S. A. Wickremasinghe.
Mr. D. B. Wijetunga.
Mr. P. B. A. Weerakoon.
Mr. D. S. Samarasinghe.
Mr. T. Sivasithamparam.
Mr. S. K. K. Suriarachchi.
Mr. Bernard Soysa.

පෙත්සම්

මනුෂ්‍යයන්

PETITIONS

කේ. බී. රත්නායක (අනුරාධපුර)

(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனுராதபுரம்)
(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

ගරු කථානායකතුමනි, අනුරාධපුර ආසනයේ රාජාංගන ව්‍යාපාරයේ අංක 15 සහ 17 දරණ යායවල පදිංචි වී සිටින පවුල් තුන් හාර සියය විදින දුක විස්තර කරමින් තමන් තාත්සේගේ මාර්ගයෙන් මේ ගරු සභාවට මේ පෙත්සම ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව දීම ගැන මම තමන් තාත්සේට ස්තූතිවන්ත වෙමිනි. ඒ අතරම මම කණගාටු වෙමිනි, ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා මෙවැනි පෙත්සමක් මේ ගරු

පෙත්සම්

සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට සිදු වන පිළිවෙලට කටයුතු කිරීම ගැන. මේ ජනපදවාසීන් එතුමාට පෙත්සම් රාශියක් ඉදිරිපත් කළත් එයින් ඔවුන්ට කිසිම සහනයක් සැලසී නැති නිසා මේ ක්‍රියා මාර්ගය අනුගමනය කරන්න සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ පෙත්සම සම්පූර්ණයෙන් කියවන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. තමන් තාත්සේගේ අවසරය ඇතිව මෙහි සාරාංශය පමණක් ඉදිරිපත් කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වෙමිනි. රාජාංගන ව්‍යාපාරයේ දැනටම පවුල් 2750 ක් පදිංචි කරවා සිටිනවා. ඒ සියළු දෙනාටම නොයෙකුත් අඩුපාඩුකම් තිබුනත් මේ කොට්ඨාශවල අයට බලපාන විශේෂ අඩුපාඩුකම් කීපයක් තියෙනවා. මාතර, ගාල්ල වැනි ප්‍රදේශවලින් පැමිණි අය මෙහි පදිංචි කළේ 1964 අගෝස්තු මාසයේයි. 1966 මාස කන්නයට වතුර දෙන පොරොන්දුව උඩයි ඔවුන් මෙහි පදිංචි කළේ. මීට දවස් 3 කට පෙර පළාතේ දිසාපතිතුමා සමග මා එහි සංචාරයක යෙදුණු අවස්ථාවේදී මට දැන ගන්නට ලැබුණා, යාය 15ට මාස් කන්නයේදී වතුර ලැබෙන්නෙ නැති බව සහ යාය 17 ට 1970 න් මෙහා වතුර ලැබෙන්නෙ නැති බව. දුර බැහැර ප්‍රදේශවල සිට ගෙන්වා රාජාංගන ව්‍යාපාරයේ පදිංචි කරවා සිටින මේ පිරිසට මේ අන්දමින් දුක් විදින්න සිදු වීම ගැන අපි කණගාටු වෙමිනි. දැනටමත් ජීවිකාව ගෙන යාම සඳහා විශාල පිරිසකගේ පවුල් වල ස්ත්‍රීන්ගේ කණ, කර ආහරණ පවා උකස් කරලයි, තියෙන්නෙ. ඒ නිසා මේ අයට මේ මාස් කන්නයට කුඹුරු වැඩ කර ගැනීමට කෙසේ හෝ වතුර ප්‍රශ්නය විසඳා දෙන ලෙස මම ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිමිනි.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙතෙක් මේ අයට බීමට පවා වතුර දිගෙන ආවෙ බවුසර්වලින්. දැනට මාස දෙක තුනක සිට ඒ අන්දමට වතුර සැපයීම පවා නවත්වා තිබෙන බව ඇසුවොත් තමන් තාත්සේ පුදුම වෙයි. දැන් ඔවුන්ට බීමට පවා වතුර සපයා ගැනීමට හැතපීම තුන හතරක් ඇත යන්න සිදු වී තිබෙනවා. ඉඩම්

ප්‍රේක්ෂම්

කොමසාරිස්තුමාගේ දෙපාර්තමේන්තු වෙන් ඒ අයගේ පදිංචිය සඳහා හඳුනා ගෙවල්වල සම්පූර්ණ දිග අඩි 18 යි ; පළල අඩි 14 යි. කාමරයකට ඇතුළුවන දොරක උස අඩි 6 යි ; පළල අඟල් 22 යි. විකක් තරබාරු ස්ත්‍රියකට ඒ කාමරයකට ඇතුළුවන්නන් බැරි තත්ත්වයක් තියෙන්නේ. මාතර, ගාල්ල ආදි ප්‍රදේශවලින් පැමිණ සිටින මේ අයට හදිසියේ විදුලි පුවතක් ආවොත් ඒක එන්නේ නොවිටියාගම තැපැල් කන්තෝරුවටයි. ඒ තැපැල් කන්තෝරුවේ සිට හැතැප්ම 6 ක් පමණ එන්න ඕනෑ, මේ ප්‍රදේශයට එන්න. ඒ නිසා පහළ මාරගස් වැව තැපැල් කන්තෝරුවෙන් මේ අයට විදුලි පණිවුඩ හා ලියුම් බෙදා දීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. ඔය කරුණුයි, මේ පෙත්සමේ අඩංගු වි තිබෙන්නේ. මේ පෙත්සම ගැන ඉක්මනින් ක්‍රියා කර ඒ දුප්පත් අහිංසක ජනතාවට සහනයක් සලසා දීමට කටයුතු කරන ලෙස මම ඔබතුමාගෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මාතර, ගාල්ලේ සිට පැමිණි අයගේ තත්ත්වයයි, මා ඔය සඳහන් කළේ. ඒ ප්‍රදේශයේම පුරාණ ගම්වල පදිංචි වී සිටි අයත් රාජ්‍යාංගන ව්‍යාපාරයට ඇතුළත් වීම නිසා ඒ අයට ඉඩම් නැති වී තිබෙනවා.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ඒ කාරණයත් ඔය පෙත්සමේ තියෙන
වද?

රත්නායක මයො.

(திரு. ரத்னையக்க)

(Mr. Ratnayake)

මේ කාරණයත් තියෙනවා. ඒ නිසා ඒ පුරාණ ගම් වාසීන්ගේ අයිතිවාසිකමුත් ආරක්ෂා කර දෙන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මහජන පෝසම් කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

பொதுமனுக் குழுவிற்குச் சாட்டப் பணிக்கப்பட்டது.

Ordered to be referred to the Public
Petitions Committee.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්‍රී තුනි යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :
ස්තූති, යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය
[පස්වන දිනය]

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு :

உரைமீதான விவாதம்

[ஐந்தாம் நாள்]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH :
DEBATE ON THE ADDRESS
[FIFTH DAY]

සංශෝධන [ඡුලි 14 සහ 18] පිළිබඳ කල් තබන ලද විවාදය තවදුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය—[ඡුලි 8].

வினாவின் திருத்தத்தின் [ஜூலை 14, 18] மீதான ஒத்திவைக்கப்பெற்ற விவாதம் [ஜூலை 8] மீள ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டுமெனும் கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Amendments [14th and 18th July] to Question—[8th July].

“අතිගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමන් විසින් පවත්වන ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය විසින් පහත දැක්වෙන ස්තූති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ යුතුය :

‘අතිගරු උතුමාණනි,

සාර්ලිමේන්තුව විවෘත කිරීමේදී ඔබතුමාණන් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු කථාව වෙනුවෙන් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෝ වන අපි ඔබතුමාණන්ට ස්තූති කරමු. අප වෙත ඉදිරි පත් කරන ලද සියලුම කැණුවලට අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට ස්ථිර ලෙස ප්‍රකාශ කරමු.”—[ධම්පස බණ්ඩා මයා.]

‘மேன்மைதங்கிய மகா தேசாதிபதியவர்களின் பிர
சங்கத்திற்கு நன்றி நவிலுமுகமாகக் கீழ்க்காணும்
உரையை இச்சபை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

“மேன்மையான தங்கள் திருச்சமுகத்திற்கு,

பாராளுமன்றக் கூட்டத்தொடரை ஆரம்பித்துவைத்துத் தாங்கள் நிகழ்த்தியருளிய பிரசங்கத்திற்குப் பிரதிிகள் சபை அங்கத்தவர்களாகிய நாம் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தாங்கள் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் யாவும் எமது கவனத்தைப் பெறுமென உறுதியளிக்கின்றோம்” எனப் பிரேரணைகொணரப்பட்டு எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

“That this House do present the following Address to His Excellency the Governor-General in reply to his Speech :

'May it please Your Excellency,

We, the Members of the House of Representatives, thank Your Excellency for the Speech with which you have been

අනුභවකාරකුමාගේ කථාව :

pleased to open Parliament. We assure Your Excellency that we shall give our attention to all matters placed before us."—[Mr. Dharmadasa Banda].

යෝජිත සංශෝධන, ප්‍රශ්නය අතට එකතු කිරීමට :

நன்றிநவிலும் பிரேரணையின் இறுதியில் சேர்ப்ப தற்காக எடுத்தியம்பப்பெற்ற திருத்தம் :

Which Amendments were, at the end of the Question, to add :

I

“එතෙකුදු වුවත්, ආණ්ඩුව පසුගිය සැසි වාරයේදී,

(අ) මහජනයාට අත්‍යවශ්‍ය බඩු භාණ්ඩ සාධාරණ මිලට ප්‍රමාණවත් ලෙස සැපයීම ගැන වගබලා ගැනීමට අපොහොසත් වූයෙන් පෝලිම් දිගු කලා පමණක් නොව එහි සිටීමට සිදුවූ මහජනයාගේ කම්කටොළු වැඩ කර ඇති හෙයින් ද;

(ආ) රක්ෂා විරහිතභාවය අඩුකිරීමට හෝ ගෙවල් හිඟයේ උග්‍රතාවය අඩු කිරීමට හෝ නොහැකිවූ හෙයින් ද;

(ඇ) පසුගිය වම්වල ඇතිවූ රාජ්‍යවිරිය ආර්ථික වර්ධනයේ ප්‍රමාණයවත් පවත්වා නැති හෙයින් ද?

(ඈ) ජාතික සමගිය ඇති කිරීමේ වෙසින් එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා ලංකා දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂය අතර ඇති කරගත් සම්මුතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා රාජ්‍ය භාෂාවේ තත්ත්වයට හානි කළාවූද, ලංකාව දෙකට කැඩීමට මග පාදන්නාවූ පියවර ගෙන ඇති හෙයින් ද;

(ඉ) ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමය කෙරෙහි විශ්වාසය ප්‍රකාශ කරමින් මාස හයකට අධික කාලයක් තිස්සේ අනවශ්‍ය හදිසි අවස්ථා තත්ත්වයක් පවත්වා ගෙන යමින් ද, දහස් ගණන් සේවකයින්ට හා දේශපාලන විරුද්ධවාදීන්ට ද්වේශ සහගත දඩුවම් පමුණුවා ඔවුන්ගෙන් පළිගැනීමේ ක්‍රියා පරිපාටිය අනුගමනය කරමින් ද; ආණ්ඩුව විවේචනය කරන පුවත් පත් පළ කිරීම වළක්වමින් ද, ඒවා බෙදා හැරීමට බාධා කරමින් ද, මාස කීපයක් තිස්සේ රැස්වීම් සහ පෙළපාලි පැවැත්වීම තහනම් කරමින් ද, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් බෙහෙවින් සීමා කිරීමේ නීති පැණවීමට තැත් කරමින් ද, ප්‍රකාශ වී ඇති අයුරින් ආණ්ඩුව තුළම ඒකාධිපති හැඩගැසීම් පෙන්නුම් කර ඇති හෙයින් ද;

(ඊ) සන්නද්ධ සේවාවන් ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමේ වෙසින් ඒ සේවාවන්හි බෞද්ධ හා ජාති මාමක අයවලුන්ට හිරිහැර කිරීමට තැත්

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කර, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රසිද්ධ ක්‍රියාකාරී සාමාජිකයින්ගේ පාලනය යටතේ නව හමුදා කොටස් සඳා ඇති හෙයින් ද;

(උ) සිය බැතිමත් ප්‍රකාශනයන්ටම පටහැණිව ක්‍රියා කරමින් ආණ්ඩුව සමත්විත වී ඇති පක්ෂවල පැරදුන ජන්ද අපේක්ෂකයන් විම හෝ ලැදි සාමාජිකයන් විම හෝ තම ප්‍රධාන සුදුසුකම් වශයෙන් ඇති අය ආණ්ඩුවේ සේවයේ හා ආණ්ඩුවේ සංඝා වන්හි උසස් තනතුරුවලට පත්කර ඇති හෙයින් ද;

(ඌ) 1965 මහ මැතිවරණයේදී සහ මෙම පාර්ලිමේන්තු ප්‍රථම සැසි වාරය අරඹමින් උතුමාණන් වහන්සේ කළ කථාවේ සඳහන් වූ පොරොන්දු ඉටු කිරීමට විශාල වශයෙන් අපොහොසත් වූ හෙයින් ද;

තවද, 1966 ජූලි 8 වැනිදා කරන ලද උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව—

විදේශික ධනපතියන්ට බෙහෙවින් දෙන ලද දේශපාලන සහ ආර්ථික සහනයන් නොතකාම බලාපොරොත්තු පමණට විදේශික මිත්‍රයින්ගෙන් ආධාර ලබාගැනීමට අපොහොසත්වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ද, මහජනයාට දෙන ලද අධිකතර වූ ද, වංකවූද, පොරොන්දු ඉටු කිරීමට හා තම සහකාරයින් තුළ ඇති කළ ව්‍යාජ බලාපොරොත්තු සපුරාලීමේ අයුරින් ක්‍රියා කිරීමට නොහැකිවීම නිසාද, ආණ්ඩුව දේශපාලන බංකොලොත්භාවයට, උදසිනත් වයකට, අසමගියකට, හා දිනභාවයකට පත්වී, ඒ අනුසාරයෙන් ආණ්ඩුව තුළ හයනක ඒකාධිපති හැඩගැසීම් ලියලීමට තුඩුදී ඇති බව සාමාන්‍යයෙන් හෙළිදරවු කරන හෙයින් ද;

තවද, එම කථාව—

(i) විදේශික ආයෝජනයන් ලබාගැනීමේ හා සංවර්ධන කටයුතු වලට පුද්ගලික අංශය සහභාගි කර ගැනීම සඳහා පෙළඹවීමේ බලාපොරොත්තුව හැර, ‘ස්ථාවර, අර්බුද සහිත වූ ආර්ථික තත්ත්වය’ වශයෙන් විස්තර කර ඇති තත්ත්වය මග හැරීමට සජීර යෝජනාවන් නොමැති බව හෙළි කරන හෙයින් ද;

(ii) රක්ෂාවල නොමැති කමේ ප්‍රශ්නය ලිහිල් කිරීම ගැන හා නිවාස හිඟය ස්වෝත්සාහයෙන් අඩු කිරීම ගැන හා සකල බලාපොරොත්තු ශුන්‍ය වී ඇති බව අනාවරණය කරන හෙයින් ද;

(iii) ජීවන වියදම් අඩුකිරීමට නව යෝජනා ඉදිරිපත් කර නැතුවා පමණක් නොව එම කටයුත්ත කිරීමට කණගාටුදායක ලෙස ප්‍රමාණවත් නොවූ ආණ්ඩුවේ පැරණි යෝජනා වලින් යළිත් ප්‍රකාශ කර ඇති හෙයින් ද;

அனுஷ்டிசுரனுமேன் கலுவ :

(iv) பேர்து அஃயே ஸேவகென் அநரீன் அநாதி கெஃயேவெ டேயபுரந அநீதிவகிதீ டீல ஸடகா மே டுதநீன் கல கலுவெதி ஸடகநீன் கல நலுநீ டுடு நெலு பேரேன் டுடு ப்ருகா கிரீமேன் அநீன லேல வுடுகி அநி கெகென் டு;

(v) ப்ருகிய ஸகி லாரேயே டே நெயந லே டுஷேரீய விசேயினை டுடு, ப்ருகநீன் நெலுடு, ப்ருகியேலுடு, கிய ப்ருகியே அநீயரீமே கிரீய டுடுகநீன் அநீயுடு டுடு நிகெந லென் நெபேன்வந கெகென் டு;

டுடுகநீன் வநீன்சேயே அநீயுடு கெரேதி அபே சீயலகயன் நெலுநி லெ ப்ருகா கர கிரீயு. — [கெநலென் கெ.]

“எனினும், அரசாங்கம் கடந்த கூட்டத் தொடர்க் காலத்தில்,

(அ) பொது மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொரு ள்களை நியாயமான விலைக்குப் போதுமான அளவு வழங்குவது பற்றிய பொறுப்பை ஏற்கமுடியாமல் போனதனாலே “கியூ” வரி சையை நீளச் செய்தது மாத்திரமன்றி, வரி சையில் நிற்க நேரிட்ட பொதுமக்களின் கஷ்டங்களை அதிகரிக்கச் செய்ததனாலும்;

(ஆ) வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க வோ, வீடில்லாப் பிரச்சினையின் உக்கிர நிலையைக் குறைக்கவோ தவறியதனாலும்;

(இ) கடந்த வருடங்களில் வகிக்கப்பட்டு வந்த தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சி விதித்தையாவது தொடர்ந்து நிலைநிற்கச் செய்யாததனாலும்;

(ஈ) இன ஒற்றுமையை உருவாக்கும் வேடத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும், இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சிக்குமிடையில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்காக, அரசுமொழிக் குக் குந்தகம் விளைவிக்கத் தக்கதும் இலங்கை யை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு வழிவகுக்கத் தக்கதுமான நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதனாலும்;

(உ) சனநாயக ஆட்சி முறையில் நம்பிக்கை தெரி வித்துக்கொண்டு, ஆறு மாதத்திற்கு மேற் பட்ட காலமாக தேவையற்ற அவசரகால நிலையை அமுலில் வைத்துக்கொண்டு ஆயிரக் கணக்கான ஊழியர்களுக்கும், அரசியல் எதிராளிகளுக்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடு த்து அவர்களைப் பழிவாங்கியும், அரசாங்கத் தைக் கண்டிக்கும் செய்திப் பத்திரிகைகளைத் தடைசெய்தும், அவற்றைப் பங்கிடுவதைப் பாதித்தும், பல மாதங்களாக கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் ஆகியவை நடத்துவதை தடை செய்தும், சனநாயக உரிமைகளை பெருமள வில் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களை இயற்ற முயற்சி எடுத்தும் இருப்பதிலிருந்து, அரசாங்கத்துக் குள்ளேயே சர்வாதிகாரப் போக்குக்கான உரு வத்தைக் காட்டியிருப்பதனாலும்;

சீனா யேசனாபி பிடுபெ டிவாடி

(ஊ) ஆயுதந் தாங்கிய படைச் சேவைகளைத் திருத்தி யமைக்கும் வேடத்தில், அச்சேவைகளில் கட மைபுரியும் பெளத்தர்களுக்கும், நாட்டுப் பற் றுள்ளவர்களுக்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க முயன்றும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரபல உழைப்பாளர்களின் தலைமையின் கீழ் புதிய இராணுவப் பிரிவுகளைத் தாபித்தும் இருப்பதனாலும்;

(எ) தனது இதய பூர்வமான பிரகடனங்களுக்கு மாறாக, அரசாங்கத்தில் பங்குபற்றியிருக்கும் அரசியல் கட்சிகளின் தோல்வியுற்ற வேட் பாளர்களாக விருத்தல் அல்லது அக்கட்சி களின் விசுவாசமான உழைப்பாளர்களாயி ருத்தல் என்பதையே முக்கிய தகுதியாக ஏற்று, அத்தகையவர்களை அரசாங்க சேவை யினதும், அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களின தும் உயர் பதவிகளுக்கு நியமித்திருப்பதனாலும்;

(ஏ) 1965 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின் போதும் இப்பாராளுமன்றத்தின் முதலாங் கூட்டத்தொடரை ஆரம்பித்து வைத்து மேன் மைதங்கிய தாங்கள் ஆற்றிய உரையில் குறிப் பிடப்பட்டதுமான பல வாக்குறுதிகளை நிறை வேற்றத் தவறியிருப்பதனாலும்;

மேலும், 1966 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 8 ஆம் திகதி நிகழ்த்தப்பட்ட மேன்மை தங்கிய தங்களது உரையில்,

(1) வெளிநாட்டு முதலாளிமார்களுக்கு இந்த அரசாங்கமளித்துள்ள அநேக அரசியல், பொரு ளாதார சலுகைகளுக்கு கைமாறாக அது தன் வெளிநாட்டு நண்பர்களிடமிருந்து எதிர்பாராத அளவுக்கு உதவிபெறத் தவறி யதன் விளைவாகவும், அது மக்களுக்கு அளித்த மிதமிஞ்சிய பொய்யான வாக்குறுதி களை நிறைவேற்ற முடியாதிருப்பதினாலும், அதன் ஆதரவாளர்கள் மத்தியில் ஊட்டிய பொய்யான நம்பிக்கைகளைச் சரிபடுத்துவதற் காகவும், இந்த அரசாங்கம் அரசியல் சூனி யத்திற்கும் புறக்கணிப்பிக்கும் ஐக்கியமின் மைக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் ஆளாகியிருப்பதனாலும் அரசாங்கத்தினுள்ளே பயங்கரமான சர்வாதிகாரம் தலைதூக்குவதற்கு சந்தர்ப்ப மளித்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாயிருப்ப தனாலும்;

மேலும் அதே உரையில்,

(i) வெளிநாட்டு முதலீட்டை வசீகரிப்பதற்கும், தனியார் துறையினை அபிவிருத்தி வேலை களுக்குத் தூண்டுவதற்குமான நம்பிக்கை யிருக்கிறதே தவிர அரசாங்கம் தாம் குறிப் பிடும் “தேங்கி நிற்கும், பொருளாதார பிரச்சினையின் பொது நிலை” யைத் திருத்தி யமைப்பதற்கு திட்டவட்டமான, உறுதியான ஆலோசனைகளைக் கொண்டதாகக் காணப்பட வில்லையாதலாலும்;

அனுஷ்டிசுரவருவனே கல்வ:

சீவநி மன்கனவ பிபிபெ விபெய

(ii) வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையின் உக் கிர நிலையைத் தளர்த்துவதற்கும், அரசாங்கத்தின் முயற்சியாலேயே வீட்டுத் தட்டுப் பாட்டைக் குறைப்பதற்கும் கொண்டிருந்த சகல நம்பிக்கைகளையும் அரசாங்கம் இழந்திருப்பதை வெளிக்காட்டுவதனாலும்;

(iii) வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைப்பதற்கு புதிய நடவடிக்கைகள் எதையும் குறிப்பிடாமல் இருப்பதோடு முன்னர் கையாளப்பட்டு படுதோல்வியடைந்த அரசாங்கத்தின் பழைய நடவடிக்கைகளை மாத்திரமே மீண்டும் வலியுறுத்தியிருப்பதனாலும்;

(iv) பொதுச் சேவையில், சில துறை ஊழியர்களுக்கு அரசியலுரிமை வழங்கப்போவதாக இதற்கு முன் பேசிய உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தநிறைவேற்றப்படாத வாக்குறுதியை மீண்டும் வலியுறுத்தத் தானும் தவறியிருப்பதனாலும்

(v) கடந்த கூட்டத்தொடர் காலத்தில் அரசாங்கத்தால் கையாளப்பட்ட தேசிய விரோதமான தும், சனநாயகமல்லாததும், பிற்போக்கான துமான கொள்கைகளைக் கைவிடுவதுபற்றி எவ்வித சிந்தனையும் அரசாங்கத்தில் இருப்பதாக எடுத்துக்காட்டாமல் இருப்பதாலும்,

மேன்மைதங்கிய தங்கள் அரசாங்கத்தின் மீது எமக்கு நம்பிக்கையில்லையெனத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.”
—[திரு. கெனமன்].

“but inasmuch as the Government, in the past Session.

(a) has failed to ensure that a sufficient supply of essential articles is available to the people at reasonable prices; and thereby lengthened the queues and added to the hardships of people who have to stand in them;

(b) has not been able to reduce unemployment or to relieve the acute shortage of houses;

(c) has not even sustained the rate of national economic growth of past years;

(d) under the guise of achieving national unity, has taken steps to implement an agreement between the United National Party and the Ilankai Tamil Arasu Kachchi, which has undermined the position of the Official Language and will lead to the division of Ceylon;

(e) while professing its faith in the democratic way of life, has prolonged a needless State of Emergency for over six months; victimized and taken revenge against several thousands of its employees and its political opponents; prohibited

obstructed the distribution of newspapers critical of the Government; banned public meetings and processions for several months; sought to enact laws that would have severely curbed democratic liberties, and admittedly manifested dictatorial tendencies within itself;

(f) under the guise of re-organizing the armed services, has sought to penalize Buddhist and national-minded members of these services and has formed new army units under the command of well-known and active members of the United National Party;

(g) has, contrary to its pious declarations, appointed to high positions in the Public Service and in public corporations persons whose main qualification for such appointment is that they are defeated candidates or loyal members of constituent political parties of the Government; and

(h) has failed to implement many of the promises made during the General Election of 1965 and in Your Excellency's Address to the first Session of this Parliament;

and further, inasmuch as Your Excellency's Address of 8th July, 1966—

in general, discloses that, as a result of its failure to obtain assistance from its friends abroad in the measure it hoped for despite the many political and economic concessions it has made to foreign capitalists, and as it is unable to honour both the extravagant and deceitful promises it made to the people and to justify the false hope it engendered in its supporters, the Government has sunk into a state of political bankruptcy, apathy, disunity and decline that has in turn, led to the growth of dangerous dictatorial tendencies within the Government:

and, also, inasmuch as the Address,

(i) reveals that, apart from the hope of attracting foreign investment and of inducing the private sector to take part in development, the Government has no concrete proposals to rectify what they describe as “the general setting of stagnation and crisis in the economy”;

(ii) discloses that the Government has lost all hope of easing the problem of unemployment and reducing the shortage of houses by its own efforts;

(iii) does not propose any new measures to bring down the cost of living, and only re-iterates the Government's past measures which have dismally failed to do so;

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

(iv) has significantly failed even to re-iterate the unfulfilled promise made in the last Address to grant political rights to certain categories of employees in the public sector ; and

(v) does not disclose any intention by the Government to abandon the anti-national, undemocratic and reactionary policies it pursued during the last session :

we wish to express our lack of confidence in Your Excellency's Government." —[Mr. Keuneman].

II

“ එතෙකුදු වුවත්,

පියවිතාමසේ උද්ගතවී ඇති අනතුරුදයකවූත්, පායනකවූත්, තත්ත්වය පිළිබඳ කිසිම සඳහන් කිරීමක් ඔබවහන්සේගේ කථාවෙහි නොමැති බැවින්—

(අ) ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විසඳීමේ සම්ප්‍රදායක් මුළුමනින්ම අසාර්ථක බවට පත් වීමෙන්, හඬගාස්සාගත් සහ අනිකුත් පෙදෙස්වලට එක්සත් ජනපදයට අයත් ගෙන යාත්‍රා මගින් බෝම්බ දැමීමේ ක්‍රියාව හෙළා දැකීමටද;

(ආ) අමෙරිකානුවන්ගේ අනුග්‍රහය ලත් ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී කා ඕ කී ගේ ආණ්ඩුව විසින් දකුණු වියට්නාමයේ බෞද්ධ භක්තිකයින්ට තාබන පීටන කිරීම හෙළා දැකීමටද ;

(ඇ) 1954 ජනිත සම්මුතියට ගරු කරන මෙන් හා අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය හා අතිකුත් සිය සහයින්ගේ සියලු සන්නද්ධ හමුදාවන් දකුණු වියට්නාමයෙන් ඉවත් කරන මෙන් තරයේ ඉල්ලීමටද ;

(ඇ) තම අනාගතය තමන්ම නිශ්චය කර
ගැනීමේ අයිතිය දකුණු වියචිතාමයේ ජන
තාවට නිසිය යුතුයයි ප්‍රකාශ කිරීමටද ;

අපි කැමැත්තෙමු. ”—[කෙනෙමත් මය.]

“எனினும் மேன்மை தங்கிய தங்களது உரையில் வியற்றையில் வளர்ந்துள்ள திருக்கிடச் செய்யும் அபாய கரமான நிலை பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை யாகையால்,

(அ) ஹதேயமும் ஹயப்பொங்கிலும் வியற்றும் சனநாயகக் குடியரசின் எளைய பகுதிகளிலும் ஐ. இ. விமானங்கள் குண்டு வீசியதைக் கண்டனம் செய்யவும் ;

(ஆ) சனநாயக விரோத, அமெரிக்க ஆதரவு பெற்ற கரூ டி ஆட்சி, தென்வியற்றும் பௌத்தர் களைக் கொடுமைப்படுத்துவதைக் கண்டனம் செய்யவும் ;

ස'තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(இ) 1954 ஆம் ஆண்டின் ஜெனீவா உடன்படிக்கை மதிக்கப்பட வேண்டுமெனவும், தென்சியற் றுமிலிருந்து அ. ஐ. இ.— இனதும் அதன் நேச நாடுகளினதும் ஆயுதந் தாங்கிய நேச நாடுகளினதும் ஆயுதந் தாங்கிய படை கள் அனைத்தும் அகற்றப்பட வேண்டுமென வும் கோரவும் ;

(ஈ) வியற்றும் மக்கள் தமது எதிர்காலத்தைத் தாமே நிர்ணயிக்கும் உரிமையுடையோராயிருக்க வேண்டுமெனும் எங்களுடைய விருப்பத் தெரிவிக்கவும் ;

நாங்கள் விழைகிறோம்.”—[திரு. கெனமன்].

"but in view of fact that Your Excellency's Address contains no reference to the alarming and dangerous situation that has developed in Vietnam, we wish,

(a) to condemn the bombing of Hanoi and Haiphong and other parts of the Democratic Republic of Vietnam by U. S. aircraft;

(b) to condemn the persecution of Buddhist in South Vietnam by the undemocratic and American-supported Cao Ky regime ;

(c) to demand that the Geneva Agreement of 1954 should be respected and that all armed forces of the U.S.A. and its allies should be withdrawn from South Vietnam; and

(d) to express our desire that the people of Vietnam should have the right to determine their future for themselves."—
[Mr. Keuneman.]

III

“එහකුදුවුවත්,”

උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව, අතිකුත්
කරුණ අතර,

(ආ) සියලු බලය ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවගේ ව්‍යුත්පන්න, පූර්ණ ස්වාධීන හා ස්වාධීපත්‍ය සම්පාණයකින් පිහිටුවීම;

(ආ) ශ්‍රී ලංකාව තොරොදිය හැකිවීම සහ රාජ්‍යයේ
ඒකීයභාවය සහතික කිරීම;

(ඇ) කෙතෙච්ඡන්ත්‍රී මණ්ඩලය සහ තියේජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය පත්කළ මන්ත්‍රීන් වැනි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හෙවු ලක්ෂණයන්ගෙන් තිදහස්වීම;

(ඇ) වර්තමාන අණවුනුම ව්‍යවස්ථාවෙහි 29 වැනි වගන්තියෙහි සහ අනිකුත් කෙටස් වල අන්තර්ගතව තිබෙන පාර්ලිමේන්තු ස්වෘද්ධීපත්‍යයේ සියලුම සීමා කිරීම් ඉවත් කිරීම;

ස්ත්‍රී ත්‍රි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් ලංකා ද්‍රවිඩ රාජ්‍ය පක්ෂයත් අතර ඇති කර ගත් හෙළි නොකරන ලද සම්මුතියේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ රටේ භාෂා ප්‍රතිපත්තියේ සිදුවූ විශාල වෙනස් කිරීම්වලට විරුද්ධත්වය දැක්වීම සඳහා 1966 ජනවාරි 8 වැනි දින සිය රාජකාරියට නොපැමිණි පොදු අංශයට දැන්වීමක් දෙපසින් ගන්නාකට පමණුවන ලද පිඩා

ස්‍රී භූතී යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

we request Your Excellency's Government to take steps during this Session to provide teachers of Sinhala to all schools in the Northern and Eastern Provinces of Ceylon."—[Mr. Keuneman]

VI

(අ) මෙරට අද ගොදුරුව පවත්නා ඉංග්‍රීසි ආධිපත්‍යයෙන් අපගේ සිංහල දේශය මුදා ගැනීමේ ඒකායන මාර්ගය වූ ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍ය බලවලල්ලෙන් බැහැරව සුදු අධිපතියකට පත්වීම කම් කළ ගැත්තවුන් පිරිසක් ලක්මවගේ අත් බිඳීමත්, ඇස් වහමින්, මුව මඩිමින් ලක් දරුවාට නොවැටහෙන පරිදි, පර බසකින් ගොතා රට වටා වෙලු ඒ ආණ්ඩු ක්‍රම පණතෝ යදම් පුපුරවා පුන් කෙරෙමින්, මෙරට ජනතාව විසින් මැදෙසට හා රැසට ඔබින පරිදි තමන් ම සකස් කර ගන්නා තමන්ගේම ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථා පද්ධතියක් පැනවීම ගැන වචන මාත්‍රයකින් පවා සඳහන් කිරීමට අමතක කිරීමෙන්, අපගේ උදාරතම ජාතික කර්තව්‍ය වූ ද, අබිමත අදිතව ලොවට පළ කිරීමට ඔබතුමාගේ රාජ්‍ය පිරිහෙලා ඇති බැවින් ද ;

(ආ) ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමය හා ජන සම්මත සමාජ වාදී සමය ගැන ලොවට පරික්‍ෂා කෙරෙමින් මහ සභාව මහ මහ ගමන් කිරීමට තරම් වත් නිවනක් නොදෙන, මහ පිරිසට මහ රැළියක් කැඳවීමට පවා අවසරයක් නොදෙන, පුවත් පතකට කැමති පරිදි වැකියක් ලිවීමට හෝ නිදහසක් නොදෙන වර්තමාන රජයේ සත්මස් පැරණි ගෙදර මරගානය මහජන වෙහෙසට හේතුවී ඇති බැවින් ද ;

(ඇ) රජ බස් පණතට දසවස් පිරුණද, සිංහලය අභතාන් තබා දෙමළට රෙගුලාසි පැනවූ හයි පවසතුද, මෙරට එකද අධිකරණ හලෙක අගු කොතෙක පවා රජ බසට ඉඩක් නොලැබෙන අයුරින් අදන් ඉංග්‍රීසියම රජ කරවන සේ හැම පවුරු පදනමක්ම බබ රජය රැකදී ඇති හෙයින්ද;

(ඇ) කම්කරු අවුල් විසඳුම සඳහා පසුගිය රජය පැනවූ පණත පුස්තකය වෙබ්සයිට්වලින් බවට පත් කෙරෙමින් පස් විනිසුරුන් දුන් මහ නඩු විනිස නිසා කම්කරු අධිකරණය පස් මස කට අධික කාලයක් පුස්තකය නිවැරදි, රැකියා නැතිවූ අසරණයින් දස දහස් දෙනෙකුගේ නඩු පැමිණිලි මෙන්ම ඔවුන් මත පැවැත්ම දුක් කම් කටොලු කරදරද ගොඩ ගැසෙන්නට ඉඩහැර පොද්ගලික අංශයට ආවැඩ හෙයින්ද ;

(ඉ) පොලිස් සේවාවේ දෙස් සෞයනු වස් කොමි
සමක් පත්කර තිබියදීත් වන සතුන්
මේන් හැසිරෙන පොලිස් නිලදරුවන්ගේ

අනුනුකර්තුමාගේ කථාව :

பாட்டினத் தீர்த்து வைப்பதற்கு முதலிடம் அளிப்பது போன்ற மனிதத் தன்மையற்ற செய்கையாலும் ;

(எ) முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதார பேதலிக்குச் சிசிச்சை செய்து உயிரைப் பாதுகாக்கப் போய் தனியார் துறை வியாபாரிகளின் துணிமணி களினால் சுற்றிக்கொண்ட கௌரீனத்தை அவிழ்த்துக்கொள்ள முடியாமல் தங்கள் அரசாங்கம் இந்நாட்களில் படும் அவஸ்தை யினால் இன்றைய அரசாங்கத்தின் நிர்வாண நிலை தொடர்ந்து பிரகாசிப்பதனாலும் ;

(ஏ) மாவட்ட சபைகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டபோது லும் தங்களின் இன்றைய அரசாங்கம் எண்ணியிருக்கும் குறித்த மாவட்ட சபையமைப் பானது, ஆயிரக் கணக்கான வருடங்களாகப் பிளவுபடாதிருந்துவந்த எங்கள் அன்பிற் குரிய தாய் நாட்டைத் துண்டாடும் முதல் நடவடிக்கையாக இருப்பதனாலும் ;

(ஐ) நாள்தோறும் நீதி மன்றத்திற்கு வரும் ஆயிரக் கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு வசதியேற்படும் வகையில் தாய் மொழியில் வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கோ, அரசாங்கம் சட்ட உதவிகளை அளிக்கும் பூரணமான திட்டத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கோ திறமையுள்ள ஏழை மாணவருக்குச் சட்டக் கல்வியை இலவசமாகக் கற்பதற்கான சட்டக் கல்வித் திட்டத்தை அமைக்கவோ வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமையினாலும் ;

தங்களின் இன்றைய அரசாங்கத்தின் பயனற்ற தன்மையை குறித்த எங்கள் கவலையையும் வெறுப்பையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.”
—[திரு. பிரின்ஸ் குணசேக்கர]

“but regret that, whereas—

(a) Your Excellency's Government has failed to proclaim boldly to the world our national pride, which is our national task, by forgetting to mention even a word about the enactment of a constitution that would take the country out of the British Imperialist Bloc, which is the only way in which our Sinhala land can be emancipated from the bonds of English domination, into which our country has today fallen, a constitution suited to the country and to the nation, which the people of this country would themselves draft as their own, by smashing the shackles of a constitution which has chained the country and which a group of black lackeys, who stooged for the White Imperialists, had framed by manacling the hands of Mother Lanka by blindfolding and gagging her, drafted in an alien language so that the children of Mother Lanka may not understand ;

ස්තුති කේෂකව පිළිබඳ විමර්ශ

(b) the seven-month old domestic antics of the present Government which, whilst proclaiming Democracy and Democratic Socialism to the world, does not grant to the Maha Sangha even the freedom to walk the streets in peace, does not allow the people even to hold a public meeting and denies to the newspapers the freedom of expression, have become a cause of harassment to the people ;

(c) Your Excellency's Government, despite the fact that the Official Language Act is now ten years old and despite the claims of the Government to have given pride of place to Sinhala while providing regulations for the use of Tamil, has protected all its commanding heights in a manner calculated to sustain the supremacy of the English language, thereby denying to the Official language a place even in the humblest corner of any of the court houses of this country ;

(d) Your Excellency's Government, whilst allowing the complaints made by thousands of poor people who have lost employment and their consequent burdens and miseries to accumulate, although labour tribunals have been idling for more than five months now, as a result of the verdict of five judges, which has reduced the Act passed by the previous Government to settle labour disputes, to a damp squib, has catered to the Private Sector ;

(e) Your Excellency's Government has failed at least to check, if not to stop, the despicable inhuman actions of Police officers who behave like wild beasts even at a time when a commission has been appointed to probe the Police service ;

(f) Your Excellency's Government is committing such inhuman follies as giving priority to the task of doing away with disparities in salary scales of teachers instead of paying heed to the lamentations of teachers who have fallen into great miseries as a result of the vile persecutions of teachers who were harassed and oppressed during the past sixteen months ;

(g) the nakedness of Your Excellency's Government stands well exposed by the struggle it is making at present to extricate itself from the difficulties it has fallen into by manipulating with the private traders' textile stocks as a cure for the economic ills of Capitalism ;

අනුකූලකාරකයාගේ කථාව :

(h) the Regional Council system which Your Excellency's Government proposes, although known as District Councils or Provincial Councils, will be the preliminary step towards dividing and mutilating our dear Motherland, which has remained undivided for thousands of years ;

(i) Your Excellency's Government has not taken the necessary steps to have cases heard in the mother-tongue for the convenience of thousands of poor litigants who appear before the Courts daily or to organise a comprehensive State legal-aid scheme or to set up a free legal education system so that the doors of legal education would be opened to poor but intelligent children ;

(j) It is evident that although Your Excellency's present Government speaks of a policy of non-alignment in foreign affairs it in fact bows in salute before the atrocities of Americans, by its silence in the face of the terrorism of those monstrous American war-mongers who are burning to death the harmless Buddhists of Vietnam ;

(k) it has failed at least to understand, if not to solve any of the common problems, whether economic, cultural or linguistic ;

we have to express our dissatisfaction at the barrenness of Your Excellency's present Government."—[Mr. Prins Gunasekera].

“ එම වචන එතැනට එකතු කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය යළිත් සහතික කරන ලදී.

“ அச்சொற்கள் அங்கு சேர்க்கப்படல் வேண்டும் ” எனும் வினா மீண்டும் எழுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed, “That those words be there added.”

ප්‍ර. හා. 10.7

වන්දා කරුණාරත්න මයා. (නාවල පිටිය)

(திரு. சந்திரா கருணாரத்ன—நாவலப் பிட்டி)

(Mr. Chandra Karunaratne—Nawala-pitiya)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන රාජ්‍ය කථාව සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ගරු ඇමති වරුන් උප ඇමතිවරුන් ගරු මන්ත්‍රීවරු හුන දෙනකුත් කථා කළා. ඒ වගේම හිටපු ඇමතිවරුන් මේ ගරු සභාවේ අවුරුදු

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගණනක් තිස්සේ සිටින මන්ත්‍රීවරු කීප දෙනෙකුත් කථා කීපයක් කළා. නමුත් ඒ අය මේ රාජ්‍ය කථාව සම්බන්ධයෙන් කිසිම දෙයක් නොකියා නිකම් ගොඩේ හැලි වගේ කථා කීපයක් කිරීම ගැන පළමුවැනිවරට මේ ගරු සභාවට පැමිණි මන්ත්‍රීවරයකු වන මා කනගාටු වෙනවා මා මේ අවස්ථාවේදී දීර්ඝ කථාවක් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙ නෑ. විරුද්ධ පක්ෂයේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කළ කථා ගැනත් ඒ අය විසින් කරන්නට යෙදුණු යම් යම් චෝදනා ගැනත් වචන සවලපයක් පමණයි මම කථා කරන්නට අදහස් කරන්නෙ.

පළමුවෙන්ම, මහර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. කේ. සූරියරත්න මයා.) විසින් 1815 දී මේ රටේ ඉතිහාසය ගැන සඳහන් කර මින් කළ කථාව ගැන මා මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ රටේ නිදහස සඳහා සටන් කොට ජීවිත පෑෂා කළ සිංහල තරුණයින් ගැන සඳහන් කළ නමුත් 1815 සිට 1948 දක්වා මේ රටේ නිදහස සඳහා සටන් කළ මහත්වරුන් ගැන මතක් නොකිරීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. මහර ගරු මන්ත්‍රීතුමා 1815 නිදහස් සටන ගැන මතක් කළ නිසා මාද මේ අවස්ථාවේ ඒ ගැන කෙටියෙන්වත් යමක් කිවයුතුව තියෙනවා. අපේ මුතුන් මිත්තන්—විශේෂයෙන්ම උඩරට ප්‍රදේශ වල—සිංහල ජාතියත් බෞද්ධාගමත් ආරක්ෂා කර ගන්නට සටන් කරන අවස්ථාවේදී අධිරාජ්‍යවාදී සුද්දන්ට එකතු වී දෙමළයෙන් අත්සන් ගසා සිංහල ජාතියත් බෞද්ධාගමත් පාවා දුන්නෙ අප වැනි සිංහල කොල්ලන්ද තැනහොත් ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නායකත්වය දරන පුද්ගලයින්ගේ මුතුන් මිත්තන්ද කියා මම අහන්න කැමතියි.

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඊළඟට කථා කරමින් අප ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කරමින් ඉංග්‍රීසියෙන් කටයුතු කරමින් මේ රට සංකර කරන්නට සුදුහම් වෙනවය කිව්ව සිංහල ජාතිය සංකර කරන්නට තමන්ගේ දරුවන්ට පවා සිංහලයෙන් කථා කරන්නට ඉඩක් නොදී කටයුතු කළේ අපේ නායකයින්ද ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ නායකයින්ද කියා මම අහන්නට කැමතියි.

අභ්‍යන්තරකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විචාදය

“ඇත්ත” පත්තරයෙන් අප සම්බන්ධයෙන් ගෙනයන ප්‍රචාරයක් සම්බන්ධයෙන් මේ අවස්ථාවේදී වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. ගරු අගමැතිතුමන් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමන් අතර නොයෙක් වාද හේද තිබෙනවායයි කියමින් අද මේ පත්තරය විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙනයනව. නමුත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අළුත් මන්ත්‍රී වරයකු වන මා මතක් කරන්නට කැමතියි, අප අතර එවැනි කිසිම හේදයක් නැති බව. ගරු පී. සී. ඉමුලාන උප ඇමතිතුමන් කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන් (ඩී. බී. රණතුංග මයා.) කලවාන ගරු මන්ත්‍රීතුමන් (ඒ. පිලපිටිය මයා.) මාත් එකතු වී අගමැතිතුමාට විරුද්ධව සටනක් කරගෙන යනවායයි කියන වාර්තාවක් “ඇත්ත” පත්තරයේ පළ වී තිබුණි. නමුත් තමන්ගේ නායකතුමා අමුඅමුවේ මරා දමා තැනක් ලබා ගන්න මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය සටන් නොකරන බව තමුත්තාත්සේලට විශේෂයෙන් මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) කීව, ජනවාරි 8 වන දින කෝලහලය ගැන. ජනවාරි 8 වන දින මෙම පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණෙන අවස්ථාවේ අර ශාලා පාරේදී තමුත්තාත්සේලගේ වණ්ඩිත්ගෙන් ගුටි කැ පුද්ගලයකු හැටියටයි, මම මේ කතා කරන්නේ. නාවලපිටි ජනතාව මට ලබා දුන් වරප්‍රසාදවලට අනුව මෙම පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණ ක්‍රියා කරන්නට තමුත්තාත්සේල එම අවස්ථාවේදී ඉඩ නුදුන් බව මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙන් මාත් සිංහල බෞද්ධ පරිසරයක් තුළ ගමේ ගොඩේ හැදිවිට පුද්ගලයෙක් බව කියන්නට කැමතියි. ජනවාරි මස 8 වන දින හිටපු භාමුදුරුවරුන් ගැන අපි දන්නවා. විශේෂයෙන්ම රෙජී පෙරේරා මහතා සමග ආ භාමුදුරුවරුන් ගැන අපි දන්නවා. රෙජී පෙරේරා මහතා සමග ආව එක භාමුදුරු තමක් අද “සැඩොල් කඳුළු” නමැති චිත්‍ර පටියේ ප්‍රධාන නළුව හැටියට රඟපාන බව දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මෙවැනි වාද බේද ඇති කර සිංහල ජනතාව අතර සවිටන ඇති කරන්න වැයම් කිරීම කනගාටුවට කරුණක්. එදා බෞද්ධ

භාමුදුරුවරුන් පවා ගෙනාවත් බෞද්ධාගම පිරිහෙන අන්දමට මෙසේ ක්‍රියා කිරීම ගැන බෞද්ධයන් වශයෙන් අපේ කනගාටුව මෙම අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

කලින් කීවාක් මෙන් මා නැවත වරක් කියනවා, මාත් සිංහල බෞද්ධයකු බව. සිංහල ජාතියට ලැදිව කවුරුත් සටන් කරනවා නම් ඒ ගැන අප විශේෂයෙන් සන්තෝෂ වෙන්නට වුවමනා බව මා දන්නවා. ඒ වාගේම, බෞද්ධාගමට තැනක් ලබා ගැනීම සඳහා කවුරුත් බෞද්ධයන් වශයෙන් සටන් කරනවා නම් ඒ ගැනත් අපි සන්තෝෂ වෙන්නට ඕනෑ. නමුත් මා කනගාටු වෙනවා, කැළඹියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) වැනි උදවිය බෞද්ධාගම බේරා ගැනීම සඳහා සටන් කරන එක ගැන. මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) වැනි පුද්ගලයන් සිංහල ජාතිය බේරා ගැනීමට මෙම අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් වී සිටීම ගැන මා විශේෂයෙන් කනගාටු වෙනවා. නොයෙකුත් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කතා පිළිබඳව දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්නට මා මෙම අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

ගිය අවුරුද්ද ඇතුළතදී නාවලපිටිය ආසනයට විශාල වැඩ කොටසක් කෙරී තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. රාජ්‍යසභා කතාවේ සඳහන් වන පරිදි, උටරඩ් ගැමි කොමිෂන් සභාව නුවරට ගෙන ගොස් ප්‍රථම වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කිරීමට කටයුතු යෙදීම ගැන මා විශේෂයෙන් සතුටු වෙනවා. මේ කොමිෂන් සභාව මාර්ගයෙන් මගේ ප්‍රදේශයේ පාරවල් විශාල ගණනක් තනා තිබෙනවා. ඩිස්පෙන්සරි, පාඨශාලා ගොඩනැගිලි යනාදියත් තනා දී තිබෙනවා. අපි විශේෂයෙන් මෙම ආණ්ඩුවට ප්‍රශංසා කළ යුතුයි, ඒ අන්දමේ විශාල වැඩ කොටසක් කර දීම ගැන.

මෙම වතාවේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන සැම වැඩ කොටසක්ම ඉටු කිරීමට මේ ආණ්ඩුවට තමුත්තාත්සේලාගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබේවා කියා මා පතනවා. ඒවාගේම මේ රටේ වාසය කරන සියළු දෙනා

அஞ்சுபுறமுமாவே கலாவ :

சீதாதி யோசனாவ பிழிபடி விவாடி

[வந்த கருணாமர்தன மய.]

வெவ் பன் கிரிமெ மீ அஞ்சுபுறம் ஸகி
வெவ் கியா பனமீன் மனே வெவ் சீவல்பய
அவசுத கரநவ.

பி. ஸ. 10.16

லேசீலி ஸுனவர்தன மய. (பாணதூரை)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணதூரை)
(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

வரு கலாநாயகமூகி, கால சிமாவ மடி
கம நிசு மெம விவாடியேடி ம கலீபனா
கரந்நெ கருணு டேகக் ஸந பமகக்
வெவ் சிவலயக் கனா கரந்நவ.
வம கருணு டேக பிழிபடி லியகியவிடு சியலீ
லக்ம வாகே ஓங்கியென் நிரெந நிசு,
மகே கனாவ ஓங்கி ஸாசாவென் கிரிமெ சிடி
வி கிரெந வெ மூலிந்ம புகாச கரநவ.

The first matter on which I wish to offer a few comments is on the very important question of a Constitution. The question that is now in dispute as between the Opposition and the Government is what form it should take—whether it should be a revision of the Constitution or an entirely new Constitution. If we require a new Constitution, the question has to be decided as to the method we should adopt in order to get one.

I think most people have learnt from bitter experience that the present Constitution is certainly not suited to the needs of development of this country nor to the national needs of the country. More than once the question has arisen as to whether bodies like the Public Service Commission should not be scrapped, and for that purpose the Constitution will have to be changed or a new Constitution drafted.

Recently labour tribunals which have been appointed have been declared to be invalid because they have not been appointed by the Judicial Service Commission. The judges have taken the view that under the Constitution it is necessary that appointments to such bodies like labour tribunals with judicial powers should be made by the Judicial Service Commission.

There does not seem to be an end to this. This House passes laws in the full belief that they are valid under the Constitution and the courts of our country take action under those laws only to find that in appeal either the Supreme Court of this country or the Privy Council hold the view that under the Constitution our Parliament has no power to make such laws.

The most recent example of this is the *coup* case which went up in appeal to the Privy Council. The Privy Council held that the legislation under which the trial was held was invalid for no very clear reason.

வரு சீ. ஸ. சியவர்தன (வசு அமரி
சக அஞ்சுபுறமுமாவேன் வசுமரக்மக
ஸ விடேல கவசுது பிழிபடி அமரினென்
பாடிலேனென் லேகமீ)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இரா
ஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும்
பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சராகும்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs)

The reasons are quite clear.

லேசீலி ஸுனவர்தன மய.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)

I say for no very clear reason at the time the law came up before Parliament.

வரு சீ. ஸ. சியவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

Why not? We said so in the Opposition.

லேசீலி ஸுனவர்தன மய.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)

You may have said so but the reason was not so clear.

අමාත්‍යවරයාගේ කතාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

It was quite clear.

ලේස්ලි ගූනවර්ධන මහ.

(ශ්‍රී. ලෙස්ලි ගූනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

There is nothing concrete in our Constitution, but the Privy Council held that the separation of powers was inherent in the Constitution itself. Therefore, we will never know where we stand with the present Constitution. There are certain things that are not clear.

Maybe in good faith the Government of the day and Parliament passed certain legislation but ultimately it turned out that, as a result of something inherent in the Constitution, the separation of powers between the judiciary and the legislature, the legislation passed was held to be invalid. And we are now pushed back into an impossible situation. Therefore, I think, the case is very strong for an entirely new Constitution.

There is also the fact, which nobody can deny, that our Constitution has the great disadvantage of having been drafted by a foreign Government, by the British Government, and, therefore, cannot be held to be a Constitution that was drawn up with the aim and purpose entirely of protecting the interests of this country.

It is, of course, different in the case of countries like India and Burma which got independence from the British. In the case of those countries their own legislatures drafted independent Constitutions which they considered suitable.

Our Constitution is one that was drafted and foisted on us from abroad and what it is and what it means is interpreted by a foreign judicial body.

Nor is this all. As I stated at the outset we need a Constitution that is in keeping with the national needs as well as the needs of economic development in the second half of the twentieth century. For this purpose I think that any person who approaches this question with an independent mind will come to the conclusion that what is required is an entirely new Constitution which answers our own particular needs and where the fount of power, if I may put it so, will be the people of this country and their elected representatives. In the case of the present Constitution the fount of power is not the people of this country; the fount of power is the Parliament of Great Britain and the Crown of Great Britain. The result is that you never know where you stand. One day we will come up against the position when it will be argued that we do not have the power to do this or to do that. That anomalous position should be corrected, and we should have our own Constitution.

An interesting question arises at this stage. There are those who agree that a new Constitution should be drafted, but suggest that it should be drafted and brought in as an amendment to the present Constitution. They say: If you have a two-thirds majority, why not bring it to this House—a new Constitution as an amendment to the present Constitution? And, hey presto! you will be having what you want.

Apart from the question whether it would be possible to obtain a two-thirds majority for a Constitution really suitable to our needs, there is also the question whether this method may really not lead to our making so many promises that the Constitution becomes useless. Leaving that question aside, and assuming that it is possible to get a two-thirds majority for a Constitution that meets our needs, nevertheless, I wish to point out that it is not possible to alter the whole of the Constitution. There is one section in the present Constitution of Ceylon that is unalterable, and that is Section 29, the aims of which, I think everybody

අනුනුකූලතාවයේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

will agree, seem to be quite laudable; but whether it serves those aims or not is a matter that is arguable. This Section 29 of the Constitution reads:

"29.—(1) Subject to the provisions of this Order, Parliament shall have power to make laws for the peace, order and good government of the Island.

(2) No such law shall—

(a) prohibit or restrict the free exercise of any religion; or

(b) make persons of any community or religion liable to disabilities or restrictions to which persons of other communities or religions are not made liable; or

(c) confer on persons of any community or religion any privilege or advantage which is not conferred on persons of other communities or religions; or

(d) alter the constitution of any religious body except with the consent of the governing authority of that body :"—

That is the section which the Hon. Minister of State quoted.

"Provided that, in any case where a religious body is incorporated by law, no such alteration shall be made except at the request of the governing authority of that body.

(3) Any law made in contravention of subsection (2) of this Section shall, to the extent of such contravention, be void."

And sub-section (4) also makes it quite clear that this is a section that cannot be altered. It reads :

"(4) In the exercise of its powers under this section, Parliament may amend or repeal any of the provisions of this Order, or of any other Order of His Majesty in Council in its application to the Island : "

That is, provided there is a two-thirds majority. Although on the face of it somebody might argue and say that Section 29 could be altered if there is a two-thirds majority, there is a qualifying clause which says, "In the exercise of its powers under this section", and it is only in the exercise of power under this section that it is possible for a two-thirds majority to change the Constitution. It is perfectly arguable—and I think that is the position that the Hon. Minister of State took—that an effort

to alter (a), (b), (c) or (d) would not be an exercise of the powers of Parliament under this section, and therefore, (a), (b), (c) and (d) would be excluded.

In fact, since there have been people in this country who have taken up the position that it is open to us, by a two-thirds majority, to alter Section 29 of the Constitution, I wish to point out two judgments of the Privy Council which appear, not merely appear, but show clearly that the opinion of the Privy Council is to the contrary.

The first judgment I quote is from the New Law Reports, Volume 65, page 443, *Ibralebbe v. The Queen*. Judgment was delivered by Viscount Radcliffe on 6th November 1963. It was a question whether a right of appeal to the Privy Council existed after Independence. This is what the judgment states :

"Part III, which embraces sections 7 to 39, begins by enacting that there is to be a Parliament of the Island consisting of His Majesty and two Chambers. By section 29 there is conferred upon the Parliament power to make laws for the 'peace, order and good government' of Ceylon, subject to certain protective reservations for the exercise of religion and the freedom of religious bodies. The words 'peace, order and good government' connote, in British constitutional language, the widest law-making powers appropriate to a Sovereign."

That is not the point. This is the point :

"Apart from the fundamental reservations specified in section 29, the Order contained only two qualifications on the full legislative authority of Parliament."

These fundamental reservations he speaks of as specified in Section 29 are the reservations I read out. Clearly, Viscount Radcliffe is of the opinion that those fundamental reservations cannot be altered and no legislation is possible which, even with a two-thirds majority, is capable of changing those reservations.

The other judgment is clearer. The judgment is by Lord Pearce, the same judge who gave judgment in

අනුක්‍රමිකරණයෙන් කළ:

the recent *coup* case. It is in the New Law Reports, Volume 66, pages 77 to 78. This was a case between the Bribery Commissioner and Rana-singhe, and judgment was delivered on 5th May 1964. The question at issue was the fact that judges of the bribery tribunal were not appointed by the Judicial Service Commission. This judgment states as follows:

“The voting and legislative power of the Ceylon Parliament are dealt with in sections 18 and 19 of the Constitution.”

Further down there is reference to Section 29 (2) (b), (c) and (d):

“There follow (b), (c) and (d) which set out further entrenched religious and racial matters, which shall not be the subject of legislation. They represent the solemn balance of rights between the citizens of Ceylon, the fundamental conditions on which *inter se* they accepted the Constitution; and”

—this should be noted well—

“these are therefore unalterable under the Constitution.”

Despite the views of certain legal luminaries that even Section 29 can be changed, I think it is the considered opinion that Section 29 cannot be changed.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

See the *coup* case.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I shall come to that.

These are, therefore, unalterable under the Constitution. I know that it has become the fashion, whenever these learned Lords make some statement qualifying our independence or restricting the freedom of our Parliament to legislate, to always say, “Parliament is sovereign”. Those words mean nothing. Parliament is sovereign only within the Constitution.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Suppose we abolish the right to appeal to the Privy Council?

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

You can abolish the right to appeal to the Privy Council but the Supreme Court will hold the same views as the Privy Council.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

That cannot be helped.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

That is the reason why we must not have a Constitution where any one section is unchangeable.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You want the Supreme Court abolished.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

The Hon. Minister should not try to draw a red herring across the trail or try to obfuscate the issue. I am pointing out that we do not have a Constitution which this House can change. It has been argued, very deftly, that this statement of Lord Pearce is only an *obiter dictum*—not a decision made in the case but an opinion; nevertheless, not an opinion that has the same force in law as an actual decision. We are, however, thankful to Lord Pearce for the *obiter dictum*, because there have been so many other *obiter dicta* of the Privy Council which, when brought up in test cases, have been upheld. One of

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[ලේස්ලි ගූනවර්ධන මය.]

the *obiter dicta* which has been recently upheld—this was originally an *obiter dictum* but is no longer an *obiter dictum*—is precisely on this question of the separation of powers in the *coup* case. The very point of separation of powers under the Constitution which was held to be sufficient to make the legislation of this Parliament invalid was *obiter dicta* earlier but it has become legally binding in this *coup* case.

Apart from that, I am very glad to note that in this matter I have the support of none other than the Hon. Minister of State himself. He also finds that Section 29 is unalterable. In his speech yesterday he said so twice. I shall quote him. He said so first in Sinhalese. He was, of course, referring to a part of Section 29 more specifically to Section 29 (2) (d). This is what he said :

“නමුත් 29 වන වගන්තිය තියෙන තෙක් ලේ වත්තෙ මහානායක ස්වමිත් වහන්සේගේ අස්භිප්පේ මහානායක ස්වමිත් වහන්සේගේ දියවඩන තිලමේගේත් කැමැත්ත තැනිව සියයට සියයක් ඡන්ද ලැබුණත් ඒක කරන්න බැහැ.”

And again in English he said this :

“That is what Section 29 does and it protects Buddhist as well as any other religious bodies. You cannot change the constitution of that body without the sanction of that body even if you have a two-third majority.—[OFFICIAL REPORT, 18th July 1966 ; Vol. 67, c. 282.]

That applies not only to changing the bodies of organization of the *Sangha* but the organization of any other religions also. It applies to sub-sections (a), (b) and (c). Section 29 (2) (b) for example says :

“No such law shall make persons of any community or religion liable to disabilities or restrictions to which persons of other communities or religions are not made liable ;”

As a matter of principle everybody will agree with this. But whether this formulation cannot be used in such a way as to make, for example, even the Official Language Act invalid is a moot point. Certainly the majority in this country who are Sinhalese and who are Buddhists do

not wish to have an equivocal position in this matter. The majority wish to have a Constitution which makes it clear that the rights both of the majority and minority are protected, a Constitution which gives Parliament the right to alter it provided there is the required majority. You can stipulate a majority of two-thirds or three-fourths. That is a matter for the Constitution makers. Section 29 now cannot be altered even if there is a 100 per cent. majority and I have the support of the Hon. Minister of State in this matter.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I did not say that.

ලේස්ලි ගූනවර්ධන මය.

(ශ්‍රී. ලෙස්ලි ගූනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

If you deny it I will read it again.

It is as follows :

“You cannot change the constitution of that body even if you have a two-third majority.”—[OFFICIAL REPORT, 18th July 1966 ; Vol. 67, c. 282.]

That applies because of the restriction in Section 29 (2) (d). There are other restrictions also. There are sub-sections (a), (b) and (c). Whatever restrictions apply to—

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Unless you alter Section 29.

ලේස්ලි ගූනවර්ධන මය.

(ශ්‍රී. ලෙස්ලි ගූනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

You cannot alter it.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You can.

අනුනුකාරකයාගේ කතාව :

ලேස්லி ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

"You cannot change the constitution of that body even if you have a two-thirds majority."

That is quite clear. If the Hon. Minister wants to change his views. I have no objection.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Unless you amend or repeal Section 29 you cannot do it.—[Interruption]. You cannot understand.—[Interruption]. You cannot amend the constitution of a religious body even by a two-thirds majority as long as Section 29 is there, but you can repeal Section 29 by a two-thirds majority.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වානිජ සහ විදුලිබල ඇමති හා සහකාරයක)

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

After you amend Section 29 of our Constitution you can change the constitution of that religious body. You have first to repeal Section 29.

ලேස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

If you have a two-thirds majority and the Hon. Speaker certifies that a Bill has passed with a two-thirds majority, that legislation passed with a two-thirds majority is normally valid. But not in this case.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I do not say that.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ලேස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Anyway, we do not want an equivocal position. We want a perfectly clear position. For that purpose it is absolutely essential that after passing an amendment to the Constitution we do not go again to the Privy Council. It is absolutely essential to have a new Constitution deriving—I repeat—its power not from the wishes of either the Queen in Council or the Queen in Parliament, but from the elected representatives of the people of this country. That is absolutely essential and that is the point I wish to make in that connection.

I wish very hurriedly to deal with my second point because of the pressure of time. The second point is this question of aid. This Government when it came into being a little over a year ago had very great expectations of aid from the West. Those expectations have now been very largely belied. I think this Government made that mistake because it did not at that stage realize that the U. S. Government had two systems of aid for two different sets of countries.

One system is the aid given to countries where the U. S. Government have military bases from which they can operate and even conduct wars as in the case of South Vietnam, South Korea and the Philippines.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Cuba.

ලேස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Not Cuba. They have no base there.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Why not. They have a big base there.

அங்கு இருக்கிறதெனக் கூறல :

சீனா யோகித மன்றி மன்றி

லேசுலி ஸ்கொட்லாந்து மன்றி.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I think the Hon. Minister had better study both History and Geography a little more.

லேசுலி ஸ்கொட்லாந்து மன்றி.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(The Hon. C. P. de Silva)

They have a base in Cuba.

லேசுலி ஸ்கொட்லாந்து மன்றி.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Not in Cuba but in Guatanamo. But it is not in Cuba. Guatanamo is not a part of Cuba. It is not under the Cuban Government.

லேசுலி ஸ்கொட்லாந்து மன்றி.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(The Hon. C. P. de Silva)

Why not? It is.

லேசுலி ஸ்கொட்லாந்து மன்றி.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

In that case you can say that they have a base in South Vietnam and therefore the North Vietnam Government is responsible for that. There is no agreement with Cuba. It is not in the territory of the Cuban Government that the United States of America has a base. There is Turkey.

லேசுலி ஸ்கொட்லாந்து மன்றி.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

What about Bulgaria, Rumania? What about Poland? What about Tibet?

லேசுலி ஸ்கொட்லாந்து மன்றி.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I see that when a very relevant and pertinent point is made against the Government there is always an inter-

State is very good in this matter. When he finds that a point is being made which is cutting the ground under the feet of the Government, he departs from his normal practice and makes some inane interruption. Therefore, I do not intend to be side-tracked.

Ceylon is not such a place where America has a base. In places like the Philippines, Chiang Kai-Shek's Formosa and so on, aid is given without conditions. The Americans do not care even if they waste that aid because they require these countries for military purposes. What our Government fails to realize is that we come under a different category. Our country comes under the category of non-aligned nations, and the United States and the subsidiary organizations of the United Nations which the United States controls give aid to non-aligned countries only if certain conditions are fulfilled. They wish to see that their money is put to good use in ways which they approve, and that is why so many conditions are imposed upon our Finance Minister even for the meagre aid that he is getting.

Of course, if Trincomalee were handed over to them by this Government, the situation would be different. But fortunately or unfortunately the Americans do not want Trincomalee as yet. They do not want Trincomalee now, but perhaps with the escalation of the war in Vietnam, they might want Trincomalee. In that case, of course, this Government will readily hand over Trincomalee, and our economic problems will be solved.

Today, the situation, fortunately or unfortunately, does not arise. So the present position is that concessions have to be given by this Government in order to get aid. First of all, compensation to petroleum companies was given promptly and at the rate they wished, as a condition for aid. Tax relief to the extent of Rs. 60 million was given to the local capitalists. Private enterprise was given a new

අලුත් කිරීමෙන් කළ:

lease of life. Then our Finance Minister undertook in a secret letter written to the I.M.F., which was read out in Parliament during the last Budget Debate, not to increase our expenditure on education and not to increase our expenditure on health.

Then assurances have been given to foreign capital. Very recently there was this Investment Guarantee Agreement signed by the Government. In that connection, there is one little matter I must take up with the Hon. Minister of State.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරා ව. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

That was tabled.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මහ.

(ශ්‍රී. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I have a recollection that the Hon. Minister of State gave this House some incorrect information. On 23rd February this year, during the Adjournment I asked a question whether the signing of this Investment Guarantee Agreement was not a condition for the resumption of American Government aid and whether failure to sign the agreement would not result in aid being withheld. That question was not replied to. Then the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) repeated the question. It is reported at column 2449 of the HANSARD of 23rd February 1966 thus :

“MR. KEUNEMAN : Is it a condition for the resumption of aid ?

THE HON. J. R. JAYEWARDENE : This is not a condition for the resumption of aid ; this is a condition for private investment. It has nothing to do with American Government aid ; it is private investment.”

Further down he says :

“This has nothing to do with American aid. This is purely a question of private investment.”

සිතුනි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

But, Sir, I have in my hands a document which appears to prove the contrary. This is a letter marked “confidential” at the top written to the Permanent Secretary to the Ministry of Defence and External Affairs dated April 9, 1965 bearing reference number EA/GEN/65. This is a copy and I shall read it if you allow me a few minutes. It says :

“In informal conversations held recently at the World Bank and the State Dept., certain points emerged in relation to matters of mutual interest to Ceylon and these Agencies which I thought you might like to have for whatever they are worth.

2. It appears that word is being awaited from Ceylon for a Fund Mission to go over to the Island. There is recognition here that Ceylon might be in urgent need of a drawing on the Fund to meet its most critical requirements arising from its Balance of Payments difficulties.

3. Also, a Mission from the World Bank is being held in view, perhaps, after the Fund team returns from Ceylon. In this respect, the belief is that Ceylon would need short-term and long-term external financing both of a project and program character. Here, the Bank appears to be willing to assume the role of organising a consultative group or consortia. But no action is intended, naturally, until word comes from Ceylon and the Bank Mission has been able to go over for discussions and agreement reached on matters that are relevant to the whole question.

4. The Oil issue continues to cloud the atmosphere and an early resolution of the question, though by no means made to appear a condition, would seem to be necessary for any major involvement of Bank and other resources.

5. From the point of view of the Dept. of State, U. S. Assistance to Ceylon would continue to be under interdict till a mutually satisfactory agreement is reached between the Oil Companies and Ceylon on the question of compensation. On the question of P. L. 480, the original Foreign Assistance Act Amendment—620 (e) in question—had not inhibited Title 1 or the Title Programs. However, in December 1963, Section 620 (e) of the Foreign Assistance Act of 1961 was amended further to bring within the scope of the prohibitions enacted therein any other Act. Consequently, P. L. 480 Programs would also be under an interdict till the Oil question is settled.—”

அங்குசுபுரம் அமைச்சர் கருத்து :

[லேப்டி கவுண்ட்மன் மை.]

Now, I come to item six. This is the most important section.

“—6. The Investment Guarantees Agreement is awaiting action with the U. S. Govt. The Aid-cut made it necessary for them to suspend action here too. The removal of the hurdle of the compensation issue should enable the Agreement to be vitalised for signature. It must be noted, however, that under the Adair Amendment, Foreign Aid is prohibited to countries that do not agree to sign an Investment Guarantees Agreement. The effective date for this Agreement is December 31, 1965, after which Aid will not be possible for countries that have not entered into an Investments Agreement.”

Obviously that line of aid has been extended. The point I wish to make is that the information given in this House was not correct. Probably the Hon. Minister of State was not aware of this letter which clearly points out—our own Ambassador in U. S. has written this—that the signing of this Investment Guarantees Agreement was a condition to the resumption of Aid.

செ. சே. ஸ்ரீ. சுவாமிநாதன்

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

That is American law ; I do not know American law.

லேப்டி கவுண்ட்மன் மை.

(திரு. லெஸ்லி குனவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Well, Sir, the unfortunate position is that this Government has not been able to get the Aid it expected to get although step by step this Government had conceded all the conditions that the American Government had laid down for the resumption of Aid. There is only one more condition to be fulfilled and that is the rice cut. This is a matter that was recognized even by the Hon. Minister of Finance in his letter last year to the International Monetary Fund. He said that action on this matter was not possible immediately for political reasons, that this was a question which the Government fully realizes and hopes to face up to it and will be facing up to it. Unfortunately they

சீ. சுவாமிநாதன் கருத்து : பிழைப்பு விவரம்

are not in a position to take that action and, therefore, the entire plan for development and getting us out of our present difficulties has lapsed. Thus we are going from bad to worse. It may well be that we will not have the rice cut—

செ. சே. ஸ்ரீ. சுவாமிநாதன்

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Are you tabling that document ?

லேப்டி கவுண்ட்மன் மை.

(திரு. லெஸ்லி குனவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Yes. If this economic situation continues, with the price fetched by tea for the last six months remaining in an unsatisfactory position, it is likely that our deficit instead of being Rs. 500 million this year will exceed Rs. 750 million or even approach a thousand million. This would mean that we shall come to the same position as India and go in for devaluation that is being so ably suggested by Mr. N. U. Jayawardena, the economic expert on whose advice this Government places a very great value.

I have no desire to continue my speech further except to make these two points. The Aid the Government expects from America is not forthcoming despite the fact that they have abided by most of the conditions laid down by the United States and the other point is it is absolutely necessary that this country should have a Constitution drafted by its own elected representatives if we are to complete our independence.

தி. ஸ. 10.50

உ. சுவாமிநாதன் மை. (பன் கருத்து மன்றம்)

(திரு. எஸ். தண்டமான்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. S. Thondaman—Appointed Member)

Mr. Speaker, I was rather surprised at the complete transformation that has taken place in the

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කැමට :

last speaker who was once the defender of minority interests. He was speaking about constitutional changes and the amendment of the Constitution. This is a matter on which both the Opposition and the Government agree that there should be a revision of the Constitution irrespective of the recent judgment. In fact, if the Opposition was serious, they could have easily done it during their regime; they could have made the necessary amendments or introduced a new Constitution. Now this Government has taken steps to amend the Constitution on a basis which they thought was suitable. But the Opposition is now trying to take a different line which, in fact, amounts to obstruction to the amendment of the Constitution or the revision of the Constitution.

If, as suggested by the hon. Member for Panadura, Section 29 is unalterable, what is the great harm in its being incorporated in the new Constitution? It is a fact that this Section was intended to give protection to the minorities and he, who was at one time the defender of minority interests, today turns a complete somersault and says it is a great sin. Even if that particular Section is incorporated in the new Constitution, it only gives protection against any action that may be contemplated to be taken in regard to minority interests, be it Tamil or Sinhalese. I say Sinhalese because among the Sinhalese there are different classes who can be suppressed by the rest. The Kandyan Sinhalese, for example can be suppressed by the Low-Country Sinhalese. This Section is so framed as to protect minority interests. It embraces all categories, irrespective of language, race or creed to which they belong. If the Opposition is really serious about amending or revising the Constitution then they should readily agree with the proposal of the Government. If the legal position is that Section 29 is unalterable, there is nothing wrong in this Section being incorporated in the new Con-

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

stitution, and there should be no reason for disagreement between the Government and the Opposition.

The hon. Member for Dehiowita (Mr. D. P. R. Weerasekera), was stressing that the policy and programme of this Government were not only being criticized by the Opposition, but that they were also being criticized by the supporters of the Government, by the press, and by others who played an important role in trying to bring this Government to power. I am rather amused at the ignorance of my Friend. The very essential difference between this Government and that of the past Government is that this is a democratic set up. This Government believes in democracy. It only shows that the supporters of the Government, whether it be the press or individuals, can criticize this Government which is only too responsive to suggestions and criticisms from the public. It does not mean that if one were to support the Government, one cannot place one's views whether in the form of criticism or in the form of new suggestions.

It was the last Government that did not tolerate public criticism or suggestions. The hon. Member for Dehiowita himself had to run away from the S. L. F. P. because his views were not acceptable to the members of his party. In a democracy you can not only criticize, you can live with the majority. If the majority decides against something you suggest, then you submit yourself to that position, but still you could go on making your point of view till it becomes the majority view. The hon. Member for Dehiowita ran away from one party and joined another when his views differed. He left the S. L. F. P. and went to the L. S. S. P. and again through the L. S. S. P. became familiar with the S. L. F. P. and now he is a spokesman of theirs. Therefore, today, one must while criticizing this Government, remember under what circumstances this Government came into power.

අනුමැතියකරුවාගේ කථාව :

ස්තූති ශෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[තොන්ඩමන් මය.]

What was the situation in this country at the time this Government came into power? The Treasury vault was almost empty, foreign assets were in a parlous position and the nation was divided. It was under those circumstances that this Government came into power

As I said earlier, different people have different views and different opinions, but it is for this Government and the Cabinet to decide which matter should be given top priority in carrying out its policy. In regard to that, this Government decided that national unity and communal harmony should receive the topmost priority and today it has achieved it.

There was a time when a Prime Minister of this country, let alone Ministers, could not go the entire length and breadth of Ceylon. If something like that happened we only saw black flags. Today, what is the position? The Prime Minister can go to any part of the country and so could any other Minister. Instead of black flags today they are being received with garlands. This is an achievement which everyone must be proud of. This is an achievement where unity has been brought about not only among the leaders of different parties or within the Parliament but also among the vast masses of this country. You cannot dispute it.

Today, for instance, the proof of this position is seen in the fact that poya holidays have been introduced into the country with the consent and concurrence of the entire people. The minorities—Christians, Muslims, Hindus, Tamils and everybody else—have today willingly accepted this radical change. That shows that national unity and communal harmony are a living force in this country. That was only possible by the policy and determination of this Government to bring about national unity. National unity is a prerequisite for development, economic growth and progress of this country.

If there is such national unity, that is definitely a foundation for economic development and for the stability of this country.

The Opposition knows it very well and therefore they have started to place all manner of obstacles in its way. Various propaganda and communal hatred campaigns have been undertaken by the Opposition even to the extent of misleading the workers, starting from January 8, to upset this achievement of national unity and communal harmony. But I am glad that the Sinhalese people cannot be fooled. This propaganda did not go well at all so much so that the leaders in the Opposition had to get the protection of Buddhist priests and of women and children to face the masses. Therefore, even at this late stage, I would appeal to the Opposition not to waste their time indulging in this midsummer madness by trying to delude themselves and the people that there is a split in this Government or that there is a division. The papers are also attacking it. In a democratic set-up there is bound to be a lot of criticism by way of opposition. It must be there. It is a healthy sign. If you do not have criticism within the party or even within the Cabinet, it is a dangerous thing. If you want the democratic set-up to develop, it is a healthy sign to have criticism. That does not mean that there is going to be a split as you people think.

I know some of my Good Friends in the Opposition are thinking that an election is round the corner. It was only last year that we had an election. They think that before they come to the Front Benches there is going to be another election. It is mere wishful thinking. You may think that you are only obstructing this Government, but you must know that every action you are taking is an action not against this Government but against the progress, development and improvement of the conditions of the masses in this country. It should therefore be noted that if you are really interested in

අග්‍රාණ්ඩකරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති ශෝඡනාව පිළිබඳ විමර්ශය

the masses you can one day have your own Prime Minister, but everybody cannot be Prime Minister at the same time. Whatever good things you may do, hon. Members on the front benches opposite may not become Prime Ministers but their party can one day come to power provided they all co-operate with this Government in trying to achieve what they have so far been able to achieve during the last one year. I can understand their going round the country and attempting to win over the peasants. But immediately after an election when the Government that is elected is determined to do something positive and useful about which the Opposition themselves are agreed, such as, the unsatisfactory economic condition of the country, the problem of unemployment, the high cost of living and so on, then, for that purpose, they must all get together in order to solve these problems. Unless we get together how can you expect a solution to these problems? We may fight an election, but immediately after the election is over we must all come together. I would like the Opposition to note that what they are doing now is not something against this Government but it is really against the people. I warn them that the people will not tolerate this sort of thing. I would therefore appeal to them to co-operate with this Government.

In a country like Ceylon if we are to prosper there has to be development and unless we co-operate towards achieving this end there can be no prosperity. I am glad and I welcome the step taken by the Government in trying to implement an extensive programme for the production of paddy and other subsidiary foodstuffs. This is a very important step. Although we would like to have an industrial sector still, as a developing country, we must first produce our food and subsidiary foodstuffs. Once there is development in that sector we can save the money that is spent on the import of

foodstuffs and invest it in the industrial sector. If we go on developing our heavy industries too much, like steel and iron, for which we have very little or no scope we will be wasting our energies. What is happening in India? The other day a friend of mine told me that he asked someone, "Do you know about America for our food. If we want to "Yes, we know that it is a place where India grows its wheat." We cannot, like India, depend on American for our food. If we want to get our basic needs like food, clothing and housing, we must first give emphasis to these needs and become self-sufficient in these matters and then think of heavy industries.

There is another important point which I would like to place before the House. If we are going to improve the lot of the masses and if the Government is to achieve all these aims that have been outlined in the Throne Speech it must make an intensive effort to get a fair price for our primary products.

During the past two or three years Ceylon has produced a very appreciable quantity of tea and rubber and have exported them. In spite of the appreciable increase in exports we have not been able to enjoy the benefits of that increase or of the increased production because of the decline in world prices. The Government must, therefore, think of this question very seriously.

Foreign aid can be helpful only on a temporary basis. We must stand on our own feet. In fact, in 1962, when I was in the States the people from the press asked me, "What do you think of the question of aid?" and I told them that the best aid that they could give to Ceylon was for every American to drink one cup of tea more than what they drink now and pay one American cent more than what they paid now for a cup of tea in America. If this was done I said then Ceylon would not need any foreign aid from America. The essential thing, therefore, is to get good prices for our primary products. In this connection, I would like to

අනුකූලකරණයේ කටයුතු :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[තොන්ඩමන් මය.]

remind you that we will not achieve much by sending Government officials.

In fact, this matter engaged the attention of the I. L. O. Committee on Work on Plantations recently. Ceylon was represented on that Committee. The Committee adopted a most constructive resolution concerning measures for the stabilization of plantation commodity markets.

It emphasized the fact that "unregulated trade in primary commodities, with its adverse effects on prices and export earnings, has been seriously affecting the successful execution of development plans of developing countries and has urged continued and intensified action in promoting a dynamic policy for economic expansion of which international commodity agreements for plantation products should be an essential part."

The resolution also emphasized the need to seek to ensure the greatest possible degree of participation of employers' and workers' organization in negotiations leading towards international commodity agreements.

Therefore, I say that sending officials abroad is not going to achieve anything. Commodity agreements for plantation products should be entered into.

I am also glad that the Government intends to help those industries which are labour-intensive and which are based primarily on the utilization of local raw materials, and those industries producing for export.

While that is most welcome another aspect of the matter must be examined. I am informed that in respect of certain industries the total foreign exchange that is expended on the import of component parts for assembly here is much more than what would be expended if the finished product itself were imported. If that is correct, it is a serious matter, because, on the one side, we are losing valuable foreign exchange and,

on the other, we are losing revenue on the tax concessions and reliefs that are granted to new industries.

I am also glad that the Government proposes to introduce a Bill during this present Session to implement the Indo-Ceylon Agreement of 1964. I and my organization hope that that would be done as early as possible. According to the Agreement it is proposed that for every 21 persons who go out of the country 12 persons will be able to become citizens of this country. The Government of India has already granted citizenship to 3,000 such persons and in terms of the Agreement a certain number should be granted citizenship here but this has not been done on account of the absence of a law.

I wish to congratulate the Hon. Prime Minister on his intervention in the Bank strike and breaking the evil tradition of the Bandaranaike period that no negotiations can be conducted while a strike is on. That was the policy of the previous Government. I, as a trade unionist, welcome the fact that the Hon. Prime Minister has broken that tradition; and today, while a strike is on he has been able to bring about a settlement—[*Interruption*].

In regard to the plantation workers' strike, the other day the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), told us that a very considerable number of workers were on strike. I am sorry the hon. Member tried to mislead the House in that way. As far as I am aware, the strike had been organized on the 13th of June after I left for the I. L. O. conference on the 30th of May, about 14 days before the strike commenced. I came back to the country on the 29th of June, two weeks after the strike commenced.

In this connection, I wish to inform this House that what you see in the newspapers today in regard to this strike is not news, but a cocktail of lies and libels.—[*Interruption*]. On the 16th of June, "Sun" came out with a news item that 3,000 workers in the Waventon Estate, belonging to Thondaman's union, are on strike.

අනුක්‍රමිකරණයෙන් කළාව :

ස්තූති සෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

First of all, there are only 600 workers on this estate, and there was no strike; and this is the news they publish and how they made the country believe that there was a strike of 3,000 workers.—[*Interruption*]. You must go and ask your hirelings, the people whom you set up. I say, the strike is set up by the S. L. F. P. which kept the plantation workers down without any increase in their wages.

Now, after 10 or 12 years, the C. W. C., by its strength, by its solidarity, has been able to make the employers come down and sit at the negotiating table in order to enter into a collective agreement. This is the first time in history that estate employers ever agreed to enter into a collective agreement. We are negotiating, and our demand is one rupee more per day. We will go on until we get it. To the extent that we have made you to accept—[*Interruption*] we will make the employers come down. It is a question of tactics, it is a question of negotiations.

When the employers who were reluctant to negotiate have been made to come down and negotiate, and we have been able, with our solidarity, to get them to agree on principle on the question of a wage increase, and the question of how much it should be is being worked out, our friends in the S. L. F. P. say: Oh! plantation workers, Tamil labourers, Indian labourers, we kept them down without any wage increase for ten years. Now they are going to get it; we will stop them. And they set up their friends, their hirelings, Mr. Aziz and others. They go there and say: "Oh! Thondaman has betrayed the workers."

Two weeks after I went to Geneva the strike started, and two weeks later I came back. The so-called great leaders of the labour movement go there and say: "Oh! Thondaman is a capitalist." I have never said I am a pauper. I own an estate. Labourers know it. I do not live in Colombo; I

live right in the middle of the plantation area. Everybody knows that Thondaman owns estates and is an employer. In spite of that, in spite of so many trade union leaders going there when I was away in Geneva, and saying: "Come on, strike," what happened? Of course, nobody says that the labourers do not deserve the Rs. 17.50. If anybody deserves a wage increase it is the plantation workers who are the poorest paid workers. They know they must get it, and they will get it. When the time comes, in spite of you, they will get it. I can tell you that.

What really happened? You planned together, designed together, how to upset the negotiations going on, and thereby deprive the plantation workers of any wage increase. And they say: "Thondaman is obstructing." I challenge any one of these leaders to prove it.

It is true I own estates. I am a man of some worth. But I can tell you that I was worth three times more on the day I joined the trade union movement—not like others who were more or less equivalent to petty clerks in a Pettah firm who lived in tenements in the Maradana and Grandpass areas, who are now living in Colombo 6, with millions, as directors of so many companies. They tell the people, "Thondaman is a capitalist. He is a director of two companies. His co-directors are Cyril de Zoysa, Fernando, and others." The people have, however, come to know who are the real capitalists.

When I called out the workers on strike at Knavesmire, almost twice the number who are on strike today struck work for three weeks. I did not ask them to buy their rations. When the moneys in the union's fund were exhausted, I drew my own money out of the bank every week and paid them.

What is happening now? The poor labourers have been misled. They have been told that the bank clerks are on strike, all Colombo is on strike,

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[තොන්ඩමන් මයා.]

the Government is toppling, and those who are opposed to the Government are going to rule the country. When workers in Haputale went and complained that they had no food they were asked to pawn their jewellery. It is a person who started life as a petty clerk in a Pettah firm, who claims to be a director of a number of companies, who has lakhs and lakhs of rupees to his credit, who tells the men all this.

Aziz claims a membership of 250,000, Shanmugathan a membership of 50,000. I do not know what the other unions claim. Let them prove, taking the figures estate by estate, that they have even 20 per cent of the membership they claim, let alone the total number in the country.

During the communal riots in 1958 people went round proclaiming that in Batticaloa children were being cruelly dealt with. Now they tell the workers in Badulla that the workers in the Hatton area are on strike. The "Sun" says 400,000 are on strike. The "Sun" multiplies the labour force on Waventon Estate by five. What we read in the "Sun" today is libel. Yesterday we saw an item which said that Thondaman is deceiving the people. How can Thondaman deceive the people?

So far as estate workers are concerned, if it is a question of increasing their income by even one cent, they will be in the forefront of the struggle. When 21 demands were formulated, the members of the Ceylon Workers' Congress stopped their negotiations with the Employers' Federation and came all the way to attend the mass rally presided over by Dr. N. M. Perera. When we know that something can be done, we are not afraid; but we are not going to allow the estate workers to be misled by adventurers who seek to gain their own political ends.

This is not a question of what Thondaman can do. The union is a democratic organization. I was in Geneva two weeks before and two

weeks after the commencement of the strike, but the workers did not respond to the call to strike. They rejected the call. In a way I am glad, because the strike has shown clearly which organization commands the confidence of the estate workers. All sorts of falsehoods have been uttered to mislead the workers, but these so-called leaders have been made to look foolish and they have learnt that they cannot do as they like.

ප්‍ර. ක. 11.21

ඇස්. බී. යාලෙගම මයා. (රත්තොට)
(திரு. எஸ். பி. யாலேகம்—ரத்தோட்டை)
(Mr. S. B. Yalagama—Rattota)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුවේ දෙවෙනි රාජාඝන කථාව පිළිබඳව කෙරෙන මේ විවාදයේදී මටත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතම. මට පෙර කථා කළ පත් කරන ලද මන්ත්‍රී තොන්ඩමන් මහත්මයා අද උඩරට වතුකරයේ පවතින වතු කම්කරුවන්ගේ වැඩ නැවැත්වීම ගැන සඳහන් කරමින් කියා සිටිය, වතුකරයේ අද වැඩ නවත්වා සිටින සංඛ්‍යාව ඉතා සුළු බව එතුමාට ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්ය කියා. තොන්ඩමන් මන්ත්‍රීතුමාට මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි—ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළවන ආරංචි අනුව නොව වතුකරයේ ආසනයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට—අද වතු කම්කරුවන් ලක්ෂ ගණනක් වර්ජනයට සහභාගිවී සිටින බව. ලක්ෂ සංඛ්‍යාත වතු කම්කරු ජනතාවක් මූලික අයිතිවාසිකමක් හැටියට රු. 17.50 විශේෂ ජීවනාධාරය ලබා ගැනීමට අද විශාල සටනක් කරගෙන යන මෙවැනි අවස්ථාවක මේ රටේ ඉන්දියානු වතු කම්කරුවන් වෙනුවෙන් ඔවුන්ගේ නියෝජිතයා ලෙස පෙනී සිටින තොන්ඩමන් මහත්මයා පත් කරන ලද මන්ත්‍රී කෙනෙකු හැටියට වගකීමෙන් තොර එවැනි ප්‍රකාශයක් කිරීම ගැන මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනමි. වතු කම්කරුවන් ඇතුළු මේ රටේ සියළුම කම්කරුවන්ට රුපියල් 17.50 විශේෂ ජීවනාධාර මුදල ලබා දිය යුතු යයි මැද කොළඹ ගරු තුන් වෙනි මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමන් මයා.) විසින් මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ, “රුපියල් 17.50

අභ්‍යන්තරකාරකුමාගේ කථාව :

දීමනාව මදි ; දිනකට රුපියල බැගින් මුදලක් දෙන්නට ඕනැය ” යි පත් කරන ලද මන්ත්‍රී තොන්ඩමන් මහත්මයාගේ අනික් සහයා වන පත් කරන ලද මන්ත්‍රී අන්නා මලෙයි මහත්මයා ප්‍රකාශ කළ බව මට මතකයි. එදා එහෙම කිව්ව මන්ත්‍රීවරුන්, වතු කම්කරුවන් රුපියල් 17.50 දීමනාව ලබා ගැනීමට සටන් වැදී සිටින මේ අවස්ථාවේදී, මේ අන්දමට හැංගිලා, මේ සභාවට මුඛ වෙලා මේ අන්දමේ ප්‍රකාශ කිරීම ගැන මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. මා ඉල්ලීමක් කරනවා, තොන්ඩ මන් මන්ත්‍රීතුමාගෙනුත්, අන්නාමලෙයි මන්ත්‍රීතුමාගෙනුත් වතුකරයේ කම්කරුවන් ඉදිරියට ගිහින් ඔය ප්‍රකාශය කරන්නට කියා.

වි. අන්නාමලෙයි මයා. (පත්කරන ලද මන්ත්‍රී)

(කි. රු. ඩී. අනුරාධපුර—නිප්පය අභ්‍යන්තර)

(Mr. V. Annamalai—Appointed Member)

අපි භය නැතුව කියනවා. [බාධා කිරීමක්]

යාලෙගම මයා.

(කි. රු. පාලෙකම)

(Mr. Yalagama)

ඔව්. මම දන්නවා භය බව. එහෙත් ගිහින් ප්‍රකාශ කරනවා. [බාධා කිරීමක්] තමුත්තාන් සේලාට එහෙ යන්නට බැහැ [බාධා කිරීමක්] තමුත්තාන් සේලා මෙහෙට වෙලයි කියන්නෙ. [බාධා කිරීමක්] මේ සම්බන්ධයෙන් මා ඊට වඩා කියන්නට යන්නෙ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රාජ්‍යය කථාව සම්බන්ධයෙන් මා මුලින් අදහස් කළ කරුණු මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ රාජ්‍යය කථාවත්, පසුගිය රාජ්‍යය කථාවත්—දෙකම—ගැන කල්පනා කර බලන විට මට කියන්නට බැහැ. මේ දෙක අතර විශාල වෙනසක් තිබෙනවා කියා. මේ රාජ්‍යය කථා දෙකේ පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ එක විධියේ කියමනක් නිසා එයින්ම ඔප්පු වෙනවා මේ රජයේ බංකොලොත් භාවය කොතරම්ද කියා. එදා කියන ලද දේවල් අදත් පුන-පුනා කීමෙන් අපට පැහැදිලිව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පෙනෙනවා, පසුගිය රාජ්‍යය කථාවෙන් දන්න පොරොන්දු ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි වී තිබෙන බව. ඒ නිසා තමයි, අවුරුදු 1½ කට පසු නැවතත් ඒ රාජ්‍යය කථාවට උපුටා දක්වන්නට මේ ආණ්ඩුවට සිදුවී තිබෙන්නෙ.

ගරු කථානායකතුමනි, රාජ්‍යය කථාවේ මුලින්ම සඳහන් කර තිබෙනවා, මේ රජය ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදයක් කරා ගමන් කරන බවක්. එහෙත් අද රටේ පවතින තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලන විට, අද රට කොයි අන්දමට ගමන් කරනවා දැයි බලන විට, අපට පෙනී යනවා, මේ රජය ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදයක් කරා නොව ඒකාධිපතිවාදයක් කරා හෙමින් ගමන් කරන බව. මේ රටේ පත්‍රවලට තිබුණු නිදහස කෝ කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. පසුගිය රජය මාස ගණනක් තිස්සේ හදිසි නීතිය පවත්වාගෙන ගිය බව ඇත්ත. එහෙත් පත්‍ර කන්තෝරුවලට සිල් තැබුවද? පත්‍ර කන්තෝරුවලට සිල් තබා පත්‍ර නිකුත් කිරීමට අවහිර කිරීම වැනි දෘෂ්ටික ප්‍රතිපත්ති එදා අනුගමනය නොකළ බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. මේ රජය බලයට පත් වී හදිසි නීති පනවා ප්‍රථමයෙන්ම මොකක්ද කළේ? නිදහස් මත දරණ, නිදහස් අදහස් රටට ප්‍රකාශ කරන ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මුද්‍රණය කරන කන්තෝරුවලට සිල් තබා, මහජනතාවට රටේ පවතින සත්‍ය තත්ත්වය ප්‍රකාශ කරන්නට ඉඩ නොදී, මේ රට අවි බලයෙන් පාලනය කරන්නට පටන් ගත්ත.

අදත් ඒ තත්ත්වය තිබෙනවා. තමුත්තාන් සේලාගේ මේ නිදහස මොකක්ද? තමුත්තාන් සේලාගේ පත්‍ර, “ජනගීත”, “සියරට”, වැනි පත්‍ර ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය මගින් ප්‍රවාහණය කරන්නට ඉඩදී තිබෙනවා. තමුත් ස්වාධීන අදහස් දරණ පත්‍ර “ජනදින”, “ජනසතිය” “ඇත්ත” වැනි පත්‍ර මුදල් ගෙවාවත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බස්වලින් ප්‍රවාහණය කිරීම තමුත්තාන් සේලා තහනම් කර තිබෙනවා. මේකද තමුත්තාන් සේලාගේ නිදහස? තමුත්තාන් සේලා ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදය කියන්නෙ මේකටද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ වාගේම අද තමන් දරණ අදහස් උදහස් නිදහසේ ප්‍රකාශ කරන්නට ජනතාව ඉදිරියට එන්නට භයයි. මක්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාණේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[යාලෙගම මයා.]

නිසාද? එසේ නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට ඉදිරිපත් වන ජනතාවට විරුද්ධව කොයි පැත්තෙන් කොයි අන්දමට ක්‍රියා කරනවාද කියා කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. මහජනතාව තුළ අද එබඳු හයක් තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. එමනිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදය කියන්නේ මේකද කියා මා නැවතත් මේ ආණ්ඩුවෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජ වාදය යන වචනවලටත් නිග්‍රහ කරමින් මේ ආණ්ඩුව ගමන් කරන්නේ සම්පූර්ණ යෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදයට පට හැනිව ඒකාධිපතිවාදයක් කරා බව මා කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊළඟට ජනතාව ගේ ජීවන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලමු. පසුගිය මහා මැතිවරණයට පෙරත් මහා මැතිවරණයේදීත් ඔය එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් ගමක් ගමක් පාසා ගිහින්, ගෙයක් ගෙයක් පාසා ගිහින් මහජනතාවට නොයෙක් අන්දමේ බොරු පොරොන්දු දෙමින් බලයට පත්වූ බව අපි දන්නවා. ආණ්ඩු පක්ෂය මහජනතාවට දුන් ඒ පොරොන්දු කියක් ඉෂ්ට කර තිබෙනවාද කියා අපි ප්‍රශ්න කරනවා. තමුත්තාන් සේලා ඊයේ මේ ගරු සභාවේදී කළ කථා කීපයකටම මා සවන් දී සිටියා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවා වගකීමෙන් තොරව කළ කථාවල් මිස මහජනතාව අතරට ගොස් රටේ නියම තත්ත්වය හරියට අවබෝධ කර ගෙන කළ කථාවල් නොවෙයි. තමුත්තාන් සේලා ඊයේ මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කළ දේවල් හැකි නම් මහජනතාව ඉදිරි යේදීත් ප්‍රකාශ කරන මෙන් අප ඉල්ලා සිටිනවා. අද රටේ තත්ත්වය පිළිබඳව සොයා බලන විට මේ රටේ ජනතාව අද ඉතාමත් දුකසේ දුක් විදිමින් ජීවත්වන බව අපට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. දවසින් දවස ජීවන අංකය ඉහළ නගිනවා. දවසින් දවස පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළ නගිනවා. ලදරුවකුට අවශ්‍ය කිරි ටින් එකක් පවා සොයා ගැනීමට බැරි තත්ත්වයක් අද තිබෙනවා. තමුත්තාන් සේලා මේකද රටට දුන් සහනය? තමුත්තාන් සේලා මේ ගරු සභාවේදී එවැනි අදහස් ප්‍රකාශ කළත් මහජනතාව ඉදිරියට

ගියහොත් අද කොයි තරම් දුකින්, පීඩිතව, කොයි තරම් කරදර මධ්‍යයේ ජනතාව ජීවත්වෙනවාද කියා අවබෝධ කර ගත්ත ප්‍රච්චන් වෙයි.

ඊයේ කථා කළ ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීවවා, බෝරාකාරයින්ට තිබුණු තැන නැති කළාය කියා. ඒවාගේම මේ ආණ්ඩුව අපේ ගම්බද මහජනතාවටත් නයිලෝන්, මනිපුරි සාරි, කැෂ්මීර් සාරි ආදී වටිනා රෙදිපිළි අදින්ට අවස්ථාවක් ලබා දුන්නාය කියාත් කීවවා. ඔය වටිනා රෙදිපිළි, මනිපුරි සාරි, නයිලෝන් රෙදි, තව කී දවසක් තිබේවිද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. විජාතික වෙළඳුන් මේ රෙදි වගී පිටරටින් ඉතාම සුලු මිලකට ගෙන්වා ඉතාම අධික මිලට, සමහර විට රුපියල් දෙකට තුනට ගෙන්වූ යාරය රුපියල් විසි පහ තිහ බැගින් මේ රටේ වෙළඳුන්ට විකුණුවා. ඒ අතර ආණ්ඩුව හදිසියේම ඇති කළ රෙදිපිළි මිල පාලනය නිසා ඒ රෙදි ගෙන්වූ විජාතික වෙළඳුන්ට නොවෙයි ඔවුන්ගෙන් ඒ රෙදි අධික මිල ගණන්වලට ලබාගත් මේ රටේ වෙළඳුන්ටයි පහරක් වැදුණේ. රෙදිපිළි මිල පාලනයෙන් ඊට වඩා දෙයක් සිද්ධ වුණේ නැහැ. ඒ සමගම, සාමාන්‍ය ජනතාව, සාමාන්‍ය පාරිභෝගිකයා අදින පොප්ලින්, සුදු රෙදිවල මිල අඩු වුණාද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. වටිනා රෙදිපිළි සුට රෙදි අදින්තෙ සාමාන්‍ය ජනතාව නොවෙයි; ධනපති කොටස්වල උදවියයි. රෙදිපිළි මිල පාලනයෙන් සහනයක් ලැබුණා නම් ලැබුණේ ඒ උදවියටයි. එමනිසා ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කළ ප්‍රකාශ පිළිබඳව මා කතා ගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊළඟට දූෂණ සම්බන්ධව මා වචනයක් දෙකක් සඳහන් කරන්නට ඕනැ. මේ රජය අල්ලස් දූෂණ නැති කරනවාය කියා කීවවා. තමුත් අද මේ රට අල්ලස් දූෂණවලින් ගදගහනවා. මා වගකීමක් ඇතිවයි එසේ ප්‍රකාශ කරන්නේ. මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේම තත්ත්වය ගැන මට කියන්නට පුළුවන්. අද පරාජිත ඡන්දාපේක්ෂකයාගේ ගෙදර ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයෙන් සමූපකාර නොග වෙළඳ ආයතනයෙන් එහි ශාඛාවලත් රැකිරක්ෂා සපයන කාර්යාලයක් බවට පත්වී තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම මා කතාගාටුව

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වෙනවා. මුළාවූ තරුණ තරුණියන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සෑම පෝය දිනකම ඒ පරාජිත අපේක්ෂකයාගේ ගෙදර දකින්නට ලැබෙනවා. ඒවාගේම රැකිරිණි ලබා දෙනවාය කියන පරාජිත අපේක්ෂකයාගේ තැරැව්කාර සිත්ත, ජන්දදායක කොටසායයේ ඇවිදින අයත් ඒ ගෙදර ඉන්නව. හිටපු මන්ත්‍රිතුමා මුණ ගැසුණොත් ලංගමයේ රක්ෂාවක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙතැයිද, සතොසේ රක්ෂාවක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙතැයිද කියමින් සමහරුන් තරුණයන් මුළා කර ගෙන ඔහුගේ නිවසට කැඳවාගෙන යනවා. මෙසේද දූෂණ නැති කර තිබෙන්නේ? සුදුසුකම් ඇති තරුණයන් සිය දහස් ගණනක් මා නියෝජනය කරන කොටසායයේ සිටියදී සුදුසුකම් නැති සමහර අයට පත් වීම් ලැබී තිබෙන බවත් මා දනන්වා. ජන සතු සේවා ඇමතිතුමා දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව දැනට මේ අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන බව මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. සමහර විට නිලධාරීන් සම්බන්ධ කරගෙන කිසියම් ජාවාරමක් ගෙන යනවා ඇති. එහෙයින් මා ජනසතු සේවා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ රට විකුණාගෙන කන, ජනතාව විකුණා ගෙන කන, අහිංසක තරුණයන් මුළාවේ දමන උදවිය කරගෙන යන මේ කුට ජවා රම නැති කිරීම සඳහා පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙසයි. ඔය අන්දමේ කුට ජාවාරම් කිරීමෙන් රටක් සංවර්ධනය කළ හැකිද? දූෂණය නැති කළ හැකිද? අල්ලස නැති කළ හැකිද? ලංගමයේ පමණක් නොව සෑම අංශයෙහිම වාගේ අද මේ විධියේ 'දේවල්' සිදු වෙනවා. ගුරුවරුන්ගෙන් සහ අනික් රජයේ සේවකයන්ගෙන් පලි ගැනීම සඳහා ඔවුන් ඉන්නත් මෙන් තැන් තැන්වලට මාරු කිරීම මේ රජයේ ප්‍රතිපත්තියද? අද රටේ තිබෙන්නේ මේ විධියේ තත්ත්වයක්. මේ විධියේ වැඩ කරන ගමන් කිසියම් සංවර්ධනයක් කර ගෙන යන්නට පුළුවන්ද? වැඩි පුරම කාලය ගත කරන්නේ මේ විධියේ දේවලට නම් රටක් සංවර්ධනය කරන්නේ කොහොමද?

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා අක්කර ලක්ෂයක කපු වවන්තට යන බව පසුගිය අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් කර තිබුණා. එපමණක් නොව විශාල කොම්පැනිකාරයන්ට අක්කර

දහස් ගණනක් බෙදා දී මිලිස් හා රතුලුන වගා කරන්නට සලස්වා ඒ අතින් මේ රට ස්වයංපෝෂිත කරන බවත් ප්‍රකාශ කළා. දොඩම් වගා කරන බවත් කීවා. මේ අවුරුද්දේ රාජාසන කථාව පවත්වන විට ගිය අවුරුද්දේ සඳහන් කළ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා මූලික පියවරවල්වත් ගෙන තිබිය යුතු නේද? තවම ඒ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා මූලික පියවරවල්වත් ගෙන නැහැ නොවේදැයි මා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. කඩදාසි කොළවල නම් ඕනෑ තරම් සංවර්ධනය කරන්නට පුළුවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, නිතර රටේ තොටේ ඇවිදින අප දැනට රටේ පවතින නියම තත්ත්වය දන්නවා. අප මෙහිදී යම් යම් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නේ රටේ තත්ත්වය අවබෝධ කරගෙනයි. අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ නිදිමන ගතිය නැති කර ගන්නා තුරු රට සංවර්ධනය කරන්නට බැරි බව මතක් කරන්නට කැමතියි. අද උඟ පළාතේත්, උතුරු මැද පළාතේත්, වයඹ පළාතේත් අක්කර සිය දහස් ගණන් වූ බිම් ප්‍රදේශ පුරන් වී ගොස් තිබෙනවා. පැරණි වැව් අමුණු වලින් ජලය ලබාගෙන වගා කරන ලද බිම් ප්‍රදේශ පුරන් වී ගොස් තිබෙනවා. ජරාවාස වී තිබෙන වැව් අමුණු අලුත් වැඩියා කර වාරිමාර්ග දියුණු කර පුරන් වී තිබෙන බිම් ප්‍රදේශ නැවත වගා කොට මේ රට සරුසාර කරන තුරු මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති වන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, කම්කරු හා නිවාස ඇමතිතුමා ඊයේ මෙම ගරු සභාවේදී කිසියම් ප්‍රකාශ වගයක් කළා. පසුගිය අවුරුද්දේදී අයවැය ලේඛන විවාදයේදීත් එතුමා යම් යම් ප්‍රකාශ කළා. එදා ප්‍රකාශ කෙළේ එතුමා අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය ගැනයි. නිවාස කොමිටියේ නිර්දේශ අනුව එක්තරා වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන බව පසුගිය රාජාසන කථා විවාදයේදී එතුමා ප්‍රකාශ කළා. "දවස", "ලංකාදීප", "දිනමිණ" ආදී පත්‍රවල නම් පසුගිය කාලය තුළ තවටු ගෙවල් විශාල ප්‍රමාණයක් සාදා තිබුණා. එහෙත් රට දෙස බලන විට නම් නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳා තිබෙන බවක් පිළිගන්නට නොහැකි බව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

අනුකූලකරනුමගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[යලෙගම මය.]

ඊයේ මේ ගරු සභාව ඇමතු පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා දේශීය ධනය මෙන්ම විදේශ විනිමයත් නැතිව රටක් සංවර්ධනය කරන්න කටයුත්තක් නොහැකියයි ප්‍රකාශ කළා. විදේශ විනිමය ඇති කරන්න බලා පොරොත්තු වන්නේ කෙසේ දැයි එතුමා ගෙන් අහන්න කැමතියි. ඒ වගේම රටක ආර්ථික තත්ත්වය ගොඩනැංවීමේ කාර්යය බෙහෙවින්ම උසුලන්නේ කම් කම්කරුවන් සහ ගොවීන් බව පැහැදිලියි. එසේ නම් කම්කරුවන්ගේත් ගොවි ජනතාවගේත් සහයෝගය ඒ සඳහා ලබා ගැනීමට මේ පසුගිය රාජ්‍යසභා කථාවේ කවර වැඩ පිළිවෙළක් සඳහන් කර තිබේ දැයි එතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි. ගොවි කම්කරු යන මේ පන්ති දෙක එකතු නොවී කටයුත්තක් මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය හෝ විදේශීය විනිමය නංවන්න බැරි බව මා පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කරනවා. එම නිසා මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය මෙන්ම විදේශ විනිමයත් නගා සිටුවීමට කටයුතු කරන ගොවියාගේත් කම්කරුවාගේත් සුභසිද්ධිය සඳහා මීට වඩා විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර ගත යුතු බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඕනෑම රටක් කෙරෙහි ඒ කාරණය බල පානවා.

සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නය ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්න ඕනෑ. ඕනෑම රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවකට ගිහිල්ලා අද බැලූවොත් ලෙඩුන්ට ඉතාමත් අවශ්‍ය බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය පවා නැති තත්ත්වයක් පවතින බව පෙනී යනු ඇති. මා නියෝජනය කරන රත්තොට මැතිවරණ කොට්ඨාශයට තිබෙන ප්‍රධාන ආරෝග්‍යශාලාව ගැන කියන්න තියෙන්නේ නොයෙක් අඩුපාඩු තිබෙන බවයි. අවුරුදු පහළොවකට පමණ පෙර සෑදූ ගොඩනැගිල්ලකයි රත්තොට ආරෝග්‍යශාලාව තිබෙන්නේ. එහි ඇදත් පහළොවක් දහසයක් තිබෙනවා. ලීවලින් සෑදූ ඒ ඇදත් අබලන්වෙලයි තියෙන්නේ. මාතෘ වාට්ටු වෙනුවෙන් සහ වෙනත් රෝගී කාන්තාවන් වෙනුවෙන් තිබෙන්නේ එක් වාට්ටුවක් පමණයි. පිරිමි රෝගීන් සඳහා තිබෙන්නේ එකම එක වාට්ටුවක් පමණයි. මේ තත්ත්වය ගැන මීට පෙර නොයෙක් අවස්ථා වල මා කියා තිබෙනවා.

වලට උපස්ථායකයන් නැතිකමත් ප්‍රධාන වශයෙන් බල පාන ප්‍රශ්නයක් බව කියන්නට ඕනෑ. බොහෝ විට ආරෝග්‍යශාලා වලට අවශ්‍ය තරම් උපස්ථායකයන් නැතිකම නිසා ආරෝග්‍යශාලාවල ඇදත් පල්ලේ වැටී අකාලයේ මිය ගිය රෝගීන් ගැන අපට අහන්න ලැබෙනවා. සමහර ප්‍රදේශවල ගම් දහයකට පහළොවකට ඉන්නේ එක් වින්නඹු මාතාවක් පමණයි. මේවා සොයා බලන්නත් අප්‍රමාදව පිළියම් කරන්නත් ඕනෑ දේවල් බව මිහිඬු පුත්‍ර පුතා කියන්න වුවමනාවක් නැහැ. නොපමාව මේවා ගැන සොයා බලා මනුෂ්‍යයාට අවශ්‍ය මූලික දේවල් නිසා ඒවා ඉතා ඉක්මණින් ලබා දීමට ක්‍රියාකරන මෙන්ම ආහාරය, ආවරණය, ආවාසය සහ ආරෝග්‍යය යන හතර මනුෂ්‍යයාට අවශ්‍ය මූලික දේවල් නිසා ඒවා ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්න ඕනෑ කොයි ආණ්ඩුවක් වුණත්. සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නය, නිවාස ප්‍රශ්නය, ආහාර ප්‍රශ්නය සහ ඇඳුම් ප්‍රශ්නය මූලික ප්‍රශ්නයයි. ඒවා විසඳන්නේ නැතිව ඒ සඳහා අවශ්‍ය පියවරවල් ගන්නේ නැතිව මිනිසුන්ගේ හිත් සතුටු කිරීම පිණිස හිතට හොරා යම් යම් ප්‍රකාශයන් කිරීම නොවෙයි අවශ්‍ය. ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීමට නංවාලීමට අවංකවම උත්සාහ කරන ඕනෑම ආණ්ඩුවක් ඒ සඳහා විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්න ඕනෑ.

වතුකරයේ ජනතාව සම්බන්ධයෙන් පත් කරන ලද ගරු මන්ත්‍රී තොන්ඩමන් මහත්මයා ප්‍රකාශ කළ අදහස් සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කියන්න තිබෙනවා. උඩරට වතුකරයේ ඉන්න පත් ලක්ෂයක් තරම් වූ කම්කරුවන් ගැන පමණක් නොවෙයි, අප කල්පනා කළ යුත්තේ. වතුවලින් ජීවත් වන කම්කරුවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඒ ප්‍රදේශයේ ඉන්නවා. තමන්ට නියත වශයෙන්ම ලැබිය යුතු මූලික අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමට විශාල සටනක යෙදී සිටින ඒ පිරිස ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. රුපියල් 17.50 ක් ලබා ගැනීමටයි ඒ අය සටන් කරන්නේ. එහෙත් වතු කම්කරුවන්ට එය අමුතු දෙයක් නොවෙයි. පසුගිය ආණ්ඩුව මේ රටේ රජයේ සේවකයන්ට බැහැන ජීවන තත්ත්වය ගැන සලකා

அஞ்சலிகாரநுலனே கலாவ :

சீதூதி ஸேதீவை பிழிவெ லிவாடய

லொ ரூபியல் 17.50 கி வினேஷ் சீவனாமிர
ஜெடென் டீமெ தீர்ணய கர் லீய க்ரியான்
கை கர்ண அலிஸ்டாவேடி பௌடீலிக அண்ட
யென் லீய லொ ஸுநீல ஸடீலா ம்றுதாயன்
லெயென்—லீல கர்ண சீவனாவ லெயென்
—லீ அய ஓடிபென் லீலா. லீய தோடி லு
பாலக பகீதய டர்டெலு ப்ருபென்லீயன் லீ
பிதீன்லெயென் ஸை யடீடி லீ கமீகர்
லன்லே நாயகயன் ஸுலீயெ ஸீபென் பன்
கர்ண லே மன்லீபர் தோன்லென் மன்
லென், அன்லாமலேலி மன்லென் லீ
லீலீயே ஸாரிகல ப்ருபென்லீயன் ஸை
யாம ஸுந மனே லெலென் அபுலாடய ப்ருலா
கர்மன் மனே லெலென் ஸீலீலீய அலென்
கர்ணல.

பு. ஸா. 11.41

க. பூ. ஓரநீநிலி மலா. (கிலினோச்சி)
(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—கிலினோச்சி)
(Mr. K. P. Ratnam—Killinochchi)

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, அரியணை
உரைமீது எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த கௌரவ
உறுப்பினர்கள் பலர் பேச்சு நிகழ்த்தி இருக்கி
றார்கள். அவர்களுடைய திருத்தங்களும் இங்கு
மொழியப்பட்டு இருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சி
யினருடைய பேச்சுக்களையும் திருத்தங்களையும்
நோக்கும் போது இந்த நாட்டிலே அவர்கள்
தங்கள் சிந்தனைக் குழப்பத்திலிருந்து தெளிவு
பெறவில்லை என்பதையும் அவர்கள் இன்னும்
தங்கள் தீவிர வகுப்புவாதக் கொள்கையைக்
கைவிடவில்லை என்பதையும் காணக்கூடியதாக
இருக்கின்றது. மேலும் இந்த நாட்டிலே தமிழ்
மக்களுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் உள்ள
இடத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை
என்பதையும் அவர்களுடைய பேச்சுக்களும்
திருத்தங்களும் நன்கு விளக்குகின்றன.
சென்ற ஒன்பது ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலே
உள்ள பல இன மக்கள் இடையேயும் வேற்று
மையை வளர்த்து வந்த அந்தக் கொள்கைக்கு
நீர் வார்த்து வந்தவர்கள் இன்னும் அந்தக்
கொள்கையைக் கைவிடவில்லை என்பதைத்
தான் அவர்களுடைய உரைகள் இங்கு காட்டு
கின்றன. இந்தத் தீவிர வகுப்புவாதப் போக்கி
லிருந்து விலகி, இந்த நாட்டிலே பல்வேறு
இன மக்களும் வாழ்கிறார்கள் என்று சிந்தித்து,
இந்த நாட்டிலே இரண்டு தேசிய மொழிகள்
இருக்கின்றன என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு,
இந்த நாட்டிலே எல்லோரும் ஒன்றாக, ஒற்
றுமையாக, சமமாக வாழ வேண்டும் என்ற
கருத்தின் அடிப்படையில்தான் இன்று தேசிய

அரசாங்கம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
இதுதான் தேசிய அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்
கும் முக்கூட்டு கூட்டாட்சிவாதிகளின் கொள்
கைக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடு
என்பதை நான் இங்கு வற்புறுத்திக் கூற
விரும்புகிறேன்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று
தேசிய அரசாங்கம் இந்த நாடு சிங்கள
மக்களுக்கு, சிங்கள மொழிக்கு, பௌத்த
மதத்திற்கு மட்டும் தான் உரியது என்ற தீவிர
வகுப்புவாதக் கொள்கையை மாற்றி விட்டது.
இந்த நாட்டிலே எல்லா இன மக்களுக்கும்
பங்குண்டு என்ற அடிப்படையிலே, இந்த
நாட்டிலே சிங்கள மொழிக்கும் இடமுண்டு,
தமிழ் மொழிக்கும் இடமுண்டு என்ற முறை
யில், தேசிய அரசாங்கம் செயலாற்றி வருகின்
றது. எனவேதான் இன்றைய தேசிய அரசாங்கத்
தை எங்களுடைய அரசாங்கம் என்று
சொல்வதில் சிறுபான்மை இன மக்கள்—சிறப்
பாக தமிழ் பேசும் மக்கள் பெருமை அடை
கிறார்கள். கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக
இந்த நாட்டிலே இருந்த அரசாங்கத்தை
தங்களுடைய பகை அரசாங்கம் என்றுதான்
இந்த நாட்டிலே மானமுள்ள எந்தத் தமிழ்
னும் சொல்லி வந்தான். இன்று பதவி
யில் உள்ள அரசாங்கத்தை எங்களுடைய
அரசாங்கம் என்று சொல்லும் அளவிற்குத்
தமிழ் பேசும் மக்களிடையே ஒரு மனமாற்
றத்தை, அதாவது அவர்களது மனத்திலே
ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய பெருமை இன்
றைய அரசாங்கத்திற்கும் சிறப்பாக பிரதம
அமைச்சர் கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்கா
அவர்களுக்கும் உரியது. அண்மையில் கல்முனை
யில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சி மகாநாட்
டிலே பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்
போது, இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்கள்
எல்லோரும் இந்த நாடு தங்கள் நாடு என்று
மகிழ்ச்சி அடையத் தக்க அளவிற்கு நான்
தொண்டாற்றுவேன் என்று குறிப்பிட்டார்.
இந்த நாட்டிலே உள்ள பல இன மக்களும்
இந்த நாட்டை எங்கள் நாடு என்று உள்ளம்
குளிரச்சொல்லும் நிலை வரும்வரை இந்த
நாட்டில் எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும்
காண முடியாதென்பதைத்தான் கடந்த
ஒன்பது ஆண்டுகாலச் சரித்திரம் எமக்குக்
காட்டுகின்றது. இந்த நாட்டிலே இன ஒற்று
மையை ஏற்படுத்தியவர் என்ற பெருமை
தற்போதைய பிரதமர் அவர்களுக்கு என்றும்
உரியதாகும். இன்றைய பிரதமரை நாம்

அனுமன்குரவிலை கைவ :

சீவநி யோகைவ மிடுவெ லெடெய

[ஓர்ந்நிவலி மை.]

போற்ற—அவருக்கு மாலையிட்டு நாம் வரவேற் பனிக்க இதுதான் காரணம். இன்றைய பிரத மர் அவர்களோடு நேரில் உரையாடவும் அவர் களுடைய பேச்சுக்களைக் கேட்கவும் எனக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களில் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக் கின்றது. சிங்கள மக்களிடையே இதுவரை தோன்றிய சிறந்த தலைவர்களில் ஒரு முதல் வராக இன்றைய பிரதமர் விளங்குகிறார். இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோரையும் ஒன்றாகக் கருதி அவர்கள் எல்லோருக்கும் நீதியையே செய்வேன் என்று குரல் கொடுத்து அந்த இலட்சியத்திற்காகத் தமது பதவியைக் கூடத் துறக்கத் தயாராக இருக்கிறார் இன்றைய பிர தமர் அவர்கள் என்பதை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன்.

கொழும்பு மத்திய தொகுதியின் மூன்றாவது பிரதிநிதி (திரு. பீட்டர் கெனமன்) அவர்கள் அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றி ருந்தார். தோசை, வடை என்று கோஷங்கள் கிளப்பியதை எல்லாம் மறந்து ஓர் ஆண் டிற்கு பிறகு அவர் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றிருந்தார். அப்படி சென்ற அவர் அங்கு என்ன பேசினார் என்பதை நான் 11.7.66 ஈழநாடு பத்திரிகையில் இருந்து இங்கு வாசிக்கிறேன்.

“நாம் தமிழ் மக்களை, அவர்களது மொழியை நேசிக்கிறோம். ஆனால் எம்மை உங் கள் தலைவர்கள் விரும்பாது டட்ளி சேன நாயக்க அவர்களிடம் ஆசை வைத்துள்ளார்” என்று பொருமைப்படுகிறார் திரு. கெனமன் அவர்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரையோ, சமசுமாவைக் கட்சியினரையோ, அல்லது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினரையோ விரும் பாது தமிழ்த் தலைவர்கள் டட்ளி சேனநாயக்க அவர்களிடம் ஆசை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அவர் கூறுவதன் காரணம் என்ன?

இன்றுகூட எதிர்க் கட்சியினர் இங்கு அரியணை உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தங்களிலே, இந்த நாட்டிலே தமிழ் மக் களும் இருக்கிறார்கள் என்று கருதினார்களா என்று இங்கு நான் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே தமிழ் மொழியும் இருக்கின்றது என்று கருதித் திருத் தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்று எதிர்க்

கட்சியினருடைய திருத்தங்கள் முழுவதிலும் என்ன இழையோடுகின்றது? இந்த நாட்டில் சிங்கள மக்கள்தாம் இருக்கிறார்கள், இந்த நாட்டில் பௌத்த மதம் மட்டுந்தான் இருக் கின்றது, இந்த நாட்டு மக்கள் என்றால் சிங்கள மக்கள்தாம் என்ற முறையில்தான் எதிர்க் கட்சியினருடைய திருத்தங்கள் இருக்கின் றன. கடந்த ஒன்பது ஆண்டு படிப்பிணையின் பின்னர்கூட நீங்கள் இந்த நாட்டுச் சிறு பான்மை இன மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற முனையவில்லை. சிறுபான்மை இன மக்களுக்கு அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து உங்களுக்கு உதயமாகும்வரை இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற உண்மையான தகுதி வாய்ந்தவர்களாக நீங் கள் வர முடியாது என்பதை இங்கு நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, கொழும்பு மத்திய தொகுதி மூன்றாவது உறுப்பினர் யாழ்ப்பாணத்திலே, சுன்கைத்திலே பேசிய பொழுது வேறொரு சிறப்பான கருத்தையும் சொன்னார். “சமஷ்டிக் கட்சி தமிழரின் இழந்த உரிமை எவற்றையாவது பெற்றுக் கொடுத்துள்ளதா?” என்று அவர் கேட்டிருக் கிறார். அவரது கேள்வியிலிருந்து தமிழர்கள் பல உரிமைகளை இழந்திருக்கிறார்கள் என்ப தும் அவர்கள் இழந்த உரிமைகளை இன்னும் தமிழரசுக் கட்சி பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை என்பதும் தொனிக்கின்றன. ஆனால் இந்த கௌரவ உறுப்பினரே பாராளுமன்றத்திலே பேசுகையில் தமிழர்கள் எவ்வித உரிமையை யும் இழக்கவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார். பாராளுமன்றத்திலே, தமிழர்கள் எவ்வித உரிமையையும் இழக்கவில்லை என்று குர லெழுப்பிய கொழும்பு மத்தி மூன்றாவது உறுப் பினர், யாழ்ப்பாணம் சென்றவுடன் தமிழ் மக்கள் பல உரிமைகளை இழந்திருக்கிறார்கள், அவ்விதம் இழந்த உரிமைகளைத் தமிழரசுக் கட்சி பெற்றுக்கொடுக்கவில்லை என்று குர லெழுப்பியிருக்கிறார். இவ்விதம் அவர் இரட்டை வேடம் போடுவதைத் தமிழ் மக்கள் வெறுக்கிறார்கள். மனிதப் பண்பு படைத்த எவரும் இப்படி இரட்டை வேடம் போடுபவர் களை வெறுக்கவே செய்வார்கள். இங்கேயிருக் கின்ற அவரின் தோழர்களுக்காகச் சென்ற ஆண்டு அரியணை உரையின் மீது அவராற்றிய சொற்பொழிவின் ஒரு பகுதியை வாசித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அனுவினாருவருளே கல்வ:

சீவநி ஸேச்சைவ பிழை விவைய

“Incidentally, I find that the Federal Party Members have discovered a new formula. They talk about what they call ‘the lost rights of the Tamils’. They now say that by their agreement with the United National Party they have regained some of those ‘lost’ rights. According to quotations from their speeches which I read and which have not yet been contradicted, this has been said. I would like to ask them this question: What are these ‘lost’ rights?”—

[OFFICIAL REPORT, 19th April, 1965; Vol. 60, c. 258-9.]

தமிழர்கள் உரிமைகளை இழக்கவில்லை என்று இச்சபையிலே பேசிய அவர் யாழ்ப்பாணம் சென்றதும் தமிழர்கள் இழந்த உரிமைகளைத் தமிழரசுக் கட்சி பெற்றுத் தரவில்லை, நாங்க ளல்லவா அவற்றைப் பெற்றுத் தருவோம் என்று பேசியிருக்கிறார். இப்படியாக இரட்டை வேடம் போடுகிறவர்களை எப்படி நம்பலாம் என்று நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். இங்கே, “ஜனதின்”, “அத்த” முதலிய பத்திரிகைகளின் நிருபர்கள் இருக்கிறார்கள். “ஈழநாடு” பத்திரிகையில் வெளிவந்த, கொழும்பு மத்தி மூன்றாவது உறுப்பினர் பேசிய பேச்சை அப்பத்திரிகைகளில் ‘கொட்டை’ எழுத்திலே பிரசுரித்தால் தான் தெற்கே ஒரு பேச்சும் வடக்கே இன்னொரு பேச்சும் பேசுவது இடதுசாரியினருக்கு இயல்பாக வந்துவிட்டதென்பதை எல்லோரும் அறிய முடியும்.

தமிழ் மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டத்தின் கீழாக்கப்பட்ட பிரமாணங்கள் இச்சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பொழுது விகாரமாக தேவி பூங்காவில் இச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த விடமாட்டோம் என்று சபதமெடுத்துக்கொண்ட கொழும்பு மத்தி மூன்றாவது உறுப்பினர், யாழ்ப்பாணத்திலே, சுன்னாகத்திலே தமிழர்கள் போட்ட மாலையை ஏற்றுக்கொண்டு—மாலை போட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை—என்ன பேசியிருக்கிறார் என்பதை இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

“இச் சட்டம் நடைமுறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. எனவேதான் தமிழரசுத் தம் மகாநாட்டில் பிரதமரிடம் வற்புறுத்தி அமுலாக்கக் கேட்டுள்ளனர். ஜி.ஜி. கூட இதனை ஏற்றுள்ளார். இம் மசோதாவினால் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை விட மற்றைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் ஏமாற்றப்பட்டுள்ளனர். ஜே.ஆர். சிங்கனம்மட்டும் தான் அரசாங்க மொழியைக் கோஷமிட்டு வருகிறார். நாம் இந்த மசோதாவை பெரும்பான்மை மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தாலும், அதேவேளையில் சிறுபான்மை மக்களை ஏமாற்றும் தந்திர வேலை என்பதாலுமே எதிர்த்தோம்.”

என்று பேசியிருக்கிறார்.

பாராளுமன்றத்திலே மசோதா சமர்ப்பிக்கப்பட்டபொழுது கடுமையாக எதிர்த்த கௌரவ உறுப்பினர் யாழ்ப்பாணம் சென்றதும் அதை அமல் நடத்தவில்லை என்று முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்.

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, குடியேற்றம் பற்றி அவர் பேசிய பேச்சையும் இங்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்—அதே பத்திரிகையிலிருந்து.

“தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் நாகநாதன் தமது இலட்சியமான குடியேற்றப் பிரச்சனை பற்றி ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை. சிங்கள மக்களைத் தமிழ்ப் பகுதிகளில் குடியேற்றிவரும் யூ.என்.பி. அதனை மேலும் தொடர்ந்து செய்துகொண்டே வருகின்றது. சமஷ்டிக் கட்சி தனது கொள்கையைக் கைவிட்டுள்ளதா?”

என்று கேட்கிறார். அங்கே சென்று தமிழர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவதுபோல நடிப்பதும் இங்கே எதிர்ப்பதும் இடதுசாரியினது இக்காலக் கொள்கையாகிவிட்டது.

சில காலத்துக்கு முன் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் சிங்களத் தலைவர்கள் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைப் பெற்றுத் தருவார்கள் என்று தமிழர்களில் சிலர் உண்மையாகவே நம்பினார்கள். ஓர் இனத்தினரின் ஒரு மொழி பேசுவோரின்—உரிமைகளை, வேறு இனத்தவர்கள்—வேறு மொழி பேசுபவர்கள் பெற்றுக் கொடுத்ததாக உலக வரலாற்றிலேயே காணப்பட்டவில்லை. எனவே, எங்கள் உரிமைகளை நாங்கள்தான் பெற வேண்டும் என்றும் இவர்களை நம்பக்கூடாது என்றும் நாங்கள் சொன்னோம். நாங்கள் சொன்னபடியே இன்று நடைபெற்றிருக்கிறது. இங்கே சொல்வது ஒன்றும் இங்கே சொல்வது ஒன்றுமாக இரட்டை வேடம் போடுவது அருவருக்கத்தக்கதாகும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்நாட்டிலே, பல துறைகளிலும் நாம் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றம் கிடைக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் இரண்டு. மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இப்பொழுது ஓரளவுக்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மொழிப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமல் இருந்ததால்தான் சென்ற ஒன்பது ஆண்டுகளாக இந்த நாடு முன்னேற முடியாமல் இருந்தது. ஆனால், இன்றும் கூட எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இந்த மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் சிக்கல்களை உண்டாக்கும் நோக்கத்

அனாஹாமுலையே கலாவ :

[ஓர்நீநினை மைய.]

துடன் சிங்கள ஆசிரியர்களை உடனே வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். சிங்களமக்களுக்கும் தமிழ்மக்களுக்கு மிடையே பூசலை உண்டாக்குதற்கே இப்படியான ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி தமிழ் மக்கள் எவ்விதம் உணர்கிறார்கள், இது பற்றி அவர்கள் கருத்து என்ன என்பவைகளைப் பற்றி நான் இங்கே வலியுறுத்தவேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

ஒரு நாட்டிலே ஓர் இனம் மதிப்போடு வாழ வேண்டுமானால் அந்தச் சிறுபான்மை இனத்தின் மொழியை, நாகரிகத்தை—பண்பாட்டைப் பெரும்பான்மை இனம் மதிக்க வேண்டும். அந்த இனத்தின் மொழி உரிமையை நசுக்கக்கூடிய முறையிலோ, அந்த இனத்தின் கலாசாரத்தை அழிக்கக்கூடிய முறையிலோ, அந்த இனத்தின் பண்பாட்டைத் தகர்க்கக்கூடிய முறையிலோ பெரும்பான்மையினமோ அல்லது அரசாங்கமோ நடவடிக்கைகள் எடுத்தல் கூடாது. அவ்வித நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் சிறுபான்மையினம் இந்தத் தலைமுறையில் எதிர்த்து வெல்ல முடியாவிட்டாலும் வருகிற தலைமுறைகளிலாவது இந்த நாட்டிலே மனிதப் பண்போடு சமமாக வாழப் போரிடும். இந்நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மை மக்கள் தங்கள் மொழியைப் பற்றி எவ்விதம் பெருமையாக எண்ணுகிறார்களோ, தங்கள் கலாசாரத்தைப் பற்றி எவ்விதம் உயர்வாக எண்ணுகிறார்களோ, தங்கள் நாகரிகத்தைப் பற்றி எவ்விதம் சிறப்பாக எண்ணுகிறார்களோ அவ்விதமே இந்நாட்டிலுள்ள சிறுபான்மை மக்களும் எண்ண உரிமையுள்ளவர்கள். இந்த எண்ணத்தில் 'மண்போட்டால்' அதனை எப்பொழுதும் எதிர்த்துக்கொண்டிருப்பான் மானமுள்ள எந்த மனிதனும். நான் தமிழன் என்றுகூட சொல்லவில்லை. எந்த மானமுள்ள மனிதனும் அதை எதிர்க்கத்தான் செய்வான்.

ஆதலால் தான் ஆங்கில ஆட்சி இருந்த காலத்திலே எத்தனையோ சிங்களப் பெருமக்கள் அந்த ஆட்சியை எதிர்த்தார்கள். தங்கள் உயிரையும் கொடுத்தார்கள். நாங்கள் அதனை வரவேற்கிறோம். அவர்களுக்குத் தலைசாய்க்கிறோம். அதேபோல எங்கள் மொழி உரிமை

சீமூனி யேச்சைவ பிழைவு விவரம்

யிலே யாராவது கை வைத்தால், எங்கள் பண்பாட்டை நசுக்க யாராவது எண்ணினால், எங்களை வேறு இனமாக மாற்ற யாராவது நினைத்தால் அதனை எப்பொழுதும் எதிர்த்துக்கொண்டிருப்பதே எங்கள் பிறப்புரிமை என்பதை நான் சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

மொழிப் பிரச்சினை உலகில் இன்றும் முடியவில்லை. கனடாவைப் பாருங்கள்; அங்கு பிரஞ்சு மொழிக்கும் ஆங்கில மொழிக்கு மிடையே போட்டி. பெல்ஜியத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; அங்கு இரண்டு மொழிகளுக்கிடையே போட்டி. ஆகவே, மொழி உரிமை செம்மையாகக் கொடுக்கப்பட்டாலன்றி, மொழிப் பிரச்சினை செம்மையாகத் தீர்க்கப்பட்டாலன்றி எந்த விதமான நன்மையும் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் எந்தவிதமான நாகரிகமும் ஒரு நாட்டில் உருவாக முடியாது என்பதை நான் கூற விரும்புகின்றேன். இதுதான் உலக வரலாறு கூறும் உண்மை. எனவே, சிறுபான்மை இனத்தைச் சில சமயங்களிலே, சில நேரங்களிலே அடக்கி யாண்டுவிட முடியுமென்று எண்ணிவிடக் கூடாது. சென்ற ஒன்பது அல்லது பத்து ஆண்டு கால வரலாற்றை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

அடுத்ததாக, மொழி உரிமைக்கான சில முயற்சிகள் இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் கூட சென்ற ஒன்பது, அல்லது பத்து ஆண்டுகளில் ஆட்சிபுரிந்த அரசாங்கம் சிங்களத்தை நல்ல முறையாக வளர்க்காது தமிழ் மொழியை எப்படி அழிக்கலாம் என்று முயற்சி செய்ததால், நல்லபலன் கிடைக்கவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒரு விடயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழன் என்ற முறையில் இந்தப் பாராளுமன்றத் திறப்பு விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த ஒருவரின் கருத்தை நான் சொல்கிறேன். அது ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சி. எனினும் அது அவரது உள்ளத்தை எவ்வளவு புண்படுத்தி

அனுபவங்களுக்கான கட்டுரை :

யது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநர் நாயகம் அவர்கள் வரும்பொழுது சிங்களத்தில் அவரின் வருகையைப் பற்றி ஏதோ சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அவருக்கோ சிங்களம் தெரியாது. அதைப் பற்றித் தமிழிலே ஏதாவது சொல்லப்படுமென்றும் அவர் நினைத்தார். ஆனால் அவ்விதம் செய்யப்படவில்லை. சிங்களத்தில் பாடல்கள் பாடினார்கள். தமிழிலேயும் பாடல்கள் பாடப்படுமென்று அவர் எண்ணினார். அதுவும் நடைபெறவில்லை. ஆனால், அரியணை உரை மாத்திரம் மூன்று மொழிகளிலும் வாசிக்கப்பட்டது. ஒரு பொது விடயத்தில், அதுவும் ஒரு தலைசிறந்த விழாவில்—வைபவத்தில் தமிழ் மொழிக்கும் ஓர் இடம் கொடுத்தால்தான் இந்நாட்டிலே தமிழனை மதிக்கின்ற ஓர் எண்ணம் ஏற்படும். அது ஒரு சிறிய காரியமாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ் மொழிக்கு இவ்வித இடம் இல்லையே என்று மக்கள் உள்ளம் புண்படுகின்றது. சிங்கள நண்பர் ஒருவர் நம்மை அடித்தாலும் நாம் அதைப் பொறுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் எங்கள் மொழியைப் புறக்கணிக்கும் ஒரு செய்கையைச் செய்வதானால் அதை மானமுள்ள எவரும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. அது ஒருவருடைய சுய மரியாதையைப் பாதிக்கும் விடயம்.

எனவே, மொழி உரிமை இப்பொழுது எங்களுக்குப் பல துறைகளிலே கிடைத்திருந்தாலும் அது சரிசமமானது என்று நான் சொல்லவில்லை. சிங்களத்துக்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்களைச் செய்து கொடுப்பதை எவரும் எதிர்க்க மாட்டார்கள். ஆனால், தமிழ் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கேள்வி. பாராளுமன்றத் திறப்பு விழாவின் போது இருக்கைகளைக் குறிக்கும் ஓர் எழுத்து அட்டையைத் திறப்பு விழா மண்டபத்துக்குள் போட்டிருந்தார்கள். சிங்கள எழுத்து மிகப் பெரிய எழுத்தாக இருந்தது. தமிழ்

ஐந்து ஷேக்கை பிடிவது போன்ற

எழுத்து மிகச் சிறிய எழுத்தாக இருந்தது. ஏன் தமிழர்கள் சிறுபான்மையினம் என்று அதிலும் நீங்கள் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்று நான் பெரும் பான்மைச் சகோதரர்களைக் கேட்கிறேன். பெரும்பான்மையினரான நீங்கள் நல்ல மனம் வைத்து, சிறுபான்மையினரான நீங்களும் சமமாக வாழுங்கள் என்று ஏன் சொல்லக்கூடாது? பெரும்பான்மை மக்கள் இதை உணர முடியாது. சிறுபான்மை மக்களின் சுயமரியாதை தான் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றது. “நீங்கள் சிறுபான்மையினம், இந்நாட்டிலே நாங்கள் உங்களை அடக்குவோம், நாங்கள் தான் இந்நாட்டின் இராசாக்கள்” என்ற ஒரு மனப்பான்மையை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அதைத்தான் நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

அடுத்ததாக, எதிர்க்கட்சியினரும் இந்நாட்டிலே, பெரும்பாலும், ஆட்சி முறையைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்களிற் கூட இது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆட்சி, மக்களுடைய ஆட்சியாக மலரச் செய்ய வேண்டுமானால் அதற்கு மிகச் சிறந்த வழி மாவட்ட சபைகளை அமைப்பது தான். மாவட்ட தபை, காலஞ்சென்ற பிரதமர் கௌரவ எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டார நாயக்க அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்திற் பிறந்தது. சிங்கள மொழிச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னரே, சிங்களவர், தமிழர் என நாங்கள் பிரிந்து அடிபட்டுக் கொள்ளுவதற்கு முன்னரே இச்சபையைப் பற்றி அவர் கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். 1957 ஆம் ஆண்டில் மாவட்ட சபை பற்றி—இல்லை, பிரதேச சபை பற்றி அவர் குறிப்பிட்டு, இரு மாவட்டங்களோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்களோ ஒன்று சேர்ந்தும் ஒரு பிரதேச சபையை அமைத்துக்கொள்ளலாமென ஒரு வரைவுச்சட்டத்தை அரசாங்க வர்த்தமானியிலே வெளியிட்டிருந்தார். இப்பொழுது

අනුමතකරනුයේ කළා :

[ஓர்நினைவிடம்.]

இங்கே எதிர்க்கட்சியிலிருக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினர்கூட, 1963 ஆம் ஆண்டு அவர்களுடைய அரியணை உரையிலே, கச்சேரி முறையை மாற்றுதற்கு மாவட்டச் சபைகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கூறியிருந்தார்கள். அதனை நான் வரவேற்கிறேன். இப்படி அதற்காகப் பாடுபட்டவர்கள், தனக்கு முக்குப்போனாலும் எதிரிக்குச் சகுனப்பிழையாகட்டுமென்ற முறையிலே இப்பொழுது மாவட்டச்சபை வேண்டாமென்று சொன்னால் இது யாரை ஏமாற்றுவது? எங்கனையா உங்கனையா என நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மனிதப்பண்போடு சொல்லுங்கள், நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்லுங்கள், ஏன் மாவட்டச்சபை கூடாது?

உண்மையில், கச்சேரி முறைதான் இந்நாட்டுக்குக் கூடாது. இன்று கச்சேரிகளிலே “டி. சி. சி.”-மாவட்ட இணைப்புக்குழு என்று ஒன்றை நிறுவியிருக்கிறார்கள். இது நேரத்தை வீணாக்கும் ஒருசெயல். ஏனென்றால் இக்குழுக் கூட்டங்களிலே நாங்கள் எவ்வளவோ பேசுகிறோம். உதாரணமாக, சங்குப்பிட்டி-கேர தீவு பாலம் உடனே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நாலு ஆண்டுகளாக இவ்விணைப்புக் குழு அதற்கு முதலிடங்கொடுத்துக் கேட்டுள்ளது. ஆனால் ஒன்றும் நடைபெறுவதாக இல்லை. இது வெறும் கண்துடைப்பு என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். இம்முறையை மாற்றி அமைத்து மாவட்ட சபைகளை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அதனை எவரும் எதிர்ப்பதில் அர்த்தமில்லை.

உங்களுடைய திருத்தங்களில் இந்த நாடு சிங்கள நாடு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தப் பிரேரணைகளிற் கூட இவ்வாறுதான் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்விடயம் மிகவும் பிரதானமானதாகையால் இதனை மட்டும் கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைய ஒழுங்குப்பத்திரத்தில் ஐந்தாம் பக்கத்

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවෘතය

தில் காணப்படும் ஒரு திருத்தப் பிரேரணையில் (அ) பந்தியில் “இந்நாடு இன்று இரையாகியிருக்கும் ஆங்கில ஆதிக்கத்திலிருந்து எங்கள் சிங்கள தேசத்தை—” சிங்கள தேசம்— “Sinhala Land” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். ஏன் இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்? இந்தச் சொல் எங்களை எவ்வளவு தூரம் புண்படுத்துகிறது என்பதை நீங்கள் ஏன் உணரக்கூடாது? இந்த நாடு உங்களுக்குமுரிய நாடுதான். எங்களுக்குமுரிய நாடுதான். இதனை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிற அன்றுதான் இந்நாடு, நாடாக இருக்க முடியும். அது வரையும் நீங்கள் இங்கே பிரிவினையைத்தான் வளர்க்கிறீர்கள். இந்தப் பிரிவினையை வளர்ப்பதை நீங்கள் இன்று தொடக்கம் விட்டுவிட்டு இந்த நாடு உங்களுக்கும் எங்களுக்குமுரியது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டால்,—நீங்கள் பெரும்பான்மையினர் ஆகையால் உங்களுக்கு இந்நாட்டிற் பெரும்பகுதி, நாங்கள் சிறு பான்மையினர் ஆகையால் எங்களுக்குச் சிறு பகுதி என்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்,—இந்நாட்டைச் சிங்கள நாடு என்று குறிப்பிடாமல் உங்களுடைய திருத்தப் பிரேரணையில் சிங்கள நாடு என்று குறிப்பிட்டிருக்கும் உங்களுடைய கொள்கையை நீங்கள் இப்பொழுதே மீட்டுக்கொண்டால் உங்களை நாங்கள் மனிதர்களாக, மனிதப் பண்புள்ளவர்களாக மதிப்போமென்பதைக் கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

කළාකරනුයේ

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order please! The Sitting is suspended till 2 P.M.

අස්වීම 2ට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිවුවන දේ, අ. සා. 2ට නවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி.ப. 2 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

අනුක්‍රමාකාරකතාවයේ කථාව:

පී. බී. විජයසුන්දර මයා. (කිරිඇල්ල)

(ශ්‍රී. පී. පී. බිඳුසුන්දර—කිරියල්ල)

(Mr. P. B. Wijesundara—Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, රාජාසන කථාවට ඉදිරිපත් කර ඇති ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදයට සහභාගිවීමට ලැබීම ගැන මා ප්‍රීති වෙනව. එහෙත්, කාල වේලාව මදි කම නිසා කරුණු සවලයක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් සැහිමකට පත් වන්නටයි, සිදු වී තිබෙන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, අද උදේ වරුවේ කථා කළ පත්කරන ලද මන්ත්‍රී එස්. තොන්ඩමන් මහතා මේ රාජාසන කථා විවාදය අස්සේම වතුටල පවතින වැඩ වර්ජනය ගැනත්—එතුමාට පෙනෙන හැටියට—යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කළා. එතුමා මේ අවස්ථාවේ මෙහි සිටියා නම් මා ප්‍රීති වෙනව. එතුමාගේ ඒ කථාව අලලා යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කරන්න සිදු වී තිබෙනව. එතුමා පළපුරුදු දේශපාලනඥයෙක් වශයෙන් හා මේ සභාවට පැරැන් නෙක් වශයෙන්, දැනට මේ සභාවේ නැති, එතුමාගේ සහකාරයෙක් හැටියට ක්‍රියාකර ඇති, හිටපු ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකුට දෝෂා රෝපනය කරන්න මේ ගරු සභාව පාවිච්චි කිරීම ගැන මා අතිශයින්ම කනගාටු වෙනව. විශේෂයෙන්ම අසිස් මහතාගේ ජීවන වර්තය ගැනත් එතුමාගේ ආදායම් මාර්ග ගැනත් මේ ගරු සභාවේදී එතුමා විවේචනයක් කළා. ඒ අසිස් මහත්මයා මේ ගරු සභාවේ සිටියා නම් ඒ ප්‍රකාශයට පිළිතුරු දෙන්නට එතුමාටත් අවස්ථාවක් ලැබෙනව. මෙවැනි ධනපති රාමුවක් තුළ අල්ලස් හා දූෂණ ක්‍රියා මාර්ගවලින් පිටස්තරව යමෙක් ආදායම් මාර්ග ඇති කර ගැනීම ගැන අපේ පෞද්ගලික විරුද්ධත්වයක් නැහැ. එහෙත්, අසිස් මහත්මයා නියෝජනය නොකරන සභාවකදී එසේ ප්‍රකාශ කිරීම ගැන මා කනගාටු වෙනව. [බාධා කිරීමක්] තොන්ඩමන් මහත්මයාගේ කථාව ගැන වැඩිපුර විශ්වාසයක් තබන්න එපාය කියලයි, කියන්න යන්නේ. වතු කරයේ සංචාරය කළ පුද්ගලයෙක් වශයෙන් වතුටල කෙරෙන කටයුතු ගැන මා හොඳාකාරව දන්නව. එමෙන්ම, කොයි තරම් ප්‍රකාශයක් කළත් මෙවැනි පහත් තත්ත්වයේ ප්‍රකාශයක් කිරීමට අද එතුමා පෙළඹී සිටින්නේ හැමදාම එතුමා සභා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පත්තුවය දරන සංගමයේ සාමාජිකයින් අසිස් මහතාගේ සංගමයට හා වෙනත් සංගම්වලට යාම නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභා වේදී කථා කළ යුතු පළපුරුදු මන්ත්‍රීවරුන් එවැනි නොපැහැදිලි ප්‍රකාශයන් කිරීම ගැන අපට මේ විධියට සඳහන් කරන්නයි, සිදු වී තිබෙන්නේ. ඊයේ පෙරේදා කථා කළ අපේ රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පළපුරුදු දේශපාලනඥයෙක්. බුද්ධාගම හා මාර්ක්ස්වාදය සම්බන්ධව එතුමා ප්‍රකාශයක් කළා. එතුමා මාක්ස්වාදයේ අයන්න දන්නෙත් නැහැ, බුද්ධාගමේ අයන්න දන්නෙත් නැහැ, කියන එක මට ඒ කථාවෙන් පැහැදිලි වුණා. ඒ නිසා ඒ ප්‍රකාශය ගැන කියන්නත් කනගාටුයි. මාර්ක්ස්වාදීන් බුද්ධාගම ගැන කල්පනා කරන්නේ කොහොමද, ආදී නොයෙකුත් ප්‍රකාශ එතුමා විසින් කරන්නට යෙදුණා. පසුගිය ආණ්ඩුව විසින් හික්ෂු සිවුරක් එල්ලා දැමීමාය කියලත් කිව්ව. පසුගිය ආණ්ඩුව නම් සිවුරක් එල්ලා දැමීමේ නැහැ. සමහරවිට සිවුරු දැරූ පුද්ගලයින් නම් එල්ලා දමන්න ඇති. එහෙත්, 1947 දී අද ආණ්ඩු කරන මේ පක්ෂයට සිටි එකම “සිවුරට”—එල්ලුම් ගස් යවන්නද මොන ගස් යවන්නද මා දන්නේ නැහැ—කරන්න යන්නේ මොකක්ද කියන එක රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා හිතට ගන්නය කියා මේ සභාවේ මාර්ගයෙන් දැනුම් දෙන්නට ඕනෑ. මෙවැනි ප්‍රකාශ කළ යුත්තේ බොහොම වගකීමකින් යුතුවයි. විශේෂයෙන්ම පැරණි දේශපාලනඥයින් ප්‍රකාශයන් කළ යුත්තේ වගකීමකින් යුතුවයි. විශේෂයෙන්ම ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ අපටත්, මාක්ස්වාදීන්ටත් මේ වර්ධනා එල්ල වූ පළමුවන අවස්ථාව විය නොවෙයි. 1947 මැතිවරණයේදී මාර්ක්ස්වාදයෙන් බුද්ධාගම බේරා ගන්නට විශාල උද්ඝෝෂණයක් කළ පුද්ගලයින් සිටිනව. ඒ උදවිය දැන් ඉන්නේ කොහේද කියන එකත් අපි දන්නවා. අපි දෙමළ ජනතාවට පක්ෂව ක්‍රියා කරනවාය, සිංහල ජනතාව පාවා දෙන්න උත්සාහ කරනවාය කියා ප්‍රකාශ කළ උදවිය දැන් ඉන්න තැනත් අපි දන්නවා. ඒ වගේම අප දෙමළ ජනතාවට විරුද්ධ වී සිටිනවය

[විජයසුන්දර මයා.]

කියා ප්‍රකාශ කරන තොන්ඩමන් මන්ත්‍රී තුමා වැනි අයට අත් වන ඉරණම කුමක්ද යන්නත් අපි දන්නවා. මේ රටේ කිසිම ජාතියක්, කිසිම ආගමික කොටසක්, හැම දාම මුළා කර දේශපාලනය කරගෙන යන්න බැහැ. අපි ජනතාව මුළා කරන්නත් හැටියට එතුමා සඳහන් කළා. අපේ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති වෙනස් වී නැති බව අපි පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරනවා. ගරු කථා නායකතුමනි, කොයි වෙලාවෙන් අපේ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය පැහැන ප්‍රකාශ කරනවා ආරක්ෂා කිරීමයි. තමුන්නාන්සේට අපේ ඉතිහාසය මතක ඇති. බිරේස්ගර්ඩ්ලේ සිද්ධියත් මතක ඇති. එවකට සිටි අග්‍රාණ්ඩුකාරවරයා බිරේස්ගර්ඩ්ලේ නමැති සුදු මහත්මයාට විරුද්ධව ක්‍රියා කළා. ඒ අවස්ථාවේදී අපේ පක්ෂය ඊට විරුද්ධව නැගී සිටියා. අපේ පක්ෂයට සහයෝගයෙන් ඒ සිද්ධියේදී ප්‍රමාද වී නමුත් එවකට සිටි ඇමති මණ්ඩලයේ කීප දෙනෙකුත් ඉල්ලා අස්වුනා. ඒවා ඉතිහාසගත වී තිබෙන දේවල්. අපි හැමදාම පොදු ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ගැන සටන් කරලා තියෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, යම් යම් නායකයන්ට කළ කොඩි දැමීමාය කියා කථාවක් ඇති වුනා. තොන්ඩමන් මන්ත්‍රීතුමාවත් කළ කොඩි දමා වතුකරයේ ජනතාව පිළිගන්න දවස ලග බව මම මතක් කරන්න සතුටුයි. [බාධාකිරීමක්]

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Appointed Member keep Order, please ?

විජයසුන්දර මයා.

(திரு. விஜேசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

කමක් නැහැ. කථානායකතුමනි, රිදෙන විට කැගාසීම සිදු වෙයි.

මේ වර රාජාසන කථාවේ, මේ ආණ්ඩුවේ පළමු වැනි ජයග්‍රහණය හැටියට සඳහන් කර තියෙන්නේ ජාතික සමගිය ඇති කිරීමයි. ඔය කියන ජාතික සමගිය ඇති කිරීමට ඔය තරම් ප්‍රමාද වුණේ ඇති නියා මම

අහන්න සතුටුයි. මේ ඇති කළාය කියන ජාතික සමගිය ඇති කිරීමට මේ තරම් ප්‍රමාද වෙන්න වුවමනාවක් තිබුනෙ නැහැ; මේ තරම් සිංහල දෙමළ ලේ වගුරුවන්න වුවමනාවක් තිබුනෙ නැහැ. ඔය ඇති කර ගෙන තියෙන ගිවිසුමත්, බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුමත් අතර ඇති වෙනස හරියාකාර අපට පැහැදිලි කර නැහැ. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, අපි විරුද්ධ වුනේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තියටය, භාෂා ප්‍රතිපත්තියට නොවේය, කියා. නමුත් මම ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා බැහැපත් ව ඉල්ලා සිටිනවා, එවකට මේ ගරු සභාවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමේ නායකයා වශයෙන් සිටි—අද කෘෂිකර්ම ඇමති ධුරය දරණ—එම්. ඩී. බණ්ඩා මහත්මයාගේ කථාව කියවන ලෙස. මොනවටද විරුද්ධ වුනේ කියන එක එතකොට පැහැදිලි වෙයි. එද බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම ඇති කළ අවස්ථාවේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය එයට සහයෝගය දුන්නා නම් දැන් මේ ඇති කර තියෙනවාය කියන ජාතික සමගිය එදා ඇති වෙනවා. එහෙම නම් මේ තරම් සිංහල දෙමළ ලේ වගුරුවන්න ඉඩ හැරියේ ඇයි? එසේ නම් ඒ අපරාධයට දැන් සිටින ආණ්ඩු පක්ෂයත් සම්බන්ධ වුනාය කියා පිළිගන්න ඕනෑ.

මොකක්ද මේ ඇති කළාය කියන ජාතික සමගිය? මමත් යාපනයේ ප්‍රදේශයට ගියා. බැලුවා, ජාතික සමගිය ඇති වෙලා තියෙනවද කියා. ජාතික සමගිය තබා ජාතීන් අතර සමගියත් විනාශ වෙලා. මම ටේපබරල් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙනුත්, ද්‍රවිඩ සංගමයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙනුත් අවංකව අහනවා, ජාතික සමගියක් යාපනයේ තිබෙනවාද කියා. වෙනදා නොතිබුණු හේදයක් අද ඇති වෙලා තියෙනවා. ටේපබරල් පක්ෂයට සම්බන්ධ මුස්ලිම් ජනතාවත් දෙමළ ජනතාවත් අතර අද විශාල හේදයක් ඇති වෙලා තියෙනවා. ඒ අනුව වතුකරයේත් විශාල හේදයක් අද ඇති වෙලා තියෙනවා. ඒ හේදය උඩින් තමයි, අද නොයෙක් ප්‍රශ්න ඇති වෙලා තියෙන්නේ. ඒ හේදය නිසා තමයි, වතු වල වැඩ අද හරියාකාර නොකෙරෙන්නේ. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති කර, මේ විධියට ජාතීන් අතර හේදයකුත් ඇති කර තියෙන මේ ආණ්ඩුවට, ජාතික සමගියක් ඇති කළාය

අමාත්‍යාංශකරතුමාගේ කථාව :

කියා කැමැත්තට කිසිම අයිතියක් තියෙන වාය කියා මම සිතන්නේ නැහැ. මේ ඇති කළාය කියන ජාතික සමගිය ඇති කිරීමට මීට අවුරුදු 10 කට කලින් ප්‍රචවන්කම තිබුණි. ඒ සඳහා මේ තරම් ප්‍රමාද වන්න වුවමනාවක් තිබුනේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රජය ජාතික සමගිය ගැන වගේම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැනත් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධ වන්න කටයුතු කරන බොහෝ දෙනෙකුත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන නොවැටහෙන බොහෝ දෙනෙකුත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන ලොකුවට කථා කරනවා. සමහර විට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන්නේ කුමක්ද කියා ඒ අය දන්නේත් නැහැ. අප ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් නොවේය කියා මේ රජය ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. අප ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ද, නැද්ද, කියන ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්න කලින් මම කියන්න කමතියි, දැන් තියෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නම් මදි බව. දැන් අප සිටින්නේ අංග සම්පූර්ණ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයක නොවන බව අප විසින් පිළිගත යුතුයි. අපට වුවමනා කළේ මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තවත් දියුණු කරන්නයි. ලැබී තිබෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් මදි නිසා ඒවා වැඩි දියුණු කර නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයක් ඇති කර ගන්නයි අපට වුවමනා කළේ. ඒ අරමුණ උඩයි අපි කියා කළේ. අද තිබෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ හැටි ඡන්දදායක කොට්ඨාශ වෙන් කර තිබෙන ආකාරය දෙස බලන විට හොඳ හැටි පෙනී යනවා. එක් ඡන්ද කොට්ඨාශයකට ඡන්දදායකයින් 45,000 ක් ඇතුළත් වන විධියට ඇතැම් කොට්ඨාශ වෙන් කර තිබෙන අතර, තවත් සමහර ඒවා වෙන් කර තිබෙන්නේ එක් කොට්ඨාශයකට ඡන්දදායකයින් 10,000 ක් ඇතුළත් වන විධියටයි. මේ විධියේ අඩුපාඩුකම් නැති කිරීමට අප විසින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දියුණු කරන්නට ඕනැ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන ආමන්තෙයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ති.රු. ඥා. පිරිමිපාස—උණුරුරාජි අමාත්‍යාංශයේ පාරාමන්තර් කාරියාපති)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government)

මාක්ස් වාදය නොවෙයිද ?

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විජයසුන්දර මයා.

(ති.රු. බිඤ්ජුන්දරා)

(Mr. Wijesundara)

මාක්ස් වාදයත් දියුණු කරන්න ඕනැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ති.රු. පිරිමිපාස)

(Mr. Premadasa)

ඒ දෙක හැප්පෙනවනේ.

විජයසුන්දර මයා.

(ති.රු. බිඤ්ජුන්දරා)

(Mr. Wijesundara)

හැප්පෙන තැන කොතැනද හැප්පෙන්නේ නැති තැන කොතැනද කියා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා දන්නේ නැති බවයි පේන්නේ. ඒ නිසා නොදන්න දේවල් කථා නොකර සිටිනවාම වැඩිය හොඳයි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ති.රු. පිරිමිපාස)

(Mr. Premadasa)

තමුත්තාත්සෙ සර්වනොභද්‍රයි, සර්වඥයි.

විජයසුන්දර මයා.

(ති.රු. බිඤ්ජුන්දරා)

(Mr. Wijesundara)

අපොයි නැ. මම දන්නේ බොහොම විකයි.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ති.රු. පිරිමිපාස)

(Mr. Premadasa)

නොදන්න බව දන්නේ නැති එකයි වරද.

විජයසුන්දර මයා.

(ති.රු. බිඤ්ජුන්දරා)

(Mr. Wijesundara)

මම දන්නේ බොහොම විකයි. ඒ වික මම හරියට දන්නවා.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරමින් අපට එල්ල කළ චෝදනා මොනවද ? හදිසි නීතිය පැනවීම අපට එල්ල වුණු එක චෝදනාවක්. මේ රටේ පළමු වැනි වරට හදිසි නීතිය පැනවුණේ එක්සත් ජාතික

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[විජයසූත්‍ර දර මයා.]

පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් මේ රට පාලනය කරන කාලයෙදිසි. නමුත් ජනතාවට ඒ බව අමතක වී තිබුණි. ඒ නිසා හදිසි නීතිය පැනවීම සම්බන්ධ සම්පූර්ණ වරද පසුගිය ආණ්ඩුව කෙරෙහි පැවරූ යම් යම් කොටස් අප කෙරෙහි කලකිරී දැන් තිබෙන මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කිරීමට ආධාර කළ බව අප දන්නවා. විශාල කලබලයක් තිබුණු අවස්ථාවකදී බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් හදිසි නීතිය පැනවීම නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කලබල කළ උදවිය බොහොම සුළු කලබලයක් ඇති වුණු හැටියෙම හදිසි නීතිය ප්‍රකාශයට පත් කළා. ඒ නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකමක් නැතිව ගියා.

ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනයක් ඇති කොට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය විනාශ කරන්න උත්සාහ කරනවයි කියා අපට තවත් චෝදනාවක් එල්ල කළා. මෙහිදී මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් එක් කරුණක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. අනගාරික ධර්මපාලතුමා මේ රටට ඉතා විශාල සේවයක් කළ උත්තමයෙක්. එතුමා කළ සෑම දෙයක්ම සියයට සියයක්ම හරියයි මම කියන්නෙ නෑ. නමුත් එතුමාගෙන් මේ රටට ඉතා විශාල සේවයක් සිදු වුණු බව සත්‍යයක්. එවැනි සේවයක් කළ අනගාරික ධර්මපාලතුමාගෙන් මහා බෝධි සමාගමේ ගණන් හිලව් ඉල්ලමින් කරදර කොට ධර්මපාලතුමාට මේ රටින් පිට වී යන්නට හේතු වන විධියේ අසත්‍ය ප්‍රචාරයන් ගෙනගිය ඔය ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි පියවරක් ගන්නට අප ලැස්ති වුණු අවස්ථාවෙදි, එය ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධීය කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ අය ප්‍රකාශ කළා. නමුත් අද ඒ උදවිය “ප්‍රෙස් කවුන්සිල්” එකක් පිහිටුවන්නට යන බව අපට ආරංචි වී තිබෙනවා. ඒක කොයි විධියේ “කවුන්සිල්” එකක්ද යන්න ගැන අවබෝධයක් ඇති කර ගන්න තවම පුළුවන්කමක් නෑ.

පාසල් පොත් ප්‍රශ්නයන් අපට විරුද්ධ ව චෝදනා එල්ල කිරීමට හේතුවක් වුණා. අපේ නායක යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) පසුගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ වුණු අවස්ථාවෙදි මේ රටේ අධ්‍යාපනය එන්. එම්. පෙරේරාගේ ක්‍රමයට

කරන්න යනවය, හෝඩි පොත පටන් ගන්නෙත් “එන්. එම්. පෙරේරා” යන වචනවලින් කියා අපට චෝදනා කළා. නමුත් රජයෙන් පාසල් පොත් පළ කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන්න මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන බවත් අපට පෙනෙන්නෙ නෑ. ඒ ප්‍රතිපත්තිය එසේම ක්‍රියාත්මක කිරීම ගැන අපි රජයට ගරු කරනවා. නමුත් එදා මේ පාසල් පොත් ප්‍රශ්නය අපට විරුද්ධව තුරුම්පුවක් වශයෙන් පාවිච්චි කළා. ඒ නිසා ආණ්ඩුව අද එයින් අමාරු තත්ත්වයකට වැටී සිටිනවා.

ජාතික වෙළඳ සංස්ථාවක් පිහිටුවීමට අදහස් කිරීම ගැනත් ඒ දවස්වල අපට චෝදනා කළා. පෞද්ගලික අංශයෙන් කර ගෙන යන වෙළඳාම පවා ආණ්ඩුවට ගන්න යනවයි කියා අපට දොස් කීව්වා. නමුත් දැන් මේ ආණ්ඩුවත් වෙළඳ සංස්ථාවක් පිහිටුවන්නට අදහස් කර තිබෙනවා. මේ විධියේ පටලවිලි සහිත දේ ප්‍රකාශ කිරීම නිසා අද මේ ආණ්ඩුව අතරමං වුණු තත්ත්වයක සිටිනවා. මේ විධියේ අර්බුදකාරී රාජ්‍ය සන කථාවක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් එය හොඳටම පැහැදිලි වෙනවා.

කම්කරු අමාත්‍යාංශය යටතේ පෞද්ගලික සංස්ථාවල සේවකයින්ටත් පෝය නිවාඩු ලබා දෙන බව මේ රජය ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මා දන්න හැටියට නම් එය තවම කොහෙවත් ක්‍රියාත්මක වී නෑ. ඒ සම්බන්ධව කිසිම ව්‍යවස්ථාවක් ඇති කර නැති නිසා පෞද්ගලික ආයතනවල සේවකයින්ට පෝය නිවාඩුව දීම තවම ක්‍රියාවේ යෙදී නෑ. මේ සඳහා ව්‍යවස්ථා පනවන්නෙ නැති ව මේ විධියේ වගන්තියක් රාජ්‍ය සන කථාවට ඇතුළත් කිරීම ගැන මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. ඒවගෙම සේවකයන් ලාභ බෙදීමේ කටයුතුවලට සහභාගි කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් කොමිසමක් පත් කර තිබෙනවා. කිසි කම්කරුවෙක් අද වනතුරු එය ඉදිරියේ සාක්ෂි දී නැහැ. එයින් පේනවා, කම්කරු පන්තිය කෙරෙහි කොතෙක් දුරට විශ්වාසය තබා තිබෙනවද කියා.

ඉඩම් ප්‍රතිපත්තියෙහි වෙනසක් කිරීමට තිබෙනවය කියා රාජ්‍ය සන කථාවේ සඳහන් වෙනවා. විශේෂයෙන් රට සංවර්ධනය කර ගැනීම පිණිස පෞද්ගලික අංශයට ඉඩම්

අනුශාසකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

බදු දෙනවය කියා තිබෙනව. මෙතෙක් කල් ක්‍රියා කළ හැටියට නම්, සංවර්ධනය සඳහා ඉඩම් දුන්නේ, යම් යම් සමිති සමාගම්වලට සහ ධනවත් උදවියටයි. රටට, ජනතාවට විශාල බරක් වන විධියටයි, මේ ඉඩම් පවරා දීම කෙරී තිබෙන්නේ. ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාවේ යෙදවීමට නම්, මීට වඩා විශාල උනන්දුවක් ඇතිව කටයුතු කළ යුතුයි. එසේ නොකළොත් අපි බලාපොරොත්තු වන යහපත සුළු වශයෙන් වත් මේ රටට ලැබෙන්නේ නැහැ. හොඳ ස්ථානවල පිහිටි රජයේ ඉඩම් පවා—ඒ කියන්නේ නගරබද ස්ථානවල ඇති, විශාල වෙළඳ ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීමට හැකි තැන් වල පිහිටි, රජයේ ඉඩම් පවා—සමහරවිට ඒවා සුළු ඉඩම් වෙන්ට පුළුවනි. ඒවා පවා—පසුගිය කාලෙ හිටපු ඉඩම් ඇමතිතුමා යටතෙන් දැන් සිටින ඉඩම් ඇමතිතුමා යටතෙන් පවරාදී තිබෙන්නේ එවැනි ඉඩම් හිමි ධනපතීන්ටයි. ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය බොහොම ප්‍රවේසමෙන් ක්‍රියාවේ යෙදවිය යුතු එකක්.

නින්දගම් සම්බන්ධයෙන් යම් යම් කරුණු ප්‍රකාශ කොට තිබෙනව. නින්ද ගම් ජනසතු කර ජනතාව අතර බෙදා දීමට යනවය කියනව. වන්දියක් ගෙවන්නේ නැතුව මෙය කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවද කියා ප්‍රකාශ කොට නැහැ. මා නම් සිතන්නේ නැහැ, මෙම කටයුත්තෙහිදී වන්දි ක්‍රමයක් අවශ්‍යය කියා. නින්දගම්වල බොහෝ දුරට පදිංචිව සිටින්නේ, පාරම්පරික ලෙස ඒවයේ ජීවත්වන අයයි. වන්දි ක්‍රමයක් නැතුව, යම්කිසි සංවර්ධන සැලැස්මක් උඩ, මේ නින්දගම් ඒ අයවලුන්ටම පවරන්න කටයුතු යොදනව නම් හොඳයි. ඒවායේ අයිතිය ඔවුන්ටම තහවුරු වන හැටියට කටයුතු යොදනව නම් එම දුප්පත් ගොවීන්ට ඉන් විශාල සහනයක් සැලසෙන බව කියන්නට ඕනැ.

සමාජවාදය ගැන රාජාසන කථාවේ යම් යම් ප්‍රකාශ වශයක් තිබෙනව. නමුත් සමාජවාදී ගමන කුමන විධියට යනවාද කියන එක මෙවැනි කරුණු නිසා අපට සිතා ගන්නට අමාරුයි. රාජාසන කතාවේ සඳහන් කර තිබෙනව, පුද්ගලික අංශයේ ශක්තිය පසුගිය ආණ්ඩුව මගින් මෙරට සංවර්ධනය සඳහා යොදා නැතෙයි කියා. මෙම ප්‍රකාශය පුද්ගලික අංශයට විශාල

බෙදියැයි දීමක් වෙනව. ඒ අන්දමට සමාජවාදය ඇති කරන්න අමාරුයි. පසුගිය ආණ්ඩුව මගින් විදේශීය පුද්ගලික ධනය මෙරටට ඒම නවත්වා තිබෙනවය කියනව. ඒවගෙම විදේශීන්ගේ ධනයට, පුද්ගලික ධනයට තරක වාතාවරණයක් ඇති කළාය කියනව. පුද්ගලික අංශය සකස් කිරීම පිළිබඳව කිසිම ප්ලාන් එකක් නැතිව කටයුතු කරගෙන ගොස් තිබෙනවය කියා සඳහන් කරනව. කාර්මික අංශයෙන් කල්පනා කරන විට, ප්ලාන් එකක් ඇතිව එම කටයුතු දියුණු කරන්න මේ ආණ්ඩුව සිතා සිටිනව නම් පුද්ගලික අංශය පිළිබඳව මෙතරම් දුරට ප්‍රකාශ කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ.

මේ ආණ්ඩුව කොතෙක් සමාජවාදය ගැන කතා කළත් සමාජවාදී ලිංචතු ඔස්සේ ගමන් කිරීමට අපහසු තත්ත්වයක සිටින බව පැහැදිලියි. රාජාසන කතාව කිසිම කරුණක් පිළිබඳව පැහැදිලි ලෙස ප්‍රකාශයක් කර නැති කතාවක් බවයි, අපට පෙනෙන්නේ. ඉටු කරන්නට බලාපොරොත්තු වන වැඩ කටයුතු කොතෙක් දුරට සාර්ථක කර ගන්නට හැකි වේද යන්න සැක සහිතයි. ලංකා පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයෙහි පවත්වන ලද දීර්ඝතම රාජාසන කථාව මෙය වුවත්, මෙහි කිසිවක් හරියාකාර, කෙළින් විග්‍රහ කර නොමැති නිසා ඉදිරි කාලයේදී ජනතාවට මෙම රජය මගින් කෙරෙන්නට තිබෙන වැඩ කටයුතු නිසියාකාර ඉටු වන්නට අවස්ථාවක් තිබෙන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. මෙයින් සිදු වන්නේ මොකක්ද? ආණ්ඩුවට වුවමනා දෙයක් කිරීමට පුළුවන්කමක් ලැබීමයි. කිසියම් රාජාසන කථාවක් පැහැදිලි තැන්නම් එයින් පෙනෙන්නේ ඊළඟ අවුරුද්දේ වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුවට වුවමනා පියවරක් ගන්නට පුළුවන් බවයි. යම් යම් දේවල් එහෙත් මෙහෙත් දක්වා තිබීම නිසා සඳහන් කරන ලද ප්‍රතිපත්තිය මේ මේ යයි පසුව කියන්නට ඉඩ තිබෙනවා. අවස්ථාවේ හැටියට තමන්ට වුවමනා හැටියට ප්‍රතිපත්තිය දැක්වීමට මෙයින් පහසුකම් ලැබෙනවා. ඒ බලාපොරොත්තුවෙන් තමයි, ඉතා දීර්ඝ වූත් නොපැහැදිලි වූත් කාරණා හරියාකාර සඳහන් නොවන්නා වූත් රාජාසන කථාවක් ඉදිරිපත් කෙළේ.

අනුණුකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[විජයසුන්දර මයා.]

ගරු කථානායකතුමනි, දූෂණ ක්‍රියා නැති කරන බව පසුගිය වර්ෂයේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. නමුත් තවම නම් එවැන්නක් කර ඇති බව අපට ඔප්පු වී නැහැ. ලංගමයේත් සහෝසේත් දූෂණ සිදු වන ආකාරය ගැන මිට පෙර කථා කළ රත්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. සහෝස කොමිසමේ රැස්වීම් වලදීත් යම් යම් කාරණා එළි වී තිබෙනවා. දේශපාලන බලපෑම් උඩ තවමත් සහෝසේ යම් යම් තනතුරු ලැබෙන බව අපට පැහැදිලි වී තිබෙනවා. ලංගමයේත් ඒ විධියම බවට විශ්වාස කළ හැකි ප්‍රචාරයන් තිබෙනවා. එහෙයින් තිබුණු දූෂණ නැති කළා යයි කීම විශ්වාස කරන්නට අමාරුයි.

මේ රාජාසන කථාවෙහි කිසිම ක්‍රමවත් සැලැස්මක් ගැන සඳහන් කර නොමැති නිසා ඉදිරි වර්ෂය තුළ වැදගත් වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක වෙනැයි අපට හිතන්නට අමාරුයි. කොයි තරම් දීර්ඝ රාජාසන කථා ඉදිරිපත් කළත් ඒවා අනුව පාර්ලිමේන්තුව පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක නොවන නිසා ජනතාව තමන්ට වුවමනා කරන මාර්ගයේ ගමන් කරනවා ඇති. ජාතික සමගියක් ගැන කොතරම් කීවත්, ජාතික සමගියක් නැති බව මහජනයා දන්නවා. මහජනයා මුළු කිරීම සඳහා මොනවා කීවත් සිංහල හෝ වේවා, දෙමළ හෝ වේවා, මුස්ලිම් හෝ වේවා, හැම කොටසක්ම තමනමන්ගේ පරමාර්ථයන් ඉෂ්ට කර ගත නොහැකි නිසා ජාතික සමගිය ගැන උඩින් කථා කරන අය ගැන තේරුම් ගෙන තමන්ට වුවමනා මාර්ගයේ ගමන් කරනවා ඇති.

අ. හා. 2-24

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා. (බේරු වල)

(ஜனாப் எம். அப்துல் பாகீர் மாக்கார்—
வேருவலை)

(Mr. M. Abdul Bakeer Markar—Beru-
wala)

Mr. Speaker, I am very happy to follow the hon. Member for Kiriella (Mr. Wijesundara). He has spoken at length on the existence of bribery and corruption in the C. T. B. and the C. W. E. He has also spoken about the manner in which some of the officers are conducting themselves in government

departments. These are facts which even the Opposition admits are existing today, but we would only ask him to get back to the immediate past and ascertain for himself where all that began and at what period of the Island's history the Government of this country turned out to be corrupt.

While listening to the speeches of hon. Members of the Opposition, I think it is well for us to consider the amendments moved by the Opposition. For one thing, the parties of the Opposition are unanimous in submitting these amendments. I think you will agree with me that the first amendment of the Opposition is in the nature of a quintessence of all the arguments that have been urged by them against the Government.

Let us take that amendment clause by clause and find out what actually are the grievances the Opposition has against the Government. Amendment (1) says :

“inasmuch as the Government, has failed to ensure that a sufficient supply of essential articles are available to the people at reasonable prices ; and thereby lengthened the queues and added to the hardships of people who have to stand in them ;”

I propose to explain to you in detail the manner in which the Government has handled those problems that they are talking of. They are talking of sufficient supplies of essential articles not being available in this country. Shall I refer them to the state in which the country was when the National Government took over ?

Although the Throne Speech was a lengthy one and so many adjectives were used to describe it, I think, I should draw the attention of the Opposition to one paragraph in it. That paragraph sums up the state in which the country was when the National Government took over. For the benefit of the Opposition Members who, through lethargy, non-interest or otherwise did not listen to the Speech, I might quote that paragraph. This is what it says :

“A year ago a parlous economic situation was facing the country. Shortages of foreign exchange had led to severe scar-

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කොට :

cities of supplies. Adequate raw materials could not be provided for existing industries; whilst the provision of import licences for machinery and equipment for new industries had ceased altogether. The agricultural sector was threatened with a shortage of fertilizers and agro-chemicals, and also of tractors and agricultural equipment. Our road transportation system was in danger of a breakdown following the virtual ban on the importation of commercial vehicles. The energies of the private sector remained largely unharnessed; private foreign capital was discouraged by a dispute over compensation, by a moratorium on profits and dividends, and by an unfavourable climate in general. At the same time public sector programmes were lagging behind due to deficiencies in planning and implementation.

Monetary and financial disruption followed in the wake of these difficulties. Large deficits in the Government budgets and an excessive expansion of commercial bank credit had become familiar features of the monetary fiscal picture. The resulting inflationary pressures led to declining foreign reserves and rising prices and living costs. Unemployment and other social problems were intensified in the general setting of stagnation and crisis in the economy."

This is the position that faced the National Government at the time it took over the reigns of Government. Today hon. Members of the Opposition are finding fault with us for the existence of shortages in the supply of essential goods. But I ask you, has not the Government taken every possible measure to make available to the people goods that were essential for the use of the consumer? On more than one occasion hon. Members were given details of the manner in which the present Government reduced the queues at the C. W. E. and other trading centres. They have been told how goods were made available to the consumer in abundance at trading centres during the period of the last Sinhalese New Year. That is the picture that is seen now.

If you only give a chance to the Minister of Commerce and Trade to implement the schemes and plans he has chalked out for us. I think before long goods will be available in plenty. Of course, there are financial difficulties and foreign exchange difficulties.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

For that again, I must point out that you cannot blame us. When the U. N. P. handed over the government in 1956 what was the state of affairs in the country? Will you not admit that at that time our coffers were full? Will you not admit that we had money in abundance by way of external assets? You took over the administration and you ruled the country for nine long years and during that period—the blackest period in our Island's history—in what way did you expend that money? What happened to our external assets and the cash we had? Of course, you were concerned more about other matters. You were concerned with fomenting communal strife and hatred and matters of that nature. You never paid attention to the economic development of the country. That will convince you that, if at the time you took over the Government the country was in a happy position and it is not so now, the blame has to be laid at the door of the Opposition.

Then there is the question of unemployment. The next portion of their amendment deals with that problem. My hon. Friends in the Opposition made various statements about the problem not being solved, the unemployment figures remaining the same and the youth of the country asking for jobs. Unlike in the past, the present Government has appointed sub-committees of the Cabinet to tackle the problem. Each Ministry has particular officers appointed to consult other departments and in consultation with them to draw up schemes by which the unemployed youth could be given employment.

I am happy to state that the Minister of Land has quite a number of schemes up his sleeve whereby the youth of the country can be called upon to perform a national duty and also be employed. That is the manner in which the problems will be handled electorate by electorate. Thus the problem of unemployment will be solved.

සි'තුනි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

That is the point.

அலுவலகக்காரருமே கலாவி :

அலுவலர் அகிலர் மகா. மகா.

(ஜனாப அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I will come to that. You will have to find out whether those people will be loyal to the Government in power when selecting them for appointment. In the process of appointing—

பி. ஷெல்டன் ஜயசிங்க மகா. (கலாநிதி
கா நிபர அமெரிக்கை பார்க்கீர் மகா. மகா.)

(திரு. ம. ஷெல்டன் ஜயசிங்க—கைத்
தொழில், கடற்ருழில் அமைச்சரின் பாராளு
மன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

Mr. Ilangaratne said that.

அலுவலர் அகிலர் மகா. மகா.

(ஜனாப அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Then in the process of appointing you will have to find out whether those people that are going to be appointed will join the saboteurs in the department, or the board, or whether they will be loyal to the party in power. Of course, if the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) wants to put in somebody as against the person recommended by me, most probably the man recommended by me will quite naturally be appointed by the officer concerned.—[Interruption]. It is quite natural for those on the board to appoint a man they can trust rather than appoint a man that they cannot trust.

ஃபர். ஃபர். ஃபர் அகிலர் மகா. மகா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Well said.

அலுவலர் அகிலர் மகா. மகா.

(ஜனாப அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I will come to how you made your appointments. When you made your appointments, when you appointed people to the C.T.B., you did not look for qualifications and you never called for applications.

பி. ஷெல்டன் ஜயசிங்க மகா. மகா.

பி. ஷெல்டன் ஜயசிங்க மகா. மகா.

(திரு. எம். பி. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கோட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

No.

No.

அலுவலர் அகிலர் மகா. மகா.

(ஜனாப அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I will prove it to you. You did not call for applications. It was merely a question of your Members of Parliament sending a note to the appointing authority.

அலுவலர் அகிலர் மகா. மகா.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

That is what you are doing now.

கலாநிதி

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Please do not interrupt. The hon. Member for Dompe is interrupting, but he is not in his seat.

அலுவலர் அகிலர் மகா. மகா.

(ஜனாப அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I will show you how appointments were made in my own electorate during your time. There was one Mr. Edmund, who was the secretary of our youth league. The hon. Member who represented the Beruwala Constituency at that time wanted the secretary of our youth league to leave the U.N.P. and form a S.L.F.P. Youth League in the area. Check up the files and verify it. The young boy formed a S.L.F.P. Youth League in the area, and before a week could have hardly passed he was appointed a conductor in the C.T.B. You can verify this from the connected files. That is number one. I will come to them one after the other.

There was one Cyril Silva in my electorate. When Mr. Cader was M.P. for Beruwela, he was his stooge. He went after him and helped him in the

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[අබ්දුල් ඛේර් මාකර් මය.]

election. He did not have even the necessary qualifications. He did not even get through the J. S. C., but the moment Mr. Cader became the M. P. for Beruwela, Cyril Silva was given a staff appointment in the C. T. B. Check up your papers, check up your files and verify those facts in regard to those appointments.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයාගේ මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Sack R. T. de Silva immediately.

ද සොසිසා සිව්වර්ගය මය.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

That is your Chairman.

අබ්දුල් කබීර් මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

What else did you do? You had your own Co-operative Wholesale Establishment. You started establishments in every electorate. I am asking those people who were in power—the Front Benchers who were there at that time—how did you choose your employees for those establishments? Was it by calling for applications? Did you set out the qualifications required? Did you have interviews? No. The open sesame was a note from the M.P.

වෛද්‍යාචාර්ය ඒස්. එච්. වික්‍රමසිංහ
(අකුරුපිටි)

டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்கு
றஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

What about C. A. Dharmapala ? He had not passed his S. S. C.

අබ්දුල් ඛේර් මාකර් මයා.

(ஐனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

For what ?

ස්ත්‍රී විද්‍යා විද්‍යාලය

தலைவரவர்களே உங்கள் உதவிக்கு நன்றி.
(Dr. S. A. Wickremasinghe)
Director of the C. T. B. Board.

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I shall come to that. What about those directors appointed by Mr. Ilangaratne? What had they passed?

කළු නායකයා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Hon. Members must, please, keep quiet. I am going to send some hon. Members out. We must go on with the Debate. You must take down what is said, and you can reply later when you speak. Please keep quiet, and please address the Chair.

අබ්දුල් කබීර් මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

You asked about Colonel Dharma-pala being appointed a director. All of you joined together and brought that lady who was busy looking after her own affairs and made her your Prime Minister. What were the qualifications she had? You appointed your Ministers and Parliamentary Secretaries. I ask you again, what were their qualifications?

කළා නායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Please address the Chair. You are addressing hon. Members. You should address the Chair. The hon. Member is addressing hon. Members. That is the cause of all the trouble. Please look at me and address me. If you do not like my face, of course, I cannot help it.

අබ්දුල් කකීර් මාකර් මයා.

(ஐனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

No, Sir, it is a very pleasant face. The only difference is that when they ask for it I feel like giving it to them.

அனுமதிக்கிறவருக்குக் கொடுக்க :

கலாநாயகருக்கு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Do not give it to them. State your case very clearly. They will meet it. That is how a debate should be conducted.

அப்துல் கைம் மகம்மது

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

They had a C.W.E. depot opened in the Beruwela electorate. The entire personnel for the C.W.E. was selected from among—I say it very emphatically—the stooges of the M.P. for that area. No qualifications were asked for. What was necessary was only a slip of paper. I remember when elections were nearing what my predecessor in office, the M.P. for Beruwela, then did. He gave slips of paper to a number of people and an additional seven or eight other employees were appointed. What for? To get their votes and their family votes. That was the manner in which you conducted yourselves and today you are finding fault with the present administration. I challenge the hon. Members of the Opposition, let them point out an appointment, either as conductor or as clerk or in any other capacity, of any person who did not have the minimum qualifications.

ஃப். ஃப். டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(திரு. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I accept your challenge.

அப்துல் கைம் மகம்மது

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Please point out. I am almost certain that the departmental officials, the members of the Board, have seen to it that the minimum qualifications were there. Once the minimum qualifications were there, there was only a question of trust, loyalty and dependability. If that was not found in such a great degree in those whom you appointed and it was found in an abundant degree in the candidates

சீதாதி கைச்சாலை பிழிந்த விவரம்

we appointed, why find fault with the officials for making those appointments?

There has been much talk about national unity. I think the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) said that there was only a F. P.-U. N. P. alliance, that there is no unity as such, that the people are with them, that the people are not for us, and so on and so forth. Without taking much of your time I would just ask my good Friend—who is probably in Moscow now—by what criterion do you call people representative, by what method do you find out the consensus of opinion of the people, and in what manner do you want the people to express their views whether you accept them or not?

The U. N. P. is in power today because the majority of the Sinhalese people in this country voted for that party. I might also point out that in the North and the East the majority of the voters have placed their trust and confidence in their elected representatives, Members of the Federal Party and the Tamil Congress. All these representatives belonging to the various communities after coming to certain decisions and understandings united themselves together to form the National Government. What do you call that? Is it an alliance or unity? I am only sorry that some of the hon. Members opposite are not in a position to appreciate the role that an elected representative plays and in what form the consent of the people have to be obtained.

In another part of his speech the hon. Third Member for Colombo Central states that the Government has made no attempt to bring down the cost of living. Ministers and Members from this side of the House have often, and over and over again, explained on the very Floor of this House the manner in which the present Government is handling certain problems. They have stated how financial assistance had been obtained. You will remember that even

[අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.]

today hon. Members opposite attacked the Government stating that our party has been put into power by the *mudalalis* and the traders. The action taken by the Government against them proves conclusively that this is not a Government that is there to protect and safeguard the interests of traders and trade monopolists. This Government as the elected representatives of the people is prepared to see that the interests of the people are protected. It is with that end in view that the Government has introduced price control and set up a Price Control Department, as a result of which they are in a position to make available to the people goods at controlled prices. There might be certain difficulties in making goods available as they had been some time back, but unfortunately you must cut the coat according to the cloth that is available. In that way, according to the exchange position and the money available we are prepared to serve and deliver the goods to the people. That is the way the Government is handling the cost of living. There is no problem now ; many goods are available to the people.

You will remember how goods were ordered in the past and how the Government played into the hands of the importers. There are many instances of how importers banded themselves to make demands from the Government either for a consideration or for something of that sort, and to bargain with the Government. Probably after some consideration they were in a position to create a scarcity in the country, and having once created the scarcity to allow the goods to go into the blackmarket ; when imports were stopped they were prepared to release the goods little by little and sell them at exorbitant prices.

But the present Government has not given room to such racketeers. The position today is that the importers who are not Ceylonese by descent are up against the Government because they are not in a position to buy our Ministers and they are not

in a position to indulge in the tricks of the trade in which they once indulged. We have now got an honest set of people at the helm of affairs in the country and their honesty accrues to the benefit of the masses.—[Interruption].

The Members of the Opposition always talk about the previous administration and compare the position as it existed then with the position as it exists today. But what actually did they do during the last nine years in which they were in power, particularly the last year in which they were in power? They did not even attempt to solve the economic problems of the country. Instead they were creating communal discord and they were busy feathering their own nests. They thought more of their own prosperity than the prosperity of the people of the country. That is what they did when they were in office.

But today the National Government that is in office is conscious of the responsibility that has been entrusted to it by the people. The National Government has fulfilled the pledges set out in last year's Throne Speech and has set out its programme for the current Session.

The programme will be implemented and then the people will see that it has not been in vain that they have entrusted the responsibility of running the country to the National Government.

අ. හ. 2.54

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මය.
(මිහින්තලේ)

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகன்—மிஹிந்தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

ගරු කථානායකතුමනි, දක්ෂ නීතිඥ යකු වන බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පසු මේ විවාදයට සහභාගි වන්නට මටත් ඉඩකඩ ලැබීම ගැන මගේ සන්තෝෂය පළ කරන අතර ඒ ගැන

අභ්‍යන්තර කාරකයාගේ කථාව :

මගේ ප්‍රසාදය ඔබතුමා හමුවේ පුද කරන්නට මා කැමතියි. බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමගේ කථාවෙදී මේ රටේ හිටපු අගමැතිත්වය සමච්චලයකට ලක් කළා. හිටපු ගරු අගමැතිතුමියට මේ ගරු සභාවට එන්න නිබුණු විශේෂ සුදුසුකම කවරේදැයි එතුමා ඇහුවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ ජනතාව එදා එතුමිය කෙරෙහි තැබූ ඉමහත් විශ්වාසය උඩ එතුමිය මේ රටේ අගමැතිත්වය වුණාට පස්සෙ මේ රටේ මහා ජාතිය සුළු ජාතියට පාවා නොදී ආරක්ෂා කරමින් අවුරුදු හතර හමාරක් තිස්සේ මේ රට ඉදිරියට ගෙන ගිය ගමනේදී දැක්වූ දක්ෂතාවන් එතුමිය තුළින් පහළ වූ ශක්තියත් ඇයට තිබුණු ලොකුම සුදුසුකම හැටියට සැලකිය යුතුයයි මා මතක් කරන්න කැමතියි. එතුමියට ඒ අවස්ථාවේදී තිබුණු සුදුසුකම නිසා ඔය ගරු මන්ත්‍රීතුමාට එදා මේ ගරු සභාවට එන්නත් ඉඩක් නොලැබුණු බව මතක් කරන්න ඕනෑ.

පසුගිය ආණ්ඩුව යම් යම් කරුණු සම්බන්ධයෙන් විශාල ලෙස වැරදි කළ බවක් සඳහන් කරන අතරම වර්තමාන ආණ්ඩුව එවැනි වැරදි නොකරන ස්වභාවයකින් ඉදිරියට ගමන් කරන බවක් පෙන්වා දෙන්නට බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා මහත්සි ගත්තා. එහෙත් අවාසනාවකට වගේ එතුමගේ කථාවෙන් පැහැදිලි වුණේ වෙනත් දෙයක් බව මට කියන්න පුළුවනි. පසුගිය මහ මැතිවරණ සමයේදී එවකට පැවැති ආණ්ඩුව විසින් කරන ලදැයි උත්තරාගේලා විසින් කියන ලද දූෂණකම් දැන් උත්තරාගේලාම කරගෙන යන බවයි ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පැහැදිලි වුණේ. ඔය කාරණය එතුමගේ කථාවෙන්ම පැහැදිලි වූ නිසා තවදුරටත් ඒ සම්බන්ධයෙන් කරුණු පැහැදිලි කරන්නට ඕනෑයයි මා කල්පනා කරන්නෙ නැහැ. එතුමගේ තර්කවලට එතුමගෙන්ම පිළිතුරු ලැබුණු නිසා පිළිතුරු දෙන්න මා මහත්සි වෙන්න වුවමනා නොවෙතැයි මා කල්පනා කරනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව නොයෙක් තනතුරුවලට පුද්ගලයන් පත් කිරීමේදී වැරදිසහගත ලෙස කටයුතු කළ බවක් කියමින් වර්තමාන ආණ්ඩුව ඒ

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විධියට ක්‍රියා නොකරන බවත් ඒ වෙනුවට තනතුරු පිරවීමට පෙර ඒ සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවන අතර අවශ්‍ය මූලික අඩුම සුදුසුකම් සහිත ඉල්ලුම්කරුවන්ගෙන් පළාතේ මන්ත්‍රීවරයා උනන්දුවක් දක්වන ඉල්ලුම්කරුට වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන බවත් කිව්වා. එහෙම නම් එය දූෂණයක් නොවේදැයි මා අහනවා. කෙසේ හෝ වේවා පසුගිය ආණ්ඩුව කළායි කියන වැරදි ඒ විධියටම හෝ වෙනත් අන්දමට හෝ මේ ආණ්ඩුවත් කරනවා නම් එදා පසුගිය ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා කලාපය විවේචනයට ලක් කිරීමේ තේරුමක් ඇද්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඔය විධියට තව දුරටත් දූෂණ කරගෙන ගියොත් නුදුරු අනාගතයේදී මේ ආණ්ඩුවේ රාජ්‍ය කාල සීමාව ඉකුත් වීමෙන් පසු ඇති වන මහ මැතිවරණයේ ප්‍රතිඵල අනුව නැවත වරක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලයට පැමිණියාම දැන් කරගෙන යන දේවල් සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා කොමිෂන් සභා පත් කරන්නට අපට සිදු වෙනවා ඇති. එතකොට ඔය ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් ඒ කොමිෂන් සභා ඉදිරියට පැමිණ සාක්ෂි දෙන්න සිදු වනු ඇතැයි කියන්න ඕනෑ. අධ්‍යාපන සහ සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා කියනවා කවරදාවත් එවැන්නක් කරන්න සිද්ධ වෙන්න ඉඩක් නැහැ කියලා. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිත්වයෙන් ස්ථිරතාව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. එතුමියගේ ස්ථිරතාව ගරු ඇමතිතුමා පිළිගෙන සිටිනවා. ඒ නිසා එතුමා හිතට එකඟව කථා කරතොත් එවැනි අදහසක් ඉදිරිපත් නොකරන බව මට කියන්න පුළුවනි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය ස්ථිරසාර ගනිගුණවලින් යුක්ත කෙනකු බව ගරු ඇමතිතුමා පිළිගෙන ඇති බවත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් එතුමා සැහීමට පත්ව සිටින බවත් මට මේ අවස්ථාවේදී නොකියා බැහැ. මේ රටේ ජනතාවට නැවතත් අවස්ථාවක් ලැබෙනවා. එතකොට ඒ අය ඒ අවස්ථාවෙන් නියම ප්‍රයෝජනය ගනිවි. ඒ ගැන සැකයක් නැහැ.

රාජාසන කථාව පිළිබඳ ස්තුති යෝජනාවට ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනයේ සිංහල ද්විපය යන වචනයන් යෙදීම ගැන කිලිනොච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ පපු

අනුමතකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මහ.]

වට එක්තරා වේදනාවක් ඇති වෙලා තිබෙන බව පෙනී යාම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. සිංහලයන් හැටියට ඉන්න අපට කියන්නේ අප ඉන්න මේ රටට සිංහල ද්විපය නොකියා ද්විච ද්විපය යනුවෙන් නම් කරන්නෙයි කියලද? ඒ විධියට කියන්න අපට උගන්වන්න එතුමා හදන වද කියා අහන්න කැමතියි. සිංහලයාගේ ඉතිහාසය ඉතාමත් පැරණි එකක්. එය කොයි තරම් පැරණි ඉතිහාසයක්ද යන්න අපට පැහැදිලියි. විජය නමින් අප විසින් හඳුන්වනු ලබන කල්ලතෝනියා එදා මේ රටට පය තබන්න ඉස්සරවෙලා අපේ රට පාලනය කළ රාවණා, තාරක වැනි හෙළ තරවිරයන් —රජුන්— ගැන ඒ පණ්ඩිත මන්ත්‍රීතුමා නොදන සිටීම ගැන මා කතා ගාටු වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මගේ බලවත් කතාගාටුව මේ අවස්ථාවේ පළ කරන්න ඕනෑ. එවැනි ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයන්ගෙන් පැවත එන ජාතිය දැන් පිරි හෙන්න පටන් ගෙන තිබීමත් අපේ කතාගාටුවට කරුණක්. මෙසේ උදන් අනමින් කථා කරන්න අපට දැන් අවස්ථාවක් තැනී වේගයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය පෙබරල් පක්ෂය සමග හවුල් වුණු නිසා බව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. එය අනාගතයේදී ඇති වෙන්න යන ජාතියේ විපක්ෂය පිළිබඳ අනතුරු හැඟවීමක් බව කියන්න ඕනෑ.

කල්මුතේදී පවත්වන ලද සම්මේලනයේදී සම්මත කර ගත් යෝජනා දෙස බලන විට එක්සත් ජාතික පක්ෂය පෙබරල් පක්ෂය සමග කොතෙක් දුරට යනු ඇද්දැයි මහා ජාතියට ලොකු සැකයක් පැහැදිලිවම ඇති වෙනවා. ගරු අගමැති තුමාත් හවුල් වුණු ඒ සම්මේලනයේදී සම්මත කර ගන්නා ලද යෝජනා හතර ගැන කල්පනා කරන විට මහා ජාතියට විමතියකින් හා හිතියකින් ජීවත් වෙන්නට සිද්ධවෙලා තිබෙන බව කියන්න පුළුවනි. ඔවුන්ගේ යෝජනා අතර මේ රටේ සිංහල භාෂාව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ඇති කර තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන වූ විජේසේකර මහතා අස් කළ යුතුය යනුවෙන් යෝජනාවක් තිබුණා. ඔවුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය සමග හවුල් වී සිටින්නේ ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් දිනා ගැනීමට මිස එවැනි

පාචා දීමට නොවන බව ඔවුන්ගේ කථා වලින් පැහැදිලි වෙනවා. මේ රට දෙකට කඩා ද්විච රාජ්‍යයක් ඇති කර ගැනීමේ කුරුමානම ඔවුන් අතහැර දමා නැති බව එදා පක්ෂ සම්මේලනයේදී ඔවුන් ප්‍රකාශ කළා. එවැනි පක්ෂයක් හවුල් කර ගෙන සාදා ඇති මේ ආණ්ඩුවේ ඉදිරිගමන ස්ථිරදැයි මහ ජාතියට දැන් සැකයක් ඇති වී තිබෙනවා. පෙබරල් පක්ෂයත් කරේ එල්ලාගෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂය යන මේ ගමන අවදානම් සහිත බව නොකියාම බැහැ.

කෙසේ වෙතත්, මේ වර රාජාසන කථා වෙන් මහජනයා බලාපොරොත්තු වුණේ තමන්ගේ කණට මිහිරි වන දේවල් එහි ගැබ් වී තිබෙනු ඇත කියායි. නමුත් එදා ගැසු නැලවිලි ගිතය මේ රටේ ජනතාවට අමිහිරි එකක් මිස මිහිරි එකක් වුණේ නැහැ. අප ඒ ගැන කතාගාටු වෙනවා. පසු ගිය වර්ෂයේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබුණු කාරණා ගැන කල්පනා කර බලන විට, මේ රටේ ජනතාවගේ යහපතට අදාළ වන ඔවුන්ගේ එදිනෙදා ජීවිතයට ආධාර වන වැදගත් දෙයක් පසුගිය කාලයේ නොකෙරුණු බව පෙනී යනවා. නමුත් මේ අවුරුද්දේ නැලවිලි ගිතයෙන්වත් ජනතාවට යම් සහනයක් ලැබෙනැයි ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණත් දැන් ඔවුන්ගේ ඒ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට නොවන බව පෙනෙන්නට තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන්නේ ආහාර අතින් මේ රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නටයි. ආහාර අතින් මේ රට ස්වයංපෝෂිත කළොත් රුපියල් කෝටි 40 ක පමණ විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගනිමින් ඒ මුදල මේ රටේ යහපත සඳහා යොදවන්නට පුළුවන් බව අප කවුරුනුත් පිළිගන්නවා. තත්ත්වය එසේ නම් මේ රටේ දුක් විදින ගොවි ජනතාවගේ යහපත සඳහා මේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ මොනවාද? ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් සඳහන් කර තිබෙන්නේ වල් පැළ නෙළීම ගැන පමණයි. මේ රටේ වල් පැළ නෙළීම ඊයේ පෙරේදා මේ රාජාසන කථාවෙන් පසුව මතු වූ දෙයක් නොවන බව නමුත් නාත්සේ දන්නවා. මේ රටේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ගොවි ජනතාව අවුරුදුපතා වල් පැළ නෙළමින් නොයෙකුත් අලුත් ක්‍රම යොදා ගොවිතැන් කරන්නට පුරුදු පුහුණු වී සිටිනවා. නමුත් මේ රටේ ගොවි ජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන අත වරයන් පිළිබඳව සලකා බලා ඔවුන්ට සහනයක් සලසා දීම ගැන මේ රාජාසන කථාවේ කිසිවක් සඳහන් කර නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු පසුගියදා මෙම ගරු සභාවේදී ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාවක් ගැන මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනැ. ගොවියාගේ ජීවිතයේ පංගුවක් වන, ගොවි ජීවිතයට හවුල් කර ගන්නා ගව සම්පත විනාශ වී යා නොදී එය ආරක්ෂා කර දිය යුතුය කියන යෝජනාවක් මේ ගරු සභාවේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් සහයෝගය ඇතිව සම්මත කරගෙන තිබෙනවා. එහෙත් ඒ යෝජනාව පිළිබඳව රෙගුලාසි පැනවීමට මේ මොහොත දක්වා මේ ආණ්ඩුව ගත්ත ක්‍රියාමාර්ගය මොකක්දැයි මා අහන්නට ඕනැ. පාර්ලිමේන්තුවේ දී ඒ යෝජනාව සම්මත වුණු නමුත් ගම්බද ගොවි ජනතාවගේ ගව සම්පත සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වී ගියා.

රාජාසන කථාවේදී කියවුණා, වරැක්ටර් ටිකක් ගෙන්වන්නට යනවාය කියා. වරැක්ටර් ගෙන්වනවාය කියන කථාව කියන විටම සෙනෙට් මන්ත්‍රී එන්. එම්. අප්පුහාමි මහත්මයා හොඳට හිතැස්සා. මොකද, එතුමා තමයි, එක වරැක්ටර් ඒජන්ත කෙනෙක්. මේ රාජාසන කථාවේ එතුමාට තිබුණු වැදගත් දේ එව්වරයි. වරැක්ටර් වැඩි පුර ගෙන්වනවාය කියන හඬ ඇසෙන විටම උත්තර මන්ත්‍රී අප්පුහාමි මහත්මයා හිතැස්සේ මොකද? මට කොමිස් ටිකක් වැඩිය මේ රාජාසන කථාව නිසා වදිසි කියා හිතාගෙනයි. මා එක කාරණයක් කියන්නට ඕනැ. මේ විධියට මි හරක් ටික විනාශ වී ගියාට පසු මේ රටේ වරැක්ටර් ඒකාධිකාරියක් ඇතිවීම වළක්වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. වරැක්ටර් ගන්ට දුප්පත් මිනිහට පුළුවන්කමක් නැහැ. අපේ කෘෂිකම් ඇමතිතුමා පසුගිය දාක කළ කථාවකදී පැහැදිලි වුණා, ආණ්ඩුවේ වරැක්ටර් මධ්‍යස්ථාන වලින් විශාල ලෙස පාඩු සිදුවන නිසා ඒවා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වසා දමන්නට යන බව. එවිට ධනපතින් වරැක්ටර් මිලදී ගනියි. අක්කරයක සී සාගන්ට රුපියල් 70 ක් 80 ක් ඔවුන් අය කරයි. ඉතින් මේ රාජාසන කථාව නිසා ගොවි ජනතාව සැනසෙන්නෙ කොහොමද කියන ප්‍රශ්නය මා සභාව ඉදිරියේ තබනවා.

කෘමි නාශක ඖෂධ වග්ගවල මිල වැඩි වී තිබෙනවා. “ඇන්ඩරෙක්ස් මික්ස්ටර්” වගේ දේවල් පසුගිය කාලයේ රුපියල් 5 කට ගන්ට පුළුවන්කම තිබුණු නමුත් අද 7.50 ට නැග තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය නියාගෙනද, මේ රටේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට යන්නෙ, කියා මා අහන්නට ඕනැ. මේ රටේ ගොවිතැන දියුණු කිරීමට නම් ගොවි ජනතාව සුඛිත මුද්‍රා කරන්නට ඕනැ. ඔවුන් සෞඛ්‍ය සම්පන්න මිනිසුන් හැටියට ජීවත් වුණොත් පමණයි, ඒ හැම ප්‍රශ්නයක්ම විසඳන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නෙ. අසරණව ජීවත්වන ගොවියාට අවශ්‍ය පහසුකම් එක අතකින් ලබා නොදෙන අතර අනික් අතින් ඔවුන් සෞඛ්‍ය තත්ත්වයෙන් පල්ලෙහා වැටෙන වෙලාවේ ඔවුන්ගේ ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට මේ ආණ්ඩුව කල්පනා නොකිරීම ගැන අපේ කනගාටු ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ.

මගේ ආසනයේ පයිටිමඩුව කියන කොට්ඨාශය පිළිබඳව මා මීට පෙර කීපවතාවක්ම ප්‍රකාශ කළා. එහි මිනිසුන්ට ආරෝග්‍යශාලා වකට යාමට එක පැත්තකින් හැතැප්ම 10 කුත්, අනික් පැත්තෙන් හැතැප්ම 10 කුත් යායුතු නිසා එහි ජීවත් වන දහස් සංඛ්‍යාත ජනකායගේ පහසුව තකා ඒ ප්‍රදේශයට දිස්පැන්සරියක් ලබා දෙන්නට කිව්. මේ ගරු සභාවේ යෝජනාවකුත් සම්මත වුණා, දිස්පැන්සරියක් පිහිටු විය යුතුයි කියා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය ඉඩම් පවා අත් කරගෙන තිබෙනවා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මා මේ සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් වර කිව්. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇස්තමේන්තු පිළියෙළ කර තිබෙන නමුත් මෙතෙක් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ඒ ගැන ක්‍රියා නොකිරීම ගැන මගේ කනගාටු ප්‍රකාශ කරනවා. මේ මැතකදී, මේ ගරු සභාවේ මා ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා පසුගිය අවුරුද්ද ඇතුළත මිහින්තලේ ආසනයට දිස්පැන්සරි අළුතෙන් දැමීම සඳහා හෝ ගොඩනැගිලි තැනීම සඳහා හෝ කොපමණ මුදලක් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වියදම් කර

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මය.]
 තිබෙනවාද කියා. එවෙලාවේදී සෞඛ්‍ය
 ඇමතිතුමාගේ පිළිතුර වුණේ සත්‍යයක් වත්
 නැහැ කියන එකයි. තත්ත්වය එහෙම නම්
 මා අහන්ට කැමතියි, සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා
 මිහින්තලේ ආසනය ඒ තත්ත්වයෙන්
 සලකන්නේ එය දෙමළ ආසනයක් නො
 වුණු නිසාද කියා. එය ද්‍රවිඩ ආසනයක්
 නොවීමේ විපාකය ද, මිහින්තලා ආසනය
 අමතක කර තිබෙන්නේ? ගරු කථා
 නායකතුමනි, ජාතික ආණ්ඩුවෙන් යම්කිසි
 කටයුත්තක් කර ගන්ට තිබිය යුතු සුදුසු
 කම එය බව මා කියන්නට ඕනැ.

ඊළඟට ජල යෝජනා ක්‍රම ගැන මතක්
 කරන්නට ඕනැ. පසුගිය අවුරුද්දට කලින්
 අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනයේ අංක 1 වශ
 යෙන් ප්‍රමුඛස්ථානය දී, ඇස්තමේන්තු
 ආදිය යාදා පිළියෙළ කර තිබූ මරදන්කඩ
 වල ජල යෝජනා ක්‍රමය—එය මගේ ආසන
 යේ නොවෙයි, කැකිරාව ආසනයේ—
 දෙපාර්තමේන්තුවේ ලිපිගොනුවල තිබෙනවා;
 එය ක්‍රියාත්මක කරන්නට කියා අත්සන්
 කරන්නට කවුරුවත් නැහැ. ඒ යෝජනා
 ක්‍රමයට දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉහළම රෙකම
 දාරු ලැබී තිබෙනවා. ඒකටත් තිබිය යුතු
 සුදුසුකම ද්‍රවිඩ ප්‍රදේශයක් වීමද කියා මා
 ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන්
 අහන්ට කැමතියි. මොකක්ද මේ පාපය?
 ජනතාව සිංහලයින් වශයෙන් ජීවත්වීම
 දැයි මා අහන්ට ඕනැ. මෙය ජාතිවාදය
 ඇවිස්සීමක් නොවෙයි. මහා ජාතිය වශ
 යෙන් අපේ අයිතිවාසිකම් ගැන කථා
 කරන්නට මීට වඩා හොඳ තැනක් නැති
 නිසයි, මා එසේ කියන්නෙ. මෙන්න මේ
 අන්දමේ තත්ත්වයක් මධ්‍යයෙයි අද මේ
 රටේ ජනතාවට ජීවත් වෙන්නට සිද්ධ වී
 තිබෙන්නෙ. ඒ මොන පාප කර්මයක් කළ
 නිසාද කියා කියන්නට මා දන්නෙ නැහැ.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන අපි කථා කරනවා.
 ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරන අතර
 තමන්ට ආධාර කරන, තමන්ට හිතවත්
 කම් දක්වන අයට පමණයි රජය උදව්
 කරන්න. ඇයි, තමුත්තාන්සේලාට
 පක්ෂව ඡන්දය දුන් ජනතාව මිහින්තලේ
 ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ නැද්ද කියා
 මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. මිහින්තලේ
 ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ ජනතාවට පහසු
 කම් වුවමනා නැද්ද? මේ ආණ්ඩුවට ප්‍රථ
 වත්කමක් තිබෙනවා නම්, ඊළඟ වතාවේදී

මිහින්තලා ආසනය දිනා ගැනීම සඳහා
 මිහින්තලා ප්‍රදේශයේ තිබෙන අඩුපාඩුකම්
 සම්පූර්ණ කර මා පරදවන්නය කියා මා මේ
 ආණ්ඩුවට අභියෝග කරනවා. පී. එම්. කේ.
 තෙන්නකෝන් මිහින්තලේ පාර්ලිමේන්තු
 මන්ත්‍රීවරයා වූ පළියට ඒ ප්‍රදේශයේ අඩු
 පාඩුකම් සම්පූර්ණ නොකර ඒ ජනතාවට
 කරදර හිරිහැර පමුණුවන්න මේ ආණ්ඩුව
 කල්පනා කරනවා නම් ඒක ලොකු මෝඩ
 කමක් බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක්
 කරන්නට ඕනැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි කවුරුත්
 දූෂණකම් පිළිබඳව කථා කරනවා. මැතිණි
 යගෙ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලෙ හලාහල විස
 ගැන, කසිප්පු ගැන, වයින් ස්ප්‍රිතු අරගෙන
 සාදන හොර මත්පැන් ගැන අපි මේ ගරු
 සභාවේ බොහොම තදින් කථා කළා. නමුත්
 දැන් කවුරුවත් ඒවා ගැන කථා කරන්
 නෙ නැහැ. හරියට අද හොර කසිප්පු මත්
 පැන් උවදුර නැතිවා වාගෙයි. නමුත් ඕනැ
 තරම් තිබෙනවා. ආචාර්ය එන්. එම්.
 පෙරේරා මහත්මයාගෙ රා තරක නිසා
 ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහත්මයාගෙ
 “දහරා” ආ නිසා දැන් කසිප්පු නැත කියා
 තමුත්තාන්සේලා හිතාගෙන ඇති.
 කසිප්පු අද ඕනැ තරම් හැම තැනම තිබෙ
 නවා. බොහෝ ස්ථානවල පොලිස් නිලධාරීන්
 මේ කසිප්පු උවදුර නැති කරන්නට ඉතා
 ඕනැකමින් වැඩ කරන බව මා ස්තුති පූර්
 වකව මතක් කරන්නට ඕනැ. අනුරාධපුර
 නගරයෙන් දහසක් දූෂණකම් තිබුණා.
 අනුරාධපුර පොලීසියට පත්ව ආ කුමාර්
 නම් පොලිස් පරීක්ෂක මහත්මයාගේ ඒ
 දූෂණකම් බොහෝදුරට නැති කරමින් නග
 රය ශුද්ධ කරගෙන ගියා. මා කවදාවත් ඒ
 මහත්මයා සමග වචනයක් කථා කර නැහැ.
 ඒ වගෙම ඒ මහත්මයා මාව කවදාවත්
 මුණගැසී නැහැ.

පොලිස් පරීක්ෂක කුමාර් මහත්මයා
 ද්‍රවිඩ මහත්මයාගේ. ඒ මහත්මයා කිසිම
 දේශපාලන පක්ෂයක් සමග, කිසිම දේශ
 පාලන නායකයකු සමග සම්බන්ධකම්
 නැතිව තමන්ගෙ රාජකාරිය හරියට කෙස්
 ගහට කරගෙන ගියා. අනුරාධපුර ශුද්ධ
 නගරයේ හොර හරක් මැරවූ අවස්ථාවේදී
 වරදකරුවන් පොලීසියට අල්ලාගෙන ගිහින්
 දඩුවම් පැමිණෙව්වෙන් මේ මහත්මයායි.
 නමුත් ඒ මහත්මයාට මොකක්ද සිද්ධ
 වුණේ? හොර හරක් මුදලාලිලා—කුංජී

අභ්‍යන්තරකාරකයාගේ කථාව :

මුදලාලිලා කියන මිනිසුන්—එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සාමාජිකයෙකුයි ; එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මහ බලකණ්ඩයි. කුමාර් පරික්ෂක මහත්මයා මේ දූෂණකම්වලට පහර ගැසුවාට පසු ඒ මහත්මයා දැන් කැගල්ලට මාරු කර තිබෙනවා. එසේ මාරු කරන්නට මොකක්ද හේතුව? හරියට රාජකාරිය කිරීමේ වරදයි. මොන ජාතිකයකු වුණත් ඒ මහත්මයා හොඳ නිලධාරියෙක් ; අනුරාධපුරයට පැමිණ එහි තිබුණු දූෂණකම් නැති කර ගෙන ගියා. ඒ මහත්මයා ඒ මහත්මයාගේ රාජකාරිය කෙසේ ගතව ඉන්නේ කළා. එසේ රාජකාරිය කිරීමේ වරද නිසා දැන් ඒ මහත්මයා කැගල්ලට මාරු කර තිබෙනවාය කියා අනුරාධපුර නගරයේ ජනතාව තුළ ලොකු ආන්දෝලනයක් තිබෙනවා. මගේ දැනීමේ හැටියට අනුරාධපුර ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (කේ. බී. රත්නායක මයා.) මේ කාරණය පිළිබඳව ගරු අගමැතිතුමාට සැල කර තිබෙනවා. අයුතුකම්, තක්කඩිකම්, දූෂණකම් නැති කර රටේ සාමය තහවුරු කරන්නට මේ ආණ්ඩුව තුළ බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා නම් යහපත් නිලධාරීන්ට යහපත් අන්දමින් රාජකාරිය කරන්නට ඉඩ හැරිය යුතු බව මා මතක් කරන්නට සතු වූයි.

අවසාන වශයෙන් මා රෙදිපිළි ප්‍රශ්නය ගැන වචන සවලපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. රෙදිපිළි බෙදා හැරීම මේ ආණ්ඩුව බොහොම ලක්ෂණය කරගෙන යනවාය, ධනපතිගේ කියා අතහරින්නේ නැතිව අපි බෝරාකාරයින්ට ගැහුවාය කියා ආණ්ඩුව ප්‍රකාශ කළා. පසුගිය සිංහල අවුරුදු කාලය තුළ මේ රටේ ජනතාවට රෙදිපිළි ලබා ගැනීමට 97 කුපනය වලංගු කර තිබුණු බව තමුන්නාත්සේ දන්නවා. සාමාන්‍ය දුප්පත් පන්තියේ මිනිසුන් ඒ කුපනයට තම තමන්ට අවශ්‍ය රෙදිපිළි ලබා ගන්නා. තමුන් මේ රටේ ධනපති පන්තියේ මිනිසුන්ට ලොකු අමාරුවක් තිබුණා. එනම්, ඔවුන් රුපියල් හත, අට, දහය බැගින් ගෙවා මිලදී ගත් රෙදි යාරයක් රුපියල් 150, 200 ආදී මිල ගණන් ගෙවා ලබා ගන්නට සිද්ධවී තිබීමයි. එමනිසා මේ ආණ්ඩුවට ඕනෑකම තිබුණා තමන්ගේ ධනපති මිත්‍රයන්ට අඩු මිලට රෙදි විකක් ලබා දෙන්නට. විවිධ, ප්ලානල්, ටෙරලින්, නයිලෝන් වාගේ රෙදි අදින්නේ ගම්බද දුප්පත් මිනි

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

සුන් නොවෙයි, ධනපතියකුයි. එමනිසා ඉස්තරම් වර්ගයේ රෙදිවල මිල අඩු කිරීමෙන් මේ කුරුදුවත්ත ආදී සභාවල සිටින ධනපතියන්ට සහනයක් සැලසුණා මිස හද්ද පිටිසර සිටින ගම්බද ජනතාවට නම් සහනයක් අත්වුණේ නැති බව පිළිගත යුතුයි. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී මේ ආණ්ඩුව රැස්වීමට කැගහනව අපි බාධිලාට, බෝරාකාරයින්ට ගැහුවාය, අඩු මිලට වටිනා රෙදි ලබා දුන්නාය කියා. මගේ කොටසාගේ එකම ජන්දයකයකුවත් මේ රෙදි කැබලිලක් ගන්නට සමර්ථ නොවූ බව මා විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා. එසේ නම් රෙදිපිළි මිල පාලනයෙන් යහපතක් වුණේ අත ලොස්සක් වූ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ධනපති පන්තියේ උදවියට පමණක් කියා අපට පිළිගන්නට පුළුවන්. පසුගිය ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ ඒ ආණ්ඩුවට මඩ ගැසීම පිණිස මේ රටේ රෙදි හිඟයක් මවා පෑ බව තමුන්නාත්සේ දන්නවා. කවුද ඒක කළේ? එය කළේ මේ රටේ සිටින ධනපති වෙළෙන්දෝ. රෙදි ගෙන්වීම සඳහා වෙළඳුන්ට ක්වෝටා දෙනවා. එසේ ක්වෝටා දුන්නේ සාමාන්‍ය මහජනතාවට ඕනෑ කරන මිල අඩු රෙදි ගෙන්වීම පිණිසයි. එහෙත්, මේ ධනපති වෙළෙන්දන් කළේ දුප්පතාගේ නාමයෙන් ක්වෝටා එක අර ගෙන මිල වැඩි රෙදි ගෙනවිත් මේ රටේ රෙදි හිඟයක් ඇති කිරීමයි. ඒ නිසා ඒ විපාකය මේ රටේ ධනපති රෙදි වෙළඳුන්ට විදින්නට සිදු වුණා යයි කියන්නට ඕනෑ. එමෙන්ම, 97 කුපනය වලංගුව පවත්නා අවසාන භාගයේදී රෙදි මිල අඩු කිරීමෙන් මේ රටේ දුප්පත් පන්තියට සහනයක් සැලසුණේ නැත කියන එක මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, උතුරුමැද පළාත වැනි ප්‍රදේශවල දුක් විදින ජනතාවගේ මාර්ගයෙන් කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කර මේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත කිරීමට රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් ඒ ප්‍රදේශ වාසීන්ට අනිකුත් අංශ වලින් පහසුකම් ලැබිය යුතුව තිබෙනවා. සෞඛ්‍ය පහසුකම්, තාපල් පහසුකම්, ගමනාගමන පහසුකම් හා අධ්‍යාපන පහසුකම් ආදිය ඔවුන්ට තිබෙන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම පාසැල් ප්‍රශ්නය ගැන මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ. එද

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.]

තමුත්තාන්සේලාට ඇතිවූ තාවකාලික හිසේ අමාරුවට අපේ ප්‍රදේශවල සිටි ගුරුවරු වික මාරු කළා. ඒ නිසා අද ඒ පාසැල් වල තත්ත්වය පහළ බැස තිබෙනවා. අපේ පළාත්වලට පැමිණ මේ කරුණු ගැන පරීක්ෂා කර බලන්න ය කියා ගුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට මා ආරාධනා කරනවා. එසේ පැමිණෙනවා නම් තමුත්තාන්සේට අපි හැම පහසුකමක්ම සලස්වන්නම්. එදා ගුරු ඇමතිතුමාට තාවකාලික වේදනාවක් ඇති වෙන්න ඇති. එහෙත්, ඒ අහිංසක ගුරුවරුන්ට අනුකම්පාව දක්වන්න ය කියා මා තමුත්තාන්සේගෙන් ඉල්ලනවා. එසේ ඔවුන්ට අනුකම්පා කර නැවතත් ආපසු ගොස් තමන්ගේ සිතැති පරිදි අපේ දුප්පත් දරුවන්ට යහපත් අධ්‍යාපනයක් දෙන්නට ඔවුන්ට ඉඩකඩ සලස්වා දෙන්න ය කියා ගුරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊයේ පෙරේදම තමුත්තාන්සේගේ හදවතට විකක් අනුකම්පාව ඇතිව් දෝරන්තපුරය පළාතේ හද්ද පිටිසර කන්දක් උඩ රාජකාරිය කළ ගුරු මහත්මයෙක් අනුරාධපුරය ප්‍රදේශයට යවා තිබෙනවා. ඒ ගුරුවරයා හොඳ ගුරුවරයෙක්. ගුරුවරු 30ක් සිටි විද්‍යාලයක විදුහල්පති වරයෙක් වූ ඔහු ගුරුවරුන් 3 දෙනෙක් පමණක් සිටින පාසැලකට යවා ඔහුගේ දැනුම විනාශ වන්නට ඉඩකඩ සලසා තිබුණු අවස්ථාවක ගුරු ඇමතිතුමා විසින් ගත් ඒ ක්‍රියා මාගීය නිසා අද ඒ ගුරුවරයාට සැනසිල්ලේ රජ රටට සේවයක් කරන්න පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. මා තමුත්තාන්සේට හිස නමනවා; ඒ ගැන මා ස්තූති කරනවා. අන්න ඒ ක්‍රියා මාර්ගය අනුගමනය කර පරණ කෝන්තර අමතක කර දමා නොදියුණු රජ රට දියුණු කරන්නට අපේ ප්‍රදේශවලින් මාරු කළ ගුරුවරු වික නැවතත් අපට ලබා දෙන්න. අපේ ආසනවලට දෙන්න ය කියා අපි කියන්නේ නැහැ, රජරටට ඒ ගුරුවරුන් ලබා දෙන්න ය කියා ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.15

සුගතදාස අරඹවල මයා. (අක්මීමන)
(திரு. சுகததாச அரம்பவல—அகம்மீமன)
(Mr. Sugathadasa Arambewala—Akmeemana)

ගුරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින මිනිත්තලේ ගුරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) ඒ පැත්තේ සිටින හොඳම සිංහල කවික මහත්මයෙක්. එමෙන්ම කවිකාරයෙක්. තමාගේ කථාව අවසානයේදීවත් ඒ මන්ත්‍රීතුමා කවියක් කියාවිය කියා මා හිතුවා. ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව ගැන විවේචනයක් කරන්න මගේ කාලයෙන් වැඩි වේලාවක් ගැනීමට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අතික් ගුරු මන්ත්‍රීවරුන් වගේම එතුමාත් අපේ මේ හවුල් ආණ්ඩුව විවේචනය කරන්න තමන්ගේ කාලයෙන් වැඩි කොටසක් ගත් බිමට පෙනී ගියා.

ගුරු කථානායකතුමනි, මුල සිට මේ දක්වා මේ විවාදයට ඇහුම්කන් දුන් මට අවබෝධ වුණේ ප්‍රධාන වශයෙන් කරුණු දෙකක් මතු කරගෙන මේ විවාදය ගෙන ගිය බවයි. එයින් එකක් නම් අපේ හවුල් ආණ්ඩුව ගැන අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමයි. කවුරුවත් එය අමතක කළේ නැහැ. අනික නම් අපේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රධානීන්—නායක සිත්—දෙදෙනා අතර බේදයක් තිබෙනවා ය කියන එකයි. ඒ ගැන විවේචනයක් කිරීමටත් වැඩි දෙනෙක් අමතක කළේ නැහැ. මේ කරුණු දෙක හැරුණු විට ආඥානික මන්ත්‍රීවරුන් වූ අපට ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි වෙන යමක් ගැන කියවුණේ නැත කියන එකයි මගේ හැඟීම.

රාජාසන කථාවකින් කරන්නේ ඉදිරි වර්ෂයේ ආණ්ඩුව මගින් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන වැඩ කොටස පිළිබඳව සංකේප විස්තරයක් කිරීම බව තමුත්තාන්සේලාත් අපත් කවුරුත් පිළිගන්නට ඕනෑ. මේ විවාදයේදී බලාපොරොත්තු වන්නේත් ඒ වැඩ පිළිබඳ විවේචනයකුයි. එහෙත් එවැනි විවේචනවලට දෙවැනි තැන දී අප දෙගොල්ලන්ගේ දොස් කියා ගැනීමට මේ ගුරු සභාවේ කාලයෙන් වැඩි කොටසක් ගත කරනවා නම්, මේ බලාගෙන සිටින ජනතාව අප දෙගොල්ලන්ටම හිතා වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ.

අඟුණකුරුගේ කථාව :

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ නායක යන් අතර හේද තිබෙනවා නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට වඩා සැලකිලිමත් වන්න ඕනෑ අපියි. අපට එවැනි කිසිම හේදයක් පෙනෙන්න නැහැ. අපේ නායකතුමන්ලා දෙදෙන වෙන වෙනමත්, සාමූහිකවත් කියනවා, අප දෙදෙනාගේ කිසිම හේදයක් නැත කියා. එහෙම කියද්දීත් ඒ උදවිය මේ කථාව නැවත නැවතත් අළුත් කර කීමෙන් කරන්නේ මේ ගරු සභාවේ වටිනා කාලය අපතේ හැරීමක් මිස වෙන කුමක්ද කියා මම අහනවා. ආණ්ඩුවක් හැදීමත්, ආණ්ඩුවක් වැටීමත් අයින් අප දෙගොල්ලන්ට නොව මහජනතාවට බව මම කියන්න ඕනෑ. මහජනතාව අපේ ආණ්ඩුව හැදුවා ; අපට යම් කිසි බලයක් දුන්නා. මහජනතාවට අප දුන් පොරොන් ඉෂ්ට කරන්නට අපට තව කාලය ඉතිරි වෙලා තියෙනවා. ඒ කාලය තුළදී, අප දී ඇති පොරොන්දු ඉෂ්ට කළේ නැත්නම් අපට දඩුවම් දෙන්නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් නොව මහජනතාව බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂය ආණ්ඩු පක්ෂය කියා දෙපැත්තක් ඇති විම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමයක ඉතා හොඳ ලක්ෂණයක්. ඉතාම සාධාරණ හේතූන් ඇතිව—කරුණු සහගතව—ආණ්ඩු පක්ෂය විවේචනය කරන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයට අයිතියක් තියෙනවා. නිෂ්ඵල දේට අපි අපේ කාලය ගත කරනවා නම්—මේ ගරු සභාවේ කාලය ගත කරනවා නම්—එය කාලය කා දැමීමක් බව අප දෙපාර්ශ්වයම අකැමැත්තෙන් වුවත් පිළි ගත යුතුව තිබෙනවා.

සිංහල රාජාවලිය ගැන සිතා බලන විට අපට පෙනෙනවා, යම් යම් ධාර්මික උෂ් වරුන් රජ කරන කාලවලදී මේ රටේ ජාතික සමගිය තිබුණු බව, ආගමික සම ගිය තිබුණු බව, නොයෙක් භාෂා කථා කරන අය අතර සමගිය තිබුණු බව. නමුත් ටික කාලයයි, ඒ අන්දමට පැවතුනේ. අවුරුදු හාරසිය ගණනකට පසුව මේ විධියේ සමගි සම්පන්න ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීමට ප්‍රථමත් වී තිබෙන අවස්ථාව මෙය බව මා හය නැතිව කියන්නට ඕනෑ. අද නොයෙක් ආගම් අදහන අයවලුන් අතර සමගියක් තියෙනවා ; නොයෙක්

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

භාෂා කථා කරන අය අතර සමගියක් තියෙනවා ; නොයෙක් ජාතීන් අතර සම ගියක් තියෙනවා. එය ඉවසන්නට බැරි—අපේ දොස් සෙවීමට පමණක් කාලය ගත කරන—උදවිය මේක හත් හවුලක්ය, හැට හවුලක්ය කියනවා. මේක හත් හවුලක් වුනත් හැට හවුලක් වුනත් මම තමුත් නාත්සෙට කියන්න කැමතියි, මේ හත් හවුල පසුගිය කාලයේ තිබුණු තුන් හවුලට වඩා හොඳ බව. මට මෙනතදී මතක් වෙනවා, පැරණි කථාවක්, “ආඩි ගොල්ල එක ඉඩමේ, පොක්කලත් පයි වෙන වෙන මේ” කියා. පසුගිය තුන් හවුල කාලයේදී මේවා තිබුනේ වෙන වෙනමයි, ඒ තුන් ගොල්ල එකතු වුනත්. අපේ හත් හවුලේ මේවා එක පොදියට වැටී තියෙනවාය, එකම අරමුණක් ඇතිව ඉතාම සමගිසම් පන්නව කටයුතු කරනවාය, අපේ ප්‍රති පත්ති ආරක්ෂා වන අන්දමට අපට හවුල් වූ අය පහසුකම් සලස්වනවාය, ඒ අනුව අපි ඉතා සමගියෙන් මේ ආණ්ඩුව ගෙන යනවාය කියා මම තමුත් නාත්සෙලාට කියන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, තිරිසන් සත්ව යන් අතරේ කථාවක් තියෙනවා, එක සත්වයෙක් තවත් සත්වයෙකුගේ මොන වද වැටෙනතෙක්, කොයි වෙලාවේ වැටේ දෝ කියා බලාගෙන සිටියාය කියා. නමුත් කවදාවත් ඒක වැටුනේ නැහැ ; බලා පොරොන්තු වුණු අය සත්තෝෂයට පත් වුනේ නැහැ. අපට මහජනතාව බලය දී තියෙනවා, අවුරුදු 5ක් මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන්න. අපි ඉතාම සමගි සම්පන්නව මේ අවුරුදු 5 තුළ මේ ආණ්ඩුව ගෙන ගොස් මහජනතාවට අප දුන් පොරොන්දු ඉෂ්ට කරන්නට බලාපොරොන්තු වෙනවා. මේ රාජාසන කථාවේ අඩංගු කරුණු ගැන කල් පතා කර බලනවා නම්, මේ රටේ උන්නති යට අදාළ වන කරුණු මෙහි ගැබ් වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. ගොවිතැන නගා සිටුවීම, කර්මාන්ත දියුණු කිරීම, වෙළඳාම විධිමත් කිරීම, ඒ මගින් ජීවන වියදම පහත හෙළීම යන කරුණු ගැබ් කර මේ රාජාසන කථාව පිළියෙල කර තිබෙනවා. මේ රාජාසන කථාව ගැන නොයෙක් පත්‍ර වල නොයෙක් විවේචන පළ වුනා ඒ අතර එක පත්‍රයක—සමහර විට එය නැත්ත කියන පත්‍රයක් වෙන්න ඇති—සිරස් තල

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව:

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[සුගතදාස අරබල මයා.]

යක් පළ වී තිබුණා, “ලබන වර්ෂයෙන් මගේ ආණ්ඩුව බුදියනු ඇත” කියා. ලබන වර්ෂයෙන් අපේ ආණ්ඩුව බුදියනු ඇත කියන එකෙන් අදහස් වන්නේ පසුගිය වර්ෂයෙන් අපේ ආණ්ඩුව නිදා සිටියාය කියන බවයි. නමුත් පසු ගිය වර්ෂයේ අපේ ආණ්ඩුව නිදා සිටියේ නැති බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න ඕනි. අපේ ආණ්ඩුව විසින් පසුගිය වර්ෂය තුළදී සැහෙන වැඩ කොටසක් කර තිබෙන බව ජනතාව තරමක් දුරට අවබෝධ කරගෙන තිබෙනවා. අපට තව අවුරුදු හතරක් ඉදිරියට තිබෙන බව අප දැනගෙන හිටිය. එකපාරටම, හෙන ගැහුව වගේ, හැම දෙයක්ම කරන්න බැරි බව අකමැත්තෙන් වුවත් හැම දෙනාම පිළිගන්න ඕනි. එම නිසා ලබන වර්ෂයේ අපේ ආණ්ඩුව බුදියන්නේ නැති බව මේ රාජාසන කථාවෙන් හොඳටම පැහැදිලි වෙනවා.

අපගේ රට ගොවිතැනට යෝග්‍ය රටක්. අපේ රටේ දේශගුණයත් පසත් යෝග්‍ය ගොවිතැනටයි. නමුත් ගොවිතැන් දියුණු කරන්න පසුගිය කාලයේදී ගොවි ජනතාවට පහසුකමක් ලැබුණේ නැ. දැන් අපේ ගොවි කම් ඇමතිතුමා ඉතා හොඳ පස් අවුරුදු වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කර තිබීම ගැන මම එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙල අනුව මේ රටේ ගොවිතැන් කටයුතු දියුණු කරන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් උදවු දුන්නොත් මේ අවුරුදු 5 අන්තිම වන විට අපේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත කරගන්න පුළුවන් වේයයි මා විශ්වාස කරනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව ආණ්ඩු කෙරෙන මෙවැනි රටක, ජනතාවට ආදරය ඇති විරුද්ධ පාර්ශ්වයක් සිටින මෙවැනි රටක මේ විධියේ ප්‍රශ්නයක දී රටට ආදරය ඇති පිරිසක් වශයෙන් අපිත් තමුන්නාත්සෙලත් එකමුතු වී එක්සත් වී කටයුතු කිරීම යුතුකමක්. ජාතික ප්‍රශ්නවලදී විරුද්ධවාදීකම් පැත්තකට දමා රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් එක්සත්ව එක්සිත්ව වැඩ කිරීමට කාලය පැමිණ තිබෙන බව අප හැමදෙනාම දැනගත යුතුව තිබෙනවා.

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) සිංහල භාෂාව ගැන ලොකු උනන්දුවක් දක්වා තිබේ. නමුත් අපේ ආණ්ඩුවේ

සිංහලයෙන් කටයුතු නොකිරීම ගැනත් මේ ගරු සභාවේදී සිංහලයෙන් කථා නොකිරීම ගැනත් අප දෙපක්ෂයටම අත දික් කර දෝෂාරෝපණය කළ බව මට මතකයි. ඒ කථාවෙන් පසු අපේ පක්ෂයේ කොහොම වුණත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිංහල දන්න ගරු මන්ත්‍රීවරුන්වත් සිංහලයෙන් කථා කරයි කියා මම හිතුවා. නමුත් දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ඒ අවවාදයෙන් පස්සෙ වෙනදා සිංහලයෙන් කථා කරන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පවා මේ විවාදයේදී ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කළ බව ඒ ගැන විමසිල්ලෙන් සිටි මට පෙනී ගියා. එය හොඳයයි මම කියන්නේ නැ. මාත් සිංහල ගුරුවරයකු වශයෙන් ජීවිතය ආරම්භ කළ කෙනෙක්. එම නිසා, දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්ව වගේම, අපේ ආණ්ඩුව විසින් සිංහල භාෂාවට මුල් තැන දී අපේ ආණ්ඩුව සිංහල භාෂාව ආරක්ෂා කරන බව ඔප්පු කිරීමට සැම වැඩක්ම සිංහලයෙන් කරන ලෙස මම අපේ ගරු ඇමතිවරුන්ගෙන් මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අද මේ රටේ උද්ගත වී තිබෙන ප්‍රශ්න අතුරෙන් ඉතාම උග්‍ර ප්‍රශ්නය රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නයයි. මෙය විසඳීමට අපේ ආණ්ඩුව කටයුතු නොකරන බවක් මම කියන්නේ නැ. නමුත් ඒ කටයුතු කිරීම ඉතාමත් හෙමින් සිදුවන බව නම් කිව යුතුව තිබෙනවා. රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය අද මේ රටේ ඉතාම උග්‍ර ප්‍රශ්නය වශයෙන් සලකා එය ඉක්මණින් විසඳීමට ඉක්මන් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න හැටියට මම ගරු ඇමතිවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ ප්‍රශ්නයේ උග්‍රතාව ගරු ඇමතිවරුන්ට වඩා පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ ගම්බද මන්ත්‍රීවරුන් වන අපටයි. යම් යම් වුවමනාවන් සඳහා දවසකට සියයක් අප ලඟට එනවා නම් එයින් 99 දෙනෙක්ම කියන්නේ “රක්ෂාවක්, රක්ෂාවක්, මොකක් හරි රක්ෂාවක්” කියායි. රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට කිසිවක් අපේ ආණ්ඩුව කරන්නේ නැතැයි කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වය අප දෝෂ දර්ශනයට ලක් කළත් පසුගිය කාලයේ තරම් වැරදි අපේ ආණ්ඩුවෙන් කෙරෙන්නේ නැති බව මා කියන්නට කැමතියි. ඒ කාලයේ යම් කෙනෙක් නිල් පාට කොඩියක් වැනුව නම් එයාට රක්ෂාවක් ලබාගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබුණු බව මා දැක තිබෙනවා, නමුත් අපේ ආණ්ඩුවේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ගරු ඇමතිවරු නීතිරීති අකුරටම රකිනව, ප්‍රතිපත්ති අකුරටම රකිනව. ඉල්ලුම්පත් අනුව ඒ ඒ රැකිරක්ෂා ලැබීමට සුදුසුකම් ඇති අයට පමණයි ඒව ලැබෙන්නේ. එදා කිසියම් ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් යමක් හිතුව නම් ඒකයි ආණ්ඩුවේ නීතිය හැටියට සැලකුවේ. එවැනි වරප්‍රසාද අද අපට නැ. එ නිසා සමහරවිට ගම්බද ජනයා හිතනව ඉස්සර සිටි මන්ත්‍රීවරුන්ට වඩා දැන් සිටින අය අදක්ෂය කියා. එය වරදක්යයි මම කියන්නේ නැ. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය අද රටේ උග්‍රතම ප්‍රශ්නය වශයෙන් සලකා එය හැකිතරම් ඉක්මණින් විසදීමට නිසි පියවර ගන්න හැටියට ඇමති මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලමින් මට මේ අවස්ථාව දීම ගැන ගරු කථානායකතුමාට ස්තූති කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනව.

අ. හා. 3.27

රත්නායක මයා.

(තිரு. රත්නායක)

(Mr. Ratnayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම රාජාසන කතාව පිළිබඳව මේ වන විට සිව් දිනක් විවාද කර තිබෙන බව පෙනී යනව. කුමන රජයකින් කුමන විධියේ රාජාසන කතාවක් ඉදිරිපත් කළත් ඒ පිළිබඳව පවත්වනු ලබන විවාදය නම් කවදත් පාහේ මේ විධියටමයි, පවත්වා ගෙන යන්නේ. රාජාසන කතාව ඉදිරිපත් කරන රජය තමන් ලග කොපමණ වැරදි තිබුණත් ඒවා වසා ගැනීම සඳහා නොයෙකුත් අන්දමේ තර්ක ඉදිරිපත් කරනව. ඒවාගේම යම් රාජාසන කතාවක කොතරම් හොඳ කරුණු අඩංගු වුණත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීන් ඒවාට විරුද්ධතාවය දක්වමින් කතා කරනව. ඒ පිළිවෙළ දැන් සිරිතක් වී තිබෙන බවයි, මට හැඟෙන්නේ. එක් සැසි වාරයක් අවසන් වී තවත් සැසි වාරයක් ආරම්භ කෙරෙන විට මෙවැනි රාජාසන කතාවක් පැවැත්වීම මේ රටට එතරම් අවශ්‍යය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. රාජාසන කතාව පවත්වන විට අපේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා විශාල වෙහෙසක් දරාගෙන එම කතාව පවත්වනව. රජයත් විශාල වියදමක් දරාගෙන මහත් පිරිසක් ඉදිරියෙහිදී එතුමන් ලවා එම දීර්ඝ කතාව පවත්වනව. එම සිරිත තමයි, දැන් ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ. මොනයම් රජයකින් වුවත් ඉදිරිපත් කරනු ලබන රාජාසන කතාවක

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අඩංගු වන කරුණු, ඒ අය අතින් ඊට ප්‍රථම වර්ෂය තුළ නොකෙරුණු ඒවාය යන්නයි, මගේ පෞද්ගලික හැඟීම.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

දැන් රතු ලුනු නැහැ.

රත්නායක මයා.

(තිரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

මෙවැනි රාජාසන කතා අවුරුද්දක් අවුරුද්දක් පාසා පවත්වන්නේ නැතුව තමන්ට අයිති අවුරුදු පහ තුළ තමන් ක්‍රියාවට යොදවන වැඩ පිළිවෙළ මේකයි කියා එක වතාවකදී පමණක් ප්‍රකාශ කළාම හොඳට ම ඇති බවයි, මට වැටහෙන හැටියට කියන්නේ තිබෙන්නේ. එසේ ප්‍රකාශ කොට එම අවුරුදු 5 අවසාන වන විට ඒවා ඉටු කර අවසන් කරන්නට වැයම් කරනව නම්, එය මීට වඩා හොඳය යන්නයි, මගේ අවංක හැඟීම.

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊරියගොල්ල (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல—கல்வி, கலாச்சார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—Minister of Education and Cultural Affairs)

බොහොම හරි.

රත්නායක මයා.

(තිரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

මෙම ගරු සභාව තුළ නොයෙකුත් විධියේ තර්ක ඉදිරිපත් කරන අප කල්පනා කරන්නට ඕනෑ, වර්තමාන රජය ඉදිරිපත් කරන ලද දෙවන රාජාසන කතාවෙන් මහ ජනතාව සතුටට පත් වී සිටිනවද නැද්ද යන්න ගැන. නව රජය පළමු වන රාජාසන කතාව ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ, මහා මැතිවරණයකට මුහුණ පෑමෙන් අනතුරුවයි. තම රජය පිහිටු වීමෙන් පසු ඒ අය ඉදිරිපත් කරන ලද පළමු වන රාජාසන කතාවයි, ඒ. එහි අඩංගු කරුණු සියල්ලක් ඉටු කිරීමට රජයට අපහසු වුණත් අවුරුද්දක් තිස්සේ රජය කළාට පසුව ඉදිරිපත්

අනුමතකාරකුමාගේ කථාව :

[රත්නයක මයා.]

කරනු ලබන දෙවන රාජාසන කතාවෙන් වත් රටට සෙනක් සාන්තියක් සැලසෙන කරුණු ඉදිරිපත් කරාවිය කියා අපි කල්පනා කළා.

මෙම සභාවේ දෙපැත්තේ සිටින අය මොන මොන විධියේ හැඟීම් ප්‍රකාශ කළත් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි : පොදු මහජනතාව මෙම රජය කෙරෙහි යම් විශ්වාසයක් තබා ගෙන එදා ඡන්දය පාවිච්චි කළාද, අද ඒ විශ්වාසය කඩවීම හේතුකොටගෙන එම මහජනතාවගෙන් විශාල කොටසක් මෙම රජය සමග අසතුටට පත් වී සිටිනවා. මගේ පුද්ගලික හැඟීමේ හැටියට, පසුගිය මහ මැතිවරණයේදී කරුණු දෙකක් මුල් කර ගෙනයි, මහජනතාව මෙම රජයට ඡන්දය දුන්නේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, ඊට පසු ඇති වෙච්ච සභාග රජයත් අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ රට පාලනය කළා. ජීවන වියදම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයන් රැකිරක්ෂා උග්‍ර වීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයන් ඒ අවස්ථාවේ මහජනය ඉදිරියෙහි තිබුණු මූලික ප්‍රශ්න දෙකයි. දැනට රජය පවත්වාගෙන යන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය මැතිවරණයේදී ප්‍රකාශ කළා, “ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, සභාග රජයත් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ නිසා මෙම ප්‍රශ්න දෙක ඉතා උග්‍ර තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවාය; තමන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබාගෙන තමන්ට ඡන්දය දුන්නොත් මෙම ප්‍රශ්න දෙක මාස තුනෙන් විසදනවාය” කියා. එම නිසා මේ රටේ මහජනතාව මෙම එක්සත් ජාතික පක්ෂය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබා කටයුතු කළා. “අවුරුදු නවයක් තිස්සේ එකම පිරිසයි රට පාලනය කළේ; ඒ ක්‍රමයෙන් මේ රටේ ජීවන වියදම අඩු කිරීමට බැරි වුණා; රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර වුණා; එම නිසා අපත් පිරිසකට බලය දෙමු” කියන අදහසින් ඒ අය එක්සත් ජාතික පක්ෂයට එදා තම ඡන්දය දුන්නාය යන්නයි, මගේ හැඟීම. නමුත් අද ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය කුමක්ද? මාස තුනක් නොවෙයි, අවුරුද්දකුත් මාස පහක් විතර ගත වී තිබෙනවා. නමුත් මහජනතාව එදා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි සියල්ල අද සුන් වී තිබෙනවාය යන්නයි, මගේ හැඟීම.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් මෙම හවුල් ආණ්ඩුව ගැන විවේචනය කරනවායයි ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කරනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තනියම ආණ්ඩුවක් පවත්වාගෙන යන්නට බැරි වුණොත් හවුල් ආණ්ඩුවක් පවත්වනවායයි පසුගිය මැතිවරණ සමයේ දී ඒ පක්ෂය ප්‍රකාශ කළා නම් මේ වාගේ විවේචනවලට ඒ පක්ෂය ලක් වන්නේ නැතැයි මා කල්පනා කරනවා. හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇති කරනවායයි ප්‍රබල දේශපාලන පක්ෂයක් හැටියට එක්සත් ජාතික පක්ෂය කවදාකවත් මහජනයාට ප්‍රකාශ කෙළේ නැහැ. හවුල් ආණ්ඩු ගැන විශ්වාසයක් නැතැයි යම් යම් අවස්ථාවල දී ප්‍රකාශ කර ඇති අගමැතිතුමා මෙම හවුල් ආණ්ඩුව ඇති කළාට පසුව ඒ ගැන සඳහන් කරන හැම විටෙකම කීවේ ජාතීන් අතර සමගියක් ඇති කරන්නට ප්‍රච්චන් විම ගැන සතුටු වන බවයි. ජාතීන් අතර සමගියක් ඇති වෙනවා නම් අපත් සතුටු වෙනවා. නමුත් මන්ත්‍රීවරුන් අතර සමගියක් මිස ජාතික සමගියක් නම් ඇති වී නැති බවයි අපට නම් පෙනෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මූලින් සඳහන් කළ මූලික ප්‍රශ්න දෙක ගැන කල්පනා කරමු. ප්‍රථම කොට ජීවන වියදම ගැන සලකා බලමු. පසුගිය මැතිවරණයට පෙර ජීවන වියදම ඉහළ ගොස් තිබුණු බව අප පිළිගන්නවා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව එදා පොරොන්දු වුණේ තමන්ට බලය ලැබී මාස තුනක් යන විට ජීවන වියදම අඩු කරන බවයි. එහෙත් දැන් අවුරුද්දකුත් මාස පහක තරම් කාලයක් ඉකුත් වී ඇත්තේ ජීවන වියදම අඩු වී නැහැ. එන්නට එන්න, ටම බඩු මිළ වැඩි වෙනවා. පාලන මිළට තිබෙන බඩුමුට්ටුවලත් පාලන මිළ වැඩි කොට තිබෙනවා. එසේ නම් අනික් බඩු වල තත්ත්වය පැහැදිලියි.

ඊළඟට රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කරමු. 1965 මාර්තු මාසය වන විට එක්ලක්ෂ අසූහත් දහස් රැකිරක්ෂා කාර්යාලවල ලියා පදිංචිව සිටියා. නමුත් දැන් එමෙන් දෙගුණයක් සිටිනවා නොවේද? ජීවන වියදම් ප්‍රශ්නයත්, රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයත් ඉතා බැරෑරුම් තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙනවා. කුමන රජයකට වුවත් මේ ප්‍රශ්න දෙක පහසුවෙන් විසඳන්න

අමාත්‍යවරයාගේ කතාව :

නව බැහැ. නමුත් මෙහි වරද වී ඇත්තේ පසු ගිය මැතිවරණ කාලයේදී මහජනයාට නියම තත්ත්වය ප්‍රකාශ නොකර ඉන්ට් නොකළහැකි පොරොන්දු දීමයි. නියම තත්ත්වය අවබෝධ නොකර මහජනයාට පොරොන්දු දීම ගැනයි, අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ.

ඊළඟට රජයේ සේවකයන් ගැන වචන කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. රජයේ සේවකයන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දෙන බවට ප්‍රථම රාජ්‍යසභා කථාවෙන් පොරොන්දුවක් දී තිබුණි. නමුත් ඒ පොරොන්දුව ඉන්ට් කිරීම සඳහා පසුගිය කාලයේදී කිසිවක් නොකෙරුණු අතර මේ දෙවන රාජ්‍යසභා කථාවෙහි ඒ ගැන කිසිවක් සඳහන් කර නොතිබීම ගැන හිටපු රජයේ සේවකයකු වශයෙන් මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ. මේ රජය දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දුන්නා නම් එසේ දී තිබෙන්නේ රජයේ සේවකයන් දෙදෙනකුට පමණයි. ඇටර්නි ජනරාල්වරයා ඉන් එක් කෙනකු වන අතර, රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ ස්ථාවර ලේකම් වරයා අනික් තැනැත්තායි. 1965 මාර්තු මාසය පසුවන තුරු මේ දෙදෙනා එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් ප්‍රබල සටනක් ගෙන ගියා. රජයේ සේවයට බැඳුණු පසු ඒ අයගේ පරණ ඉතිහාසය අමතක වනු ඇතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ ස්ථිර ලේකම්තුමා කවුද කියා මා දන්නේ නැහැ. මා එතුමා හඳුනා නෙත් නැහැ. සමහර විට එතුමා ඉතා දක්ෂ කෙනකු වෙන්න පුළුවනි. එතුමා දක්ෂ ස්ථිර ලේකම්වරයකු හැටියට ක්‍රියා කරන්න පුළුවනි. එහෙත් හිටපු රජයේ සේවකයකු වශයෙන් මා කනගාටුවට පත් වන්නේ එකී තනතුරට ඒ මහත්මයා පත් කිරීම නිසා රජයේ සේවක සංහතියට විශාල කැලලක් ඇති වූ බව පැහැදිලි ලෙස පෙනී යන නිසයි. දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ඒ කාලයේදී සිවිල් සේවයට අයිති නැති වී. සී. ජයසූරිය මහත්මයා ස්ථිර ලේකම්වරයකු හැටියට පිළිගත් අවස්ථාවේ පෙනුමක් ගන්න ඉන්න සිවිල් සේවකයන් කොයි තරම් දුරට විරෝධය පළ කළාද, කොයි තරම් තර්ක ඉදිරිපත් කළාද, මොන විධියට විරුද්ධත්වය පළ කළාදැයි මට මතකයි. ඒ වගේම කම්කරු කොමසාරිස්වරයකු

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වශයෙන් සිටි කුමාරසිංහ මහත්මයා ස්ථිර ලේකම්වරයකු හැටියට පත් කිරීම ගැන විරෝධය පළ කරන්නට යෙදුණේ ඒ මහත්මයා සිවිල් සේවයට අයත් කෙනකු නොවූ නිසයි. ඔය දෙදෙනාගේ පත්වීම් ගැන එදා ඒ තරම් විරුද්ධත්වය පළ කළ නිලධාරීන් රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගේ ස්ථිර ලේකම්වරයා වශයෙන් රාජ්‍ය සේවයට අයත් නැති කෙනකු පත් කළ විට නිහඬව ඉන්න කාරණය කුමක්දැයි මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

ඉඩම් ප්‍රශ්නය අපේ ප්‍රදේශයට බෙහෙවින් බල පානව. ආණ්ඩු ඇති වෙනව; ආණ්ඩු නැති වෙනව. ඇමතිවරුන් ඇති වෙනව; ඇමතිවරුන් නැති වෙනව. මෙය කලින් කළ සිදුවන දෙයක්. ඒ අනුව පසුගිය කාලයේදී නොයෙක් නොයෙක් අමාත්‍යාංශ වල නොයෙක් නොයෙක් වෙනස්කම් ඇති වුණි. තව දුරටත් වෙනස්කම් ඉදිරියටත් ඇති වෙන්න ඉඩ තියෙනව. කාලානුරූපව බොහෝ දෙපාර්තමේන්තුවල වෙනස්කම් ඇති වුණු නමුත් ඉඩම් අමාත්‍යාංශය නම් තවමත් අධිරාජ්‍යවාදී කාලයේදී තිබුණු නීතිරීති අනුවම ක්‍රියා කරන බව කනගාටු වෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනව. ගරු ඇමතිතුමා එම අමාත්‍යාංශය ඒ ආකාරයටම පවත්වාගෙන යන බව පෙනෙනව. එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී ඒ ආණ්ඩුවේ ඉඩම් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටිද්දී විශාල ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළා මට මතකයි. මැතිවරණ කොට්ඨාශ අනුව Electoral Farms නමින් ගොවිපොලවල් ඇති කිරීමේ විශාල ව්‍යාපාරයක් එතුමා ආරම්භ කළ නමුත් එයින් කිසිම වැඩක් මේ රටට සිද්ධ වුණේ නැහැ. දැන් අලුත් වැඩ පිළිවෙලක් අනුව රැකී රක්ෂා නොමැති තරුණයන් සඳහා ගොවි ජනපද ඇති කරගෙන යනව. එය ඉතාමත් වැදගත් දෙයක්. අනුරාධපුරයට පැමිණ මේ ප්‍රශ්නය සාකච්ඡා කළ අවස්ථාවේදී මීට සහයෝගය දෙන්න පොරොන්දු වුණා. එහෙත් එක් කාරණයක් නිසා මගේ කනගාටුව පළ කරන්න සිදු වී තිබෙනව. නොබෝදාක සිට මගේ කොට්ඨාශයේ රාජ්‍යාගනයේ ගොවිජනපද ව්‍යාපාරයේ පරණ ගොවිපලක් රැකිරක්ෂා නොමැති තරුණයන්ගේ ගොවිපොලක් බවට හරවන්න යනව. සෑම මැතිවරණ කොට්

[රත්නායක මයා.]

යායායායා මෙවැනි ගොවිපලවල් ඇති කරන්න යන වැඩ පිළිවෙළක් අනුවයි මෙය ඇති කරන්න යන්නෙන්. ඒ ඒ ඡන්ද දායක කොට්ඨාශයේ ඇති කරන්න යන මෙවැනි ගොවිපලවලට තරුණයන් තෝරා ගන්නේ ඒ ඒ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ ඉන්න තරුණයන්ගෙන්ය කියන නමුත් මගේ කොට්ඨාශයේ ඇති කරන්න යන තරුණ ගොවිපල සඳහා අවශ්‍ය තරුණයන් මගේ කොට්ඨාශයෙන් පණහකුත් ගරු අගමැතිතුමා නියෝජනය කරන ඡන්දදායක කොට්ඨාශයෙන් පණහකුත් අනෙක් 140 අනෙකුත් කොට්ඨාශවලින් ගන්න යන බව දැන ගන්න ලැබීමෙන් මා කනගාටුවට පත් වුණා. ඒ නිසා මා ඒ ගැන ගරු අගමැතිතුමාටත් දැනුම් දුන්නා. ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාටත් දන්නවා.

මගේ තර්කය මෙයයි : ඡන්දදායක කොට්ඨාශයක් කොට්ඨාශයක් ගානේ තරුණ ගොවිපලවල් ඇති කරනවා නම්, එහි පරමාර්ථය රැකිරිමය ප්‍රශ්නය විසඳීම නම්, අනුරාධපුර ඡන්දදායක කොට්ඨාශය තුළ ඇති කිරීමට යන තරුණ ගොවිපලවලට පමණක් පිටතින් තරුණයන් ගෙන්වන්න යන්නේ කුමකටද? ඒ ප්‍රශ්නයයි මා අහන්නේ. එසේ කරන්නේ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ රැකිරිමය ප්‍රශ්නය වෙනත් ප්‍රදේශවල තරම් උග්‍ර නැතැයි කල්පනා කරන නිසා දැයි අහනවා. බදුලු දිස්ත්‍රික්කයේ බත් මැඩිල්ල ජනපදයේ තරුණ ගොවිපලක් ඇති කරන්න යනව. ඒ සඳහා බදුල්ල, මහියංගන, පස්සර යන ආසනවලින් ගන්න යනව. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා අනුරාධපුරය කොට්ඨාශයේ පවත්වන තරුණ ගොවිපලට අයිති ඉඩම් කොටස් 240 ම එම මැතිවරණ කොට්ඨාශයට දෙන්න බැරි නම් ඒවා එම දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන ආසන හයට දෙන ලෙස. ඒ වැදගත් ඉල්ලීම ගරු ඇමතිතුමා වෙත ඉදිරිපත් කළා. මේ ඉල්ලීම කර දැන් මාසයක් විතර ගතවී තිබෙන නමුත් තවමත් ඉඩම් ඇමතිතුමාගෙන් ඊට පිළිතුරක්වත් නොලැබීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය ගැනම රජයේ වගකියුතු ඇම

තිවරයකු වන ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමා අත් තනලේලේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, මේ අන්දමට.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

මොකක්ද, පත්තරේ?

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

මේක, තමුත්තාත්සේ අකමැති “දවස”.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අපෝයි !

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය ගැන අපි සටන් කරන අවස්ථාවෙදී අපි ඉල්ලා සිටිය, මේ ඉඩම් කට්ටි 240 ම අනුරාධපුර ආසනයේ තරුණයන්ට දෙන්න බැරි නම්, අනුරාධපුර ආසනයේ තරුණයන්ට ඉඩම් කට්ටි 50 ක් දෙන ගමන් අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන අනික් ආසන 5 ට මෙයින් ඉඩම් කට්ටි 25 ගණනෙවත් දෙන්න කියා. අපි කෘෂි කර්ම දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධතා කොමිටියේ ඒ විධියේ යෝජනාවක් සම්මත කරගෙන එය මේ රජයට ඉදිරිපත් කළා. ඒකටත් රජය ඉඩ දුන්නේ නැහැ. එහෙත් ගමනාගමන ඇමතිතුමා අත්තන ගල්ලේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, ඒවා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ බොරු කියා. “ඒක විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ බොරු චෝදනාවක්. රජය අනුමත කරල තියෙනවා, අනුරාධපුර ආසනයට ඉඩම් කට්ටි 50 කුත්, අනික් ආසනවලට ඉඩම් කට්ටි 25 ගණනෙන් දෙන්න” කියා ගරු ගමනාගමන ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙන බව 1966 ජූනි 28 වැනිදා “දවස” පත්‍රයේ වාර්තා වී තිබෙනවා. මේක මොන විධියේ ප්‍රකාශයක්දැයි අපි දන්නේ නැහැ. එය වැරදි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

වාර්තාවක් නම් මේ වනතෙක් ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමා එය වැරදි වාර්තාවක් බව ප්‍රකාශ කරල නැහැ. එහෙත් ඉඩම් කඩ වේලි දැන්වීම් ප්‍රසිද්ධ කර අනුරාධපුර දිසාපතිතුමා ඉඩම් කඩිට් 50 කට පමණක් අනුරාධපුර ආසනයේ තරුණයන් තෝරා ගෙන අවසාන බව මා දන්නවා. ඒ නිසා ඇමතිතුමා එක්කො බොරුවක් කියන්න ඕනෑ; නැත්නම් පත්‍රයේ වාර්තාව වැරදි වන්නට ඕනෑ. එයවැරදි නම්, එතුමා ඒ හැටියට ප්‍රකාශයක් කළා නම් හොඳයි කියන එකයි, මගේ හැඟීම.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

එහෙම නම් හැමදාම ලියන්න වෙනව, වැරදියි කියා. වෙන වැඩක් නැතිව යනව.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

ඒක තමුන්නාන්සෙල දෙගොල්ල බේර ගන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මිට වඩා දීර්ඝ කථාවක් කරන්න යන්නෙ නැහැ. මේ විවාදයට සහභාගි වන්න මට අවස්ථාවක් ලබා දීම ගැන තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙන ගමන්, ජාතික සමගියක් ඇති කරන්නට ගරු අගමැතිතුමා විරිය කරන මේ අවස්ථාවේදී මා ඉතා ගෞරවයෙන් එක ඉල්ලීමක් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ජාතික සමගියක් මේ රටේ ඇති කිරීම අවශ්‍ය නම්, මේ ජාති දෙක—සිංහල ජාතියත් දෙමළ ජාතියත්—හොඳින් වැඩ කරන්නට නම්, භාෂා ප්‍රශ්නය නියම අන්දමින් විසඳිය යුතුයි කියන එකයි, මගේ හැඟීම. භාෂා ප්‍රශ්නය නොවිසඳා මේ ජාතීන් දෙක අතර සමගියක් ඇති කරන්නට බැරිය කියන එක මගේ විශ්වාසයයි. එය විසඳීමේදී මේ විධියට දේශපාලනය ඇදාගෙන කඩදාවත් එය විසඳන්නට බැරිය කියන එක මගේ පිළිගැනීමයි. එම නිසා යම් විධියකින් මේ ප්‍රශ්නය විසඳිය යුතු නම්, එය විසඳිය හැක්කේ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

දේශපාලනයෙන් තොරව බව කියන්නට ඕනෑ. දේශපාලනයේ යෙදී සිටින අය පමණක් නොව දේශපාලනයෙන් පිටස්තරව සිටින රටේ වගකිවයුතු උදවියත් සමග මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කර මේ ප්‍රශ්නය විසඳනවා මිස, මේ විධියට තාවකාලික විසඳුම් ඇති කිරීමෙන් ජාතීන් දෙක අතර තිබෙන විරුද්ධත්වය දිනෙන් දින තවත් වැඩි වෙනවා කියන එකයි, මගේ හැඟීම. මේ අන්දමට ජාතීන් අතර විරුද්ධත්වය වැඩි නොවන විධියට සුළු ජාතියේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට—මහ ජාතියට යම්කිසි හානියක් නොවන පරිදි—ගන්නා වූ වැඩ පිළිවෙළ කට ගරු අගමැතිතුමාටත් නව රජයටත් සහාය දෙන්නට කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.46

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා. (වෙන්තප් පුව)

(திரு. பெஸ்தறஸ் பெரேரா—வென்னப்புவு)

(Mr. Festus Perera—Wennappuwa)

ගරු කථානායකතුමනි, පසුපස ආසනයක වාඩිවී සිටින මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මා බලාපොරොත්තු වුණා, මේ රාජ්‍යයේ කථා විවාදයේදී රටේ වග කිය යුතු පිරිසක් හැටියට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන්ගේ කථාවලින් අපට ඉතාමත් ප්‍රයෝජනවත් වන සාරවත් කරුණු අහන්නට ලැබෙයි කියා. තමුන් අපට අසන්නට ලැබුණේ පුහු වෙඩි කිහිපයක් පුපුරනවා හා සමාන කථාවල් කීපයකුයි. අපේ ජාතික ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් කර තිබෙන අදහස්වලට තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රයෝජනවත් අදහසක් එකතු වන කථාවල් අසන්නට ලැබේය කියායි අප බලාපොරොත්තු වුණේ. තමුන් අපට අසන්නට ලැබුණේ මා දැන් සඳහන් කලා වාගේ පුහු වෙඩි කිහිපයක් පුපුරනවා හා සමාන කථාවලයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ මිනින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) කරුණු කිහිපයක් ගැන කියන්නට යෙදුණා. විශේෂයෙන්ම රෙදි ප්‍රශ්නය

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

ස්‍රී භූතී යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଃ ଓଷାଂ ପେତୈର୍ଦ୍ରା ଓଷାଂ]

ගැන කතා කරමින් මිහින්තලේ ප්‍රදේශයට, මිහින්තලේ ප්‍රදේශයේ සිටින මැණිකෙලාටත් බණ්ඩලාටත් ටෙරිලින්, නයිලෝන් රෙදි ලැබුණේ නැත කියා එතුමා කියන්නට යෙදුණා. නමුත් ඒ ගරු මන්ත්‍රී තුමාට නම් ටෙරිලින් තැත්නම් ඊටත් වඩා හොඳ රෙදිපිළි ලැබී තිබෙන බව එතුමා දෙස බලන විට අපට පෙනී යනවා. ප්‍රදේශයේ ජනතාව එතුමා කෙරෙහි තැබූ විශ්වාසය එතුමා කඩ කර තිබෙන බවයි එයින් පෙනෙන්නේ. නමුත් රෙදිපිළි මිළ පාලන යෙන් මිහින්තලේ වාසින්ටත් ප්‍රයෝජන යක් අත් කර දෙන්නට නියම ආකාරයට ඒ රෙදිපිළි බෙදා හැරීමට ආධාර දෙන්නට එතුමාට යුතුකමක් තිබුණා. නමුත් එතුමා පමණක් අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගෙන තිබෙන බවත් මිහින්තලේ ජනතාව අමතක කර තිබෙන බවත් අපට හොඳට පෙනී යනවා.

රීළඟට, යම් යම් අමාත්‍යාංශ වලින් ජාතික රජයේ තැන් නම් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පමණක් වැඩි ප්‍රයෝජනයක්, වැඩි සහනයක්, ලැබෙනවාය කියා එතුමා කියන්නට යෙදුණා. පසුගිය රජය තිබුණු කාලයේදී මොන අන්දමට කටයුතු සිද්ධ වුණාද කියා මා මේ අවස්ථාවේදී කරුණු පෙන්වා දෙන්නට අදහස් කරනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ සමහර කොට්ඨාශ වලට පසුගිය රජයෙන් කෙසේ මුදල් වෙන් කළාද කියා අපි දන්නවා. ඒ රජයේ මන්ත්‍රීවරුන් හා මැති ඇමතිවරුන් නියෝජනය කළ කොට්ඨාශවලට විශලා වශයෙන් මුදල් වෙන් කළ බව පසුගිය කාලයේදී මේ සභා ගර්භයේදී පෙන්නුම් කරන්නට යෙදුණා. ඒ පසුගිය රජයේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කොට්ඨාශයට ලක්ෂ 11 ක් සම්මත කර තිබුණු බවත් මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ වුණා. නමුත් ඒ කාලයේදී අපේ කොට්ඨාශවලට රුපියල් 10,000 කට 20,000 කට වඩා මුදලක් වෙන් නොවූ බවත් ඒ අවස්ථාවේදී අපට දැන ගන්නට ලැබුණා. ඒ වාගෙම ඉඩම් අමාත්‍යාංශය යටතේත්, ඉඩම් බෙදා හැරීමේදී ඒ පසුගිය රජයේ මැති ඇමතිවරුන් නියෝජනය කළ සමහර කොට්ඨාශවලට කෝටි ගණන් වියදම් කර ඉඩම් බෙදා දුන් බව මට සාක්ෂි ඇතිව ඔප්පු කරන්නට පුළුවන් දේස්පන්

ජනතාවට ඉඩම් ලැබීම ගැන නොවෙයි අපි දොස් කියන්නේ. පසුගිය රජය විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කළ කොට්ඨාශ සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හැර දමා ඒ ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන් නියෝජනය කළ කොට්ඨාශවලට වැඩියෙන් මුදල් වෙන් කර ක්‍රියා කිරීම ගැනයි අපි දොස් කියන්නේ. සෞඛ්‍ය කටයුතු සම්බන්ධ යෙනුත් ඒ අන්දමටමයි පසුගිය රජය ක්‍රියා කළේ. ඒ අන්දමට සියලුම අමාත්‍යාංශයන් යටතේ පසුගිය රජයේ මැති ඇමතිවරුන් පමණක් මුදල් වෙන් කරගෙන කටයුතු කළා විනා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කළ කොට්ඨාශවලට කිසිම දෙයක් නොකළ බව මා නැවතත් කියනවා. එම නිසා මිහින්තලේ ගැර මන්ත්‍රීතුමා කියන්නට යෙදුණ කාරණා සම්පූර්ණයෙන්ම සත්‍යයෙන් තොර බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අනුරාධපුර ගරු මන්ත්‍රිතුමා (කේ. බී. රත්නායක මයා.) තම කථාවේදී පැවසූ සමහර කරුණු ගැන මා සිතන්නේ අප ප්‍රශංසා මුඛයෙන් කථා කළ යුතුවෙයි. ඒ මන්ද? අවුරුදුපතා මේ වැනි රාජාසන කථා ඉදිරිපත් කළත් අවුරුදු 5ක් තුළ කෙරෙන වැඩ ගැන අප කල්පනා කළ යුතු යයි එතුමා විසින් කියන්න යෙදුණා. ඇත්තෙන්ම එය පිළිගත යුත්තක්. විරුඬ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රිවරුන් ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමාගේ කථාව අසාගෙන හිටියා නම් මේ රාජාසන කථාව පිළිබඳව ඔවුන් දොස් නොකියන බව මට කියන්න පුළුවන්. එහෙත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රිවරුන් ගේ කථා අසා සිටීමෙන් පෙනී යන්නේ ඔවුන් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාව අසා නොසිටි බවයි.

අපි හවුල් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන බව අප බලයට පත් වූ මැතිවරණයේදී මහජනතාවට කියා සිටියේ නැත කියා අනුරාධපුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් කියන්නා යෙදුණා. තමුන්නාන්සේලා හවුල් ආණ්ඩුවක් තැන නම් සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටෙව්වේ ඊට කලින් පැවති මැතිවරණයේදී ඊට කිය ලද කියා මා අහන්න කැමතියි. “අපි මාර්ක්ස්වාදීන් සමග එකතු වී සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටුවනව” යි ඊට කලින් පැවති මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් සන්ධානය ඊට කිව්වද කියා මා අහනව.

ආණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

එසේ නොකියා හොරෙන් සහාය රජයක් පිහිට වූ නිසයි, පසුගිය මැතිවරණයේදී මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කර මහජනතාව තමන්නාත්සේලාට නියම පිළිතුර දුන්නේ. තමන්නාත්සේලාගේ කථාවල් නිකම් පුහු වෙඩි යයි කීවේ ඒ නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ජාතික රජයේ මේ දෙවැනි රාජාසන කථාවෙන් රටට ප්‍රයෝජනවත් සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාය කියන එක ගැන තමන් නාත්සේලාත් එකඟ වෙනවා ඇති. විශේෂ යෙන්ම මේ ආණ්ඩුවත් කලින් තිබුණු ආණ්ඩුවත් යන දෙක ගැන කල්පනා කර බලන විට එදාට වඩා ලොකු වෙනසක් අද රටේ තිබෙන බව අපට පෙනී යනව. මොකක්ද ඒ වෙනස? පසුගිය අවුරුදු නවය තුළ රටේ සාමයටත්, පෞද්ගලික නිදහසට හා පොදු නිදහසටත් ලොකු පහ රක් වැදී තිබුණා. විශේෂයෙන්ම රටේ ජනතාවගේ පෞද්ගලික නිදහසට වැදුණු පහර මොකක්ද? තමන්නාත්සේ දන් නවා ඇති, පසුගිය ආණ්ඩුව පැවැති කාලයේ පාරක ගමන් කරන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා; බස් එකක ගමන් කරන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා; මොනම වැඩක්වත් කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා. මොකක්ද එයට හේතුව? “අපි මොන වර දක් කළත් අපේ ආණ්ඩුව අපට නිදහස දෙනවා, ඒ නිසා මොන වරදක් කළත් කමක් නැහැ” කියන හැඟීමක් ඇති කර ගෙන සිටි, ඒ රජයට සම්බන්ධ දාමරික පිරිස් රටේ හැසුරුණා. අර හැඟීම නිසා ඔවුන් විසින් නොයෙකුත් දාමරිකකම් කරන්නට යෙදුණා. එහෙත්, අද රටේ තිබෙන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලන විට පෙනෙන්නේ මොකක්ද? එදා තිබුණු තත්ත්වයට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස් තත්ත්වයක් අද රටේ තිබෙන බව තමන්නාත්සේලාත් පිළිගන්නවා ඇති. අද ඕනෑම කෙනෙකුට කිසිම බයක් නැතිව රටේ ඕනෑම තැනක ගමන් කරන්න පුළු වත්; බස්වල ගමන් කරන්න පුළුවන්; කුඩා ළමයෙකුට වුවත් කිසිම බයක් නැතිව ඕනෑම තැනක ගමන් කරන්න පුළුවන්. ඒ අන්දමින් අපේ ආණ්ඩුව රටේ නියම සාමයක් ඇති කර තිබෙනව. එය විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අයත් පිළිගන්නවා ඇති. අන්ත ඒකයි එදාට වඩා අද තිබෙන වෙනස. ඒ නිසා අද අපේ ජාතික රජයට

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තමන්නාත්සේලා ණයගැති වී සිටිනව. රටේ සාමය ඇති කිරීම ගැන අද මේ රජ යට ප්‍රශංසා කරනව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

පොළින් සමග හම්බවෙයි.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா)

(Mr. Festus Perera)

පොළින් සමග හම්බවෙයි තමයි. ගරු කථානායකතුමනි, මේ රජය දෙවැනි වතා වටත් රාජාසන කථාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. (බාධාකිරීමක්) අවුරුදු පහකින් පසුව—පොළියත් සමග නොවෙයි—තමන් නාත්සේලාගෙන් කිදෙනෙකුට මොනව එන්න ලැබෙයිද කියන එක දැනගන්නට ලැබේවි. මේ රාජාසන කථාවේ තිබෙන කරුණු පිළිබඳ මොහොතක් කල්පනා කර බලන විට පෙනී යන්නේ මොකක්ද? කොයි ආණ්ඩුවක් බලයට පත් වුණත් කල්පනා කර බැලිය යුතු කරුණු තුනක් තිබෙනව. ඒ කරුණු තුන නම්, මහජන තාවගේ කෑම ප්‍රශ්නය, ඇදුම් ප්‍රශ්නය හා නිවාස ප්‍රශ්නයයි. මේ කරුණු තුන සම්බන්ධව පසුගිය රජයත් ක්‍රියා කර තිබෙන බව අපි පිළිගන්නව. අපේ ආණ්ඩුවත් මේ කරුණු තුන පිළිබඳව ක්‍රියා කරන බව අප කවුරුත් පිළිගන්න ඕනෑ. එහෙත්, එසේ ක්‍රියා කිරීමේදී එයින් ලැබෙන ප්‍රයෝජනවලත් ප්‍රතිඵලවලත්, ඒවායේම ක්‍රියා කරන අන්දමෙන් ලොකු වෙනසක් තිබෙන බව අප කවුරුත් පිළිගත යුතුයි. ඒවා පිළිබඳව මේ රජය ක්‍රියා කරන ආකාරය මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන රාජාසන කථාවෙන් තමන්නාත්සේලාට පෙනී යනවා ඇති. අපේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේ, ලෝක ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වරට කෑම සඳහා අන් රටවල් ණයට දී තිබෙන අවස්ථාව මෙයයි. මොකක්ද ඒකට හේතුව? අපේ ජාතික රජය මේ රටේ පාලනය භාර ගන්න අවස්ථාවේදී, අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින එදා තිබුණු රජය අපට භාර දුන්නේ බංකොලොත් රටක්. අපේ රටේ ජනතාවට කෑම සපයන්න පවා මුදල් නැතිව, ඒ ජනතාවට කෑම නැතිව,

අභ්‍යන්තර කාරකයාගේ කථාව :

[ඒපසටස් පෙරේරා මහා.]

කුස ගින්නේ මැරෙන්නට සිදු වන තත්ත්වයක් තියෙද්දි අපි රට භාර ගත්තේ. ඒ නිසා අපේ ජනතාව සාගින්නෙන් මුදවා ගැනීමට වෙනත් රටවලින් ආධාර ඉල්ලීමට අපට සිදු වුණා. අපේ වාසනාව කට, අපේ ගරු නායකතුමා ඇතුළු ඇමති මණ්ඩලයේ අවංක කම නිසා—මුළු ලෝකයම ඒ ඇමතිවරුන් පිළිගන්න නිසා—අන් රටවලින් ආධාර ලබාගෙන අපේ රටේ ජනතාව සාගින්නෙන් මුදවා ගැනීමට අපට හැකි වුණා. අවුරුදු 9ක් තිස්සේ පසුගිය රජයට එවැනි දෙයක් කරන්න බැරි වූ බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. මොකක්ද එයට හේතුව? රටේ තිබුනේ සමගිය නොවෙයි, හේදයයි. රටේ තිබුණේ දූෂණයයි. රටේ තිබුණේ පශා කර්මාන්තයයි. ඒ නිසා පසුගිය රජයට එවැනි දෙයක් කර ගන්නට බැරි වුණු බව මම කියනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඇදුම් ප්‍රශ්නය විසදීම සඳහා—ඇදුම් සඳහා පිටරටට යන මුදල මේ රටේම ඉතිරිකර ගැනීම සඳහා—අද අපේ ඇමති මණ්ඩලය විශාල වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. සෑම ගමකම පේස කර්මාන්තය දියුණු කොට ජාතික නිෂ්පාදන අපේ ජනතාවට දෙන්න ලැස්ති වන බව තමුන් තාන්සේට පෙනී යනවා ඇති. එසේ අපේ ජාතික නිෂ්පාදන වැඩි දියුණු කොට, දැනට පිටරටින් ගෙන්වන ඇදුම් පැළඳුම් සියලු දෙයක්ම ගෙන්වීම නැවැත්වීමට ජාතික රජය උත්සාහ කරන බව තමුන් තාන්සේට පෙනී යනවා ඇති. ඒ අතරම අපේ නිවාස ඇමතිතුමා නිවාස ප්‍රශ්නය විසදීම සම්බන්ධයෙන් ඉතාම ලක්ෂණ වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කර තියෙනව. වැඩි කල් යන්න පෙර ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇති වන ක්‍රියා මාර්ගය ගැන අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය පවා ප්‍රශංසා කරනවා ඇතැයි අපි විශ්වාස කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මගේ කථාව දීර්ඝ කරන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. පසුපස අසුන්වල ඉන්න මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මේ අවස්ථාවේදී මම එක කාරණයක් ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි. සමහර අවස්ථාවලදී ආණ්ඩු පක්ෂය ඇතුළේම අප යම් යම් විවේචන කරන

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

නිසා අප ආණ්ඩුව කඩාකප්පල් කරන්න යනවාය කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වය බලාපොරොත්තු වෙනවා. නැහැ, කථානායකතුමනි, පසුපස අසුන්වල වාඩි වී සිටින සෑම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම සෑම අවස්ථාවකදීම අපේ නායක ජනරජන අගමැතිතුමා පිටුපස ගමන් කරන බව මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. එතුමා රටේ ඇති කළ ජාතික සමගිය, එතුමා රටේ ඇති කළ ආගමික සමගිය, එතුමා රටේ ඇති කළ හොඳ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් අප සෑම අවස්ථාවකම ප්‍රශංසා මුඛයෙන් කථා කරන්නට ලැස්ති බව මම ප්‍රකාශ කරනවා. පසුපස අසුන්වල වාඩි වී සිටින මන්ත්‍රීවරුන් ජීවත්ව සිටින තාක් කල් අපි අපේ නායකතුමා පස්සේ ගමන් කිරීමට ලැස්ති බව මම ප්‍රකාශ කරනවා. අපේ නායකතුමා ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය කථා කිරීමට වුවමනාවක් නැති බවත් ඒ සමගම මම ප්‍රකාශ කරනවා. අප අවංකව පිළිගෙන තිබෙන නායකයෙක් ඉන්නවා. යම් යම් උදවිය අතර හේද ඇති කරන්නත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය සන්තෝෂයෙන් සිටින බව අපට කියන්න පුළුවන්. ඒ අයගේ කථාවලින් එය පැහැදිලිව පෙනෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කොපමණ ආසාව තිබුණත් අපගේ පක්ෂය තුළ එවැනි කිසිම හේදයක් ඇති වන්න ඉඩක් නැ. එම නිසා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඒ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට නොවන බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියනව.

අවසාන වශයෙන්, අපේ රට සෞභාග්‍යය කරා ගෙන යාමට සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීම ගැන අපේ නායක ගරු අගමැතිතුමාටත් ඇමති මණ්ඩලයටත් ස්තූති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනව.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Sitting is now suspended for half an hour. On resumption the Hon. Deputy Speaker will take the Chair.

අනුකූලකරනුමගේ කථාව :

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. සා. 4.30ට නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් සී. එස්. ෂර්ලි කොරියා මහතාගේ සහපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 வரை இடைநிறுத்தப் பட்டு மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. உப சபாநாயகர் [திரு. சி. எஸ். ஷேர்லி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER [MR. C. S. SHIRLEY COREA], in the Chair.

ඩබ්ලිව්. ඒ. කරුණාසේන මයා. (පැල් මඩුල්ල)

(திரு. டப்ளிஷு. ஏ. கருணாசேன—பெல்லம் துல்ல)

(Mr. W. A. Karunasena—Pelmadulla)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය සභා කථා විවාදයට සම්බන්ධ විමට මට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන සන්තෝෂ වන අතරම මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මම නමුත්තාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනම. මා මේ සම්බන්ධ වන්නේ 8 වැනි රාජ්‍ය සභා කථා විවාදයටයි. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ පැරණි දේශපාලනඥයන් දෙස බලන විට ඇත්ත වශයෙන්ම අපට මේ රටේ දේශ පාලනය අතින් හොඳ ස්ථානයක් තිබෙන බව මට අවංකවම ප්‍රකාශ කළ හැකියි. අප දේශපාලනයට හැඩ ගස්වා මේ රටේ ජනතාවට අවංක, යුක්තිසහගත සේවයක් ඉෂ්ට කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලබා දුන් නායකයින් කීප දෙනෙක් අද ආණ්ඩු පක්ෂයේ මුල් පෙළේ ආසනවල ඇමති ධුර දරමින් සිටිති. මම ඒ අයට මගේ අවංකාදර ගෞරවය පුද කරනමි. ඒ සමගම මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කළයුතු කාරණයකුත් තිබෙනමි. ඒ නායකයින්ගේ ක්‍රියා මාර්ගය අනුගමනය කරමින් ඒ අයගේ අඩි පාරේ යන්නට ගිය තරුණ පෙළක් අද අතරමං වී සිටිති. දුක් විඳින බෞද්ධ ජනතාවක් අද අතරමං වී සිටිති. එදා නමුත් නාන්සේලා ගෙන ගිය ව්‍යාපාර නිසා, මේ රටේ දුක් විඳි ජනතාව එක්තරා ක්‍රමයකට හැඩ ගැසී සිටි බව මා විශේෂයෙන් ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාටත්, ධීවර කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාටත් මතක් කරන්න ඕනැ. එදා නමුත්තාන්සේලා කඩල කකා බුලත් විට කකා ඒ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විධියේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යමින් ජාති හේද ආගමිහේද ඇවිස්සෙන නොයෙක් අන්දමේ කථා කරමින් අපගේ හිත් දේශපාලනය කෙරෙහි උසිගැන්වූ හැටි අපට මතක තිබෙනමි. අප පාසල් යන කාලයේදී පටන් සමාජ වාදී සටනක් ගෙන යාමට පෙළඹුණේ ඒ නිසයි. එතුමන්ලා අවුරුදු 20 ක් 30 ක් මුළුල්ලේ මේ උත්තරීතර මණ්ඩලය තුළ කරන ලද කථා ගෙන බැලුවොත් අද ඇත්ත වශයෙන්ම අපට පමණක් නොව, එතුමන් ලාංචම කනගාටු වන්නට සිදු වෙනම ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අප මෙන්ම ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුනුත් ඡන්ද දයකයින් විසින් මේ ස්ථානයට තෝරා එවා තිබෙන්නේ රටටත්, ජාතියටත්, ආගමටත්, ජනතාවටත් සේවයක් කරන්නයි. නමුත් සෑම විටම වාගේ මෙහි සිදු වන්නේ මොකක්ද? මේ පැත්තෙන් ඒ පැත්තට මඩ ගහනමි, ඒ පැත්තෙන් මේ පැත්තට මඩ ගහනමි. මේ ස්ථානයේදී කවදාවත් කිසිම ගරු මන්ත්‍රීවරයකුට පහර ගැසීමට හෝ මඩ ගැසීමට හෝ මම නම් ලැස්ති වන්නේ නැ. මා ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් එවැනි දේ කරන්නේ ඡන්දදයක කොටසා ශවලදීත්, මැති ඇමතිවරුන් ඉදිරිපිටදීත් පමණයි. නමුත් හිටපු මුදල් ඇමති වරයෙක්, මාත් ශ්‍රාවස්තියේ සිටින කෙනෙක් නිසා, මට එක්තරා විධියක මඩ ගැහිල්ලක් කර තිබෙනමි. එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අයත් වැරදි කළ බව ඇත්ත. නමුත් අද ඔය පැත්තෙන් මන්ත්‍රී වරුන් ඒ වැඩ කරන්නේ දුර කථනයෙන් බව මම අවංකව ප්‍රකාශ කරනමි. අප නම් කවදාවත් ඔය වගේ ජඩ වැඩ ජීවිත කාලයේදී කරලත් නැ, ඉදිරියට කරන්නෙත් නැ. තරක වැඩ ඔය පැත්තෙන් කළත් මේ පැත්තෙන් කළත් තරකමයි. [බාධා කිරීමක්] හොඳ නිසා තමයි කියන්නේ. කවදා වත් මා එවැනි කැත වැඩක් කළාය කියා පෙන්වනමි පුළුවන් නම්. අද මේ ආණ්ඩුව නොයෙක් විධියේ අයුතු වැඩ කරනමි. එවගේම මේ රටේ අපරාධ වැඩි හරියක් සිදු වන්නේ පොලිසියේ වැඩවල තිබෙන වරද නිසයි. මේ රටේ අපරාධවලින් වැඩි කොටසක්—හතරෙන් තුනක් පමණ—කරන්නට

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[කරුණාසේන මහ.]

උදව් කරන්නේ පොලීසියයි. ඔය පැත්තේ සිටින පැරණි මැති ඇමතිවරු පවා දන්නවා ඇති, මා කවදවත් වරදක් කරන කෙනෙක් නොවන බව. නමුත්, කනගාටුයි කියන්න, මම දැන් හය මාසයකට හිරේට නියම වෙලයි සිටින්නේ. හය මාසයකට නොවෙයි, මම අවුරුදු දෙකකට වුණත් හිරේට යන්න කැමතියි. ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා අවුරුදු හතකට හිරේ ගියා නම්, ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමන් හිරේ ගියා නම්, මා සමග තරගකළ සෙනෙවි රත්න තෝනාගේ පියා පවා හිරේට ගියා නම්, මට හිරේ යන එක සුළු දෙයක්. නමුත් මම අවංකව කියන්නේ, මේව වැරදි අවබෝධයකින් කරන වැඩ බවයි. අවංකව වැඩ කරන මිනිසාට කෙලින් පහර ගහන්න බැහැ. දැන් පහර ගහන්න ලැස්ති වෙන්නේ වැරදි යටිතැටු ක්‍රමයකට.

මා සමග තරග කළ මොලමුරේ සෙනෙවි රත්න මැතිනිය පුළුවන් තරම් වියදම් කරමින් නොයෙකුත් ආකාරයට මහන්සි ගත්ත ආසනය දිනා ගන්න, නමුත් බැරි වුණා. එපමණක් නොව මේ ආණ්ඩුව බලයට ආවාට පසු පසුගිය දෙමාසය තුළදී ඒ පළාතේ ගම්කාරිය සභා තුනක බලය අල්ලන්න දැනුවත්, නමුත් එකක්වත් අල්ල ගන්න බැරි වුණා. අවසානයේදී තුනෙන් එකක් ලබා ගන්න දැනුවත් තුනේ ඩුවෙ බලයෙන්, ඒත් බැරි වුණා. ඒ මහත් මිය තමන්ගේ ස්වාමි පුරුෂයන් සමග ගියා. රජයේ ඔව්වර ප්‍රධාන ස්ථානයක ක්‍රියා කරන පුද්ගලයෙක් ගම්කාරිය සභා මැතිවරණයට ගිහින් අන්තිමේදී කක්කුස්සිය පැත්තෙන් පැනල ආව. ඒ කාරණය කියන්නත් ලජ්ජයි. එවැනි වැඩ කරන අය සමගයි, අපට අවංකව වැඩ කරන්නා කියන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන් නාන්සේ නොවෙයි, ගරු කථානායකතුමා නම් දන්නවා ඇති සෙනෙවි රත්න තෝනා කියන්නේ කවද කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අයුතු විධියට පොලීසියේ බලතල අතට අරගෙන ගිය සුමානේ—13 වන දා—මගේ උප සභා පති මහතා හාමුදුරුවරුන්ට වෙඩි තියන්න ගියාය කියා බොරු චෝදනාවක් දමා පොලීසියට අල්ලගෙන ගිහින්

ක්‍රියා කර තිබෙනවා. ඒ ගැන ගරු අගමැතිතුමාට ලියන්න මා කල්පනා කරනවා. එතුමා ඒ පිළිබඳව ක්‍රියා කරනවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. අපි කවදවත් අයුත්තක් කරන්නා කියා තමුන් නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලන්නේ නැහැ. පසුගිය රජයෙන් ඉල්ලුවේ නැහැ. අනාගතයේදී ඉල්ලන්න අදහසකුත් නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායක තුමියට වුණත් මම කියන්නේ ඒකයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ කොයි මන්ත්‍රීවරයා වුණත්, කොයි ඇමතිවරයා වුණත් කවදාහරි මගේ කොට්ඨාශයට ගියා නම් ඒ ගිය කිසිම අවස්ථාවක මට දොස් කියා ඇවිත් නැහැ. ඉදිරියට දොස් කියන්ට වැඩ කරන්නෙත් නැහැ. එය මගේ ප්‍රතිපත්තියයි.

මම ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට එකක් මතක් කරන්ට කැමතියි. මේ ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වට පස්සේ එක්තරා විශේෂ පුද්ගලික වුවමනාවක් සදහා, ඒ කියන්නේ මාරුවීමක් හදාගන්න මා ගියා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා හමු වන්ට. එවේලේ එතුමා මගෙන් ඇහුව, “සීතා තෝනගෙන් ලියුමක් ගෙනාවද” කියල. ඒපාර මා ඇහුව, “සීතා තෝනගෙන් ලියුමක් ගෙනෙත්ටද මට කියන්නේ” කියා. ඒ පාර එතුමා “මට වැරදුණා” කියල මගෙන් සමාව ගත්ත. ඒකෙන්ම පේනවා, මේ ආණ්ඩුව වැඩ කරන්නේ පැරදිව්ව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයන්ගේ සහ අපේක්ෂිකාවන්ගේ වුවමනා එපාකම් උඩ බව. ඡන්ද දායකයන් අපි මෙහාට එවා තිබෙන්නේ, නියම විධියට අවංකව වැඩ කටයුතු කරන්ටයි. ඒ බව මැති ඇමතිවරු දැනගන්ට ඕනෑ. මේ පැත්තේ අය රජයක් පිහිටෙව්වත් ඒ ආකාරයට වැඩ කරන්ට ඕනෑ.

වාමාංශික ක්‍රමය අනුව වැඩ කළ අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සහ ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් ඔය පැත්තේ ඇමතිවරුන් වශයෙන් කටයුතු කරනවා. ඒ අයට එක කාරණයක් කියන්ට කැමතියි. පසුගිය කාල පරිච්ඡේදය තුළදී තමුන් නාන්සේල මේ රටේ ජනතාවගෙන් විශාල සංඛ්‍යාවක් එක්තරා ක්‍රමයකට හැඩ ගැස්සුව. අද ඒ අය අතරමං වෙලයි සිටින්නේ. විශේෂයෙන් ධීවර ඇමතිතුමාට මා මතක් කර සිටිනවා, ලොකු අප්පුහාමි, හතමුවේ නිලමේ සහ ජෝතිපාල වැනි මහත්වරුන් අද අතරමං වෙලයි සිටිනවා. මා එතුමට කියනවා ඒ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

අයටත් උදව් කරන ලෙස. ඔවුන් අය දහස් ගණනක් මේ රටේ අතරමං වෙලා සිටියදී, බොහොම කනගාටුයි කියන්න, ඒ දෙපොළ විතරක් සැප විදිනව. ඒ දෙපොළ විතරක් සැප විදිද්දී, ගෝලයෝ දුක් විදිනව. අපි නම් කවදාවත් ඔහොම වැඩ කරන්නෙ නැහැ.

ඊළඟට ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාට එක කාරණයක් මතක් කරන්න කැමතියි. මගේ සහෝදරය ඇතුළු ග්‍රාම සේවකයන් පස් දෙනෙකුගේ වැඩ තහනම් කර තිබුණ, දේශපාලන කටයුතු වල නිරත වුණාය කියා. ඒ ගැන පරීක්ෂා කිරීමෙන් පසු තුන් දෙනෙකුට රක්ෂාව ලැබුණා. මගේ සහෝදරයාගේ වැඩ එක් අවුරුද්දකුත් සතියක් තහනම් කර තිබුණ. ඔහුට විරුද්ධව තිබුණු චෝදනා සියල්ලෙන්ම ඔහු නිදහස් වුණ නිසා නැවත වරක් රක්ෂාව ලැබුණ. එසේ රක්ෂාව ලැබුණාට පසු කලින් සිටි ස්ථානයට පත් නොකර වෙන තැනකට පත් කළාම එය ඔහුට කරන දඬුවමක් වශයෙන් පෙනෙන නිසා කලින් සිටි ස්ථානයටම පත් වීම දෙත්වය කියා මම ගරු ඇමතිතුමාට කීව. කියන්න කනගාටුයි, ගරු ඇමතිතුමා එය කළේ නැහැ, දිසාපතිතුමාගේ බලපෑම උඩ.

තමුත්තාන්සෙල අපෙන් සහයෝගය ඉල්ලනව. අපි හැම වෙලේම සහයෝගය දෙන්නට ලැස්තියි. අපි නියම විධියට අවංක විධියට වැඩ කරන්නය කියා ඉල්ලා සිටියා මත් එසේ නොකරනව නම්, කොහොමද තමුත්තාන්සෙලට සහයෝගය දෙන්නෙ ? තත්ත්වය එහෙම නම් දැන් අවදානම් අවස්ථාවක සිටින මෙම ජාතික රජයට අපි සහයෝගය දෙන්නෙ කොහොමද කියා මා නැවතත් අහනව. සාමාන්‍ය මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් දේශපාලනය පිළිබඳ විශේෂ බුද්ධියක් මට නැතත් මම මේ අවස්ථාවෙදී අභියෝගයක් වශයෙන් කියනව, ඔය ඉදිරි පිට සිටින අයට වඩා දේශපාලන බුද්ධියක් අපට තිබෙනවය කියා. පලි ගැනීමේ වේත නාවෙන් ක්‍රියා නොකර, අප කියන දේ ගැනත් හොඳින් කල්පනා කර බලා, වැඩ කටයුතු කරන හැටියට ගෞරවයෙන් මතක් කරමින් ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමාටත් ස්තුතිය පුද කරමින් මගේ කතාව අවසාන කරනව.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අ. හා. 4.41

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(කි. ශ්‍රී. ශ්‍රේෂ්ඨාණ්ඩු ඉයාසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Mr. Deputy Speaker, the Throne Speech is something which Members of the Government party anxiously await to learn about the policy declaration of the Hon. Prime Minister and the Cabinet. The hon. Members of the Opposition, for their part, are the foremost critics of the Government, and it is their prime duty therefore, to scrutinize the performance of the Government in the past year.

It is not possible for me to touch on all the amendments moved to the Throne Speech in the short time allowed me so I would limit myself particularly to two amendments and make a passing reference to the rest. The question of the cost of living has been highlighted. The Government, more than anybody else, is aware of the hardships the people of this country have to bear due to shortages in the market, the increase in prices of food due to hoarding and the creation of an artificial shortage.

If one should challenge this Government in its task to bring down the cost of living, one can only challenge it on one score, namely, what positive measures has it taken? The cost of living is not a creation of this Government. I do not want to go back and say it is the creation of the last government. If one has a conscience, one will realize that the people of this country know where the fault lies and who is guilty.

A charge that could be made against this Government would be : has it taken any positive measures to bring down the cost of living? If there is anything that could be said against the Hon. Prime Minister it is that even to his sworn enemies he has shown largesse and magnanimity and yet from no less a person than that has come the harsh order, let the racketeers, whosoever they may be, be hounded out and dealt with.

How has the Government proceeded to deal with this situation? For the first time in the history of this country

අනුමැතියකරුවාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.]

although there have been an office in various governments, Members who, when they were out of office, said the army, navy and the police and other services should be used, if necessary, to hound out racketeers, still, when they were in office, never dreamt of taking steps that this Government has taken.

For the first time, organized armed services have been used to hound out racketeers. The charge was made against us, that we have come into power on the abundance of assistance given to us by large companies, rich merchants, and people with large bank balances. I do not think that any one single Member of the Opposition would say that we have stayed our hand or hesitated to take action against any one of those racketeers, whoever they may be, because of the fact that they had either helped our party, or had been our friends or had contributed in large measure to the victory of the U. N. P. Still, if they had been found to racketeer, to hoard, and to sell at unconscionable prices essential goods that are in demand by the people, they have been dealt with mercilessly by this Government. In doing so, some people say, for instance, that the take-over of textiles brought hardships to the small trader. I admit that it may be so, that when a measure of this nature has to be taken, suddenly taken, a few people may suffer. It is not intentionally done, and to eradicate this cancer of wicked hoarding and profiteering stern and harsh measures have to be taken.

Apart from that, you are well aware that no measures of price control can bring down prices to the level that which we expect unless supply meets demand; that, and that alone, will bring about the balance between the prices we should pay and the profits that should be earned.

The Government has made every endeavour to see that there are sufficient supplies of essential commodities and other consumer goods. After all, you are well aware of the financial position of the Government,

every hon. Member of the Opposition is very well aware of the situation. If they were here, on this side of the House, confronted with this situation, I am sure the hon. Joint Member for Colombo South would make a brilliant speech on why the cost of living is at its position today.

But what the Government has done in performance, I will show you in figures. It has used the only alternative available to any Government as stated by the then Minister of Finance, (Dr. N. M. Perera), in his White Paper on External Economic Assistance. I wish to quote from it and show you that the only alternative that was available to the Government has been used to its fullest extent in the Government's efforts to bring down prices. That is the record of performance. There may be shortcomings. It may be that we have not been hundred per cent successful, but the charge that you can level against us is nullified and blunted by the efforts that this Government has made in the task of combating the rising cost of living. The only weapon, as I said, or the only alternative that you could use when you are suddenly confronted with a situation like this, a financial imbalance of the highest magnitude when resources are limited and there is no time for long-term measures, is to have recourse to foreign aid. I will read to you a passage from the White Paper of the then Minister of Finance, (Dr. N. M. Perera), on External Economic Assistance, issued on July 30, 1964. This is what he says in the last paragraph of his foreword:

"On behalf of the Government I would like to record my appreciation of the offers of aid that have so generously been extended by the Commonwealth and foreign countries, by various international organizations and other foreign agencies. I wish to express to all of them the gratitude of the Government of Ceylon for the kind interest taken by them in the economic development of our country. The full and proper utilization of their assistance will, I hope, be a real measure of our gratitude."

When we took office, it was apparent that we required quick aid, and aid in substantial quantities. The climate, you will admit, was not

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කුමක් :

ස්තූති සෝජනාම පිළිබඳ විමර්ශ

favourable. There were doubts created by hon. Members of the Opposition as to how long this Government would last and as to whether foreign aid would be correctly utilized. There was the essential step of discussing the terms of foreign aid. As you know, protocol, feasibility reports, and consultation reports take anything from two to three years. However, it must be said, to the eternal credit of this Government and the Hon. Prime Minister, that the negotiation of foreign aid, after the statesmanlike settlement of the compensation due to the oil companies, was proceeded with at a pace akin to magic.

The only alternative between starvation and the opportunity for our people to live as they wished to, was massive assistance from countries abroad in the form of foreign aid. That this Government was able to secure it is due to the untiring efforts of the Hon. Prime Minister. At that stage, the Hon. Prime Minister had gone through a hard struggle—four and a half years in the Opposition followed by a tough election campaign. The magnitude of the task that faced him when he assumed office would have deterred a lesser man. He has stated, unchallenged on the Floor of this House, that the financial situation was such that he could not find the money to feed he could not find the money to feed the people for more than a couple of days. In such a situation any man would have suffered physical reverses. He took ill, but from his sick bed he has done more for this country than any one Prime Minister or any one Government has done between 1954 and 1963. I shall show you from statistics that he has obtained more aid for this country from any one single country abroad than any Government or any Prime Minister was able to do in all the years between 1954 and 1963.

Let us not forget that foreign aid was used by some of these gentlemen not merely for emergency measures but to balance fictitious Budgets. I shall read out those figures to you.

I quote from the same booklet, "External Economic Assistance" by Dr. N. M. Perera, dated 30th July 1964. He gives here the details of all the aid received from various countries.

Australia : aid was received from the year 1951-52 to 1962-63 and consisted of equipment and materials and counterpart funds, the total for 1963 being Rs. 38,727,131.06.

The U.K. : aid was received from 1950 to 1963 and consisted of grants of equipment and materials and loan for telecommunication development. The total capital aid available to Ceylon—half of which was not used by that Government—was Rs. 37.5 million.

Canada : aid consisted mostly of outright gifts. The total capital aid made available by Canada to Ceylon was Rs. 178,906,847.00 from 1950-1963.

People's Republic of China : aid was given as "Economic Aid" and "Flood Relief Loan". The total aid offered was Rs. 175,000,000 ; the aid offered was Rs. 175,000,000 ; the aid supplied or drawn upon up to 30.9.63 was Rs. 38,254,286.

Czechoslovakia : this was not under aid but under a general agreement. Credit made available : Rs. 9,791 million. Credit utilized up to 30.9.63 : Rs. 7,181 million.

Federal Republic of Germany : aid consisted of a loan for the cement factory a loan for Colombo port equipment and a line of credit. The total made available was Rs. 57.5 million of which Rs. 21.0 million had been used up to 30.9.63.

New Zealand : here it was a case of aid and assistance on the basis of a grant. The total at the end of 1963 was Rs. 12.5 million roughly.

Poland : and consisted of a line of credit and a general agreement. The total allocation was Rs. 38 million. It was for the Hardware Corporation.

Sweden : aid consisted of grants and a line of credit. The total allocation was Rs. 1.8 million.

අනුමැතියකරුවාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[මෙල්වින් ජයසිංහ මයා.]

U.S.S.R. : aid consisted of a line of credit and an agreement. The total line of credit is 27 million roubles or Rs. 142.83 million up to the end of 1963.

U.S.A. : aid consisted of loans under three different heads : (1) from the Development Loan Fund ; (2) ICA loan ; and (3) loans under PL. 480. The amount agreed to and allocated by the D.L.F. was Rs. 30 million. The ICA loan was Rs. 119 million. The P.L. 480 loan was Rs. 47.9 million. The total was Rs. 90.9 million. The total of the other loans granted under U.S. aid together with these amounts make a total of Rs. 174.396 million of which Rs. 139.765 million was used.

Socialist Federal Republic of Yugoslavia : aid consisted of a line of credit amounting to Rs. 6.8 million. Much of it came in the form of marine supplies.

The then Minister of Finance (Dr. N. M. Perera) spoke not only of credit from countries but also from institutions and associations. herefore I will give details of aid from those sources also.

International Bank of Reconstruction and Development : it gave three loans totalling Rs. 184.9 million of which we have used up to 30.9.63 a sum of Rs. 138.467.

I gave you figures from 1950—and in many instances from 1954—to 30th September 1963. This is the aid that was obtained during the previous U.N.P. Government and the Bandaranaike Governments. The then Minister of Finance (Dr. N. M. Perera) said that it was essential for the survival of the economy of this country. You have asked us to show our performance during the last year. A sick Prime Minister who, if he had been anybody else, would have attended to his own personal health, still for the sake of his country and of his people even from his sick bed negotiated for aid and loans for this country on terms which were never extended to any Government in the world—a direct and outright loan for consumer goods, research and

development. He negotiated for a sum of Rs. 205.94 million, a figure which you could never have had achieved or come near to in your efforts made in ten years.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹ දෙනිය)

(තිரு. ආර්. ඉ. ජෙත්‍රනායක—தம்ப தெனிய)

(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

Where are the goods ?

මෙල්වින් ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ශෙල්ටන් ඉයයිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

You can always ask a question which tends to belittle the efforts of a great man.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ඉ. ජෙත්‍රනායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

Not at all.

මෙල්වින් ජයසිංහ මයා.

(තිරු. ශෙල්ටන් ඉයයිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

I am ashamed that I have to reply to somebody like you. Your time to ask questions will come and I do not want to get involved in a cross-talk with you. The question he asked me is, "Were are the goods?" I will come to that. The loan fund is not to be unutilized, to be stagnant and incapable of being used. These loans were secured primarily by the efforts of our Prime Minister and they have been broken down and already put into use. The full amount of loans for the Government departments is Rs. 53.44 million, for corporations Rs. 63.1 million, and the private sector Rs. 89.4 million, making a total of Rs. 205.94 million.

වෛද්‍යවංශී එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

What about the strike at the Textile Corporation for the last thirty-five days ?

සଂଗ୍ରହ ଯୋଗ୍ୟତା ପିତ୍ରବଢ଼ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

ඒප්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයාගේ මහා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Where is it?

ਭੇਲ੍ਹ ਵੇਖੋ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਮਿਸ਼ਰ.

(Mr. Shelton Jayasinghe)

එල්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයාගේ මහා.

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Where are the potatoes ?

ගුරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන (කමිණි) (බිවර ඇමති)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—
Minister of Industries and Fisheries)

Eat *batala*.

පෙල්වන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. செல்வந்ரன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

There was another great Finance Minister.

The question of foreign aid loomed large in all their Throne Speeches and Budget Speeches.

In the moonshine Budget of 1963, the hon. Member, who then was seated where my Hon. Minister sits, said on the Floor of this House:

ඉර හඳ පායනතුරු මේ ආණ්ඩුව රජ කරවි.

අද එතුමන් නැහැ. එතුමා රජකල ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නැහැ.

He made a very extravagant speech. In that speech he balanced his Budget deficit in the following manner :

Rupee loans, Rs. 225 million.

Treasury Bills, Rs. 230 million.

Administrative borrowings,	Rs.
34 million.	

Foreign Aid, Rs. 175 million.

That was the year of budgeting for Rs. 175 million and where you received the least amount of foreign aid, under Mr. T. B. Ilangaratne, the then Minister of Finance.

The hon. Member for Dompe, as Minister of Finance, in his Budget for 1961-62 made the point that they would receive, or rather he expected to balance his Budget with Rs. 140 million to be received as foreign aid. I like to ask him, "Did you get that Rs. 10 million? Did you use that Rs. 140 million?" Sir, of this Rs. 140 million that he anticipated as foreign aid he did not receive even Rs. 80 million and as much as Rs. 35 million was left unused from that amount. What will he say? He will say, "My departments were not ready to utilize this money. We just came into office in 1961. We had to take over the stagnant U. N. P. administration. How can I use this money for development?" But, Sir, that is what I call the impotency of their administration. —[Interruption]. We, within a period of 12 months from one Throne Speech to another have negotiated for aid to the extent of Rs. 205 million and have already put into execution that aid received.

අනුමතකාරකයාගේ කථාව :

[පෙල්ටන් ජයසිංහ මය.]

But here comes the brilliance par excellence. The hon. Member for Yatiyantota gave the following figures in that Budget of his--the Budget that destroyed him and his Government and saved the people here: normal Budget surplus Rs. 14 million--that was an exercise in arithmetic the like of which nobody in the Opposition or the Government has seen; rupee loans Rs. 250 million, foreign aid Rs. 225 million. You will be astounded to know that that Government did not receive even Rs. 25 million worth of loans in kind or under protocol. A line of credit was signed with East Germany for which the protocol was signed only a few months ago.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

And not used thereafter.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මය.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

We will use it. You do not worry about it. I am telling you about your performance. You are challenging our performance. You want to vote against a Throne Speech and you want to move amendments to a Throne Speech in one of which you speak about utilization of loans and what you have done.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

You are making a Budget Speech.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මය.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Why did you bring this into an amendment?

This is one point I wanted to make because we are challenged about our performance during the past year. If the National Government under Hon. Dudley Senanayake, our Prime Minister, could in one year, from one Throne Speech to another, have got for this country more in foreign aid than that obtained during the years

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

1954 to 1963, allocated, used and implemented it, I say we have done well by the country and the people. There is promise for the future. There may be much to be done yet but the task ahead can be shouldered with confidence in that there is a Government capable of meeting the problems that face our people and capable of solving them. That was one of the chief points I wanted to make and if you would permit me I should like to make a passing reference to two other items, both of which, I think, are unchivalrous, to say the least, coming from the hon. Members of the Opposition.

Many of them have highlighted the Vietnam issue. They have asked us, "What have you done? You have not done sufficient". Probably they want us to send an armed contingent to interfere and, if possible, to bring about peace. We know our limitations. May I put it this way? The Hon. Prime Minister, for the sake of the honour of this country, for the sake of his religion and his convictions, acted in the matter in a way which would probably have jeopardized his entire work. I told you what we have done last year. Please do not forget this point that I am making. The loans were from Western countries over which the United States of America had probably a controlling influence. When this aid was so vital to our country, when the Government was probably depending on it, the Hon. Prime Minister made an unequivocal statement that he interfered in the Vietnam issue because he felt that the Buddhists of that country were being harassed and their religion was in jeopardy. There was probably no one to voice their case and that was why he interfered in this issue. He faced the might of the entire United States when he interfered, but it was without any back-tracking. I want to make this point very clear.

Under similar circumstances when the Sri Lanka Freedom Party Government was canvassing for aid

අනුමතකරනුමගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

from the United States of America, when P. L. 480 was being stopped, what did they do when we moved an amendment to a motion in this House? They ran away. They feared that if they voted with us on our amendment America would stop giving us aid. That was a dsepicable act, to say the least, it was an unchivalrous attitude on the part of the Sri Lanka Freedom Party.

Hon. Members talk as if the intervention by America in Vietnam occurred after we assumed office. The American intervention is almost in its fourth year, and for the better part of the four years these hon. Gentlemen opposite had been in office. You could make your peace mission to China. You went on a peace mission to China over Tibet, but here when hundreds of thousands of Buddhists were being massacred you could not vote with us; you had not the courage to vote with us on our amendment on the Floor of this House.

These are the people who want to fling stones at the National Government and criticize the conduct of the Hon. Prime Minister. I must say the Hon. Prime Minister's action will have the undying gratitude of the people of this country. It was a courageous step. I cannot pay a more complete and humble tribute to him than that.

There has been attempts at making out that this National Government is built like a pack of cards, that there is disunity, that the Federal Party might move out, that the Hon. J. R. Jayewardene and the Hon. Dudley Senanayake might move apart, that the Hon. Philip Gunawardena might move out and so on. These are cheap tricks unworthy of a major political party, cheap gamblers' tricks. I can understand these things coming from the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake). Yes, that is something we would expect from him. That is his

game. We have known him for many years and the people in the country have known him. We have known the insidious manner in which he carries out his political campaign. I am sure that would be the trend of his talk if he speaks on this Throne Speech. But we do not expect this talk from the hon. Members of the Sri Lanka Freedom Party. This party is a major political party and if one day we go out of office the country would expect them to take office. We do not say that we will be in office for ever. We do not say that. The S. L. F. P. is a major political party. Is this the type of campaign you want to carry out—trying to set one person against another? Is your party so bankrupt? Has it no place in this country? Are the leaders of your party so inefficient and so lacking in statesmanship that they have led you into adopting this type of campaign?

If hon. Members on the other side know the devoted and enthusiastic reception that was given to the Prime Minister when he attended the Federal Party Convention, they will not talk in this strain.

Sir, I belong to a religious minority. We made a concession to this Government and to the Prime Minister which could never have been got from us even by sword and fire. We made it ungrudgingly and unstintingly and without any bargaining. We offered it with our best wishes to the Government and to the Prime Minister for the progress and betterment of the people of Lanka.

The time at my disposal is limited and I cannot speak longer. We have to conform to the requirements of the House and of other Members.

Concluding, may I say this to the hon. Members of the Coalition? We have been in the Opposition for almost ten years. That is a pretty long time. We are now in office. Maybe that some day, in the near future or in the distant future—

ස^ථතුනි යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(திரு. டி. பி. ஆர். விரசேக்கர—தெனியோற்ற)

I hope in the near future !

(Mr. Shelton Jayasinghe)

නගරයේ ඒජන්සියක් නොවේය කියා ඔප්පු කරන්නැයි අභියෝගයකුත් කළා. එයින් බලාපොරොත්තු වන්නේ ලංකාවේ නිබෙන කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සෝවියට් රුසියාවේ නිබෙන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ඒජන්සියක් නොවේද යන ප්‍රශ්නයට සාධක සහිත පිළිතුරක් වෙන්න ඕනැ. එතුමා මෙවැනි අයුක්තිසහගත චෝදනා වක් කිරීම ගැන මා ඒ තරම් පුදුම වන්නේ නැහැ.

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

ඒජන්සි හවුස් එකක්.

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Against the people ? Shame !

(Mr. Shelton Jayasinghe)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මක් නිසාද, මේ ඊනියා ජාතික ආණ්ඩුව
—ඒ කාඩිකාරි ධනපති සුළු කොටස—බල
යට ආවේත්, බලයට ආවට පස්සේ කට
යුතු කරන්නේත් ඇමෙරිකාවේ පාලනය
ගෙන යන ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදී
ආණ්ඩුවේ සහවරයන් හැටියට නිසයි.
ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් ගෙන යන
මෙවැනි නින්දිත අයුක්තිසහගත ප්‍රචාරයන්
ලංකාවට පමණක් නොවෙයි, ලෝකයේ
සෑම රටකටම වාගේ බල පානවා. සවාමියා
ගෙන යන ක්‍රියා මාර්ගය සහ සවාමියා
කරන චෝදනා ඔහුගේ සහවරයන් විසි
නුත් අනුගමනය කිරීම පුද්ගලයට කාරණ
යක් නොවෙයි.

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අවසථාවේ කථා කරන්න මා බලා පොරොත්තු වුණේ නැහැ. එසේ වුවත් පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කොමිෂනිස්ට් පක්ෂයටත්, කොමිෂනිස්ට් පක්ෂයේ ප්‍රධානයන්ටත් විරුද්ධව අයුක්ති සහගත නින්දාසහගත චෝදනාවක් එල්ල කළ නිසා ඊට පිළිතුරු වශයෙන් වචන තුන හතරක් කථා කරන්න සුළු වේලාවක් ගන්නට මා දැන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සඳහා මට සුළු වේලාවක් ලබා දීම ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සංවිධායකතුමාට මා ස්තූතිවන්න වෙනවා.

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා
ඒතුමගේ කථාවෙදි චෝදනාවක් කළා
පමණක් නොවෙයි. පුළුවන් නම්
ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය මොස්කව්

“ මැක්කරන් ලෝ ” නමින් නීතියක් ඇමෙරිකාවේ තිබෙනවා. මේ නීතියෙන් බල කර සිටින්නේ ඇමෙරිකාවේ තිබෙන කොමියුනිස්ට් පක්ෂය විදේශීය බලයකට යටත්ව තිබෙන පක්ෂයක් හැටියට ලියා පදිංචි කරවා ගන්න ඕනෑය කියායි. ඒ තීරණය කරන්නේ, ඇමෙරිකාවේ තිබෙන කොමියුනිස්ට් පක්ෂය විදේශීය ආණ්ඩුවකට යටත්ව පවතිනවාය, විදේශ ආණ්ඩුවක් ඒජන්සියක් හැටියට තිබෙනවාය කියන චෝදනාව ඔප්පු කරන්නට ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍ය ආණ්ඩුවට වගකීමක් නැති

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කතාව :

නිසයි. එපමණක් නොවෙයි, මේ නීතිය ක්‍රියාවේ යෙදෙනවිට ඒ හා සම්බන්ධ පැමිණිලිකරුට ඔහු ඉදිරිපත් කරන චෝදනාව ඔප්පු කිරීමට වගකීමක් නැතිවා පමණක් නොව එම පැමිණිල්ලට ගොදුරුවන, ලක් වන, විත්තිකරුට තමා නිර්දෝෂීය යන්න ඔප්පු කිරීමට අවස්ථාවක්වත් අයිතිවාසිකමක්වත් දෙන්නෙත් නැහැ. මේ නීතිය යටතේ එම පක්ෂය රෙජිස්ටර් නොකළොත්—විදේශීය ආණ්ඩුවකට යටත්ව පවතින පක්ෂයක් හැටියට ලියා පදිංචි කරවා නොගත්තොත්—දෙන දඩුවම් කුමක්ද? ලියා පදිංචි නොකළොත් උසාවියට පමුණුවනු ලබන තුරු—චෝදනා පත්‍ර ඉදිරිපත් කර සිතාසි භාර දෙන දවස එන තුරු—ගත වන කාලය වෙනුවෙන් ලියා පදිංචි කරවා ගන්නා ලෙස දැනුම් දුන් දවසේ සිට ගත වන කාලය වෙනුවෙන්—එක් දවසකට ඩොලර් දහ දහසකට දඩයක් ගෙවන ලෙස ඒ පක්ෂයට නියම කරනවා. එවැනි නොතිසියක් භාර දෙනු ලැබූ සාමාජිකයෙකුට දවසකට ඩොලර් දහ දහසක දඩයකටත් එක් දවසකට හිර අඩස්සිය වශයෙන් අවුරුදු පහක් හිරේ තැබීමකටත් යටත් වෙන්න සිදු වෙනවා. මේ නීතිය උඩ ඇමෙරිකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ප්‍රධාන ලේකම් ගස්භෝල් මහත්මයාට තමන්ගේ පක්ෂය ලියාපදිංචි කරවා ගන්නා ලෙස නියෝග කළා. එහෙත් ඒ මහත්මයා එසේ ලියා පදිංචි කරවා ගත්තේ නැහැ. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ තිබෙන මේ කියන කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ඒ රටේ ජාතික පක්ෂයක්. අපේ රටේ දැනට තිබෙන මේ ධනපති ක්‍රමය වෙනුවට සමාජවාදී පාලන ක්‍රමයක් ඇති කිරීම සඳහා ගෙන යන—නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් අනුවත් රටේ තිබෙන නීතිය අනුවත් ගෙන යන—පක්ෂයක් නිසා එය විදේශීය පක්ෂයකට වහල් වූ පක්ෂයක් නොව—යටත් පක්ෂයක් නොව—නිවහල් ජාතික පක්ෂයක් යන තර්කය උඩ ඔහු එම පක්ෂය ලියාපදිංචි කරවා ගත්තේ නැහැ. එහෙත් ඒ පක්ෂයට විරුද්ධව තඩු පැවරුවා. උසාවියට තඩුව ඉදිරිපත් කරන තුරු—පැමිණිල්ල ඉදිරිපත් කරන තුරු—ගතවූ දවස් ගණන වෙනුවෙන් ඩොලර් හැට දහසක දඩයකුත් හැට අවුරුද්දක හිර දඩුවමකුත් පක්ෂයේ ප්‍රධාන ලේකම්වරයාට නියම කළා. මෙවැනි දරුණු පැසිස්ට් නීති

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යටතේ වුවද ඇමෙරිකානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ එකම සාමාජිකයකුටත් අස් වුණේ නැහැ. ඇමෙරිකාවේ මූලික ව්‍යවස්ථාවට පටහැණි මේ දරුණු පැසිස්ට් නීතිවලට විරුද්ධව ඇමෙරිකන් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය පමණක් නොව, ඇමෙරිකාවේ නිදහස් අදහස් අවබෝධ කර ගන්නට පුළුවන් ජනතාවත් ලෝකයේ මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම් ගැන එහිතරව සටන් කරන ජනතාවත් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ සටන් කළා. අද කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ලේකම්වරයා හැටියට ගස්භෝල් මේ නීතිය උල්ලංඝනය කරන්නට සමත් වී මේ අවුරුද්දේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ සම්මේලනයක් පැවැත්තුවා. ඇමෙරිකාවේ ආයුධ වශයෙන් සිටින අය මේ විධියේ නින්දිත ප්‍රකාශ කරනවා පමණක් නොව අභූත චෝදනා නගා ඒවාට දඩුවම් දීමටත් කටයුතු කරනවා. ඒවාට විරුද්ධව කටයුතු කරන්නට පුළුවන්කමක් ඇමෙරිකාවේ කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරයට තිබෙනවා. ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයටත් මෙවැනි නින්දිත චෝදනා කරන මේ ර්තියා ජාතික ආණ්ඩුවට වැඩි කල් මේ රට පාලනය කිරීමට පුළුවන්කමක් නැති බව මා අවංකවම ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා කොමියුනිස්ට්වාදය පිළිගෙන දැන් අවුරුදු 40 ක් වෙනවා. මා කොමියුනිස්ට්වාදියකු වූ කාලයේ සමහර විට දැනට සිටින තරුණ දේශපාලන ප්‍රභූවරුන් දණගානවා විය හැකියි. අවුරුදු 40ක් තිස්සේ කොමියුනිස්ට්වාදය පිළිගත් කෙනකු හැටියට සිටියත් ඒ කාලය තුළ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයකට බැඳෙන්නට පුළුවන් වුණේ නැහැ. මා එංගලන්තයේ අධ්‍යාපනය ලබන කාලයේ කොමියුනිස්ට්වාදියකු වශයෙන් අවුරුදු ගණනක් සිටියත් තමන්ගේ රටේ පක්ෂයක් පිහිටුවා ගන්නා තුරු මට කොමියුනිස්ට් පක්ෂයක සාමාජිකයකු වන්නට පුළුවන් වුණේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] මා නම් තවම පාවා දීමවල යෙදුණේ නැහැ. එහෙයින් එවැනි තත්ත්ව කීම සුදුසු නැහැ. ඒ වගේ දෙයක් කවදවත් ඇතිනොවන නිසා ඒ විධියේ දෙයක් කීම ගැන කණගාටුයි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. ඒ. වික්‍රමසිංහ.]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1935 දී ලංකා සමසමාජ පක්ෂය පිහිටුවන්නට යෙදුණා. ඒ පක්ෂයට බැඳී කලක් කටයුතු කරගෙන යාමෙන් පසුව මතභේද ඇති වුණා. ඊට පසුව 1940 දී එක්සත් සෝෂලිස්ට් පක්ෂය පිහිටුවුවා. ඒ විධියට ටික කලක් යන විට සමසමාජ පක්ෂයත් එක්සත් සෝෂලිස්ට් පක්ෂයත් නීති විරෝධී කරන්නට යෙදුණා. එපමණක් නොව, සමසමාජ පක්ෂයේ සියලු දෙනාම නඩු විභාගයක් නැතිව හිර භාරයෙහි තබන්නට යෙදුණා. “ජන ශක්තිය” පත්‍රයෙහි කර්තෘ හැටියට මට විරුද්ධව නඩු පවරා අවුරුද්දකට හිර අඩස්සි කොට රුපියල් 3,000 ක් දඩත් ගැසුවා. ඊට පසුව 1943 දී කොමියුනිස්ට් පක්ෂය පිහිටුවුවා. එදා පටන් ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ප්‍රධාන නිලධාරියකු ලෙස අද වන තුරුම වැඩ කරගෙන යනවා. එහෙයින් ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ජාතික පක්ෂයක්. යටත් විජිත ආර්ථික ක්‍රමයක් ඇති මේ රටේ, ධනවාදී රාමුවක් ඇති මේ රටේ, සමාජවාදී සමාජයක් ගොඩ නැගීමට, ලෝකය විද්‍යාත්මක දියුණුවක් ලබා තිබෙන මේ කාලයේ පිරිහීගෙන යන අධිරාජ්‍යවාදයෙන් ලෝකය මුදවා ගැනීමට, නියම සමාජවාදී සමාජයක් ඇති කිරීමට මාක්ස්වාදය හැර වෙන ක්‍රියා මාර්ගයක් නැති බව මේ අවස්ථාවේදී අවංකවම ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපනික, විද්‍යාත්මක හා සංස්කෘතික සංවිධානයේ ප්‍රකාශනයේ හැටියට, ලෝකයේ වැඩිම භාෂා ගණනකට පරිවර්තනය කරන ලද ග්‍රන්ථ වැඩි ගණනක් ලියා තිබෙන ග්‍රන්ථ කතෘවරයා හැටියට ලෙනින් සලකනවා. අද ලෝකයාගේ පිළිගැනීමේ හැටියට—සමහරු පිළිගන්නට පුළුවන්, සමහරු පිළි නොගත්තට පුළුවන්—ලෝකයේ දර්ශන වාදය හා සමාජ දර්ශනය පිළිබඳව උසස් ග්‍රන්ථ රාශියක් ඔහු ලියා තිබෙනවා. ලෝකයේ තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳීමට ලෝකයෙන් 1/3 ක් පමණ අද කොමියුනිස්ට් ධර්මය යොදාගෙන තිබෙනවා. ඒ දේශ පාලන දර්ශනය හා ක්‍රියා මාර්ගය අනුව ආණ්ඩු පිහිටුවා ධනපති ක්‍රමය ඒ රටවලින් පමණක් නොව මුළු ලෝකයෙන්ම අහෝසි කර දැමීමට—මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම් උද්‍යා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගන්නා ධනපති ක්‍රමය වෙනස් කිරීමට—කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරය ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධකම් ඇති කරගෙන තිබීම, සහෝදරාත්මක සම්බන්ධකම් පමණක් නොව ලෝකයේ සෑම කොමියුනිස්ට් පක්ෂයක් සමගම සම්බන්ධකම් ඇති කර ගෙන තිබීම, අපට ලැබී තිබෙන විශේෂ වරප්‍රසාදයක්. කොමියුනිස්ට් අන්තර් ජාතික සම්බන්ධකම්, කම්කරු ව්‍යාපාරවල අන්තර් ජාතික සම්බන්ධකම්, අපි ඉතාමත් වටිනා දේවල් හැටියට අනුගමනය කරන බව ආචම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. එවැනි අන්තර් ජාතික සම්බන්ධකම් නැති නම් අද අධිරාජ්‍ය වාදීන්, විශාල වශයෙන් දියුණු වුණු ධනපති ලෝකය, කුමන්ත්‍රණ මගින් මේ ව්‍යාපාරය යටපත් කිරීමට උත්සාහ දරනවා. අද වියට් නාමයේ කරගෙන යන දරුණු ආක්‍රමණය ගැන බලන විට, අද කියුබාවට කරන තර්ජන දෙස බලන විට, කොංගෝව වගේ රටවල නැවතත් යටත් විජිත ක්‍රම යොදවා කරගෙන යන සුරා කෑම්, මංකොල්ල කෑම් දෙස බලන විට ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් අපේ මේ ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධකම්වලට අවලාද කිරීම පුද්ගමයක් නොවෙයි. අපේ ජාතික ව්‍යාපාරවල යෙදී සිටින දේශ පාලනඥයන් මේ චෝදනා ඉදිරිපත් කරන විට මට ක්‍රෝධයට වඩා ඇති වන්නේ, අනුකම්පාවක්. තවත් එක කාරණයක් මතක් කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය දූෂණ කටයුතු කරන්නේ නැත, එසේ කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය යයි ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන් චෝදනා කරනවා. මා දූෂණ සම්බන්ධයෙන් එක කරුණක් පමණක් ගරු අගමැතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නම්. මගේ උපන් ගම වන අතුරලියට අකුරුස්සෙ සිට හැතැප්ම දෙකයි. ඒ ගමේ දැනට අවුරුදු 50 ක පමණ සිට පවත්වා ගෙන එන තැපැල් කාර්යාලයක් තිබෙනවා. කලින් එය “රිසිට්. ඔෆ් පිස්” එකක් හැටියට තිබී පසුව උප තැපැල් කාර්යාලයක් බවට පත් වුණා. මේ තැපැල් කාර්යාලය පිහිටුවා තිබෙන්නේ මා නොමිලයේ දුන්න නිවසක, මා කලින් පදිංචිව සිටි නිවසට අල්ලපු වත්තෙයි. මාත් සමග මැතිවරණයේ දී තරඟ කර පැරදුණු සී. ඒ. ධර්මපාල මහත් මයාගේ බැන කෙනකුගේ ගෙදරට ඒ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

තැපැල් කාර්යාලය ගෙන යන්නට වුවමනා වී ඒ සඳහා දෙපාර්තමේන්තුවට බල කරන්නට පටන් ගත්ත, ප්‍රාදේශීය තැපැල් අධිකාරීවරයා. ඇමතිවරයාගේ නියෝගයක් උඩ, මේක කරන්නය කියා උන්නාහෙට නියම කර තිබුණා. නමුත් ඒක කරන්නට බැරි වුණා. ඒක කරන්නට නීතියක් නැහැ. උප තැපැල් මහත්මයාගේ වගකීම මෙපමණයි. තමන්ට සුදුසු තැනකට—ආණ්ඩුවත් ඒ තැන අනුමත කරනවා නම් එතැනට—උප තැපැල් කාර්යාලය ගෙන යන්නට පුළුවනි. උන්නාහෙ කිව්ව, මගේ උප තැපැල් කාර්යාලය නිබෙන තැන සුදුසු තැන්නම් වෙන ඕනෑ තැනක් කියන්න, මා ඉඩමක් සොයා ගෙන කාර්යාලය සාදා ගන්නමිය කියා. උප තැපැල් කාර්යාලය අනුන්ගේ ගෙදරකට ගෙන යන්නට මට බැරිය කියා කිව්ව. ඒ අවසාවේදී, උප තැපැල් මහත්මයාට එහෙම කරන්නට බැරිය, ධර්මපාල මහත්මයාගේ බැනගෙන ගෙදරට මේ උප තැපැල් කාර්යාලය ගෙන යන්න ඕනෑමය කියා කිව්ව.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක (අග්‍රාමාත්‍ය සහ ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(කෙළරාව උඩුගි ජේත්‍රනායක—පීරතම අමාත්‍යාංශය පාලනායුධ, බෙහි බිවකාර අමාත්‍යාංශය තිද්ධ අමාත්‍යාංශය, පොරුලාතාර බිවකාර අමාත්‍යාංශය)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, and Minister of Planning & Economic Affairs)

කවිද කිව්වේ?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(උඩුගි උඩු. උ. බිකරාමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

සුපිරිත්උන්ඩන්ඩි. පී. එම්. ජී. ගෙ නියෝගයක් ආව. නමුත් උප තැපැල් කාර්යාලය ගෙන ගියේ නැහැ. එතෙක්දී මොකක්ද කළේ? අතුරලියේ නිබෙන ඒ උප තැපැල් කාර්යාලයේ යුනිට් ගණන 31,000 යි. ඒ අවට නිබෙනව තවත් තැපැල් කාර්යාල දෙකක්. එයින් එකක අවුරුද්දකට යුනිට් ගණන 90,000 යි. අනිත් එකේ යුනිට් ගණන

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

60,000 යි. මාතර කඩ විදියේ ධර්මපාල උන්නාහෙගෙ අනිත් බැනගෙන ගෙදර තවත් විශාල තැපැල් කාර්යාලයක් තිබෙනව. දැන් අවුරුදු පහක් තිස්සේ ලොකු උද්ඝෝෂණයක් කරනව ඒ තැපැල් කාර්යාලයේ තත්ත්වය උසස් කරන්නය කියා. ඒ තැපැල් කාර්යාලයේ යුනිට් ගණන ලක්ෂ ගණනක් වෙනව. නමුත් මේ එක තැපැල් කාර්යාලයකටත් තත්ත්වය උසස් කළේ නැහැ. මගේ ගමේ නිබෙන අර පොඩිම උප තැපැල් කාර්යාලය දැන් මහ තැපැල් කාර්යාලයක තත්ත්වයට උසස් කර තිබෙනව.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උඩුගි ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

වාසියක්.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(උඩුගි උඩු. උ. බිකරාමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මට විශාල සැලකිල්ලක් කර තිබෙනව වගෙයි පෙනෙන්නේ. නමුත් උප තැපැල් ස්ථානාධිපතිගේ රක්ෂාව නැති කළා. ඊළඟට, ආණ්ඩුවේ ගොඩනැගිල්ලකට මේ උප තැපැල් කාර්යාලය ගෙන යන්න පුළුවන. නමුත් ධර්මපාල උන්නාහෙගෙ බැනගෙන ගෙදර ලඟටම ගත්ත. දැන් ඒ තැපැල් කාර්යාලය තිබෙන්නේ ධර්මපාල මහත්මයාගේ බැනගෙන ගෙදරයි. ඒ ගෙට කොපමණ බද්දක් ගෙවනවද කියා මා දන්නේ නැහැ. ගරු අගමැතිතුමා ඒක දන්නව ඇති. නමුත් ප්‍රශ්නය මේකයි. තත්ත්වය උසස් කරන්නට සුදුසු තැපැල් කාර්යාල ගණනාවක් තිබියදී ඒවා උසස් නොකර මගේ ගෙදරට කිට්ටුව තිබෙන මේ උප තැපැල් කාර්යාලය පමණක් උසස් කළේ මන්ද? මේක පළිගැනීමේ චේතනාවෙන් ධර්මපාල මහත්මයා පැරද්දුවාට කළ ක්‍රියාවක්. රජයේ වැඩ, තැපැල් හා විදුලි සන්දේශ භාර ඇමතිවරයාගේ මේ ලියුම කරුණාකර කියවා බලන්න. උන්නාහෙ රට ගියේ මේ නියෝගය කරලයි. උන්නාහෙ ලංකාවේ සිටියදී මේ නොහොබිනා කම කරන විට ලජ්ජාවට භාජන වේවිය කියා කල්පනා කර, උන්නාහෙත් අගමැති තුමාත් ආපසු ලංකාවට එන්නට ප්‍රථම මගෙන් මේ උප තැපැල් කාර්යාලය උසස්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

සිංහල සංස්කෘතිය පිළිබඳ විමර්ශනය

[වෛද්‍යාලායයි එස්. එම්. වික්‍රමසිංහ.]

කර, තිබෙන තැනින් මාරු කරන්නට කියා
නියෝගයක් කරලයි ගියෙ. උන්තැහෙත්
අගමැතිතුමාත් ආපසු එන්නට ප්‍රථමයෙන්
ඒ නියෝගය ක්‍රියාත්මක කළා. ඒ උප
තැපැල් කාර්යාලයෙ තැපැල් ස්ථානාධිපති
මහත්මයාට අවහිර කරන අවදියෙ මා මේ
කාරණය ගැන අගමැතිතුමාටත් දන්වා
තිබුණා. වාඩුව ගැනීමට කටයුතු කරන විට,
පරාජිත අපේක්ෂකයන්ගේ වුවමනාකම්
ඉෂ්ට කරන්නට කටයුතු කරන විට මේ
ඇමතිවරුන්ට මොන තරම් පහත් තත්ත්වයකට
වැටෙන්නට පුළුවන්ද කියා මේ කාරණයෙන්
හොඳට අවබෝධ කර ගන්න පුළුවන්.
රජයේ වැඩ පිළිබඳ ඇමතිවරයා කියූ
තවත් දේවල් ගණනාවක් තිබෙන නමුත්
අයවැය ලේඛන විෂයේදී ඒවා ඉදිරිපත්
කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන නිසා
මගේ කථාව දැන් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 5.39

එස්. එම්. රාජමානික්කම් මයා.
(පද්ධිවිද්වතු)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி
ருப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddiruppu)

உப சபாநாயகர் அவர்களே, ஆறுவது பாரா
ளுமன்றத்தின் இரண்டாவது கூட்டத் தொட
ரின் சிம்மாசனப் பிரசங்க விவாதத்திலே ஒரு
சில வார்த்தைகள் கூற வாய்ப்புக் கிடைத்த
தையிட்டு நான் சந்தோஷப்படுகின்றேன்.

இலங்கையின் அரசியற் சரித்திரத்தில் 1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1965 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள காலம் சரித்திர பூர்வமானது என்பதே எனது அபிப்பிராயம். இந்தக் காலத்திலே, இலங்கையின் அரசியலில் மக்களின் எளிய உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி அரசியல் நிர்வாகத்தையும் அதிகாரத்தையும் அரசியல் வாதிகள் கைப்பற்ற முயன்ற சரித்திரத்தையும் மக்களின் உன்னதமான எண்ணங்களையும் கற்பனைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் கொண்டு அரசியல் ஆட்சியை மீட்டிய சரித்திரத்தையும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. 1956 ஆம் ஆண்டிலே மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஆட்சி பீடத்துக்கு வந்ததன்பின் இந்நாட்டிலே மக்கள் சமூக வேற்றுமையினால், சமய வேற்றுமையினால், மொழி வேற்றுமையினால் சின்னாபின்னமாகச் சிதைவடைந்து, நாட்டின் முன்னேற்றமும் பொருளாதாரமும் குன்றிக்கொண்டிருந்த நேரம் ஒரு பள்ளத்தாக்கில் சென்றுகொண்டிருந்தது.

டிருந்ததை நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அன்று ஆட்சிபீடத்தில் ஏறிய பிரதம மந்திரி என்றால் என்ன, அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்த அங்கத்தவர்கள் என்றால் என்ன, அவர்கள் இந்நாட்டிலே வசிக்கும் மத, மொழி, இன வேறுபாடுகளைக் கொண்ட மக்களிடையே உள்ள பேதங்களைப் பிரயோசனப் படுத்தி அவற்றின் மூலம் ஆட்சிபீடத்திலேறி ஒரு பிளவு நிலைமையை இந்நாட்டிலே நிரந்தரப்படுத்த முயன்றார்கள். ஒன்பது ஆண்டுகளாக நாம் இந்நாட்டில் ஒற்றுமையின்மையையும் மொழி, மத, இன வேறுபாடுகளையும் பொருளாதார மந்தத்தையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. 1960 ஆம் ஆண்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் இந்த நிலையை மாற்றும் என நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், அவர்கள் இந்த நிலையை மாற்றக்கூடிய சூழ்நிலைகளை ஆரம்பத்திலே ஏற்படுத்திய போதிலும் ஒரு சில காலத்துக்குள் தங்களது உண்மையான உருவத்தைக் காண்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். 1956 ஆம் ஆண்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கம் சென்ற அடிப்பாதையில் அவர்களும் சென்று, துவேஷ நிலையை ஏற்படுத்தி, மக்களைச் சின்னாபின்னப்படுத்தினார்கள். இதனால் நாட்டின் முன்னேற்றம் குன்றியது மாத்திரமன்றி, இந்நாட்டிலே இனத் துவேஷமும் பாதுகாப்பின்மையும் பயங்கர வாழ்க்கையும் தாண்டவமாடத் தொடங்கின.

ஆகவே, 1964 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் இந்நாட்டு மக்கள்,—அவர்கள் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலென்ன, எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலென்ன, எந்த மொழியைப் பேசுவார்களாக இருந்தாலென்ன—சுய புத்தி உள்ள அவர்கள் இந்நாட்டிலே ஒரு சுமுகமான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும், ஒரு சுமுகமான அரசாங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும், இந்நாட்டிலே அமைதியும் பாதுகாப்பும் ஜனநாயகமும் நிலைக்க வேண்டும், இந்நாட்டிலே எல்லா மக்களும் ஒன்றாக வாழ வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். ஆகவேதான், 1965 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட தேர்தலிலே இன்று தேசிய அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் பிரதிநிதிகள் அமோகமான வெற்றியைப் பெற்றார்கள். அவர்கள் இந்நாட்டிலே ஜனநாயகத்தையும் ஒரு பாதுகாப்பான நிலையையும் ஏற்படுத்தவும், மொழி, மத ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தவும் இன்று ஒன்றாகக் கூடியிருக்கின்றனர்.

அனுபவங்களுக்கான காலம் :

இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் தேசிய அரசாங்கமானது இந்த நாட்டு மக்களுடைய உயர்ந்த சிந்தனைகளையும் எண்ணங்களையும் கற்பனைகளையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது. 1956 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டது போன்ற அரசாங்கங்களுக்கு இந்த நாட்டில் இனிமேல் இடமில்லை என்பதே எனது கருத்தாகும். நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கக்கூடிய ஓர் அரசாங்கமாகத்தான் இன்று தேசிய அரசாங்கம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறதென்பதே பொது மக்களது கருத்தாகும். பொது மக்களது பாதுகாப்பையும் நலனையும் கருத்திற் கொண்டு இந்த நாட்டில் இன, மத, சமூக ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தியுள்ள இன்றைய தேசிய அரசாங்கமானது சரித்திரத்தில் இடம் பெற்று மிக நீண்ட காலம் ஆட்சி செலுத்தும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

தேசிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த பின்னர் நிகழ்த்தப்பட்ட இரண்டாவது சிம்மாசனப் பிரசங்கம் பற்றி இங்கு விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வருடம் நிகழ்த்தப்பட்ட சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் பல நல்ல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த நாட்டின் எதிர் காலத் தேவைகள் எவை எவை பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைச் சிம்மாசனப் பிரசங்கம் எமக்குச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. அத்துடன் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்த பல திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்வது பற்றியும் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த நாட்டிலிருக்கும் சமுதாய பழக்க வழக்கங்களில் எவற்றைச் சட்டரீதியாக ஒழிக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும், மக்களின் விவசாய, கைத்தொழில் துறைகளில் எவ்வாறு முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்பது பற்றியும் விபரிக்கும் விதத்தில்தான் இந்த வருட சிம்மாசனப் பிரசங்கம் அமைந்துள்ளது.

இவ்வருட சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தைப் பற்றி எதிர்க் கட்சி அங்கத்தவர்கள் பலவாறாக விபரித்துள்ளார்கள். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தவர்களில் பலர் இவ்வருட சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தை மிக மிக நீண்டதொரு சிம்மாசனப் பிரசங்கமென்றும் அதனைக் கேட்பதற்கே மிக நீண்ட நேரமெடுத்த தென்றும், இத்தகைய நீண்டதொரு சிம்மாசனப் பிரசங்கம் அவசியமற்றதென்றும் விபரித்தார்கள். இத்தகையதொரு நீண்ட சிம்மாசனப்

சீதூதி ஸேச்சை பிழிவடி விவடி

பிரசங்கத்தைத் தேசிய அரசாங்கத்தினர் வழங்கியதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. கடந்த ஒன்பது வருடங்களாகப் பதவியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் “நாங்கள் அதைச் செய்வோம் இதைச் செய்வோம், அதைச் செய்யப் போகிறோம் இதைச் செய்யப் போகிறோம்” என்று வாயளவில் மட்டும் கூறிய பல விஷயங்களை எந்த வகையில் முடித்து வைக்கப்போகிறோம் என்று இவ்வருட சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் தேசிய அரசாங்கம் கூறியுள்ளது. உதாரணமாக, இந்த நாட்டுச் சிறுபான்மை இனத்தவர்களது—குறிப்பாகத் தமிழ் பேசும் மக்களது—மொழிப் பிரச்சினை பற்றி கடந்த காலங்களில் பதவியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் தமது சிம்மாசனப் பிரசங்கங்களில் குறிப்பிட்டதுடன் மட்டும் நின்றுவிட்டன. கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளிலும் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க அவர்கள் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. பிரதேச சபைகளை ஏற்படுத்துவது பற்றியும் கடந்தகாலச் சிம்மாசனப் பிரசங்கங்கள் குறிப்பிட்டதுண்டு. ஆனால், பிரதேச சபைகளை ஏற்படுத்த எவ்வித நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டது கிடையாது.

இப்படியாகப் பல குறைகளை முன்னாள் அரசாங்கத்தினர் விட்டிருக்கிறார்கள். “இதைச் செய்வோம், அதைச் செய்வோம்” என்று அவர்கள் மக்களை ஓரளவு ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று தேசிய அரசாங்கம், சென்ற அரசாங்கம் தனது சிம்மாசனப் பிரசங்கங்களில் செய்வோமென்று குறிப்பிட்டுச் செய்யாமல் விட்டவைகளையும், இன்னும் குறிப்பிடாமல் விட்டிருந்தவைகளையும் செயலாற்றத் துணிந்திருப்பது ஒரு விசேட அம்சமாகும். இதை ஆங்கிலத்திலே சொல்வதானால் “Blue print for future action of this Government” எனக் கூறலாம். இது, தேசிய அரசாங்கம் எதிர் காலத்திலே அமுல் நடத்த விருக்கும் ஒரு திட்டம் என்று நான் கூறுகிறேன். ஆகவே, இச்சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தை ஒரு நீண்ட பிரசங்கம் என்றோ இப்படியான ஒரு நீண்ட பிரசங்கத்தைச் செய்திருக்க வேண்டியதில்லையென்றோ யாரும் கூறினால் அவர்கள் அறியாமையால் அப்படிக்கூறுகிறார்கள் என்றுதான் நான் கூறுவேன்.

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூறிய பல கண்டனங்களை ஆராய்ந்தால், அவர்கள்

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්‍රී භූතී යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[රුසමානික්කම් මයා.]

யந்தால், அவை சென்ற அரசாங்கம் செய்யாமல் விட்ட செயல்களை இந்த அரசாங்கம் தனது ஆயுட்காலமாகிய கடந்த பதினாறு மாதங்களிற் செய்து முடிக்கவில்லை என்று குறைகூறுவனவாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பது புலனாகும். ஒன்பது வருட காலம் ஆட்சி செய்த ஓர் அரசாங்கத்தினால் செய்து முடிக்க முடியாத விஷயங்களை எந்த ஓர் அரசாங்கத்தினாலாவது பதினாறு மாத காலத்தில் செய்து முடிக்க முடியுமா என்று நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியிருந்தும், இந்தத் தேசிய அரசாங்கம் இந் நாட்டுக்குச் செய்திருக்கும் பல செயல்களைக் கவனித்துப் பார்த்தால், அரசாங்கம் பதினாறு மாத காலத்தில் மிகக் கூடிய செயல்களைச் செய்திருக்கின்றது என்றுதான் கூறவேண்டும். ஆகவே, தேசிய அரசாங்கம் எதிர்காலத்தில் பல பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் என்பதே என்னுடைய நம்பிக்கை.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இந்நாட்டிலே தாண்டவமாடிக் கொண்டு இருக்கின்றது. பிரதானமாக, படித்த வாலிபர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு விமோசனமளிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் கிருஷிகம், கைத்தொழில் முதலிய பல திட்டங்களை உருவாக்கி பலவிதமான தொழில்களை யளிக்கும் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

இன்று விவசாயிகள் பண்டைய முறைகளைக் கையாள்வதனாலும் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாமையாலும் தக்க பாதைகள் இல்லாமையினாலும் பல விதங்களில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளது கஷ்டங்களை நீக்கி, நவீன முறைகளை அனுபவித்து விவசாயம் செய்வதற்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு, தொழிலாளர்கள் தத்தம் தொழில்களை நவீன முறையில் கையாள்வதற்குத் தக்க வழிகளை தேசிய அரசாங்கம் எதிர்காலத்தில் செய்யும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

சென்ற பல ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலே
யிருந்த பயங்கரத்தையும் நம்பிக்கைக் குறை
வையும் பாதுகாப்பின்மையையும் மாற்றி
இன்று ஒரு பாதுகாப்பான நிலைமையை
தேசிய அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.
அப்படியிருக்கும் இந்த நிலையை இன்றும்
பலப்படுத்தி மக்கள் அமைதியாகவும் எழுதிக்

மாகவும் இருப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசாங்கம் மேலும் மேலும் கையாள வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய வேண்டுகோள்.

கௌரவ உப சபாநாயகரவர்களே, இன்று நாட்டிலே என்றுமில்லாதவாறு ஒரு சமூகமான, சமாதானமான சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. இந்த நிலை ஏற்படுவதற்குப் பிரதான காரணம் எங்களுடைய பிரதமர் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்நாட்டிலே சமூக ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி, சமூக ஒற்றுமையின் மூலம் இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றவேண்டுமென்பதும் இந்தச் சமூக ஒற்றுமை நிலைத்து அதனால் பொருளாதாரமும் தொடர்ந்து வளரவேண்டுமென்பதும் அவருடைய அவாவாகும் என்பதை அவர் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே, திருவாளர் டட்ளி சேனாநாயக்க அவர்கள் இந்நிலையைக் கடைப்பிடித்து, அதனைத் தளரவிடாது செயலாற்றுவாரானால் இந்நாட்டிலே ஒரு சமூகமான பரிபாலனம் அமைவதோடு, இந்நாட்டின் அரசியலைப் பல காலங்களுக்குக் கொண்டு நடத்தக்கூடிய ஆதரவும் அவருக்கு இந்நாட்டு மக்களிடமிருந்து கிடைக்கும் என்பதே எனது நம்பிக்கை.

நான் இன்னும் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. இச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தந்த மைக்காக உங்களுக்கு நன்றி கூறி எனது குறிப்புரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

අ. හා. 5.54

රාජා වෙලේගම මයා. (මොනරාගල)
(திரு. ராஜா வெலேகம்—மொனராகலை)
(Mr. Raja Welegama—Monaragala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පසු
ගිය මහා මැතිවරණයෙන් පසුව පැවැත්
වුණු දෙවැනි රාජාසන කථාව පිළිබඳ විවාද
යට සහභාගී වීමට අවස්ථාව ලබාදීම ගැන
පළමුකොටම මා තමුන් තාන්සේට ස්තූති
වන්නා වෙතම. විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථා
වේදී මා විසින් සඳහන් කළ යුතු වැදගත්
කරුණක් තිබෙනවා. එනම්, මා නියෝජ්‍යය
කරන කොට්ඨාශයට යාබද කොට්ඨාශය
නියෝජ්‍යය කරන ගරු බිබිලේ
මන්නිතුමාන් (ආර්. ඇම්. ධර්මදස බණ්ඩා
මයා.) තවත් පසකින් මා නියෝජ්‍යය
කරන කොට්ඨාශයට යාබද කොට්ඨාශයක්
නියෝජ්‍යය කරන ගරු කොළොන්නේ

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

මන්ත්‍රීතුමාන් (සී. එන්. මැතිවි මයා.) මේ රාජ්‍යයක කථාව පිළිබඳ ස්තුති යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීම හා ස්ථිර කිරීමයි. විශේෂ යෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී මා ඒ දෙපොළට ස්තුති කරනවා. ඒ දෙදෙනාත් මා වාගේම නවක මන්ත්‍රීන් දෙපොළක්. එමෙන්ම ස්තුති යෝජනාව සම්බන්ධව ඒ දෙපොළ කළ කථා දෙක එක හා සමාන තත්ත්වයක පවතින අපේ ප්‍රදේශවල අවශ්‍යතාවයන් පෙන්වා දෙමින් ඉතා සාරවත් ලෙස පැවැත්වීම ගැන මේ අවස්ථාවේදී නැවත වරක් ඒ මන්ත්‍රීවරුන් දෙපොළට මා ස්තුති කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ කථාව ආරම්භ කරන්න මන්තෙන් මගේ වැඩිහිටි මන්ත්‍රීවරයෙක් වන මා මිත්‍ර පදිරිප් පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. එම්. රාස මානික්කම් මයා.) කරන ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් කරුණක් දෙකක් කියන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. මහජනයාගේ පහත් හැඟීම් අවුස්සා බලයට පත්වූ රජයක් 1956 දී ඇති වුණා යයි එතුමා විසින් කියන්න යෙදුණා. තමුන්නාන්සේලා කීදෙනෙක් ඒ කථාවට ඇහුම්කන් දිගෙන හිටියද කියා මා දන්නෙ නැහැ. එදා පැවැති රජය කෙරෙහි එතුමා එවැනි හැඟීමක් ඇති කරගෙන තිබෙනවා නම් ඒ ගැන මගේ බලවත් කනගාටුව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. ඊට හේතුව මෙයයි : 1956 අවුරුද්දේ සහ ඊට කලින් අවුරුදුවලත් රටේ ඇතිවූ උද්ඝෝෂණය මොකක්ද කියන එක තමුන්නාන්සේලාට මතක ඇති. ඒ දිනවල ප්‍රධාන වශයෙන් තිබුණු උද්ඝෝෂණය නම් අපේ රටට නිදහස ලැබුණාට පසුව සිංහල භාෂාවට රාජ්‍ය භාෂා තත්ත්වය එහෙම නැත්නම් ප්‍රධාන භාෂා තත්ත්වය ලැබුණේ නැත කියන එකයි. ඒ කියන්නේ සිංහල භාෂාවට තැනක් ලැබුණේ නැත කියන උද්ඝෝෂණයයි. ලංකාවේ එකම රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල විය යුතුය කියා ඒ කාලයේ විශාල උද්ඝෝෂණයක් තිබුණා; පෙළපාලි පැවැත්වුණා; මහජන රැස්වීම් පැවැත්වුණා. ඒ බව අපට මතකයි. මා පදිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් එක් ප්‍රශ්නයක් අහනවා. එතුමා අද දෙමළ භාෂාව ගැන

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කැගහනවා. එහෙනම් එදා මේ රටේ සිංහල ජනතාව තමන්ගේ මව් භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කරන්න ඕනෑ යයි දැරූ හැඟීම පහත් හැඟීමක්ද කියා මා එතුමාගෙන් අහනවා. ඒ සමගම සිංහල භාෂාව පිළිබඳව තමුන්නාන්සේලා අද දරන හැඟීම කොයි විධියේ එකක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

එමෙන්ම 1956 අවුරුද්ද බුද්ධ ජයන්ති වර්ෂය බව කාටත් මතක ඇතුළුව සැකයක් නැහැ. එමෙන්ම බෞද්ධාගමට තැනක් දෙන්නට ඕනෑය යන ලොකු උද්ඝෝෂණයක් ඒ කාලයේ රටේ තිබුණා. ඔන්න ඔය විධියට සිංහල භාෂාවට, සිංහල සංස්කෘතියට හා බෞද්ධාගමට තැනක් දෙන්නට ඕනෑය කියන විශාල මහජන මතයක් ගොඩනැගී ආ නිසා තමයි, 1956 දී එවකට තිබුණු රජය පෙරළා මහජන එක්සත් පෙරමුණු රජය නමින් අලුත් රජයක් බිහි වුණේ. එදා සිටි නායකයෝ මහජනයාගේ පහත් හැඟීම් ඇවිස්සුවාය කියා අද පදිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා නම් එතුමා කියන ඒ පහත් හැඟීම් හැටියට අපට පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ ඔන්න ඔව්යි. ඒවා පහත් හැඟීම් හැටියට එතුමා සලකනවා නම්, අද එතුමාගේ පක්ෂය ගෙන යන මේ ජාතිවාදී අරගලය නැත්නම් උද්ඝෝෂණය ඊට වඩා පහත් දෙයක්ය කියන එකයි මට මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට තිබෙන්නේ. වෙනත් ජාතියක් හෝ සුළු ජාතියක් පහත් කොට කථා කරන්න මා කැමති නැහැ. එහෙත්, මේ රටේ වැඩි ජනතාවගේ භාෂාව වූ සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමට හා බෞද්ධාගමට තැනක් දීමට කටයුතු කිරීම මහජනයාගේ පහත් හැඟීම් අවුස්සා බලයට පත්වීමක්ය කියා එතුමා කල්පනා කරනවා නම්, මට කියන්න තිබෙන්නේ සුළු ජාතියක් වශයෙන් ඔවුන් කරගෙන යන උද්ඝෝෂණය ඊටත් වඩා පහත්ය කියන එකයි. එමෙන්ම 1956 න් පසුව මේ රටේ සාමය කඩ වුණාය, ජාතිවාදය ඇති වුණාය, නොයෙක් විධියේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා ඇති වුණාය, අවිනිශ්චිතතාවය ඇති වුණාය යනාදී දේ එතුමා කිව්ව. එහෙනම් 1960 දී ඒ අය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ආධාර කළේ එවැනි පරිසරයක් තිබෙන බව දැන

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රාජා වෙලේගම මයා.]

ගෙන තේද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ කාරණය සඳහා මගේ කාලය වැඩි වශයෙන් යොදවන්නට මා කැමති නැහැ. දේශපාලන පක්ෂ අතර මේ රටේ තිබෙන්නේ ජාතිවාදී පක්ෂ දෙකයි. එයින් එකක් පෙරමුණේ පක්ෂය. අනික ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ. අපේ හැඟීමේ හැටියට ලංකාවේ තිබෙන දේශපාලන පක්ෂ අතුරින් ජාතිවාදී පක්ෂ හැටියට හොඳින් කැපී පෙනෙන්නේ ටේපරල් පක්ෂය හා ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ යන පක්ෂ දෙක පමණයි. අද ඒ පක්ෂ දෙකම සම්බන්ධ කරගෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂය පවත්වාගෙන යන මේ ජාතික ආණ්ඩුවේ තත්ත්වය ව්‍යාකූල බව, අසඹර බව, අපට අකැමැත්තෙන් වුනත් ප්‍රකාශ කරන්න සිදු වී තියෙනවා. ඒ නිසා ජාතික රජය ගැන අපට ඒ තරම් විශ්වාසයක් තබන්නට බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පදිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (එස්. එම්. රාසමානික්කම් මයා.) මීට වඩා දීර්ඝ පිළිතුරක් දෙන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. අවශ්‍ය වෙන්න කරුණු කීපයක් ගැන පමණක් සඳහන් කර මගේ කථාව කෙටි කරන්න මම බලා පොරොත්තු වෙනවා.

රාජාසන කථාවේ ඇතුළත් නොයෙකුත් කරුණු සම්බන්ධව දෙපාර්ශ්වයේම වැඩි හිටි උගත් මන්ත්‍රීවරුන් විශාල පිරිසක් විසින් වර්ණනාත් එසේම විවේචනත් ඉදිරිපත් කරන්න යෙදුනා. මා විශේෂ යෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් එක යෝජනාවක් ගැන මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නයි.

ලබන වර්ෂයේදී කුඹුරු අක්කර 35,000 ක් පමණ අස්වැද්දීම සඳහා ජලය සැපයීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියා රාජාසන කථාවේ එක යෝජනාවක් තියෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ගොවිතැන් කෙරෙන ප්‍රදේශයකින් එන—ගොවි ජනතාව නියෝජනය කරන—මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මේ යෝජනාව ගැන මා ඉතාම සතුටට පත් වන්නට ඕනැ. නමුත් මට මේ සම්බන්ධයෙන් ඒ තරම් සතුටට පත් වන්නට බැරි හේතුවක් තියෙනවා. මේ දක්වා මේ රටේ කුඹුරු අස්වැද්දීම නිබන්ධනය වෙමින් තිබෙන බවට දැනට වැඩි වැඩි ප්‍රයෝජනයක්

පිළිබඳව, ජනපද ව්‍යාපාර ඇති කිරීම පිළිබඳව, දකින්නට තිබෙන දියුණුව ගැන කල්පනා කරන විට ලොකු හයක්, කනගාටුවක්, ඇති වෙනවා. අවුරුදු 10කට 15 කට පෙර අස්වැද්දා තිබුණ කුඹුරු අස්වැද්දීම සඳහා ජලය සැපයීමට ප්‍රතිසංස්කරණය කර තිබෙන වැඩියටතේ වී ඇටයක්වත් නිපදවන්න බැරි ප්‍රදේශ තිබෙනවා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේත් එවැනි ප්‍රදේශ එමට තිබෙනවා. ජනපද ව්‍යාපාරය බොහෝ දුරට අසාර්ථක වී තිබෙන බව තමුන් නාත්සේලා දන්නවා ඇති. විශේෂයෙන්ම බොහොම වර්ණනා කර විශාල මුදලක් වැය කර ඇරඹූ ගල් ඔය ව්‍යාපාරයේ පවා නොයෙකුත් අඩුපාඩු තිබෙන බව පසුගිය අයවැය විවාදයට සහභාගි වූ අපට දැන ගන්න ලැබුනා. ඒ නිසා මේ යෝජනා කර තිබෙන කුඹුරු අක්කර 35,000 අස්වැද්දන්නට ශාමේදී බොහොම කල්පනාවෙන් කටයුතු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය කාලය තුළදී ඉඩම් සංවර්ධනය හා වාරිමාගී කටයුතු භාරව සිටි ඇමතිතුමා මයි, අදත් ඒ කටයුත්ත භාරව සිටින්නෙ. එතුමා යටතේ මේ කුඹුරු අක්කර 35,000 අස්වැද්දීම කරන්න ගියොත් එය මොන විධියේ ඉරණමකට පත් වේද යන්න අපට විශාල සැකයක්. අළුතෙන් වැඩි ප්‍රතිසංස්කරණය කොට කුඹුරු අස්වැද්දන්නට යන විට නොයෙකුත් ප්‍රදේශවල දක්ෂ ගොවීන් තමයි, පවුල් කාර ලමයින් සහිත ගොවීන් තමයි, ඒ සඳහා තෝරා ගන්නෙ. නොයෙකුත් පළාත්වල දක්ෂ ගොවීන් ඒ ජනපදවලට ගෙන ගොස්—ඒ දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට ගෙන ගොස්—ඔවුන්ට නොයෙකුත් අපහසුකම්වලට මුහුණ දෙන්නට සලස්වා තිබෙනවා, ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ කිසිම ක්‍රමානුකූල සැලැස්මක් නැති නිසා. කුඹුරු අස්වැද්දීම ගැන තමුන් නාත්සේලාගේ පසුගිය රාජාසන කථාවෙන් කියා තිබුණා. මේ කුඹුරු අක්කර 35,000 අස්වැද්දීම කරනවාද යන්න ගැන විශ්වාසයක් තිබුනත් නැතත්, මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ කුඹුරුවලට ඉඩම් සෑදුනම් කිරීමේදී කල්පනාකාරී විය යුතු බවයි. එසේ කල්පනාකාරී වුනේ නැත්නම් ගොවිතැන් කරන්නට බැරි වෙනවා. කැලේ

අමුණකරුගේ කථාව :

නොගෙන ඒව විනාශ වී යනවා. ඒ නිසා ඒ ගැන තමුන්තාත්සේලාගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කෘෂි කර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාව තුළ ඉන්න නිසා එක් තරා කාරණයක් මතක් කරන්න කැමතියි. පසුගිය දවස්වල පුවත්පත්වල තිබුණා, නැගෙනහිර පළාතේත්, බිබිලේ, මොණරාගල වැනි ප්‍රදේශවලත් නිපදවන වී නැගෙනහිර වෙරළෙන් ඉන්දියාවට යවනවාය කියා. එය කොයි තරම් දුරට ඇත්තද කියා මම දන්නේ නැහැ. පුවත්පත්වල පළ වූ ඒ කාරණය ගැන කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරනවාය කියා තිබුණා. මම ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. ගරු ඇමතිතුමා ඇතුළු ජාතික රජයේ අතිකුත් අය කියනවා, අපි ජාතික සමගිය ඇති කර තිබෙනවාය, ආර්ථික දියුණුව ඇති කර ගැනීමට ජාතික සමගිය අවශ්‍යය, කියා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ විධියට ජාතික සමගියක් ඇති වී තිබෙන අවස්ථාවේදීද නැගෙනහිර වෙරළින් මේ විධියට හාල් පිටරට යවන්නේ? හාල් වැඩි වැඩියෙන් නිපදවන්න ඕනෑ අවස්ථාවේදී, හැම හාල් ඇටයක්ම ආරක්ෂා කර ගන්න ඕනෑ අවස්ථාවේදී හාල් පිටරට යවන්නේ නැගෙනහිර පළාතෙන් නොවේද කියා මම ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ජාතික සමගියක් තියෙනවා නම්, අපේ රටය, අපේ ප්‍රදේශය, කියා පොදු හැඟීමක් තියෙනවා නම්, හාල් ඇටයක් හෝ පිටරට යැවීමට මොන විධියකින්වත් ඉඩක් නොතබන්නට ඕනෑ. මේ රජය ජාතික සමගිය සම්බන්ධයෙන් මොනව හිතාගෙන වැඩ කළත් මෙවැනි කටයුතු ගැන හොඳ අවධියෙන් සිටින ලෙස මම විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එක් අතකින් උතුරු වෙරළෙන් කල්ලතෝනින් අපේ රටට ගොඩ බහිනවා. අනෙක් අතින් අපේ රටේ වියලි කලාපයේ නිපදවෙන වී ටික හොර බෝට්ටුවලින් ඉන්දියාවට යැවෙනවා. ඉන්දියාවේ දැනට පවතින තදබල දුර්වික්ෂය නිසා වැඩි වශයෙන්ම මේ විධියට හාල් ඉන්දියාවට යැවෙන බව ඒ පුවත් පත් වාර්තාවේ විශේෂයෙන් කියා තිබුණි. රටේ මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනව නම් කුඹුරු අක්කර

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

35,000 ක් නොවෙයි මුළු ලංකාවම අස්වැද්දුවත් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් අත් නොවන බව මෙහිදී විශේෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදන සම්බන්ධයෙන් මේ රාජ්‍ය සභාවෙහි සඳහන් වී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදන සම්බන්ධයෙන් අද තිබෙන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලන විට අපට කිසිසේත් සතුටු වන්නට පුළුවන් කමක් නැති බව පෙනී යනවා. තේ දළ වලත් ඒවගෙම රබර් පොල් ආදී ද්‍රව්‍ය වලත් මිළ අද ඉතා පහළ මට්ටමකට බැස තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම උඩරට ප්‍රදේශ වල තේ දළ රාත්තලක මිළ ශත 17, 18 තරම් පහළ බැස තිබෙනවා. පහත් ප්‍රදේශ වල ඊටත් වඩා අඩුයි. මේ තත්ත්වය නිසා මේ රටේ තේ දළ නිෂ්පාදකයෝ, විශේෂයෙන්ම සුළු තේ වතු හිමියෝ අද ඉතාමත් අනතුරුදායක තත්ත්වයකට පත්ව සිටිනවා. මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගන්නට මේ රජයට වුවමනා නම් විදේශ විනිමය වැඩි කර ගන්න වුවමනා නම් වහාම මේ තේ දළ මිළ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ඒවගේම තේ රබර් පොල් ආදියේ මිළ සම්බන්ධයෙන් නිසි පියවරක් ගන්න හැටියට මම ඉල්ලා සිටිනවා.

නින්දගම් පිළිබඳවත් මේ රාජ්‍ය සභාවෙහි සඳහන් කර තිබෙන නිසා ඒ ගැනත් කරුණු කිපයක් මතක් කරන්න ඕනෑ. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයෙහි නින්දගම් විශාල ප්‍රමාණයක් තියෙනවා. ඒවායින් සමහරක් පෞද්ගලික ඉඩම් හිමියන්ට අයිතිවත් තවත් සමහරක් විහාර දේවාලගම්වලට අයිතිවත් පවතිනවා. මේ රටේ ජනයා ජාතිකානුකූලයෙන්, දේශානුරාගයෙන් ඔප් නැංවී විදේශික ආධිපත්‍යයෙන් රට මුදු ගන්නට කොයිතරම් ලොකු සටනක් කළා ද යන වග බිබිලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් මේ රාජ්‍ය සභාව විවාදයෙහි සඳහන් කළා. එදා මේ රට යටත් කරගෙන සිටි සුදු පාලකයින්ට විරුද්ධව එවැනි සටනක් මෙහෙයවූ විරෝධාර සිංහලයින්ගෙන් සුද්දන් පළි ගත්තේ කොහොමද? එදා ඉදිරියට ආ සිංහලයින් සමූලඝාතනයෙන්ම නැති කර දමා ඒ අයගේ පවුල්, ඉඩකඩම්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රාජා වෙලේගම මයා.]

සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ කළා. එදා සුද්දන්ට ගැනි කම් කළ පන්දම් ඇල්ල දේශ දෝහි සිංහලයින්ට අර ඉඩකඩම් අක්කර සිය ගණනින් නින්දගම් වශයෙන් බෙදා දුන්න. අදත් ඒ ඉඩම්වල තත්ත්වය ඒ විධියමයි. නින්ද ගම්වල පදිංචිකරුවන්ට ඒ ඉඩම් ලබා ගැනීමට කටයුතු සලස්වන්නට මේ රජය කල්පනා කිරීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙතව. පසුගිය රාජාසන කථා වෙහි මේ නින්දගම් ප්‍රශ්නය සඳහන් වී තිබුණි. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මොකද වුණේ? මේ ප්‍රශ්නය රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් කර තිබුණ නමුත් එය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට කිසිම නීතියක් සකස් කළේ නැ. නින්දගම් හිමියන් මේ කාරණය රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වී තිබෙනු දුටු හැටියට සමහර නින්දගම්වල පදිංචිව සිටිය මිනිසුන් පන්තා දැමීමට උත්සාහ කළා. තවත් සමහරුන් පන්තා දැමීම. එපමණක් නොවෙයි, සමහර ඉඩම් හදිසි යේම ඉතාම අඩු මිලට—අක්කරය රුපියල් 100 ට 200 ට—විකුණා දැමීම. අළුත් අයිති කාරයින් ඇවිත් පදිංචි කාරයින්ට හිරි හැර කරන්නට පටන් ගත්ත. එමනිසා මේ කාරණය රාජාසන කථාවට ඇතුළත් කිරීමට පමණක් නොව නියම වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පියවර ගන්නා ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ ප්‍රදේශයේ කතරගම දේවාලය අසල අක්කර 2,000 ක පමණ බිම් ප්‍රමාණයක් තියෙනවා. ඒවා යෙහි අද බොහෝ දෙනෙක් පදිංචි වී සිටිනවා. ඒ පදිංචි කරුවන්ට, රජයේ ඉඩම්වල පදිංචි වී සිටින කට්ටිකරුවන්ට ලැබෙන කිසිම සහනයක් ලැබෙන්නේ නැ. කට්ටිකරුවකුට අක්කර දෙකක පමණ ඉඩමක් ලැබෙනවා, කටු කම්බි ලැබෙනවා, ගෙයක් වැසිකිළියක් හදා ගන්න ආධාර ලැබෙනවා, ලීදක් කපා ගන්න ආධාර ලැබෙනවා. මේ ප්‍රදේශයේ ඉතාම සරුසාර ඉඩම් තිබෙන්නේ නින්ද ගම්වලට අයිතිවයි. විහාර දේවාලගම්වලට අයිතිවයි. ඒවායෙහි දහස් ගණනින් පදිංචි වී සිටින ජනතාවට රජයේ කිසිම පහසුකමක් ලැබෙන්නේ නැ, ඒව රජයේ ඉඩම් නොවන නිසා. විහාර දේවාලගම්වල ඉඩම් රජයට පවරා ගන්නයයි මම කියන්නේ නැ. නමුත් ඉඩම් අධිකාරීන් සමග මේ කාරණය ගැන සාකච්ඡා කොට

විහාර දේවාලගම්වල පදිංචිව සිටින ජන තාවට කිසියම් සහනයක් සලසා දී ඔවුන්ට ශිෂ්ට මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් හිස ඔසවා සිටිය හැකි වන පරිදි වාරිමාර්ග ආදී පහසුකම් සලසා දෙන හැටියට මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මගේ කථාව මීට වඩා දීර්ඝ කිරීමට මම අදහස් කරන්නේ නැ. මට මෙම අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමාටත් මගේ කථාවට ඇහුම්කන් දුන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් හෘදයංගම ස්තූතිය පළ කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 6.10

එස්. බී. හේරත් මයා. (හිරියාල)
 (திரு. எஸ். பி. ஹேரத்—ஹிரியால)
 (Mr. S. B. Herat—Hiriyala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ප්‍රථම යෙන්ම මම තමුන් නාත්සෙට ස්තූතිවන්ත වෙතව මට මෙසේ කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන. මම මේ අවස්ථාවෙදි ඉතා පුදුමයට පත් වෙතව අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙ ගරු මන්ත්‍රීවරු මෙම ආණ්ඩුව මගින් කර ගෙන යන වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් මේ විධියට විවේචනය කිරීම ගැන. පසුගිය අවුරුද්ද තුළදි අප කර තිබෙන වැඩ දෙස බලන විට ඒ අයට ජේතව ඇති, එතෙක් ප්‍රපාතයට වැටී සිටි රට මේ ආණ්ඩුව මගින් එම ප්‍රපාතයෙන් ඇද ගනු ලබන බව. එම නිසා මේ ආණ්ඩුව විසින් ගෙන යනු ලබන මෙම වැඩ කටයුතු මේ ආකාරයට විවේචනය කරන්න ඒ අය ඉදිරිපත් වන්නේ අපේ මතු දියුණුවත් අපේ දූ දරුවන්ගෙ මතු දියුණුවත් කඩා කප්පල් කර දැමීමට වෙන්ට ඇත කියා මා සිතනවා. ඒ කාලෙ මෙම ගරු සභාවෙ ඉස්සරහ ආසනවල සිටි ඇමතිවරුන්, එම පක්ෂයෙ අතිකුත් ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන්, තව දුරටත් කියනවා නම් එම අයගෙ පන්දම්කාර මහත්වරුන් පසුගිය මැතිවරණයෙදි මගෙ ආසනයට ඇවිත් වේදිකාවල නැගී කථා කළේ, ඒ අයගෙ ප්‍රතිපත්ති මොනවාද කියා පෙන්වා දීමට නොවෙයි. මා සිතනවා, ඒ අයට ප්‍රතිපත්ති නොතිබුණු නිසා වෙන්ට ඇති ඒවා ගැන කතා නොකළේ කියා. හොඳයි මොනවාද ඒ අය ඇවිත් වේදිකාවල නැගී කතා කළේ?

අභ්‍යන්තරකාරකයාගේ කථාව :

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අපේක්ෂකයන්ගේ පවුල්වලට නින්දා කිරීම පිණිස නොයෙකුත් විධියේ අපහාස, නොයෙකුත් විධියේ කුණු සරුප කතා කළා. ඒවාගේම නොයෙකුත් විධියේ බොරු චෝදනා ඉදිරිපත් කළා. ඒ නිසා මගේ මුල් රැස්වීම්වලදී ටිකක් දුරට කලබල ඇති වුණා. නමුත් අන්තිමේදී පවත්වන ලද රැස්වීම්වලින් පසුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මහත්වරු ඇවිත් මට කීව, “මෙයින් පස්සෙ අපි තමුන් නාන්සේට පක්ෂව ඡන්දය දෙනවා” කියා. අදත් ඒවාගේමයි. මේ අය මෙම ආණ්ඩුවේ වැඩ කටයුතු විවේචනය කිරීමට ඉදිරිපත් වී සිටිනවා. තමුන්නාන්සෙල මේ ආකාරයට අද මුලා කරන්න හදන්නේ මේ රටේ දුප්පත් ජනතාවයි. තමුන්නාන්සෙල මේ ආකාරයට කරන කතා හැත්සාඩි වාර්තාවේ පළ වුණාට පස්සෙ ඒවා මහජනයාට පෙන්වීම සඳහායි ඔය විධියේ විවේචන ගෙනියන්නේ. ඒවාගේම මෙම කතා පත්‍රවල පළ වුණාම මහජනයාට පෙන්වීම සඳහායි, ඔය විවේචන ගෙනියන්නේ. තමුන්නාන්සෙලට වෙන වැඩ කරන්ට බැරි නිසා, මේ විධියටත් ආණ්ඩුව විවේචනය කරන්ටයි හදන්නේ. දුෂ්කර ආසනයක් වන හිරියාල ආසනයේ මහජනතාව අතරින් පැමිණි කෙනෙක් හැටියට මා අද තමුන්නාන්සෙලට කියන්නේ, මේ කතාවලින් අපේ මහජනයා රවටන්න තමුන්නාන්සෙලට කොහෙන්ම ඉඩ ලැබෙන්නේ නැති බවයි. තමුන් නාන්සෙල දැනගන්ට ඕනෑ, අද මහජනයා අධ්‍යාපන තත්ත්වයෙන් උසස් බව. ඒ අයට දේශපාලනමය අධ්‍යාපනයක් දුන් පෙරට වඩා ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා තමුන්නාන්සෙල මෙවැනි වැඩ කරන්න ඉදිරිපත් වෙන්න එපා. මෙසේ කරනු ලබන විවේචන නතර කර දමා තමුන් නාන්සේලාගේ සම්පූර්ණ සහාය මෙම ජාතික ආණ්ඩුවට දෙන්නට කල්පනා කරනවා ඇතැයි කියා මා සිතනවා.

තමුන්නාන්සෙල මේ ආරම්භ කර තිබෙන්නේ ඔය ආසනවල තවදුරටත් රැඳෙන්න ක්‍රමයක් තමයි. තමුන්නාන්සේ ලාගේ ඔය හොඳ මුහුණ බලන්නට අප සතුටු වෙනවා. තමුත් තමුන්නාන්සේලා සිය ආසන රැක ගැනීමට මාන බලන්නේ නැතිව අනාගත පරම්පරාව රැක ගැනීම සඳහා ක්‍රියා කිරීමට දැන් අවස්ථාව පැමිණ ඇතැයි පක්ෂයෙන් මහා මැතිවරණයට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුදු නවයක් තිස්සේ ප්‍රජාතයට යවන ලද මේ රට ආපසු ගොඩ ගැනීමට ජාතික ආණ්ඩුව පසුගිය අවුරුද්ද තුළ විශාල වැඩ කොටසක් කර තිබෙනවා. ඒ බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා ඇති. “දැන් අවුරුද්දක් ඉකුත් වී තියෙනවා. තමුත් තමුන්නාන්සේලා කිසි වැඩක් කරල නැහැ. ඒ නිසා නැවතත් රට අපට භාර දෙන්න” යනුවෙන් මීට පෙර කථා කළ දෙහිඔව්ව ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. තමුන්නාන්සේලා අවුරුදු නවයක් තිස්සේ ප්‍රජාතයට ඇද දූමු මේ රට ගොඩ ගැනීමට අප අවුරුද්දක් වැඩ කරගෙන යන විට නැවතත් ආපසු ඉල්ලනවා නම් එසේ ඉල්ලන තැනැත්තාගේ මොලය පරීක්ෂා කරවීම සඳහා ඔහු දෙස්තර කෙනකු ලෙසට පිටත් කළ යුතුයි.

අවුරුදු 40 ක් තිස්සේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට වැඩ කළ බව මට පෙර කථා කළ අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. 1939 සිට 1941 දක්වා වූ කාලය තුළ සිදු වූ දෙයක් මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා. ඒ කාලයේ මා ඉගෙන ගත්තේ ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තියේයි. අප වෙස්ලි විද්‍යාල යයේ ඉගෙන ගනිද්දී සමසමාජ පක්ෂයේ උදවිය මාක්ස්වාදය ඉගැන්වීම සඳහා පන්තියක් පවත්වාගෙන ගියා. මා හිතන්නේ අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් එතැන ඉන්නට ඇති. ආචාර්ය පෙරේරා සහ එම මැතිනියත් හිටි බව මට මතකයි. අපත් ඒ පන්තියට යන්නට පුරුදු වුණා. එතැන ජැම් බටර් ගාන ලද පාන් ආදියත් තේ පැන් ආදියත් තිබුණා. පන්තියේ ඉගෙන ගන්නා අයට ඒවායින් සංග්‍රහ කළා. ඒ විධියට සංග්‍රහ පවත්වමින්, ශිෂ්‍යයන් එකතු කර ගත්තේ. ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තියේ ශිෂ්‍යයන් හැටියට අපත් එතැනට රැස් වුණා. පසුව අවුරුදු ගණනක් අප ඒ පන්ති වලට සහභාගි වුණා. 1943 දී මා ඉංජිනේරු අංශයේ වැඩ කරගෙන යද්දී, “මේ කොළඹ නගරයේ සිටියොත් මගේ මොල යටත් කොමියුනිස්ට් වාදය කාවැදීමෙන් ජාතියට පාඩුවක් විය හැකි බව කල්පනා කොට ගම් ප්‍රදේශයට ගොස් වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නට පටන් ගත්තා. [බාබා කිරීමක්] හිරියාල ප්‍රදේශයේ වැඩ කරගෙන යන අවස්ථාවේදී කොමියුනිස්ට් පාක්ෂික යන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ගිල ගැනීම පක්ෂයෙන් මහා මැතිවරණයට

අනුමතකරනුමාගේ කථාව :

[එස්. ඩී. හේරත් මයා.]

ඉදිරිපත් වන බව පෙනී ගිය හෙයින් මේ රටත් ජාතියත් ආගමත් බේරා ගැනීම සඳහා සටනට ඉදිරිපත් වන්නටත් මටත් සිදු වුණා. පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී මා නියම පියවර ගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට පෙනී සිටින්නට මට පුළුවන් වී තිබෙනවා.

කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ස්ථාන්ති තිලකරත්න මයා.) බෞද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්නකු මෙන් දිග ලැයිස්තුවක් කියව්වා මතක ඇති. ලංකාවේ කපටි ආරක්ෂකයින් ඉන්නවා. ඒ ලැයිස්තුවත් කපටි ආරක්ෂකයකු හැටියටයි ඉදිරිපත් කළේ. මාක්ස් සහෝදරයින්ගේ සහයෝගය ලඟකර ගන්නෙ නැත්තෙ ඇයි කියාත් එතුමා ඇහුවා. විත්‍රපටවල නම් “මාක්ස් බ්‍රදර්ස්” නමින් කවටයින් වගයක්, පඬයින් වගයක්, ඉන්නවා. ඒ විධියේ විහිළුකාරයන් සමග සම්බන්ධකම් ඇති කරගන්න එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත් ජාතික ආණ්ඩුවේ ගරු මන්ත්‍රීත්වත් එකඟ වෙතැයි මා හිතන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා එතුමන්ලාටම ඒ මාක්ස් බ්‍රදර්ස්ලා සමග එකතු වෙන ලෙස ඉල්ලන්න කැමතියි.

ඊළඟට වාරිමාර්ග ගැන වචනයක් දෙකක් කථා කරන්න කැමතියි. පසුගිය අවුරුදු නවයක් තිස්සේ වාරිමාර්ග ක්‍රම තිබුණා. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවත් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒ කටයුතු කරගෙන යන අවස්ථාවේ කළ දේ මොන වැදැය සමහර ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා නොදන්නවා ඇති. මා නියෝජනය කරන ආසනයේ තිබෙන බතලගොඩ වැවට වතුර ගන්න ඇළක් තිබෙනවා, දැදුරු ඔය හරහා බැඳපු. තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී අවුරුදු දහයක් තිස්සේ බැරි වුණු දෙයක් තමයි ඒ ඇළ ශුද්ධ කිරීම. අඩි පහයි අඟල් පහක් තිබිය යුතු මේ ඇළ අවුරුදු දහයක් තිස්සේ පස් පිරෙන්න ඉඩ හැරල ජලය තිබුණෙ අඟල් පහක පමණයි. මේ මාසේ 22 වැනිදා සිට වයඹ පළාතේ දිසාපතිවරයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් සහ ඉන්ජිනේරු මහත්මයාගේ සහයෝගයෙන් එය නැවතත් ශුද්ධ කරන්න යනවා. එයින් කුඹුරු අක්කර 15,000කට ප්‍රයෝජන ලැබෙනවා මෙතෙක්.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කල් තද ඉඩවර කාලයේදී කුඹුරු අක්කර 15,000කට අලාභ හානි සිදු වුණේ මේ වැව ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි ලෙස යොදාගෙන නොතිබීමෙනි.

වීරසේකර මයා.

(කි. රු. බී. රාජසේකර)

(Mr. Weerasekera)

සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න.

එස්. බී. හේරත් මයා.

(කි. රු. ආර්. ඩී. හේරත්)

(Mr. S. B. Herat)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමාගෙන් අහන්නෙයි කියනවා. තමුත්තාන්සේලා එතුමට ඒ කාලයේ ඒ වැඩ කටයුතු කිරීමට අවශ්‍ය මුදල් දුන්නද? මුදල් නැතිව හිඟා කාලා ඔවා කරන්න පුළුවන්ද? එදා තමුත්තාන්සේලාගේ මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මුදල් හොයන්න ගිහිල්ලා ගතයක්වත් නැතිව ආපසු ආ බව දන්නවා නේද? ඔවා කියන්න වුවමනා නැහැ. ඔවා කියල දුන් මේ ස්ථානයන් කිලිට්ටෙලයි තියෙන්නෙ. ඒ නිසා තවත් ඒ ගැන අහන්න වුවමනා වක් නැහැ.

අපේ ආණ්ඩුව දැන් තරුණ ගොවිපොළ වල් පිහිටුවාගෙන යනවා. අපේ වයඹ පළාතේ දිසාපතිතුමා අපක්ෂපාත නිලධාරියෙකු බව තමුත්තාන්සේලා දන්නවාද? එතුමා කිසිම පක්ෂයකින් තොරත්තෙ නැතිව සුදුසුකම් අනුව තරුණයන් තෝරා ගෙන ඒ ව්‍යාපාරවලට යැව්වා. මොකක්ද වුණේ? තමුත්තාන්සේලාගේ පැරදුණු අපේක්ෂකයින්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සිටි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට හිතවත්ව වැඩ කළ තරුණ ළමයින් හමු වී ඒ අයට උගන්වා ඒ ව්‍යාපාරය කඩාකප්පල් කරන්න පොළඹවා ගත්තා. මේ අන්දමට අපේ ආණ්ඩුව පටන් ගන්න ව්‍යාපාර තරුණයන්ට කියා හෝ එසේ නැත්නම් තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂයේ මහත්වරුන්ට කියා හෝ කඩාකප්පල් කරන්න යනවාදැයි තමුත්තාන්සේලාගෙන්

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

විරසේකර මයා.

(තිரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

නැහැ.

එස්. බී. හේරත් මයා.

(තිரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

තමුත්තාන්සෙලා එසේ කරන්ට අදහස් කිරීම තමුත්තාන්සේලාගේ දූ දරුවන්ට කරන දෝෂිකමක් වෙයි. [බාධා කිරීමක්] එසේ කළ බව ඔප්පු කරන්ට කරුණු තිබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශවල පාරවල් පමණක් නොව ලංකාවේ සෑම පාරක්ම වගේ හොඳ නැතැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන් කියාගෙන ගිහින් තිබෙනවා. තමුත්තාන්සේලාගේ කාලයේ පාරවල් හදන්ට මොන පියවරක්ද ගත්තේ කියා මා තමුත්තාන්සේලාගෙන් අහනවා. අපි කොයි තරම් උනන්දු වුණත්, කොයිතරම් මුදල් තිබුණත්, කොයිතරම් පාරවලට ගල් තාර දමන්ට ලැබැස්ති වුණත් තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩු කාලසීමාවේදී මේ රටට අවශ්‍ය තරම් “ස්ටිම් රෝලර්” ආදිය ගෙනාවත් නොතිබුණු නිසා ඒ කටයුතු කරන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. පසින් තමයි, ගල් තලන්ට සිදුවී තිබෙන්නේ. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අසා බලන්න, තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව කාලයේදී මොන තරමක් “රෝලර්” ගෙන්වා තිබෙනවාද කියා. එහෙත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් අහන්නේ, කෝ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පාර වල් හැදුවද කියායි. [බාධා කිරීමක්] මේව කියන විට තමුත්තාන්සේලාගේ හිතට අමාරුයි. මට වැඩි වෙලාවක් නැති නිසා මා මීට වඩා දීර්ඝ කථාවක් කරන්ට යන්නේ නැහැ. මා තමුත්තාන්සේලාගෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, මහජනයා මුළු කරන්ට ඉදිරිපත් නොවී, තමුත්තාන්සේලාගේ දූදරුවන්ගේ අනාගත යහපත තකා, මේ රටේ ඉදිරි යහපත තකා, තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂය පමණක් ආරක්ෂා කර ගන්ට කල්පනා නොකර, අපේ ජාතික රජයටත්, අගමැතිතුමාටත්, සහයෝගය දී, අපේ අයවැය ලේඛනයටත් පක්ෂව තමුත්තාන්සේලාගේ ඡන්දය දෙන්න කියායි. අවසාන වශයෙන් නියෝජ්‍ය කථා

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

නායකතුමනි, තමුත්තාන්සේටත්, ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාටත් ස්තුති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් නවත්වනවා.

අ. හා. 6.26

සෝමරත්න සෙනරත් මයා. (අම්පාරෙයි)

(තිரு. சோமரத்ன சேனரத்—அம்பாரை)

(Mr. Somaratne Senarath—Amparai)

Mr. Deputy Speaker, it is only after a very long spell of time that I got the chance of speaking. I have been sitting here for the last three days trying to get a chance to make my little contribution. At the last moment I nearly got overlooked by our Whip. However, I have finally been given this chance of about ten minutes to make my contribution to this Debate,

Sir, I was listening to the speech of the hon. Member for Hiriya (Mr. S. B. Herat), who made mention of Marx Brothers. For a moment I do not think that he is one of them, but, however,—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He is Harpo!

සෙනරත් මයා.

(තිரு. சேனரத்)

(Mr. Senarath)

—when he made certain criticisms of the previous Government I was compelled to think that he nearly acted the role of the Marx Brothers at a certain stage of his speech.

At the moment, I am really concerned about the speech made by my good Friend, the hon. Member for Paddiruppu (Mr. Rasamanickam) who is my neighbour, about the so-called national unity in this country.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Love thy neighbour.

සෙනරත් මයා.

(තිரு. சேனரத்)

(Mr. Senarath)

Recently, the Federal Party held their convention close to my electorate in the town of Kalmunai. I

අමුණකරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[සෙනරත් මය.]

attended that convention, not as an invitee but as a member of the audience. While the President of the Federal Party addressed the gathering there, two important points struck my mind. I think it was my good Friend, the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) who made the presidential address on that occasion. He made two very important points in the course of his speech. He said that they are not satisfied with the goodwill of the Government alone, that they wanted something more. However, he did not mention what that was,—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Federalism.

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

—except mentioning what they have already got.

Another point that he mentioned was that although they were a constituent party of this Government they would never give up their ideal of federalism. Those were the two points that struck me on that occasion. I was present on that occasion, and this is a report from a person who listened to the speech of the present President of the Federal Party.

In the context of these two important points, that they wanted something more than what they have been able to get, that they are not satisfied with what they have got, that they will not change their ideal of federalism, in spite of the fact that they are in the present Government, in the context of these two matters, one wonders how this country could achieve unity that they are so proudly talking about today.

In a copy of the "Daily Mirror" some time ago I came across an article written by a Tamil lady, a Mrs. S. Vanniasingham, and I can do no better than quote what she says:

"The policy of the Federal Party is rather curious. It seeks to combine a fight for freedom with the plea for fair

treatment through judicious bargaining. If it wants to fight it must be prepared for an outright fight and ask no quarter. If it wants to plead for fair treatment it must give up the pretence of the fight for freedom. The technique of negotiating a bargain can only make the position of the Sinhalese politicians entering into a bargain with the Federal Party extremely risky, and obliges them to demonstrate to the Sinhalese public that they have not given away too much to the Federal Party in the bargain. It is within the power of the Federal Party to make a major contribution to eliminate politicking on communal lines among the Sinhalese. So long as it waves the federal flag there will be ample scope for the beating of the communal drum among the Sinhalese people. One has to reckon with realities, however unpalatable they may be. In order to eliminate communal politicking among the Sinhalese it is necessary to drop the communal politicking among the Tamils."

I fully agree with the contention of this lady. Let my good Friends of the Federal Party make no mistake. So long as they go about waving the federal flag they will never succeed in achieving the so-called national unity that they are proudly talking about in the country today. So long as they talk of division according to their theory of federalism, so long as they talk of any other matters such as regional councils, language, and so on, for their exclusive areas, the Northern and Eastern Provinces, I assure my Friends in the Federal Party that that unity which they talk about is an impossibility in this country. Drop your federal plans. Take the realities of this country as they exist. Create a mutual feeling of harmony between the two major races. We are then willing to co-operate with you in building up that national unity which all the people are seeking.

වෛද්‍යවරයා ජී. එම්. ඩී. නගනතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Exactly what we have done.

අග්‍රාණ්ඩකරතුමාගේ කමාව :

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

That is not what you are doing. While you are doing it in the Northern and Eastern Provinces, you are hoodwinking the people in the other Sinhalese provinces.

වෛද්‍යාලාපීය නානෑතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Said in an Oxonian manner!

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

I never had the privilege of going to Oxford, but thank you for the compliment.

One other matter I wish to refer to is the speech of the Hon. Minister of State to which I listened very carefully. He gave us an analysis of the present economic crisis in the country. He gave us certain reasons for that state of affairs. He said that ours is an export economy where export prices are subject to the vagaries of the international market. The prices of our export commodities have gone down in the international market and therefore our external assets have gone down. He also stated that the prices of our imports had at the same time gone up. I accept that position. But I find that the story he told the public during the last general election was different. He said that the situation was due to the bungling of the previous Government. If hon. Members opposite had only told the people of this country the real situation—that it was created due to these factors beyond our control—the people would have understood.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

What about deficit budgeting?

සිතුවනි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

But he never said that before.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I said it.

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

It is only now that you are saying it. When you attended election meetings and asked for the votes of the people you never said that it was due to deficit budgeting—

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I did say it.

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

You attributed all those things to the bungling of the previous Government.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The bungling was deficit budgeting.

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

There is another matter I want to refer to. In the Throne Speech you say :

‘My Government has increased its efforts in the fields of irrigation and land utilization. A River Valleys Development Board has been established with powers to undertake major development work.’ [OFFICIAL REPORT, 8th July 1966 ; Vol. 67, c. 35.]

There had been river valleys even before this. Even the board was there earlier. What was lacking was

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කළමනාකරු :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[සෙනරත් මය.]

the development. From the time this new organization, the River Valleys Development Board, was established, there had not been any new development started. But, nevertheless, there are certain matters that are happening under the guise of the River Valleys Development Board which I would like to refer now.

These are matters which I have gathered from newspapers on what is happening in the River Valleys Development Board and certain other matters furnished to me by some officers working there. In presenting the true position prevailing today at the River Valleys Development Board I would like to mention one or two matters which I consider to be important.

At page 2 of the "Daily Mirror" of July 7, 1966, there is a news item which says :

"Minister C. P. de Silva briefed. RVDB tussle over Rs. 4 lakh contract.

A contract amounting to nearly Rs. 400,000 has developed into a major dispute between the Chairman and the directors of the River Valleys Development Board.

The Chairman is reported to have given a contract to a local firm for the levelling of certain lands for a cost of Rs. 400,000.

When the Chairman was out of the island, the directors had re-scrutinised the firm's tender and reduced its offer to about Rs. 200,000.

On the Chairman's return the firm concerned had lodged a protest against the directorate's decision to prune the original estimate.

The Chairman is alleged to have revoked the decision of the directors and ordered the acceptance of the original quotation of Rs. 400,000.

The propriety of the Chairman's conduct in revoking a Board decision without consulting its other members is now being questioned.

The dispute is now to be referred to the Minister of Lands, Irrigation and Power, Mr. C. P. de Silva for a final decision."

Now, this appeared in the press. For this to have happened there must be something behind it. Unless there

is something fishy about this contract, I do not think this news report would have appeared. These are the types of matters that are happening today in the River Valleys Development Board under the guise of development. There has not been any new development undertaken by the River Valleys Development Board.

That is not all. There is something more which I wish to say. All these contracts have been given, according to my information, on the Chairman's own free will without the consent of the board, or without getting a mandate from the board or a decision by the board. I know there is a Treasury representative on the board to look into the financial aspects of the matter, but, I understand, that even he has not been consulted.

නියෝජ්‍ය කළමනාකරු

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I hope the hon. Member will finish soon. His time is up.

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

For jungle clearing at Hingurana, 3,000 acres were given out in 1959-60 to G. R. J. de Soysa. I do not know who this individual is. I am only speaking on information given to me. Eventually, as he could not fulfil the contract, the contract was terminated. He then sued the board for a sum of Rs. 3 million and the board referred the matter to arbitration. The arbitrator for G. R. J. de Soysa was Mr. D. W. R. Kahawita, the present Chairman of the Board. It would have been all right for him to have done so if he was not the Chairman. But when he became the Chairman to have done so it was not the correct thing. Normally, this Mr. Soysa should have been blacklisted as a defaulting contractor. This same

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කව்வ :

සිතුනි යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

Mr. Soysa got a contract to clear land for the growing of sugar cane at Hingurana. No tenders were called for this. Then how did Mr. Kahawita purchase the Kansari sugar plant from India for two lakhs of rupees without calling for tenders?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member will have to give an opportunity to the other speakers.

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

There is another contract to which I have to refer to. I saw the papers myself through a certain officer dealing with the subject. This is a contract for prefab houses which has been given to Samuel & Sons for two lakhs of rupees without calling for tenders. The directors of the board and the Treasury representatives are not aware of this matter. What I am saying is perfectly correct and I take full responsibility for what I am saying because I saw the documents myself. Added to all this there is another controversy.—[Inter-ruption]. No, I have been a petty employee under the board. There is nothing wrong in that. Now, Sir these are matters about which the people living in the area and in Colombo—

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The time allotted to you has been exhausted.

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

Dissatisfaction is brewing among the directorate. There is a fight going on between the Chairman and the directors. The Chairman does not listen to the directors, so either the Chairman must go or the directors

must go. Until such time, you cannot bring the situation under control. The Chairman will go on giving contracts as he likes without consulting the board or without the authority of the board. These are matters with which we are concerned because it is public money that is involved amounting to millions of rupees. I earnestly request the Minister to look into this matter. This is the type of thing that is going on from the time the River Valleys Development Board was established.

There is another matter. The Chairman has given an order to a certain officer to the effect "interdict, inquire, dismiss."

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

You can take up these matters when the Budget comes up for discussion.

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

No, Sir, these are matters that should be dealt with now.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

You have exhausted the time allowed to you by your Whip.

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

I do not think so.

Sir, these are matters that should be looked into. It is no use your telling in your Throne Speech that you have started a River Valleys Development Board, when the activities of your River Valleys Development Board are what I have told you a little while ago. Thank you very much.

அலுவலகத்திலுள்ள கலவ:

சீதிரி யோசனாவ பிழிவடி விவடி

அ. ஸா. 6.48

தேவநாயகம் மொ.

(திரு. தேவநாயகம்)

(Mr. Devanayagam)

கே. கிளிவி. தேவநாயகம் மொ.
(கல்குடி)

(திரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம்—கற்
குடா)

(Mr. K. W. Devanayagam—Kalkudah)

I am happy to follow in the wake of the hon. Member for Amparai who hails from the same area. In fact, he said that he was present at the Federal Party Convention. I would like to ask him whether he went there on invitation or whether he gate-crashed.

செனரத் மொ.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

I was a member of the audience.

தேவநாயகம் மொ.

(திரு. தேவநாயகம்)

(Mr. Devanayagam)

He said that he was very much worried about the speech that was made at the Federal Party Convention by one of the speakers and about the ideals of federalism. I do not know whether the hon. Member understands what an ideal is. We all have ideals. We aspire for ideals—not the ideals that are impracticable and unpractical which he wants to achieve. What is the ideal of the Communist Party in your camp? Their ideal is to overrun the country and preach communism. If you can join together with them, what is the harm in the Federalists being here. It is an ideal which they want to achieve and which they have achieved.

செனரத் மொ.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

May I explain?

நியோஜித கலாநாயகம்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member is not giving way. Please do not waste time.

All I can see is that throughout this Debate the one thing that has been emphasized by the Opposition has been this question of national unity. I can well understand it being a thorn in the flesh of the Opposition because for the last ten years this country has been torn by dissension. If you look back to the time when this Government came into power, at the legacy that was left behind by the last Government, you will be able to assess correctly the achievement that has taken place during this one year—[Interruption]. This is not an accusation; it is a matter that can be refuted at every turn with facts and figures. It is not emptiness we are talking of. You left behind a state of bankruptcy both economically and culturally. Even politically, the whole country was divided into two camps racially. Even religiously, one sect set upon the other sect. When the whole country was in a state of chaos, this Government necessarily had to build a social structure out of nothing. If we can today proudly stand up and say that we have achieved some measure of success, we say so with a certain amount of modesty. From sheer chaos we have been able to create some stability in this country which is due to, we say, national unity. National unity is a pre-requisite to economic development and without it no country can go forward.

When the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) was speaking the other day, he seemed to ridicule the idea of national unity. I know this idea of national unity does not exist in his political ideology for as a communist he expects, at every turn and every other day, a revolution to take place. So that in his political code the question of national unity will be for ever a hindrance. Therefore, we can well understand the entire Opposition today viewing this fact of national

අනුමතකරනුමගේ කතාව :

ස්වකීය යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

unity as a solidarity which has been achieved for the progress of this country as a real barrier.

When the history of this country comes to be written, we can, as a comparative study, take the period of 1956 and of 1966. 1956 was the period when the country was torn with religious hatred and racial enmity and on that racial enmity politicians simply fumed and flared to come into power. As against that, 1966 was a year in which this country was able to bring about peaceful harmony, when all races were brought together, and solidarity and national unity restored upon a peaceful understanding. When these comparative periods in the history of this country are recorded, the period of 1966 will be written in letters of gold.

Having come into this Debate at a late stage, I presume the charge of repetition cannot be made against one, but I would like to confine myself to one point in this Debate and that is the amendment that has been proposed which reads :

"but in view of the fact that Your Excellency's Address contains no reference to the alarming and dangerous situation that has developed in Vietnam, we wish—

- (a) to condemn the bombing of Hanoi and Haiphong and other parts of the Democratic Republic of Vietnam by U.S. aircraft ;
- (b) to condemn the persecution of Buddhists in South Vietnam by the undemocratic and American-supported Cao Ky regime ;....
- (d) to express our desire that the people of Vietnam should have the right to determine their future for themselves."

This is a question that has always been clouded with a particular issue. Whenever this question of South Vietnam arises the Opposition always accuses the Government of not having condemned the action taken in that country. If we are to understand the exact position we must be able to appreciate the events that have and are taking place in that country.

North and South Vietnam which at one time were one country have now been divided into two parts because of the communist aggression. There is the Viet Cong and there is also what they call the Liberation Front. The Liberation Front is supposed to be the voice of the people of that country. I will give you a simile. If you say in this country that the Communist Party is the voice of the people then in the same breath you can say that the Liberation Front in South Vietnam is the voice of the people of that country.

The Americans in South Vietnam are not there by choice. They have gone to the assistance of the Government that was originally there when that Government was harassed by the communists. Four years have elapsed since then, and the war has been going on from that time onwards. There was a period, about six months ago, when war activities ceased with the hope that peace will be brought to that country. Various attempts were made by various countries to try and bring Hanoi to the conference table. For six months the Americans desisted from taking any steps that might hamper these attempts to bring peace to the country. They almost withdrew their troops. They had only a skeleton army for the protection of the civilians and their own supplies. For six months various methods were tried and North Vietnam refused to come to the conference table. Thereafter, the only thing left in order to safeguard democracy and the liberties of the South Vietnamese people was for the Americans to continue the war. My hon. Friends here now say that we must condemn their action. May I ask them, did they raise one small finger when the Chinese invaded North India ? Did they raise one small finger when Hungary was subdued by the Russians ? They now say that the Buddhists are being persecuted in South Vietnam. The position of the Buddhists in that country is similar to that existing in Ceylon. Vietnam is essentially a Buddhist country just as Ceylon is a Buddhist country. As

අනුමතකරනු ලබන්නේ කයාව :
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

කල් තැබීම

[දේවනාගම් මයා.]

you know there are two parties in Ceylon, the Sri Lanka Freedom Party and the United National Party which are mainly composed of Buddhists; similarly in South Vietnam there are Buddhists and two parties vying for power does not mean that the Buddhists are being persecuted. It is therefore necessary to understand the exact political situation in that country.

When the Chinese occupied Tibet some Buddhists were tortured and mercilessly handled. Did the Opposition then raise one voice to condemn the action of the Chinese? They now say that the Hon. Prime Minister has not said anything about the bombing by the Americans in North Vietnam. Hanoi and Haiphong have been bombed, but not one civilian life has been lost in the process of that bombing. All the sorties have been conducted against military installations only and against important arteries supplying war materials. The civilian population has been untouched and unharmed.

In those circumstances do hon. Members on the other side seriously ask the Hon. Prime Minister to condemn the bombings?

How can we condemn the bombings, we who are committed to a policy of non-alignment? Non-alignment means that we are friends of everybody. It does not mean that we should go about condemning everybody.

The intention of the Opposition is to put us on the wrong side of the American people. Let it be remembered that the Americans are fighting this battle so that communism may not spread in South-East Asia. They are not interested in South Vietnam. They are not interested in colonialism. They are pouring men, money and material into this war.

The best service that a man can render to another is to lay down his life for a good cause, and the Americans are laying down their lives in South Vietnam for the people of that country. Therefore, it is futile to say

that the war is being conducted for American aggrandizement. That is not so.

The war there is being conducted for the containment of communism. It is not being conducted in order to indoctrinate the world with a particular creed.

The hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) spoke of injustices meted out to the communists in America. May I ask whether there is any justice or democracy in Russia? The democracy practised in Russia is that at the elections they pre-chose 1,174 candidates and 144 million people had to go and vote the selected candidates. That is democracy in Russia. The communists enjoy rights and privileges in democratic countries which they do not enjoy in Russia.

එකල්හි වේලාව අ. හ. 7 වූයෙන් කටයුතු අත්හිටුවා විමර්ශ කල්තබන ලදී.

එතැන් සිට විමර්ශය 1966 ජූලි 21 වන මහස්ථනින්ද පවත්වනු ලැබේ.

අப்பොමුතු පි.ප. 7 මණියාසිඛිඩ්වේ සභையின் நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு விவாதம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

1966, ஜூலை 21, வியாழக்கிழமை விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

It being 7 P.M., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Thursday, 21st July 1966.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන දේන්, ප්‍රශ්නය සහතික කරන දේ:

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය”.—
[ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

“සභා இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக”.—
[கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன] எனும் பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

*Motion made, and Question proposed,
“That the House do now adjourn”.—
[The Hon. J. R. Jayewardene].*

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ. (தெற்கு கொழும்பு)

திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு அங்கத்தவர்)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Deputy Speaker, I have already given notice to the Hon. Minister of Labour that I would be raising this matter on the Adjournment today, namely, the question of the failure to bring about a settlement of the estates strike that has been proceeding for so many days now.

I was told that the Hon. Minister in the course of his speech on the Address of Thanks made some pronouncement in regard to this matter. I am sorry I was not here at the time to listen to him but I have read the report of the speech as it appears in the HANSARD.

I am not trying to continue the Throne Speech Debate here. I am raising the matter on the Adjournment only in order to bring to the notice of the Minister the very serious state of affairs that has arisen from the failure of his department to take notice of the fact that this strike has to be settled.

The strike has taken place on the basis of a demand for Rs. 17.50 by one of the major unions of the estate workers in this country, the plantation workers.

The Hon. Minister will remember that he attended a Congress of that particular trade union which commenced the strike. He was an honoured guest last year. He addressed those workers, and the main theme of his speech at that congress was the demand for Rs. 17.50. The Hon. Minister stated that he would look sympathetically into the matter and that he would do all in his power

to see that something is done in regard to this demand. That was the Hon. Minister of Labour soon after he took up office.

The hon. Third Member for Colombo Central moved a Motion in this House in October last year also reiterating this demand for Rs. 17.50, and on that occasion he quoted from a "Ceylon Observer" of June in which it was reported that the Minister of Labour would do his best to grant the Rs. 17.50 to those sections of the workers in this country who have not already got it, and specially stressed the case of the plantation workers. It was in headlines in a "Ceylon Observer" published in the month of June last year. There was no denial on the part of the Hon. Minister, and when the hon. Third Member for Colombo Central mentioned it here, it evoked no denial from the Hon. Minister in the course of that one day's Debate.

This year the union concerned, Mr. Aziz's congress, wrote to the Hon. Minister on the 25th of April mentioning this demand and stating that by the 15th of May they expected to call a strike on this matter since it had not been settled, and advising him of the position so that he could take the necessary steps.

It was on the 25th of April that the Minister was informed that the strike would take place on the 15th of May. The Hon. Minister wrote to the union on the 20th of May, five days after the strike was due to take place, and in that letter he stated that he thought that the proper forum for the settlement of this matter would be the wages board of the tea industry.

At the same time the union wrote to the Hon. Prime Minister—I am sorry he is not here—on the 25th of

[බර්නාඩ් සොයිසා මහ.]

May in regard to this matter. The Hon. Prime Minister did not reply at the start. When a reminder was sent on the 3rd of June it was acknowledged.

The union had informed him that the strike which had been postponed because the Hon. Minister of Labour had not given his mind to the matter, would take place on the 13th of June. On the 12th of June, late in the evening, a letter was delivered by hand, a letter written by the Prime Minister, in which he stated that this matter could be referred to the wages board. It was his view that this was a matter for the wages board. He regretted that the union had decided upon a course of action, of strike action, when certain other legal means were available for settling this matter. He thought that the wages board for the tea industry was the proper means of conciliation, of negotiation, in this matter.

Now, there are several wrong assumptions in the Prime Minister's letter. The first is that a strike is necessarily illegal. That is not correct. A strike is also a legal method of settling a dispute. The second assumption is that the wages board is the only method of negotiation in regard to this matter. That also is a wrong assumption. There are wages boards for so many industries and workers in those industries go on strike despite the existence of the wages boards. And the conciliation machinery of the Labour Department under the Industrial Disputes Act and various other forms of negotiation are for the purpose of settling strikes which may take place outside the decisions of wages boards, in regard to wages, holidays and the like.

Therefore, the Prime Minister's assumption that the wages board represented the form of conciliation is an entirely erroneous assumption. The Prime Minister's letter was sent on the 12th evening at 7 o'clock. The strike was due to take place on the 13th, and any organization which had made preparations for a strike on the 13th morning on the estates throughout the island cannot be expected to communicate any decision, particularly in the light of a letter of that kind, between 7 o'clock in the evening and the next morning, to their following in the estates for the purpose even of calling off the strike, even if they had so decided. That was a cavalier treatment, to put it mildly.

Both the Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Labour had not considered seriously the question that the union had posed. The strike did take place and is continuing, and various other sections have joined. They have joined in support of the demand. There is not the slightest desire on the part of anybody to have imported or injected into this strike any demand other than the demand for Rs. 17.50 that has been made.

So, by what stretch of imagination the Hon. Minister of Labour imagines that this is a political strike, which he is called upon to fight politically and which he has done, I cannot for the life of me understand.

Let us examine the politics of this matter. There is this Government. We are here in the Opposition—the L. S. S. P., the C. P., the S. L. F. P., and one or two other Independents. The Government considers anything that any one of these parties may do a political action against them—perhaps, quite rightly. If we have a

strike, it is possible that that strike can be a political one. We do not hide the fact that the strike of 8th January was a political strike. That does not, however, mean that any strike is a political strike. That does not mean that there was political motivation on the part of those who started the strike on the demand for Rs. 17.50. In fact, it was started by people who have been very critical of us in regard to the strike of 8th January, and they have continued to be critical of us regarding our politics. The major union that has been in this strike has been extremely careful to keep this strike on the basis of the demand for Rs. 17.50. It is not that the unions that are striking have imported politics into this strike.

The truth of the matter is that before the inception of the strike the Hon. Minister and his Government had decided to take a political stand against these unions for the reason that they have their own private alliance with another trade union in this matter. The politics in this strike come from the political predilections of the Hon. Minister and not from any injection of political motivation into the strike itself.

As to the blood and thunder remarks of the Hon. Minister regarding the kind of dire treatment he is going to mete out, these can be dealt with in the course of a debate. I am addressing the Hon. Minister from the point of view of the strikers themselves, on the one hand, and from the point of view of the strikers themselves, on the other. I know that while the Hon. Minister states that this question of a wage demand or a Rs. 17.50 demand in regard to the plantation workers is a matter for the wages board, his Government is

conducting secret *pourparlers* in regard to a Re. 1 demand made by others. I am not objecting to that. I am not objecting to anything the workers may get through those negotiations. What I am saying is that those people who take up the stand that the wages board is the one and only forum where this matter can be discussed, are, in fact, at the moment engaged in *pourparlers* on the question of another demand in regard to the workers from another union.

These are the politics of the Hon. Minister. So, let us not hide our heads in the sand like an ostrich. Let us face up to the facts. What is the position? If the Hon. Minister is making this a matter of faith, then it is a different question altogether. But the Hon. Minister has been very anxious to intervene—and quite correctly—in regard to all kinds of strikes not only through the conciliation officers of the department but at ministerial level and even at prime ministerial level there have been interventions made. But in regard to this estate strike, the entire Department of Labour seems paralyzed. A strange kind of paralysis—may I call it infantile paralysis—seems to have descended upon the Labour Department. My belief is—I may be wrong, and if the Hon. Minister will correct me I am prepared to accept the correction—that the policies of the Labour Department are not just administrative policies but political ones. It is a politically inspired or politically directed paralysis. That, Sir, is my belief. If I am wrong I am prepared to accept a correction by the Hon. Minister. Now, Sir, let us leave all these polemics aside in this matter.

It is already reported in the press that Rs. 20 million in foreign exchange have been lost in regard to

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

this matter. I do not know whether the figures are correct. From the point of view of this alone, from the point of view of the notional interest that they talk about in regard to the conservation of foreign exchange, this strike should be settled. Here is a body of workers who have embarked upon a strike in regard to a demand which the Hon. Minister himself conceded as a just one at the start of his career as Minister. He might have been impetuous. We are not trying to hold him down on this matter. But the Hon. Minister spoke of the justice of it at the start of his career; why cannot he see the justice of it now? These are people who have gone on strike in regard to that demand.

It is up to the Government through its conciliation machinery to try to settle this as soon as possible. Let him attempt conciliation through the Labour Department and if he finds it obdurate then he might even say, "here's a body of people striking with political motivation and nothing else." Here, he has made not the slightest attempt to settle this. From the time of the announcement of the strike the Minister has been showing an attitude of not wanting to negotiate with them at all. "Go to the wages board," that is all he says. The Hon. Minister says it; the Hon. Prime Minister says it, beyond that there is nothing more.

The Labour Department conciliation machinery is not being brought into operation. Not one attempt has been made by the Labour Department to settle this matter. That cannot bear easy explanation. I am asking the Hon. Minister, in the national interest—it is said that Rs. 20 million has been lost—to arrest that loss, to see that justice is done

to these workers and, for that purpose to take the necessary steps in this matter. It is not possible to handle high office and have a petty mind. I am not here trying to preach to anybody in regard to this matter.

Let us be large-minded in this matter despite our political differences. It is necessary. The largeness of mind of any political grouping is decided primarily in the way in which it treats its political opponents. That is the measure of greatness and largeness of mind in matters of this kind.

Let me ask the Hon. Minister in the interest of the workers, in the interest of the nation, to try and bring this matter to a speedy conclusion through the normal channels of negotiation that are available.

I would say this Rs. 17.50 demand is a just demand. In regard to that section of the industry that cannot afford it, it is possible to arrive at some other solution, but the top rungs, the echelons, of the tea industry can afford this demand. I cannot see why the Hon. Minister should stand in between and say, "I shall protect these people and their fat pockets."

I would like to appeal to the Hon. Minister, even at this stage, to use the conciliation machinery to bring this to a satisfactory conclusion.

I have one other matter to raise and that is with regard to the unhappy episode at the Industrial School at Werahera, that is run in connection with the C.T.B. I am sorry that the Hon. Minister is not here. I would like the Hon. Minister of State to take this matter up.

The son of a colleague of mine in another place was appointed as an instructor there and this particular

කල තැබීම

instructor appears to have fallen foul of certain security officers in the workplace, who proceeded to lay violent hands on the instructor. This matter was resented by the students concerned in the teaching establishment and they had in a moment of school-boy revenge attacked the security officers who were suspected of having laid violent hands on their beloved instructor.

The C. T. B. authorities had gone there for investigation. Those who are in authority in the C.T.B. had gone there and I do not know why the Hon. Minister had gone there. As soon as he had heard about this, the Hon. Minister had rushed to the spot and when he went there feelings by then had run high. The investigation was apparently not proceeding on proper lines. Nobody was representing the students' point of view at that time and they found that their point of view was not properly considered and they thought rightly or wrongly—may be wrongly—that the Minister was also to blame in the matter. You know, Sir, how schoolboys behave. One student had started a hoot and the others had joined in and the Hon. Minister was given a noisy welcome at the spot. Now, Sir, the Hon Minister reacted at once with the outburst "I shall sack the whole lot", and an order was made, and over two hundred students have been promptly sacked from the institution. These are students who have gone through a course of three years training; they were to fill technical posts. Quite apart from whether this is just or unjust, whether you should treat schoolboys in that way or not; there is the other question of their three years' training being lost to the country by this action of the Hon. Minister. You have got to start again training another set of people.

කල තැබීම

Is there such a depth of moral turpitude in hooting at the Minister? Sir, the Hon. Minister and I have joined together as schoolboys and hooted other people when we were in school. If we were punished in the same condign way what would have happened to us? The Hon. Minister would probably be not here and I too would not be here. Maybe it would have been advantageous to this country if both of us were absent. That is another matter. The question is that one must not treat schoolboys in that way. Apart from that there is the loss to the country of persons who have gone through a period of training for three years. To send them out without allowing them to complete their course is an unconscionable and thoughtless act.

I would ask the Hon. Minister of State to use his good offices to see that a settlement is arrived at in this matter which will do justice to those students.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

There is no time for the Hon. Minister to reply.

අ. හා. 7.18

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

Exactly one minute Sir.

I want to bring to the notice of the House the unfortunate death of one Periyasamy as a result of a fall from a hospital bed. Well, this is a thing that is happening in hospitals all over the country. The unfortunate thing is this. When the members of the bereaved family protested and

[විරෝධය මගින්]

asked for an inquiry to find out how this person fell from his bed and died, the coroner who inquired into this death, Mr. M. H. Ismail, has remarked to these people, "If you want better attention you should take your patient to a private hospital." This is a very serious statement to be made by a coroner, and it means that to avoid the incidence of people falling from beds due to the negligence of the hospital authorities, even the poorest person will have to take his patient to a private hospital. I want the Government to kindly inquire into this death and also make sure that this sort of utterance is not made by responsible judicial officers.

අ. ම. 7.20

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ් (කම්කරු, රැකියා හා නිවාස ඇමති)

(කෙළරවු ආර්. ආර්. මුකුම්මතු—තොරතුරු
බලා, වැඩසටහන සහ නිවාස)

(The Hon. M. H. Mohamed—Minister of Labour, Employment and Housing)

Before I answer the question raised by the hon. Joint Member for Colombo South I wish to say a word about the bank strike. Saner counsel has prevailed and by a large majority the union has accepted the settlement proposed by the Government and they are returning to work tomorrow. I wish to bring to the notice of the House that in consultation with the Prime Minister I have recommended that Mr. L. B. de Silva be appointed to go into this matter of criteria and procedure for promotions. I only hope that in future there will be a better relationship between the union and the management.

Regarding the estate strike I have nothing more to add. I made the position very clear yesterday in my speech. I would again request the hon. Joint Member for Colombo South to use his good offices and to request these unions to place their demand before the wages board. That is all I have got to say. I am sorry that this strike is going on. I do not want to deal with the pros and cons of it. May I point out that in the year 1959 when the Sirimavo Bandaranaike Government was in power these unions went before the wages board? Now, when a new Government is in power—[Interruption]. All right, not the Sirimavo Bandaranaike Government but another Bandaranaike Government. Anyway, when you were the Government these unions went before the wages board. Then they had confidence in the wages board. Then no Minister of Labour intervened or got the Rs. 17.50 for the union at that time. I do not know whether the hon. Joint Member for Colombo South came to this House and spoke on behalf of this Rs. 17.50 then.

බර්නාඩ් සොය්සා මහතා.

(ඩී. ඩී. බර්නාඩ් සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

Several times.

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(කෙළරවු ආර්. ආර්. මුකුම්මතු)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Then the hon. Member's party leader, the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera), was Minister of Finance at that time.

கல் நுனி

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

For six months.

சுரு. பி. பி. மொகமது

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Six months or three months, that is not the issue. They could have gone into this matter. They could have decided it in six months. It was not a big issue.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

It was a big issue. He had made certain arrangements to grant the demand.

சுரு. பி. பி. மொகமது

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

I pointed out to the union that as we have come into power we must put our house in order. We have taken over this house, it is in a terrible mess, everything has been disorganized, we have to put everything in order first, and we must stabilize ourselves first before we can consider this demand. It is not unreasonable?

So the Prime Minister wrote a very polite letter to the union advising them of the course of action they should take. If they had taken that action, then I think this Government could have intervened. They did not

கல் நுனி

take the advice of the Prime Minister who gave them the correct advice. Unfortunately, they thought it fit to call a strike.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Why was there sabotage by the employers on the wages board for so many months?

சுரு. பி. பி. மொகமது

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Maybe. My argument is that when that Government was in power they went before the same wages board. Why do they not go before it again?

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Because so many years have gone by.

சுரு. பி. பி. மொகமது

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

That may be. The employers may have changed their views. Why did you not canvass it again?

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

What is wrong with your constitutional machinery?

சுரு. பி. பி. மொகமது

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

The point is that the Government has already advised the union that it should go before the wages board.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is just parrot talk.

சுரு. பி. பி. மொகமேத்

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

Still the wages boards are there. Still it is open to them to go before the wages board and call off the strike. I make an appeal to the plantation workers to insist on their leaders to place this matter before the wages board and I appeal to the plantation workers not to be misled but to return to work immediately in their own interests and in the interests of the country. As Minister of Labour I am appealing to them. I have nothing further to add. Once again I appeal to these innocent plantation workers who have been misled.

ட. ஸோசியா சிரிவர்தனா.

(திரு. டி. சோய்ஸா சிரிவர்தனா)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

By whom?

சுரு. பி. பி. மொகமேத்

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

By irresponsible unions.

Therefore I appeal to the plantation workers as Minister of Labour to return to work and place their demand before the wages board for their consideration. That is all I have got to say and I hope my hon. Friend, the Member for Colombo South, will kindly advise this union, on whose behalf he spoke just now, to take the Prime Minister's advice and go before the wages board.

புள்ளியை விசேஷமாகக் கருதுவது, கனம் உறுப்பினர்.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மன்றம் தீர்மானிக்கும் மன்றம்
டி. ஸ. 7.26 ஓ 1966 ஜூலை 21 வரை
இருக்கப்படுகிறது. டி. ஸ. 10 வரை தீர்மானிக்கும்
கல் துறை.

அதன்படி சபை பி. ப. 7.26 மணிக்கு
1966, ஜூலை 21 ஆம் திகதி வியாழக்
கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்தி
வைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at
7.26 P.M. until 10 A.M. on
Thursday, 21st July 1966.

දශක இஃரீ : இஃரீ ஸென ஃனென் பஹு அரஸென ஸென ஃரீ 12ஃ ஃரீ
 ரூ. 32.00ஃ. அஃரீஃரீ பிஃரீஃ ஃரீஃ ஃரீ ரூ. 35.00ஃ. ஸெ 6 ஃரீ ஃரீஃரீஃரீ ஃரீஃ.
 பிஃரீஃஃ ஃரீ 30ஃ. ஃரீஃரீஃ ஃரீ 45ஃ. இஃரீ, ஃரீஃரீ ஃரீ ஃரீஃரீ, ஃரீஃஃ
 ஃரீஃரீஃ ரஃஃ ஃரீஃஃ ஃரீஃஃஃ ஃரீஃஃ ஃரீஃ ஃரீஃ ஃரீஃ ஃரீஃ.

*ஃதா : பஃஃ ஃரீஃத தீதீஃ ஃரீஃஃஃஃ ஃரீஃ ஃரீஃஃஃ 12 ஃரீஃஃஃஃ
 ரூபா 32.00 (ஃரீஃஃஃஃஃ ஃரீஃஃஃ ரூபா 35.00). 6 ஃரீஃஃஃஃ ஃரீஃஃஃஃஃ.
 தஃஃஃஃஃ ஃரீ 30. தபாஃஃஃ 45 ஃரீஃ. ஃரீஃஃஃஃஃ ஃரீஃஃ ஃரீஃஃஃஃ
 ஃரீஃஃஃஃ ஃரீஃஃஃஃஃ (த. பௌ. 500, ஃரீஃஃஃ ஃரீஃஃ, ஃரீஃஃஃ 1) ஃரீஃஃஃஃ.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part
 30 cents. by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1